

ÚRAD PRE VEREJNÉ OBSTARÁVANIE
Rada Úradu pre verejné obstarávanie
Ružová dolina 10, P. O. BOX 98, 820 05 Bratislava

Bratislava 08. 12. 2025
Číslo spisu: 4551-9000/2025
4618-9000/2025

Rada Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej len „rada“) ako príslušný orgán Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej aj ako „úrad“) podľa § 187i ods. 1 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) vo veci odvolania kontrolovaného **Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou**, Žellova 2, 829 24 Bratislava (ďalej aj ako „kontrolovaný 1“), **zastúpený advokátskou kanceláriou Hillbridges, s. r. o.**, Gorkého 4, 811 01 Bratislava a vo veci odvolania kontrolovaného **Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.**, Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava (ďalej aj ako „kontrolovaný 2“), **zastúpený advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária ECKER – KÁN & PARTNERS, s.r.o.**, Zelená 2, 811 01 Bratislava, proti rozhodnutiu úradu č. 10717-6000/2019 zo dňa 17. 01. 2025, vydanému v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaných subjektov:

- a) Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Žellova 2, 829 24 Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou Aldertree legal s.r.o., Hlavné námestie 5, 811 01 Bratislava a advokátskou kanceláriou Hillbridges, s. r. o., Gorkého 4, 811 01 Bratislava,
- b) Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, zastúpená advokátskou kanceláriou TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., Panenská 6, 811 03 Bratislava,
- c) DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava (ďalej aj ako „kontrolovaný 3“),
- d) Union zdravotná poisťovňa, a.s., Karadžičova 10, 814 53 Bratislava (ďalej aj ako „kontrolovaný 4“), zastúpená advokátskou kanceláriou HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Žižkova 7803/9, 811 02 Bratislava,

(spoločne kontrolovaný 1, kontrolovaný 2, kontrolovaný 3 a kontrolovaný 4 ďalej aj ako „kontrolovaní“ alebo „kontrolované subjekty“)

po uzavretí zmluvy v súvislosti s **výberovým konaním na vydanie povolení na prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby, týkajúcim sa 328 sídiel staníc (bodov) záchranej zdravotnej služby, ktoré vyhlásil kontrolovaný 1** dňa 14. 06. 2019 zverejnením v denníku Hospodárske noviny a na webovom sídle kontrolovaného 1 (ďalej aj ako „výberové konanie“), **a následným uzatvorením zmluvných vzťahov o poskytovaní zdravotnej starostlivosti medzi kontrolovaným 2, kontrolovaným 3, kontrolovaným 4 a úspešnými uchádzačmi**, ktorým boli vydané povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby, v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vydáva toto

r o z h o d n u t i e

Rada Úradu pre verejné obstarávanie konanie o odvolaní kontrolovaného 1 **zastavuje** podľa § 187i ods. 13 písm. f) zákona o verejnom obstarávaní.

Rada Úradu pre verejné obstarávanie odvolanie kontrolovaného 2 **zamieta** a rozhodnutie Úradu pre verejné obstarávanie č. 10717-6000/2019 zo dňa 17. 01. 2025 **potvrďuje** podľa § 187i ods. 16 zákona o verejnom obstarávaní.

O d ô v o d n e n i e

1. Dňa 30. 01. 2025 **kontrolovaný 2**, zastúpený advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária ECKER – KÁN & PARTNERS, s.r.o., Zelená 2, 811 01 Bratislava, doručil úradu **odvolanie¹ proti rozhodnutiu úradu č. 10717-6000/2019 zo dňa 17. 01. 2025** (ďalej len „rozhodnutie úradu“), označené ako „ODVOLANIE PROTI ROZHODNUTIU ÚRADU Č. 10717-6000/2019 ZO 17.01.2025 VYDANÉMU V KONANÍ O PRESKÚMANIE ÚKONOV KONTROLOVANÝCH SUBJEKTOV – PO UZAVRETÍ ZMLUVY (KONTROLOVANÝ 2 – VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA, A.S.)“.
2. Dňa 31. 01. 2025 **kontrolovaný 1**, zastúpený advokátskou kanceláriou Hillbridges, s. r. o., Gorkého 4, 811 01 Bratislava, doručil úradu **odvolanie² proti rozhodnutiu úradu**, označené ako „Odvolanie proti rozhodnutiu Úradu pre verejné obstarávanie č. 10717-6000/2019 zo dňa 17.1.2025“.
3. **Úrad v prvom bode výroku predmetného rozhodnutia** podľa § 175 ods. 4 zákona verejnom obstarávaní uviedol, že kontrolovaný 1 svojím konaním, ktorým zrealizoval výberové konanie na vydanie povolení na prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby, týkajúce sa 328 sídiel staníc (bodov) ambulancií záchranej zdravotnej služby, ktoré vyhlásil kontrolovaný 1 dňa 14. 06. 2019 zverejnením v denníku Hospodárske noviny a na webovom sídle kontrolovaného 1, mimo postupov verejného obstarávania, a v dôsledku ktorého boli následne mimo postupov verejného obstarávania uzatvorené zmluvné tituly: *(nasledujú zmluvné tituly – uzavreté zmluvy a dodatky)*
porušil § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, ako aj čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ, v spojení s § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, ako aj čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, pričom uvedené porušenia mali vplyv na výsledok verejného obstarávania.
4. **Úrad v druhom bode výroku predmetného rozhodnutia** podľa § 175 ods. 4 zákona verejnom obstarávaní uviedol, že kontrolovaný 2 svojím konaním, výsledkom ktorého bolo uzatvorenie nasledovných zmluvných titulov na poskytovanie služieb ambulancií záchranej zdravotnej služby, týkajúcich sa 328 sídiel staníc (bodov) ambulancií záchranej zdravotnej služby, na ktoré vyhlásil kontrolovaný 1 dňa 14. 06. 2019 zverejnením v denníku Hospodárske noviny a na webovom sídle kontrolovaného 1 výberové konanie (obstarávanie), mimo postupov verejného obstarávania: *(nasledujú zmluvné tituly – uzavreté zmluvy a dodatky)*
porušil § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, ako aj čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ, v spojení s § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, ako aj čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, pričom uvedené porušenia mali vplyv na výsledok verejného obstarávania.

¹ Pozn. rady: Odvolanie bolo úradu doručené v listinnej a elektronickej podobe.

² Pozn. rady: Odvolanie bolo úradu doručené v listinnej a elektronickej podobe.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

5. **Úrad v treťom bode výroku predmetného rozhodnutia** zastavil konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy podľa § 174 ods. 1 písm. o) zákona o verejnom obstarávaní vo vzťahu ku kontrolovanému 3.
6. **Úrad vo štvrtom bode výroku predmetného rozhodnutia** zastavil konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy podľa § 174 ods. 1 písm. o) zákona o verejnom obstarávaní vo vzťahu ku kontrolovanému 4.
7. Podľa § 187i ods. 18 zákona o verejnom obstarávaní v záujme hospodárnosti konania môže rada spojiť na spoločné konanie konania o odvolaní, ktoré sa týkajú toho istého verejného obstarávania; lehota podľa odseku 17 v takom prípade plyní odo dňa doručenia toho odvolania, ktoré bolo úradu doručené ako posledné. Nakoľko konanie o odvolaní kontrolovaného 1 a konanie o odvolaní kontrolovaného 2 sa týkajú postupu kontrolovaných v súvislosti s výberovým konaním na vydanie povolení na prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby, ktorý bol v zmysle rozhodnutia úradu v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní uskutočnený mimo postupov verejného obstarávania, rada v zmysle § 187i ods. 18 zákona o verejnom obstarávaní **spojila konanie o odvolaní kontrolovaného 1 a konanie o odvolaní kontrolovaného 2 na spoločné konanie** (ďalej len „konanie o odvolaniach“).

Rozhodnutie úradu

8. Z rozhodnutia úradu vyplýva, že úrad toto rozhodnutie rozdelil na viacero častí, pričom **právne posúdenie úradu sa nachádza v častiach E. – K. a N. – O. tohto rozhodnutia**. Rada v nasledovných bodoch postupne rozoberie časti E. – K. a N. – O. rozhodnutia úradu a tiež časť L. a časť M. rozhodnutia úradu, ktoré úzko súvisia s právnym posúdením úradu v častiach E. – K. a N. – O. tohto rozhodnutia.

E. PRÁVNE POSÚDENIE POSTAVENIA ÚRADU AKO DOHLADOVÉHO ORGÁNU VO VECI

9. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr poukázal na § 31 a § 37 zákona č. 575/2001 Z. z., na § 140 ods. 1 prvá veta, § 147 písm. c) a § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, na čl. 1 ods. 1 smernice 89/665/EHS a na čl. 1 ods. 1, čl. 1 ods. 2 a čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ (viac v bodoch 232 až 236 rozhodnutia úradu).
10. Úrad mal na základe týchto ustanovení zákonov a smerníc za to, že je daná právomoc úradu vykonávať dohľad nad obstarávaním tohto predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby) (viac v bodoch 237 a 238 rozhodnutia úradu).
11. Ďalej úrad uviedol, že na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov konania a odstránenie prípadných pochybností pristúpil k zadaniu vypracovania:
 - znaleckého posudku č. 2/2020,
 - znaleckého posudku č. 3/2020,
 - doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 3/2020,
 - znaleckého posudku č. 5/2020.
12. V tejto súvislosti úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 2/2020, cit.: „*Úrad pre verejné obstarávanie, ako orgán príslušný na vykonávanie dohľadu vo verejných obstarávaniach v zmysle smernice 89/665/EHS a príslušnej judikatúre Súdneho dvora, je oprávnený vykonávať dohľad nad verejným obstarávaním a dodržiavaním povinností verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa ustanovených v smernici 2014/24/EÚ, vrátane kontroly zabezpečenia úplného účinku smernice 2014/24/EÚ.*“ a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 241 rozhodnutia úradu).

13. Ďalej úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 3/2020, cit.: „*Úrad pre verejné obstarávanie a následne súd má teda taktiež právomoc v súlade s čl. 1 ods. 1 a nasl. smernice 89/665 preskúmať konanie verejných obstarávateľov (Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, zdravotných poisťovní), na základe ktorého vylúčili zadanie zákazky z osobnej a/alebo vecnej pôsobnosti smernice 2014/24/EÚ.*“ a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 243 rozhodnutia úradu).

14. Ďalej úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v doplnení č. 1 znaleckého posudku č. 3/2020, cit.: „*Právo EÚ a osobitne čl. 83 smernice 2014/24/EÚ a čl. 99 smernice 2014/25/EÚ v spojení s priamo účinnými ustanoveniami čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 1 písm. a) a b) smernice 89/665/EHS a smernice 92/13/EHS tak, ako sú vykladané Súdnym dvorom, vyžadujú na konanie verejných obstarávateľov (Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. a Union zdravotná poisťovňa, a. s.) uplatniť postupy preskúmania (revízne a iné postupy) v zmysle smernice 89/665/EHS (resp. smernice 92/13/EHS), t. j. podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ktorou sa uvedené ustanovenia práva EÚ transponovali, začať kontrolu, správne konanie alebo podať na súd návrh na určenie neplatnosti zmluvy, resp. dodatku uzatvoreného zo strany verejného obstarávateľa a to aj z vlastného podnetu Úradu pre verejné obstarávanie.*

Úrad pre verejné obstarávanie a následne súd má tiež právomoc v súlade s čl. 1 ods. 1 a nasl. smernice 89/665/EHS preskúmať také konanie verejných obstarávateľov (Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s., Dôvery zdravotnej poisťovne, a. s. a Union zdravotnej poisťovne, a. s.), na základe ktorého vylúčili zadanie zákazky z osobnej a/alebo vecnej pôsobnosti smernice 2014/24/EÚ.

Predmetom preskúmania (kontroly) zo strany Úradu pre verejné obstarávanie môže byť podľa smernice 89/665/EHS najmä dodržanie čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ (ergo § 10 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z. z.) v spojení s dodržaním podmienok uvedených v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ (ergo § 1 ods. 2 písm. g) zákona č. 343/2015 Z. z.), ako aj riadne uplatnenie nepriameho či priameho účinku ktoréhokoľvek ustanovenia smernice 2014/24/EÚ zo strany verejných obstarávateľov a kontrolovaných subjektov, pričom nie je relevantné, že verejní obstarávatelia konali na základe iných vnútroštátnych právnych predpisov (najmä zákona č. 578/2004 o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a súvisiacich vykonávacích predpisov) a nekonali podľa zákona č. 343/2015.“

15. Ďalej úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 3/2020³, cit.: „*V prípade zdravotných poisťovní - Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. a Union zdravotná poisťovňa, a. s. môže Úrad pre verejné obstarávanie so zreteľom na zásadu priameho alebo nepriameho účinku smernice 2014/24/EÚ a v súlade so smernicou 89/665/EHS v platnom znení, využiť:*

- *svoje dohľadové právomoci a začať konanie o preskúmanie úkonov po uzatvorení zmluvy voči všetkým štyrom subjektom, t.j. Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a všetkým zdravotným poisťovniam (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a Union zdravotná poisťovňa, a.s.),*
- *svoju právomoc a začať správne konanie podľa ust. § 182 zákona o verejnom obstarávaní voči všetkým štyrom subjektom, t.j. Úradu pre dohľad nad zdravotnou*

³ Pozn. rady: Chyba v písaní – správne malo byť uvedené: v znaleckom posudku č. 5/2020.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

starostlivosťou a všetkým zdravotným poisťovňam (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a Union zdravotná poisťovňa, a.s.)“

a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 246 rozhodnutia úradu).

16. Úrad v tejto časti rozhodnutia dospel k nasledovnému záveru, cit.: „**Úrad má za to, že uvedené závery a odôvodnenia záverov znaleckej organizácie sú plne v súlade s vyššie uvedenými závermi a odôvodneniami záverov úradu (viď body 231 až 238).**

Nemenej relevantným argumentom aprobujúcim právomoc úradu vykonať dohľad v predmetnom obstarávaní je aj princíp právnej istoty, ktorý predstavuje súbor viacerých princípov, ktoré sa uplatňujú naprieč všetkými právnymi odvetvami a ktorých súčasťou je aj (ústavno-právny) princíp prezumpcie správnosti správneho aktu (praesumptio iuris tantum), to znamená, že sa uplatňuje právna domnienka o tom, že na konkrétny správny akt (napr. oznámenie o začatí konania) treba bezpodmienečne nazerať ako na akt správny, ktorý je bez právnych väd, v dôsledku čoho, ak takýto akt nie je zákonným spôsobom zmenený, opravený alebo zrušený, musí byť považovaný za bezchybný a záväzný.⁴

V súhrne, Úrad pre verejné obstarávanie má za to, že ako orgán príslušný na vykonávanie dohľadu v zmysle

- zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy,
- zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní,
- smernice 89/665/EHS a
- príslušnej (uvedenej) judikatúry Súdneho dvora Európskej únie

je oprávnený vykonať vo veci obstarania predmetu zákazky (prevádzkovania ambulancií záchrannej zdravotnej služby) dohľad nad verejným obstarávaním a dodržiavaním povinností subjektov v postavení verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa ustanovených v zákone o verejnom obstarávaní, resp. smernici 2014/24/EÚ, vrátane kontroly zabezpečenia úplného účinku smernice 2014/24/EÚ.⁵

So zreteľom na zásadu priameho alebo nepriameho účinku smernice 2014/24/EÚ a v súlade so smernicou 89/665/EHS v platnom znení (ergo zákona č. 575/2001 Z. z., resp. zákona č. 343/2015 Z. z.) môže Úrad pre verejné obstarávanie súčasne využiť svoje dohľadové právomoci a začať konanie o preskúmanie úkonov po uzatvorení zmluvy voči všetkým štyrom kontrolovaným subjektom, t.j. Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a zdravotným poisťovňam (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a Union zdravotná poisťovňa, a.s.),

Úrad pre verejné obstarávanie a následne súd má taktiež právomoc v súlade s čl. 1 ods. 1 a nasl. smernice 89/665 (ergo § 31 zákona č. 575/2001 Z. z., resp. § 147 písm. c) zákona č. 343/2015 Z. z.) preskúmať konanie všetkých štyroch kontrolovaných (Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, zdravotných poisťovní), na základe ktorého vylúčili zadanie zákazky z osobnej a/alebo vecnej pôsobnosti smernice 2014/24/EÚ (ergo zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní).“

⁴ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „porov. napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 95/03 z 7. júla 2006 alebo uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 140/2015-35 z 18. marca 2015 alebo rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 176/2013 z 26. septembra 2013 alebo rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8Sžo/61/2016 z 23. augusta 2018.“

⁵ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „K právnemu posúdeniu aplikácie priameho účinku smernice 2014/24/EÚ viď d'alší text.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

F. PRÁVNE POSÚDENIE POSTAVENIA KONTROLOVANÝCH SUBJEKTOV VO VZŤAHU K PRÁVNYM PREDPISOM VEREJNÉHO OBSTARÁVANIA

a) Právne posúdenie kontrolovaného 1 (viac v bodoch 251 až 268 rozhodnutia úradu)

b) Právne posúdenie kontrolovaného 2

17. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že kontrolovaný 2 bol zriadený zákonom č. 273/1994 Z. z. a následne poukázal na § 28 ods. 1 a § 28 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z. z. (viac v bode 274 rozhodnutia úradu).
18. Ďalej úrad uviedol, že v aktuálnom právnom stave upravuje postavenie kontrolovaného 2 zákon č. 581/2004 Z. z. a následne poukázal na § 86e ods. 1, § 86f ods. 1, § 6 ods. 1 písm. c) a § 6 ods. 1 písm. l) zákona č. 581/2004 Z. z. a na § 2 ods. 2, § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 prvá veta – časť pred bodkočiarkou, § 4 ods. 1, § 11 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z. (viac v bodoch 276 až 278 rozhodnutia úradu).
19. Následne úrad poukázal na skutočnosti vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“) zo dňa 13. 12. 2007, C-337/06, Bayerischer Rundfunk a iní, cit.: „*V súlade s relevantnou rozhodovacou činnosťou Súdneho dvora Európskej únie, ak je financovanie subjektu zaručené štátom a zabezpečené spôsobom uloženia povinnosti a výberu, ktoré spadajú pod kompetencie orgánov verejnej moci, spĺňa subjekt podmienku „financovania štátom“ na účely uplatnenia pravidiel EÚ v oblasti verejného obstarávania. Tento nepriamy spôsob financovania stačí na to, aby bola splnená podmienka „financovania štátom“ stanovená v právnej úprave EÚ bez toho, aby štát musel určiť alebo poveriť verejný či súkromný orgán vyberaním poplatkov.*“⁶

Súdny dvor tiež určil, že ide aj o situáciu, ak určitý poplatok je upravený a uložený zákonom a nevyplýva zo zmluvnej transakcie uzavretej medzi organizáciami a užívateľmi, resp. povinnosť platiť určitý poplatok vzniká na základe relevantnej skutočnosti, a nie je protihodnotou za skutočné využívanie služieb poskytnutých predmetnými organizáciami⁷ a napríklad ani výška poplatkov nie je výsledkom zmluvného vzťahu medzi prevádzkovateľmi a užívateľmi.⁸

V súlade s uvedenou judikatúrou Súdneho dvora⁹ je poistné na verejné zdravotné poistenie podľa zákona č. 580/2004 Z. z. v spojení so zákonom č. 581/2004 Z. z. upravené a uložené právnym predpisom a nevyplýva zo zmluvnej transakcie uzavretej medzi zdravotnými poisťovňami a poistencami. Povinnosť platiť poistné vzniká na základe samotnej skutočnosti, akou je v zásade trvalý pobyt fyzickej osoby na území SR a nie je ani protihodnotou za skutočné využívanie služieb poskytnutých zdravotnými poisťovňami.¹⁰ Ani výška poplatkov nie je výsledkom zmluvného vzťahu medzi poistencom a zdravotnou poisťovňou.¹¹

⁶ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 13.12.2007, C-337/06, Bayerischer Rundfunk a iní, ECLI:EU:C:2007:786, bod 47 až 50.“

⁷ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 13.12.2007, C-337/06, Bayerischer Rundfunk a iní, ECLI:EU:C:2007:786, bod 41.“

⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 13.12.2007, C-337/06, Bayerischer Rundfunk a iní, ECLI:EU:C:2007:786, bod 42.“

⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 13.12.2007, C-337/06, Bayerischer Rundfunk a iní, ECLI:EU:C:2007:786.“

¹⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 13.12.2007, C-337/06, Bayerischer Rundfunk a iní, ECLI:EU:C:2007:786, bod 41.“

¹¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri v tomto zmysle napr. rozhodnutie Európskej Komisie z 15.10.2014 o opatreniach SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN), ktoré poskytla Slovenská republika v prospech Spoločnej zdravotnej poisťovne, a.s. (SZP) a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s., [oznámené pod číslom C(2014) 7277] Ú. v. EÚ, L 41 s. 25 a nasl., body 26-29.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

Následne v zmysle **bodu 10 preambuly smernice 2014/24/EÚ** judikatúra Súdneho dvora navyiac spresnila, že financovanie „z väčšej časti“ štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami znamená viac ako polovicu a že takéto financovanie môže zahŕňať platby od používateľov, ktoré sa stanovia, vypočítajú a inkasujú v súlade s verejnoprávnymi pravidlami. ¹²

Charakter povinnosti platenia poistného, jeho rozsahu a spôsobu výberu podľa zákona č. 580/2004 Z. z., ako aj absencia naviazania tejto povinnosti alebo jej rozsahu na skutočné využívanie služieb zdravotnej starostlivosti, plne zodpovedá podmienkam, ktoré určila judikatúra Súdneho dvora. ¹³

20. Ďalej úrad uviedol, že preskúmaním verejne dostupných účtovných závierok kontrolovaného 2 je následne možné posúdiť, či jeho celkové príjmy predstavujú viac ako polovicu príjmy z povinného poistného alebo viac ako polovicu predstavujú príjmy z iných zdrojov ako povinného poistného, pričom v tejto súvislosti úrad poukázal na verejne dostupné finančné (účtovné) podklady kontrolovaného 2 (viac v bode 281 rozhodnutia úradu).
21. Úrad uviedol, že na základe vyššie uvedeného je možné preukázať, že kontrolovaný 2 je so zreteľom na čl. 2 ods. 1 bod 4 písm. c) smernice 2014/24/EÚ z väčšej časti financovaný štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami, resp. so zreteľom na § 7 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní je úplne alebo z väčšej časti financovaný verejným obstarávateľom podľa § 7 ods. 1 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.
22. Následne úrad poukázal na skutočnosti vyplývajúce z rozsudku SD EÚ zo dňa 11. 06. 2020, v spojených veciach C-262/18 P a C-271/18 P, Komisia a Slovenská republika v. Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., cit.: „ **Súdny dvor v predmetnom rozsudku uviedol, že „slovenský systém zdravotného poistenia podlieha okrem iného aj dohľadu zo strany štátu. Činnosť poskytovateľov poistenia v rámci tohto systému totiž kontroluje regulačný úrad, ktorý dohliada na to, aby uvedení poskytovatelia dodržiavali legislatívny rámec, a zasahuje v prípade porušenia.** “¹⁴ Na základe uvedeného právneho názoru Súdneho dvora všetky tri poisťovne (poskytovatelia povinného zdravotného poistenia) v Slovenskej republike na základe zákona č. 581/2004 Z. z. a zákona č. 580/2004 Z. z. podliehajú dohľadu štátnej, resp. verejnoprávnej inštitúcii.

Súdny dvor ďalej v rozsudku v spojených veciach C-262/18 P a C-271/18 P uviedol, že „ na účely posúdenia, či činnosť vykonávaná v rámci slovenského systému povinného zdravotného poistenia nemá hospodársku povahu, treba celkovo posúdiť tento systém z hľadiska prvkov uvedených v bode 30 tohto rozsudku. “¹⁵

Ďalej z rozsudku v spojených veciach C-262/18 P a C-271/18 P vyplýva, že: „Z tohto hľadiska z bodov 9 až 11 tohto rozsudku vyplýva, že slovenský systém, povinného zdravotného poistenia, ktorý sleduje sociálny cieľ spočívajúci v zabezpečení krytia rizika ochorenia všetkých slovenských rezidentov, vykazuje všetky charakteristiky zásady solidarity uvedené v ustálenej

¹² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „V tomto zmysle porovnaj relevantné české presnejšie znenie bodu 10 preambuly smernice 2014/24/EÚ: „...financování „z větší části“ značí více než z poloviny a že toto financování může zahrnovat platby od uživatelů, které jsou ukládány, vypočítávány a vybírány v souladu s pravidly veřejného práva. ““

¹³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 13.12.2007, C-337/06, Bayerischer Rundfunk a iní, ECLI:EU:C:2007:786. “

¹⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 11.06.2020 v spojených veciach C-262/18 P a C-271/18 P Komisia a Slovenská republika v. Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., ECLI:EU:C:2020:450, bod 60 v spojení s bodom 59. “

¹⁵ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 11.06.2020 v spojených veciach C-262/18 P a C-271/18 P Komisia a Slovenská republika v. Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., ECLI:EU:C:2020:450, bod 58. “

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

judikatúre Súdneho dvora citovanej v bode 32 tohto rozsudku. Poistenie v tomto systéme je totiž povinné pre všetkých slovenských rezidentov, výška príspevkov je stanovená zákonom úmerne k príjmom poistencov bez ohľadu na riziko vyplývajúce z ich veku alebo ich zdravotného stavu a všetci títo poistenci majú právo na rovnakú úroveň zákonných plnení, takže neexistuje priamy vzťah medzi výškou príspevkov zaplatených poistencom a rozsahom plnení, ktoré sú mu poskytnuté. Okrem toho vzhľadom na to, že poskytovatelia poistenia sú povinní poistiť krytie rizika choroby každého slovenského rezidenta, ktorý o to požiada, bez ohľadu na riziko vyplývajúce z jeho veku alebo zdravotného stavu, uvedený systém stanovuje aj mechanizmus prerozdelenia nákladov a rizík. Takýto systém podlieha okrem iného aj dohľadu zo strany štátu. Činnosť poskytovateľov poistenia v rámci tohto systému totiž kontroluje regulačný úrad, ktorý dohliada na to, aby uvedení poskytovatelia dodržiavali legislatívny rámec, a zasahuje v prípade porušenia. Existencia konkurenčných prvkov v rámci slovenského systému povinného zdravotného poistenia je v porovnaní so sociálnymi, solidárnymi a regulačnými znakmi iba druhoradá a nemôže zmeniť povahu tohto systému. Možnosť poskytovateľov poistenia konkurovať si sa totiž nemôže týkať ani výšky príspevkov, ani povinných zákonných plnení, takže títo poskytovatelia sa vo vzťahu k daným plneniam môžu odlišovať iba zostatkovo a akcesoricky rozsahom a kvalitou ponuky. Okrem toho možnosť poskytovateľov poistenia usilovať sa o zisk, používať ho a rozdeľovať ho je značne obmedzená zákonom, účelom týchto zákonných povinností je zabezpečiť životaschopnosť a kontinuitu povinného zdravotného poistenia. V tom istom duchu požiadavka kladená na poskytovateľov poistenia pôsobiacich v slovenskom systéme povinného zdravotného poistenia mať právnu formu akciovej spoločnosti v rámci súkromného práva zameranej na dosahovanie zisku a otvorenosť tohto systému pre poskytovateľov poistenia kontrolovaných súkromnými subjektmi má za cieľ posilniť efektívne využívanie dostupných prostriedkov a kvalitu zdravotnej starostlivosti. Zdá sa teda, že tieto prvky, ako aj sloboda slovenských rezidentov zvoliť si ich poskytovateľa zdravotného poistenia a zmeniť ho raz za rok, boli zavedené v záujme riadneho fungovania uvedeného systému, a preto **nemôžu spochybniť nehospodársku povahu tohto systému**“.¹⁶

Súdny dvor ďalej určil, že: „Z tohto dôvodu – na rozdiel od toho, čo Všeobecný súd uviedol v bodoch 65 až 67 napadnutého rozsudku – existencia určitej hospodárskej súťaže v kvalite a rozsahu ponuky v rámci slovenského systému povinného zdravotného poistenia, tak ako to vyplýva zo skutočností uvedených v bodoch 42 až 46 tohto rozsudku, nemôže spochybniť samotnú povahu činnosti vykonávanej týmito poskytovateľmi poistenia v rámci tohto systému. Pokiaľ ide po tretie o okolnosť, ktorá bola taktiež uvedená v bode 66 napadnutého rozsudku, že poskytovatelia spravujúci slovenský systém povinného zdravotného poistenia si konkurujú na úrovni ich nákupnej činnosti, túto skutočnosť – ako uviedol generálny advokát v bode 119 svojich návrhov – nemožno považovať za relevantnú skutočnosť na posúdenie povahy ich činnosti spočívajúcej v poskytovaní služieb povinného zdravotného poistenia na Slovensku. Na účely posúdenia povahy činnosti subjektu totiž nie je potrebné oddelovať činnosť nákupu tovarov alebo služieb od ich neskoršieho používania, keďže práve hospodárska alebo nehospodárska povaha neskoršieho používania určuje povahu činnosti dotknutého subjektu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2006, FENIN/Komisia, C-205/03 P, EU:C:2006:453, bod 26).¹⁷

Kedže rozsudok Veľkej komory Súdneho dvora v spojených veciach C-262/18 P a C-271/18 P z 11. 6. 2020 zrušil rozsudok Všeobecného súdu T-216/15 Dôvera zdravotná

¹⁶ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 11.06.2020 v spojených veciach C-262/18 P a C-271/18 P Komisia a Slovenská republika v. Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., ECLI:EU:C:2020:450, body 59 až 62.“

¹⁷ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 11.06.2020 v spojených veciach C-262/18 P a C-271/18 P Komisia a Slovenská republika v. Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., ECLI:EU:C:2020:450, bod 47 a 48.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

poisťovňa/Komisia z 05. 02. 2018,¹⁸ právne posúdenie charakteru systému slovenského zdravotného poistenia, vrátane komplementárneho posúdenia skutočností, ktoré predstavujú niektoré definičné znaky subjektu povinného postupovať podľa právnych predpisov verejného obstarávania, je tak konečné, platné a záväzné.“

23. Následne úrad poukázal na skutočnosti vyplývajúce z rozsudku SD EÚ zo dňa 11. 06. 2009, C-300/07, Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik proti AOK Rheinland/Hamburg, cit.: „(...) v ktorom súd priamo elaboroval (i) subjekty v postavení zdravotných poisťovní financované z príspevkov platených poistencami, ktoré sú uložené, vypočítané a vyberané podľa pravidiel verejného práva a (ii) povinnosť takýchto subjektov postupovať podľa pravidiel verejného obstarávania, a judikoval závery, podľa ktorých **ide o financovanie z väčšej časti štátom, keď činnosti zdravotných poisťovní založených zákonom sú financované predovšetkým z príspevkov platených poistencami, ktoré sú uložené, vypočítané a vyberané podľa pravidiel verejného práva, akými sú pravidlá vo veci samej. Také zdravotné poisťovne sa majú považovať za inštitúcie, ktoré sa spravujú verejným právom, a teda za verejných obstarávateľov na účely uplatnenia pravidiel smernice 2004/18/ES o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (dnes smernica 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES).**¹⁹“
24. Na základe uvedeného mal úrad za to, že kontrolovaný 2 je subjekt, ktorý je
- a) právnická osoba (body 273 až 277 rozhodnutia úradu)
a súčasne
 - b) zriadený na osobitný účel plnenia potrieb všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný charakter alebo obchodný charakter podľa § 7 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní (body 283 až 285 rozhodnutia úradu)
a súčasne
 - c) je úplne alebo z väčšej časti financovaný verejným obstarávateľom podľa § 7 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní (body 277 až 282, bod 286 rozhodnutia úradu)
a súčasne
 - d) je kontrolovaný verejným obstarávateľom podľa § 7 ods. 1 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní (bod 276 rozhodnutia úradu)
a súčasne
 - e) verejný obstarávateľ podľa § 7 ods. 1 písm. a) vymenúva alebo volí viac ako polovicu členov jeho riadiaceho orgánu alebo kontrolného orgánu (bod 276 rozhodnutia úradu).
25. Na základe uvedeného mal tak úrad za to, že kontrolovaný 2 je subjekt, ktorý napĺňa definičné znaky osoby v postavení verejného obstarávateľa podľa § 7 ods. 1 písm. d) v spojení s § 7 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, t. j. je verejným obstarávateľom podľa § 7 ods. 1 písm. d) v spojení s § 7 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní.
26. Ďalej úrad uviedol, že na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov konania a odstránenie prípadných pochybností pristúpil k zadaniu vypracovania:

¹⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Týmto rozsudkom Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Európskej komisie zo dňa 15.10.2014 o opatreniach SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN), ktoré poskytla Slovenská republika v prospech Spoločnej zdravotnej poisťovne, a. s. (SZP) a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. (VšZP) [oznámené pod číslom C(2014) 7277], Ú. v. EÚ, L 41 s. 25.“

¹⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „I. enunciát predmetného rozsudku“
Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- znaleckého posudku č. 3/2020,
- doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 3/2020.

27. V tejto súvislosti úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 3/2020, cit.: „*Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., je verejným obstarávateľom a jej úkony, ktorými podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uzatvorila zmluvu, príp. dodatok s poskytovateľmi záchrannej zdravotnej služby, je možné považovať za úkony verejného obstarávateľa, ktorými došlo k zadaniu zákazky v pôsobnosti smernice 2014/24/EÚ.*“ a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 291 rozhodnutia úradu).
28. Ďalej úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v doplnení č. 1 znaleckého posudku č. 3/2020, cit.: „*Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. je verejným obstarávateľom, spĺňa všetky potrebné charakteristické znaky stanovené v čl. 2 ods. 1 bod 4 smernice 2014/24/EÚ a jej úkony, ktorými podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uzatvorila zmluvu, príp. dodatok s poskytovateľmi záchrannej zdravotnej služby, je možné považovať za úkony verejného obstarávateľa, ktorými došlo k zadaniu zákazky v pôsobnosti smernice 2014/24/EÚ.*“ a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 293 rozhodnutia úradu).
29. Úrad v tejto časti rozhodnutia dospel k nasledovnému záveru, cit.: „**Úrad má za to, že uvedené závery a odôvodnenia záverov znaleckej organizácie sú plne v súlade s vyššie uvedenými závermi a odôvodneniami záverov úradu (viď body 269 až 287).**

V súhrne, na základe uvedeného má úrad za to, že kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.) je subjekt, ktorý napĺňa definičné znaky osoby v postavení verejného obstarávateľa podľa § 7 ods. 1 písm. d) v spojení s § 7 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, t.j. je verejným obstarávateľom podľa § 7 ods. 1 písm. d) v spojení s § 7 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní.“

c) Právne posúdenie kontrolovaného 3 (viac v bodoch 296 až 321 rozhodnutia úradu)

d) Právne posúdenie kontrolovaného 4 (viac v bodoch 322 až 347 rozhodnutia úradu)

G. PRÁVNE POSÚDENIE POUŽITÉHO POSTUPU OBSTARANIA (PODĽA ZDRAVOTNÍCKYCH PRÁVNÝCH PREDPISOV)

30. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr poukázal na § 1 ods. 1, § 10 ods. 1, § 3 ods. 1 a § 3 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, na čl. 1 ods. 1, čl. 1 ods. 2, čl. 26 ods. 1 a čl. 90 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ, na § 11 ods. 3, § 12 ods. 1, § 13 ods. 1, § 13 ods. 6, § 14 ods. 1, § 14 ods. 2, § 14 ods. 4, § 14 ods. 8, § 14 ods. 9, § 14 ods. 10, § 14 ods. 11, § 14 ods. 13, § 15 ods. 1 a § 15 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z. z. a na § 7 ods. 3 a § 86c zákona č. 581/2004 Z. z. (viac v bodoch 350 až 353 rozhodnutia úradu).
31. Úrad mal na základe týchto ustanovení zákonov a smernice za to, že:
- i. kontrolované subjekty (kontrolovaný 1 až kontrolovaný 4) sú subjekty v postavení verejného obstarávateľa,
 - ii. subjekty v postavení verejného obstarávateľa sú v zmysle § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, resp. čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ povinné pri zadávaní zákaziek postupovať podľa predpisov verejného obstarávania,

- iii. výberové (obstarávacie) konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby je upravené osobitnými (zdravotníckymi) právnymi predpismi,
- iv. kontrolovaný 1 riadiac sa osobitnými (zdravotníckymi) predpismi v rámci skúmaného výberového konania vydal povolenie na prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby len jednému poskytovateľskému subjektu pre jedno sídlo ambulancie záchranej zdravotnej služby, t. j. celkovo vydal 328 povolení na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby,
- v. kontrolovaný 2, kontrolovaný 3 a kontrolovaný 4 riadiac sa osobitnými (zdravotníckymi) predpismi následne uzatvorili postupne príslušné zmluvné vzťahy so 14 poskytovateľskými subjektami, ktorým udelil kontrolovaný 1 povolenie, pričom na základe týchto zmluvných vzťahov zabezpečili poskytovanie záchranných zdravotných služieb v príslušných sídlach staníc ambulancií záchranej zdravotnej služby.
32. Úrad v tejto časti rozhodnutia dospel k nasledovnému záveru, cit.: „(...) **predmet zákazky skúmaný v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby) je prima facie²⁰ predmetom zákazky (spôsobilým na [obligatórne] obstaranie) podľa predpisov verejného obstarávania, t. j. napĺňa definičné znaky pojmu „zákazka“ v zmysle práva verejného obstarávania (vrátane prameňov práva EÚ), keďže**
- **predmet zákazky skúmaný v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby) je možné zaradiť pod príslušné CPV kódy (viď posúdenie nižšie) na obstaranie ktorých sa vzťahujú predpisy verejného obstarávania**
 - **právo EÚ, jednak aktuálne platné a účinné smernice o verejnom obstarávaní, ako aj skoršie smernice výslovne a presne zakotvili povinnosť obstarávať zdravotnícke služby, vrátane pohotovostnej zdravotnej dopravy, resp. prepravu pacientov sanitárnymi vozidlami²¹ - preprava pacientov sanitárnymi vozidlami²² spadala a aj podľa súčasných právnych predpisov spadá do vecnej pôsobnosti smerníc EÚ o verejnom obstarávaní a podlieha postupom verejného obstarávania**
 - **tento záver viackrát potvrdil Súdny dvor EÚ, ktorý napríklad určil, že pohotovostná zdravotná doprava (zranených a chorých pacientov) spadá pod Prílohu I A a Prílohu I B, kategóriu 25, ustanovených smernicou Rady 92/50/EHS, takže uzatváranie zmlúv na takéto služby sa riadi čl. 10 smernice Rady 92/50/EHS²³**
 - **na základe uvedených a k sebe súvisiacich prameňov práva EÚ, ako aj zo systematického, teleologického alebo gramatického výkladu čl. 1, čl. 2 (osobitne bod 5, 9 a 10) a čl. 10 (osobitne písm. h) smernice 2014/24/EÚ jednoznačne vyplýva, že preprava pacientov sanitárnymi vozidlami je zákazkou (viď jasne označenie čl. 10 smernice 2014/24/EÚ: „vylúčenie zákaziek v oblasti poskytovania služieb“)**
 - **historický výklad jednotlivých smerníc – smernice 2014/24/EÚ, smernice 2004/18/ES, ako aj smernice Rady 92/50/EHS – neumožňuje iný záver než taký, že základným a originárnym cieľom práva EÚ bolo určiť, že preprava pacientov sanitárnymi**

²⁰ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „<https://www.ustavnysud.sk/latinske-vyrazy>“

²¹ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri napr. Prílohu II A a Prílohu II B smernice 2004/18/ES a súvisiaci judikatúru Súdneho dvora, napríklad rozsudok Súdneho dvora z 11.05.2014, „Spezzino“ a i., C-113/13, ECLI:EU:C:2014:2440, bod 34.“

²² **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Slovné spojenie „preprava pacientov sanitárnymi vozidlami“ je použité v čl. 10 písm.h) smernice 2014/24/EÚ.“

²³ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 24.9.1998, Walter Tögel, C-76/97, ECLI: ECLI:EU:C:1998:432, bod 40.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

vozidlami je zákazkou, podradiť takúto prepravu pacientov (aj pohotovostnú) pod pravidlá EÚ o verejnom obstarávaní a navyše tieto ustanovenia majú priamy účinok

- *pokiaľ ide o uspokojenie priameho hospodárskeho záujmu verejného obstarávateľa, Súdny dvor EÚ niekoľkokrát posudzoval obstarávanie služby prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami,²⁴ pričom naplnenie predmetnej podmienky zákazky nebolo nikdy v týchto prípadoch vyvrátené alebo vôbec spochybňované, pričom verejnými obstarávateľmi boli rôzne subjekty, najmä mestá alebo orgány územnej samosprávy. Súdny dvor v tejto súvislosti napríklad uviedol, že aj v prípade, ak zmluvy týkajúce sa zákaziek na predmetné služby spadajú pod verejné právo a dotknuté činnosti sa vykonávajú na účet subjektov verejného práva, ktoré preberajú zodpovednosť za verejné záchranné služby, spadajú bez výnimky pod pravidlá EÚ o verejnom obstarávaní²⁵*
- *úrad má za to, že skutočnosť, či konkrétna služba, resp. zmluva napĺňa pojmové znaky zákazky uvedené v čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice 2014/24/EÚ, je vždy nutné, najmä ak ide o „transakciu, ktorá má viacero fáz“, túto transakciu preskúmať ako celok a so zreteľom na jej účel,²⁶ tzn. nie jednotlivo a bez súvislosti s ostatnými znakmi – úrad má za to, že v tejto súvislosti aj s ohľadom na znenie čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice 2014/24/EÚ²⁷ je významným prvkom predovšetkým jednoznačná odplacnosť zmluvy*
- *zákon č. 343/2015 Z. z. v zhode so smernicou 2014/24/EÚ výslovne uvádza podmienky, podľa ktorých sa „služby prepravy pacientov vozidlami slúžiacimi na prepravu pacientov“²⁸, resp. „služby prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami“²⁹ obligatórne považujú za zákazku a na takúto zákazku sa následne vzťahuje zákon č. 343/2015 Z. z.*
- *explicitne relevantná judikatúra Súdneho dvora EÚ*
 - rozhodnutie vo veci C-465/17 Falck Rettungsdienste GmbH z 21. 03. 2019, ECLI:EU:C:2019:234
 - rozhodnutie vo veci C-424/18 Italy Emergenza z 20. 06. 2019, ECLI:EU:C:2019:528
- *aprobuje takéto právne posúdenie - v oboch citovaných rozsudkoch podrobne uvedených v posúdení úradom sa Súdny dvor EÚ zaoberá prepravou pacientov sanitárnymi vozidlami (tzn. podľa slovenskej legislatívy aj prevádzkovaním ambulancie záchrannej zdravotnej služby) ako zákazkou, resp. podmienkami, za ktorých je zadanie takejto zákazky vyňaté spod režimu verejného obstarávania.*
- *Z oboch citovaných rozhodnutí Súdneho dvora nevyplýva žiadny nedostatok naplnenia podmienok zadania „verejnej zákazky“ podľa čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice*

²⁴ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 24.9.1998, Walter Tögel, C-76/97, ECLI: ECLI:EU:C:1998:432, rozsudok Súdneho dvora z 2. júna 2016 vo veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit, ECLI:EU:C:2016:399, rozsudok Súdneho dvora z 21.3.2019, C-465/17, Falck Rettungsdienste GmbH, ECLI:EU:C:2019:234, rozsudok Súdneho dvora z 12.6.1990, Nemecko p. Komisia, C-8/88, Zb. s. I-2321,“

²⁵ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 12.6.1990, Nemecko p. Komisia, C-8/88, Zb. s. I-2321, bod 85.“

²⁶ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 10. novembra 2005, Komisia/Rakúsko, C-29/04, EU:C:2005:670, bod 41.“

²⁷ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Cit.: „verejné zákazky“ sú odplacné zmluvy uzavreté písomne medzi jedným alebo viacerými hospodárskymi subjektmi a jedným alebo viacerými verejnými obstarávateľmi, ktorých predmetom je uskutočnenie stavebných prác, dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb.“

²⁸ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „§ 1 ods. 2 písm. g) zákona č. 343/2015 Z.z.“

²⁹ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „článok 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ“
Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

2014/24/EÚ, vrátane napríklad nedostatku naplnenia podmienky „uspokojenia konkrétneho hospodárskeho záujmu verejného obstarávateľa“

- úrad má za to, že rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-465/17 Falck Rettungsdienste GmbH, ECLI:EU:C:2019:234 a uznesenie Súdneho dvora vo veci C-424/18 Italy Emergenza, ECLI:EU:C:2019:528 sa skutkovo zaoberá uplatniteľnosťou pravidiel verejného obstarávania na uzatváranie zmlúv, predmetom ktorých je preprava pacientov sanitárnymi vozidlami
- v zhode s judikatúrou Súdneho dvora EÚ má úrad za to, že ustanovenia zákona č. 343/2015 Z. z., ktorý predstavuje transpozíciu právnych aktov EÚ v oblasti verejného obstarávania (najmä smernice č. 2014/24/EÚ) je potrebné vykladať funkčne, aby sa zabránilo podstatnému obchádzaniu základnej zásady efektívnej hospodárskej súťaže³⁰
- ako podporný argument úrad uvádza, že existenciu zákazky potvrdzuje aj komunikácia Úradu pre verejné obstarávanie s Európskou komisiou, na ktorú sa kontrolovaný 1 vo svojom vyjadrení odvoláva (bod 7.2.19)³¹ a z ktorej vyplýva, že tie služby sanitárnych vozidiel (CPV 85143000-3), ktoré majú pohotovostný charakter a sú poskytované subjektami založenými za účelom dosiahnutia zisku (profit sector), nie sú vyňaté zo smernice 2014/24/EÚ a podliehajú tzv. zjednodušenému režimu podľa čl. 74 smernice 2014/24/EÚ.“

H. PRÁVNE POSÚDENIE APLIKÁCIE VÝNIMKY PODĽA § 1 ods. 2 písm. g) ZÁKONA O VEREJNOM OBSTARÁVANÍ, resp. čl. 10 písm. h) SMERNICE 2014/24/EÚ

33. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr poukázal na čl. 1 ods. 1, čl. 1 ods. 2, čl. 10 písm. h), odôvodnenie 28 a čl. 90 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ (viac v bodoch 357 až 359 rozhodnutia úradu).
34. Úrad mal na základe týchto ustanovení smernice za to, že je vo vzťahu k aplikácii výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ potrebné podrobiť ďalšiemu skúmaniu
- I. správnosť transpozície výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ do vnútroštátneho právneho poriadku Slovenskej republiky, a
 - II. prípustnosť aplikácie výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ vo vzťahu k predmetu zákazky v tomto posudzovanom konaní.
35. Vo vzťahu k časti I. (viac v bode 34 tohto rozhodnutia) úrad najskôr skúmal správnosť transpozície predmetnej výnimky do ustanovení zákona o verejnom obstarávaní a následne skúmal správnosť transpozície predmetnej výnimky do ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov.
36. Vo vzťahu ku skúmaniu správnosti transpozície predmetnej výnimky do ustanovení zákona o verejnom obstarávaní úrad najskôr uviedol, že na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov konania a odstránenie prípadných pochybností úrad pristúpil k zadaniu vypracovania:
- znaleckého posudku č. 2/2020.

³⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „K funkčnému výkladu ustanovení práva EÚ v oblasti verejného obstarávania pozri najmä rozsudok Súdneho dvora z 13. decembra 2007, Bayerischer Rundfunk a i., C-337/06, Zb. s. I-11173, body 37 a nasl. alebo rozsudok z 1. februára 2001, Komisia proti Francúzsku, C-237/99, Zb. s. I-939, body 42 a 43, ako aj citovaná judikatúra.“

³¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit. „Pozri dokument Európskej komisie Ref. Ares(2020)1965984 – 07/04/2020.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

37. Následne úrad poukázal na § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní (viac v bode 363 rozhodnutia úradu) a uviedol, že predmetné zákonné ustanovenie je (takmer doslovne) totožné s čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ.
38. Ďalej úrad uviedol, cit.: „*V súlade so znaleckým posudkom č. 2/2020 úrad konštatuje, že z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplývajú pri výklade a následnej aplikácii noriem práva EÚ pre orgány verejnej moci členských štátov (resp. pre akýkoľvek orgán aplikácie práva) viaceré povinnosti:*
- i. *povinnosť porovnať rôzne jazykové znenia noriem EÚ, keďže je nutné vziať do úvahy skutočnosť, že texty práva EÚ sú vypracované vo viacerých jazykoch a všetky jazykové znenia sú záväzné, takže výklad ustanovenia práva EÚ vyžaduje porovnanie rôznych jazykových verzií,*³²
 - ii. *povinnosť rešpektovať autonómiu významu jednotlivých pojmov práva EÚ, keďže aj v prípade jasného súladu jazykových verzií používa právo EÚ jemu vlastnú terminológiu, pričom právne pojmy nemajú nevyhnutne rovnaký obsah v práve EÚ a v rôznych vnútroštátnych ustanoveniach*³³
 - iii. *povinnosť vykladať právo EÚ v kontexte iných jeho ustanovení, cieľa, resp. účelu príslušného ustanovenia a stavu jeho vývoja k dátumu, kedy sa má toto ustanovenie uplatniť.*³⁴

*Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora nemôže byť formulácia použitá v jednej z jazykových verzií normy práva EÚ chápaná ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, alebo sa v tejto súvislosti považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Takýto prístup by totiž nebol v súlade s požiadavkou jednotnosti pri uplatňovaní práva EÚ.*³⁵

*Súčasne, podľa Súdneho dvora ustanovenia práva EÚ sa musia vykladať a uplatňovať jednotným spôsobom pri zohľadnení existujúcich verzií vo všetkých jazykoch EÚ.*³⁶“

39. Ďalej úrad poukázal na české, anglické, nemecké a francúzske znenie čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ pre posúdenie súladu medzi slovenským znením tohto ustanovenia s inými jazykovými zneniami (viac v bode 368 rozhodnutia úradu) a následne v tejto súvislosti uviedol, že na základe citovaných vybraných jazykových znení čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, nie je po ich porovnaní relevantná otázka rôzneho znenia.
40. Úrad uviedol, že **na základe uvedeného je tak možné v súlade so znaleckým posudkom č. 2/2020 konštatovať, že výnimka ustanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ je správne transponovaná do príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní.**
41. Vo vzťahu ku skúmaniu správnosti transpozície predmetnej výnimky do ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov úrad najskôr poukázal na časť G. rozhodnutia úradu, kde sú uvedené relevantné ustanovenia osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov, podľa ktorých bolo realizované skúmané výberové (obstarávacie) konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby.

³² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora zo 6.10.1982, 283/81, CILFIT, ods. 18.“

³³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora zo 6.10.1982, 283/81, CILFIT, ods. 19.“

³⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora zo 6.10.1982, 283/81, CILFIT, ods. 20.“

³⁵ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12. 11. 1998, Institute of the Motor Industry, C-149/97, Zb. s. I-7053, ods. 16.“

³⁶ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudky Súdneho dvora zo 7.12.1995, Rockfon C-449/93, Zb. s. I-4291, ods. 28 a z 8.12.2005, Jyske Finans C-280/04, Zb. s. I-10683, ods. 31.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

42. Následne úrad uviedol, že v súlade so znaleckým posudkom č. 2/2020 má za to, že zo skúmania predmetných ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov je zrejmé, že:
- nezabezpečujú správnu transpozíciu uplatnenia výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ,
 - sú v rozpore s § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní,
 - umožňujú udelenie zákazky alebo koncesie mimo postupov stanovených smernicou 2014/24/EÚ a zákonom o verejnom obstarávaní.
43. Úrad mal na základe vyššie uvedeného za to, že:
- **výnimka stanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ nie je správne transponovaná do ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov, podľa ktorých bolo realizované skúmané výberové (obstarávacie) konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby (zákon č. 578/2004 Z. z., zákon č. 581/2004 Z. z., vyhláška č. 89/2013 Z. z.);**
 - **osobitné (zdravotnícke) právne predpisy, podľa ktorých bolo realizované skúmané výberové (obstarávacie) konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby (zákon č. 578/2004 Z. z., zákon č. 581/2004 Z. z., vyhláška č. 89/2013 Z. z.) svojimi ustanoveniami aprobuujú taký postup subjektov povinných postupovať podľa právnych predpisov verejného obstarávania, ktorý je priamo v rozpore s čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, ergo § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní.**
44. Vo vzťahu k časti II. (viac v bode 34 tohto rozhodnutia) úrad najskôr poukázal na čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ a na § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní (viac v bode 378 rozhodnutia úradu).
45. Následne úrad uviedol, že na účel šandardizovania opisu predmetov obstarávania pomocou jediného systému klasifikácie (aby sa takto dali prekonať jazykové prekážky na úrovni spoločenstva) bolo prijaté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 zo dňa 05. novembra 2002 o spoločnom slovníku obstarávania (CPV), ktoré obligatórnym spôsobom zavádza do používania rovnaký opis tovarov v úradných jazykoch spoločenstva a rovnaký zodpovedajúci alfanumerický kód (tzv. CPV kód)³⁷, pričom úrad ďalej poukázal na čl. 23 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ (viac v bode 380 rozhodnutia úradu).
46. Úrad tiež uviedol, že čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ obsahuje viaceré autonómne pojmy, ktoré sú síce definované aj v slovenskom právnom poriadku, avšak s ohľadom na pravidlá stanovené v judikatúre SD EÚ, ktoré je úrad ako orgán verejnej moci povinný rešpektovať, je nevyhnutné, aby úrad tieto pojmy vykladal tak, ako je ich obsah stanovený v práve EÚ.³⁸ Rovnako je úrad povinný zohľadniť aj účel daného ustanovenia obsiahnutý okrem iného aj v citovanom odôvodnení 28 smernice 2014/24/EÚ a stav vývoja k dátumu, kedy sa má ustanovenie uplatniť, t. j. k dátumu zadania zákazky, resp. realizácie verejného obstarávania a následného uzatvorenia zmlúv, pričom ďalej úrad poukázal na odôvodnenie 28 smernice 2014/24/EÚ (viac v bode 382 rozhodnutia úradu).
47. Následne úrad uviedol, cit.: „*V súlade so znaleckým posudkom č. 2/2020 má úrad za to, že teleologický a systematický výklad tejto výnimky poskytol Súdny dvor EÚ, keď uviedol, že štruktúra článku 10 písm. h) smernice 2014/24 obsahuje jednu výnimku a jedno vyňatie z výnimky. Toto ustanovenie totiž vylučuje z pôsobnosti klasických pravidiel verejného obstarávania verejné zákazky na služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie*

³⁷ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Ú. v. ES L 340, 16.12.2002“

³⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Uplatňuje sa tzv. zásada autonómneho výkladu (viď napr. rozsudok Súdného dvora zo 6.10.1982, 283/81 CILFIT, ods. 19.)“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

nebezpečenstva, **pri splnení dvoch podmienok**, a to aby tieto služby zodpovedali kódom CPV uvedeným v tomto ustanovení a aby ich **poskytovali neziskové organizácie** alebo združenia. Táto výnimka z uplatnenia pravidiel verejného obstarávania však obsahuje jedno vyňatie z výnimky v tom zmysle, že sa neuplatňuje na služby prepravy pacientov sanitnými vozidlami, ktoré spadajú pod zjednodušený režim verejného obstarávania stanovený v článkoch 74 až 77 smernice 2014/24.³⁹

Súdny dvor EÚ vo svojej rozhodovacej činnosti poskytol výklad a bližšiu špecifikáciu (niektorých) pojmov použitých v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, ako „služby civilnej obrany, civilnej ochrany“, „prevencia nebezpečenstva“, ďalej „neziskové organizácie alebo združenia“ a „služieb prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami“.

Súdny dvor určil, že pojmy „civilná ochrana“ a „civilná obrana“ sa vzťahujú na situácie, v ktorých je potrebné čeliť kolektívnej škode, ako sú napríklad zemetrasenia, cunami alebo tiež vojny, a nevyhnutne z toho nevyplýva, že pojem „**prevencia nebezpečenstva**“, má takýto kolektívny rozmer. Z doslovného, ako aj zo systematického výkladu článku 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ vyplýva, že „prevencia nebezpečenstva“ sa týka tak kolektívneho, ako aj individuálneho nebezpečenstva,⁴⁰ teda tak starostlivosť o akútneho pacienta vo vozidle záchrannej služby záchranárom asistentom/záchranárom sanitárom, ako aj kvalifikovaná preprava sanitným vozidlom patria pod pojem „prevencia nebezpečenstva“ v zmysle článku 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ.⁴¹

Súdny dvor ďalej určil, že **neuplatniteľnosť pravidiel verejného obstarávania** stanovená v článku 10 písm. h) tejto smernice je **neoddeliteľne spojená s existenciou pohotovostnej služby**, pričom prítomnosť kvalifikovaného personálu na palube sanitného vozidla nemôže sama osebe stačiť na preukázanie existencie služby sanitných vozidiel, na ktorú sa vzťahuje kód CPV 85143000-3. **Pohotovosť** však možno preukázať vtedy, keď je potrebné prepraviť pacienta, u ktorého existuje riziko, že sa jeho zdravotný stav počas uvedenej prepravy zhorší. Len za týchto podmienok možno na kvalifikovanú prepravu sanitným vozidlom uplatniť výnimku z pôsobnosti pravidiel verejného obstarávania stanovenú v článku 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ.⁴²

Súdny dvor konštatoval, že článok 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že výnimka z uplatnenia pravidiel verejného obstarávania, ktorú toto ustanovenie stanovuje, sa týka **starostlivosti o akútnych pacientov**, ktorí **vo vozidle záchrannej služby poskytujú záchranár asistent/záchranár sanitár** a na ktorú sa vzťahuje kód CPV 75252000-7 (záchranné služby), ako aj **kvalifikovanej prepravy sanitným vozidlom**, na ktorú sa vzťahuje kód CPV 85143000-3 (služby sanitných vozidiel), za predpokladu, že pokiaľ ide o kvalifikovanú prepravu sanitným vozidlom, táto preprava je skutočne zabezpečovaná zo strany personálu, ktorý bol riadne vyškolený v oblasti poskytovania prvej pomoci, a týka sa pacienta, u ktorého existuje počas tejto prepravy **riziko zhoršenia jeho zdravotného stavu**,⁴³ pričom v zásade musí ísť o riziko, ktoré možno posúdiť objektívne.⁴⁴

³⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 21.3.2019, C-465/17, Falck Rettungsdienste GmbH, ECLI:EU:C:2019:234, bod 38.“

⁴⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 21.3.2019, C-465/17, Falck Rettungsdienste GmbH, ECLI:EU:C:2019:234, body 29 a 30.“

⁴¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 21.3.2019, C-465/17, Falck Rettungsdienste GmbH, ECLI:EU:C:2019:234, bod 36.“

⁴² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 21.3.2019, C-465/17, Falck Rettungsdienste GmbH, ECLI:EU:C:2019:234, body 44 až 46.“

⁴³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 21.3.2019, C-465/17, Falck Rettungsdienste GmbH, ECLI:EU:C:2019:234, bod 51.“

⁴⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 20.06.2019, C-424/18, Italy Emergenza, ECLI:EU:C:2019:528, bod 27.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

Súdny dvor tiež posúdil takú transpozíciu a aplikáciu výnimky stanovenej v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ v rámci vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá do rozsahu výnimky zahŕňa:

„služby sanitných vozidiel, pričom posádka sa skladá z riadne vyškoleného vodiča záchranára a prinajmenšom jedného riadne vyškoleného záchranára, ako aj služby prepravy stanovené v rámci základnej zdravotnej starostlivosti poskytované vozidlami záchrannej služby,

*ako nesúladnú a nezohľadňujúcu všetky obligatórne aspekty tejto výnimky. Podľa Súdneho dvora sa totiž okrem prítomnosti posádky odborne vyškolenej v prvej pomoci predpokladá, že službu sanitných vozidiel poskytujú neziskové organizácie alebo združenia v zmysle tohto ustanovenia a že **ide o situáciu vyznačujúcu sa neodkladnosťou alebo urgentnosťou**.“⁴⁵*

48. Ďalej úrad uviedol, že so zreteľom na vyššie uvedené je pre účely naplnenia podmienok pre aplikáciu skúmanej výnimky potrebné splniť nasledovné:
- musí ísť o verejné zákazky na poskytnutie služieb, ktorých predmetom sú: služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva,
 - na dané služby sa vzťahuje niektorý z CPV kódov: 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 a 85143000-3,
 - nejde o služby prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami, a zároveň
 - tieto služby poskytujú neziskové organizácie alebo združenia.
49. Úrad sa následne v rozhodnutí zaoberal tým, či sú naplnené jednotlivé vyššie uvedené podmienky pre aplikáciu výnimky.
50. Vo vzťahu k prvej podmienke pre aplikáciu výnimky úrad uviedol, že z rozsudku SD EÚ zo dňa 21. 03. 2019, C-465/17, Falck Rettungsdienste GmbH, vyplýva, že pojmy „civilná ochrana“ a „civilná obrana“ sa vzťahujú na situácie, v ktorých je potrebné čeliť kolektívnej škode, pričom pojem „prevencia nebezpečenstva“ sa týka tak kolektívneho, ako aj individuálneho nebezpečenstva (body 29 až 31). Ďalej úrad poukázal na to, že v bode 36 uvedeného rozsudku sa uvádza, cit.: „(...) *tak starostlivosť o akútneho pacienta vo vozidle záchrannej služby záchranárom asistentom/záchranárom sanitárom, ako aj kvalifikovaná preprava sanitným vozidlom patria pod pojem „prevencia nebezpečenstva“ v zmysle článku 10 písm. h) smernice 2014/24.*“
51. Podľa úradu v zmysle uvedenej judikatúry SD EÚ v prípade zákazky, ktorá je predmetom kontroly, bude preto potrebné na splnenie prvej podmienky obsiahnutej vo výnimke, aby boli poskytované služby službami prevencie nebezpečenstva.
52. Úrad mal za to, že v prípade prevádzkovania ambulancií záchrannej zdravotnej služby nejde o služby civilnej obrany ani služby civilnej ochrany, keďže tieto spája citovaná judikatúra SD EÚ s kolektívnou škodou, a že v prípade prevádzkovania ambulancií záchrannej zdravotnej služby môže ísť síce aj o potrebu odvrátenia kolektívnej škody (napr. v prípade prírodnej katastrofy, kedy je ohrozených na živote a zdraví veľké množstvo osôb), ale vo väčšine prípadov pôjde o individuálne nebezpečenstvo, a teda prevádzkovanie ambulancií záchranných zdravotných služieb patrí podľa úradu pod služby prevencie nebezpečenstva.
53. Úrad tiež uviedol, že v prípade zákazky, ktorá je predmetom skúmania v tomto konaní, ide o poskytovanie zdravotnej starostlivosti, konkrétne o prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby.

⁴⁵ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 20.06.2019, C-424/18, Italy Emergenza, ECLI:EU:C:2019:528, bod 28.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

54. Následne úrad poukázal na § 1 ods. 1 a § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 579/2004 Z. z., na § 2 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. a na § 11 ods. 3 zákona č. 578/2004 Z. z. (viac v bode 394 rozhodnutia úradu).
55. Na základe vyššie uvedeného mal úrad za to, že vzhľadom na skutočnosť, že ambulancie záchrannej zdravotnej služby poskytujú neodkladnú zdravotnú starostlivosť a definícia neodkladnej zdravotnej starostlivosti preukazuje, že v prípade prevádzkovania záchrannej zdravotnej služby ide o starostlivosť o akútneho pacienta vo vozidle záchrannej služby, resp. o kvalifikovanú prepravu sanitným vozidlom (zdravotný stav vyžaduje poskytovanie zdravotnej starostlivosti, náhla zmena zdravotného stavu bezprostredne ohrozuje život osoby alebo niektorú z jej základných životných funkcií a pod.), prevádzkovanie ambulancií záchranných zdravotných služieb v zmysle slovenského právneho poriadku možno považovať za „služby prevencie nebezpečenstva“ v kontexte judikatúry SD EÚ. Na základe tejto skutočnosti mal úrad za to, že v prípade skúmaného predmetu zákazky **je splnená prvá podmienka pre aplikáciu výnimky.**
56. Vo vzťahu k druhej a k tretej podmienke pre aplikáciu výnimky úrad uviedol, že v kontexte judikatúry SD EÚ by sa na služby, ktoré sa týkajú záchranných zdravotných služieb, mali vzťahovať predovšetkým CPV kódy 75252000-7 (záchranné služby) a 85143000-3 (služby sanitných vozidiel).⁴⁶
57. Súčasne je podľa úradu potrebné na účel správneho posúdenia aplikácie výnimky skúmať aj vyňatie z výnimky, ktoré je uvedené čl. 10 písm. h) in fine smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) in fine zákona o verejnom obstarávaní („s výnimkou služieb prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami“, resp. „okrem služby prepravy pacientov vozidlami slúžiacimi na prepravu pacientov“).
58. Úrad uviedol, že podľa rozsudku SD EÚ zo dňa 21. 03. 2019, C-465/17, Falck Rettungsdienste GmbH, v tomto kontexte a ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 64 svojich návrhov, neexistuje nijaká pochybnosť o tom, že na starostlivosť o akútneho pacienta, ktorú navyše zabezpečuje v záchrannom vozidle záchranár asistent/záchranár sanitár, sa vzťahuje kód CPV 75252000-7 (záchranné služby).⁴⁷
59. Ďalej úrad uviedol, že keďže z odôvodnenia 28 smernice 2014/24/EÚ vyplýva, že výnimka stanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ je neoddeliteľne spojená s existenciou pohotovostnej služby,⁴⁸ pohotovosť bude potrebné preukázať aj pri aplikácii CPV kódu 85143000-3 (služby sanitných vozidiel), aby tak boli tieto služby odlišené od služieb, ktoré sú vyňaté z predmetnej výnimky ako preprava pacientov sanitárnymi vozidlami.
60. Úrad uviedol, že podľa rozsudku SD EÚ zo dňa 21. 03. 2019, C-465/17, Falck Rettungsdienste GmbH, kvalifikovaná preprava sanitným vozidlom môže predstavovať výlučne „službu sanitných vozidiel“, na ktorú sa vzťahuje kód CPV 85143000-3 uvedený v článku 10 písm. h) smernice 2014/24, a to v prípade, ak ju na jednej strane zabezpečuje personál, ktorý bol riadne vyškolený v oblasti prvej pomoci, a na druhej strane sa týka pacienta, u ktorého existuje počas uvedenej prepravy riziko zhoršenia jeho zdravotného stavu.⁴⁹

⁴⁶ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri bod 31 rozsudku Súdneho dvora EÚ z 21.3.2019 vo veci C-465/17 FALCK RETTUNGSDIENSTE A FALCK.“

⁴⁷ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri bod 40 rozsudku Súdneho dvora EÚ z 21.3.2019 vo veci C-465/17 FALCK RETTUNGSDIENSTE A FALCK.“

⁴⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri aj body 43 a 44 rozsudku Súdneho dvora EÚ z 21. 3. 2019 vo veci C-465/17 FALCK RETTUNGSDIENSTE A FALCK.“

⁴⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri bod 50 rozsudku Súdneho dvora EÚ z 21.3.2019 vo veci C-465/17 FALCK RETTUNGSDIENSTE A FALCK.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

61. Na základe uvedeného je podľa úradu potrebné zaoberať sa otázkou, či je prevádzkovanie záchranných zdravotných služieb v Slovenskej republike možné zaradiť pod CPV kódy 75252000-7 (záchranné služby) a 85143000-3 (služby sanitných vozidiel).
62. Úrad poukázal na to, že kontrolovaný 1 vydáva poskytovateľom zdravotnej starostlivosti povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby, ktorými sú:
- a) ambulancie rýchlej lekárskej pomoci,
 - b) ambulancie rýchlej zdravotnej pomoci,
 - c) ambulancie rýchlej lekárskej pomoci s vybavením mobilnej intenzívnej jednotky,
 - d) ambulancie vrtuľníkovej záchrannej zdravotnej služby,
 - e) ambulancie rýchlej zdravotnej pomoci „S“

a následne v tejto súvislosti poukázal na § 2 vyhlášky č. 84/2016 Z. z. (viac v bode 404 rozhodnutia úradu).

63. Úrad uviedol, že z uvedených právnych ustanovení vyplýva, že pri všetkých piatich typoch ambulancie záchrannej zdravotnej služby je v príslušnom vozidle prítomný kvalifikovaný personál, ktorý bol riadne vyškolený v oblasti prvej pomoci (t. j. lekár, príp. zdravotnícky záchranár), pričom zo slovného spojenia „neodkladná starostlivosť“, resp. „neodkladná preprava“ a ich uvedenej (citovanej) zákonnej definície je možné dôvodiť, že táto preprava sa týka pacienta, pri ktorom existuje počas uvedenej prepravy riziko zhoršenia jeho zdravotného stavu.
64. Na základe vyššie uvedeného mal úrad za to, že
- prevádzkovanie záchranných zdravotných služieb v Slovenskej republike je možné zaradiť pod CPV kódy 75252000-7 (záchranné služby) a 85143000-3 (služby sanitných vozidiel),
 - tieto služby tak predstavujú záchranné služby a/alebo služby sanitných vozidiel, t. j. nejde o služby prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami,⁵⁰

čo predstavuje **spĺnenie posudzovaných podmienok**.

65. Následne úrad uviedol, že pre správne právne posúdenie veci je ďalej potrebné podrobiť ďalšiemu skúmaniu postavenie poskytovateľských subjektov (subjektov, ktoré v skúmanom výberovom konaní nadobudli oprávnenie poskytovať predmet zákazky) z pohľadu ich potencionálneho postavenia ako neziskových organizácií, resp. združení, čo predstavuje nevyhnutný kvalifikačný znak pre možnosť aplikovania výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, resp. čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, a že uvedené je predmetom ďalšej časti rozhodnutia úradu.
66. Zároveň úrad pre úplnosť uviedol, že z právnej analýzy znenia výnimky upravenej v § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, resp. čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ v zmysle vyššie uvedeného vyplýva, že obstaranie služieb, ktoré sú predmetom kontrolovanej zákazky, v prípade nesplnenia všetkých podmienok stanovených predmetnou výnimkou, a to predovšetkým v prípade nesplnenia podmienky postavenia poskytovateľského subjektu, podlieha smernici 2014/24/EÚ, t. j. aj zákonu o verejnom obstarávaní. Podľa úradu túto skutočnosť potvrdzuje aj skutočnosť, že v predchádzajúcich smerniciach, t. j. v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES zo dňa 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby a v smernici Rady 92/50/EHS zo dňa 18. júna 1992 o koordinácii postupov

⁵⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „V podmienkach Slovenskej republiky môže tejto službe zodpovedať tzv. „dopravná zdravotná služba“ (non-urgent zdravotnícka doprava), ktorej prevádzka nie je predmetom tohto konania a ktorú je potrebné odlišovať od „záchrannej zdravotnej služby“ (urgent zdravotnícka doprava), ktorá je predmetom tohto konania.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

verejného obstarávania služieb, nebola takáto výnimka výslovne upravená. Práve naopak, v zmysle Prílohy II A a Prílohy II B smernice 2004/18/ES podliehalo obstarávanie zdravotníckych služieb vrátane týchto služieb – pohotovostnej zdravotnej dopravy (kateg. 25) režimu smernice 2004/18/ES. Rovnako podľa ustanovení Prílohy I A a Prílohy I B smernice Rady 92/50/EHS tieto služby podliehali režimu smernice Rady 92/50/EHS (viac v bode 407 rozhodnutia úradu).

67. Úrad v tejto časti rozhodnutia dospel k nasledovnému záveru, cit.: „(...)

- *výnimka ustanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ je správne transponovaná do príslušných ustanovení zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní,*
- *výnimka stanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ nie je správne transponovaná do ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov,*
- *predmet zákazky skúmaný v tomto konaní napĺňa znaky predmetu zákazky, ktorý možno subsumovať pod výnimku podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní,*
- *v prípade, ak nie sú splnené podmienky výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby je predmet zákazky, ktorý je subjekt v postavení verejného obstarávateľa povinný obstarávať podľa predpisov verejného obstarávania,*
- *v skúmanom prípade je výnimka podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní aplikovateľná, pokiaľ je poskytovateľským subjektom predmetu zákazky subjekt v postavení neziskovej organizácie (v zmysle definície neziskovej organizácie podľa práva EÚ⁵¹).*

Úrad má zároveň za to, že uvedené závery a odôvodnenia záverov sú zároveň plne v súlade so závermi a odôvodneniami záverov znaleckého posudku č. 2/2020. “

I. PRÁVNE POSÚDENIE POSKYTOVATEĽSKÝCH SUBJEKTOV AKO NEZISKOVÝCH ORGANIZÁCIÍ

68. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že so zreteľom na zásadu autonómneho výkladu pojmov práva EÚ⁵² nie je možné bez ďalšieho konštatovať, že za „neziskové organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ je možné považovať aj (či len) „neziskové organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky.
69. Úrad uviedol, že vzhľadom na uvedenú skutočnosť bol povinný skúmať obsah pojmov „neziskové organizácie“ a „združenia“ v kontexte práva EÚ. Podľa úradu právna forma úspešných uchádzačov v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky teda nie je vzhľadom na autonómnosť výkladu pojmov práva EÚ rozhodujúca. Podľa úradu na účel preskúmania oprávnenosti aplikácie výnimky je nevyhnutné zaoberať sa tak postavením úspešných uchádzačov, ktorí sú neziskovými organizáciami, ako aj úspešných uchádzačov, ktorí sú príspevkovými organizáciami alebo obchodnými spoločnosťami.
70. Ďalej úrad uviedol, že na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov konania a odstránenie prípadných pochybností úrad pristúpil k zadaniu vypracovania:
- znaleckého posudku č. 5/2020,

⁵¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Na základe uplatňovania tzv. zásady autonómneho výkladu (viď napr. rozsudok Súdneho dvora zo 6.10.1982, 283/81, CILFIT, ods. 19.) “

⁵² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora zo 6.10.1982, 283/81, CILFIT, ods. 19. “

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- doplnenie č. 1 znaleckého posudku č. 5/2020.

71. Úrad uviedol, že vyššie uvedený právny záver je v súlade aj so znaleckým posudkom č. 5/2020, cit.: „(...) členské štáty disponujú určitou **voľnou úvahou** pri úprave svojho systému sociálneho zabezpečenia, pričom **právna forma** „neziskovej organizácie alebo združenia“ **nie je** podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ **rozhodujúca** (t.j. nie je možné vylúčiť aj iné subjekty, napr. občianske združenia podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov alebo obchodné spoločnosti podľa zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník), určujúce je splnenie vyššie uvedených podmienok stanovených judikatúrou Súdneho dvora v príslušnom právnom predpise Slovenskej republiky a vnútorných predpisov organizácie/združenia.“
72. Úrad uviedol, že na základe uvedeného pristúpil k skúmaniu kvalifikačných znakov pojmu „neziskové organizácie alebo „združenia“ v práve EÚ vo vzťahu k čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, aby tak bez dôvodných pochybností určil, ktoré z poskytovateľských subjektov (úspešných uchádzačov) vykonávajúcich v tomto prípade svoju činnosť na základe právneho poriadku Slovenskej republiky, možno považovať za „neziskové organizácie“ alebo „združenia“ podľa práva EÚ vo vzťahu k čl. 10 písm. h) smernice 2014/EÚ.
73. Ďalej úrad uviedol, že prameňom práva EÚ, ktorý poskytuje výklad skúmaných pojmov vo vzťahu k zneniu čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, je predovšetkým rozhodovacia činnosť SD EÚ, najmä rozhodnutie vo veci C-113/13 Spezzino, rozhodnutie vo veci C-50/14 CASTA, rozhodnutie vo veci C-465/17 Falck Rettungsdienste GmbH.
74. Úrad uviedol, že skúmaním uvedených rozhodnutí SD EÚ, má za to, že vo vzťahu k čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ má povinnosť preskúmať nasledovné kvalifikačné znaky pojmu „neziskové organizácie“ alebo „združenia“ vyplývajúce z práva EÚ:
- či skúmané subjekty dosahujú alebo nedosahujú zisk pri vykonávaní činností služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva,
 - v prípade ak takýto zisk skúmané subjekty dosiahnu, či tento opätovne investujú na dosiahnutie cieľa organizácie alebo združenia (subjektu).
75. Úrad dodal, že k uvedenému sa rovnako vyjadril aj znalec na základe znaleckého posudku č. 5/2020 v spojení s doplnením č. 1 znaleckého posudku č. 5/2020, pričom zároveň uviedol, že pri dosahovaní zisku nie je nutné skúmať úmyselnú – zámernú, prípadne náhodnú formu jeho dosahovania.
76. Úrad uviedol, že predmetom ďalšieho posúdenia vo vzťahu k poskytovateľským subjektom je tak posúdenie:
- či je alebo nie je cieľom konkrétneho poskytovateľského subjektu dosahovanie zisku a
 - či konkrétny poskytovateľský subjekt prípadný zisk opätovne investuje na dosiahnutie svojich cieľov.

a) Posúdenie subjektov s právnou formou neziskovej organizácie

77. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že právnou formou neziskových organizácií v právnom poriadku Slovenskej republiky, ako aj hlavné normatívy ich fungovania na území Slovenskej republiky upravuje zákon č. 213/1997 Z. z. (ďalej len „zákon o neziskových organizáciách“).
78. Následne úrad poukázal na § 2 ods. 1, § 2 ods. 2 písm. a), § 30 ods. 1 a § 30 ods. 2 zákona o neziskových organizáciách a na skutočnosti z nich vyplývajúce (viac v bodoch 425, 427 a 428 rozhodnutia úradu).
79. Úrad mal na základe uvedeného za to, že v prípade „neziskových organizácií“ vykonávajúcich svoju činnosť podľa právneho poriadku Slovenskej republiky je v zmysle zákona o neziskových

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

organizáciách zabezpečené **splnenie prvej podmienky pre klasifikáciu subjektu ako „nezisková organizácia“ alebo „združenie“ podľa práva EÚ** vo vzťahu k čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, a to že cieľom dotknutých subjektov nie je prioritne dosahovanie zisku a zároveň zabezpečené **splnenie druhej podmienky pre klasifikáciu subjektu ako „nezisková organizácia“ alebo „združenie“ podľa práva EÚ** vo vzťahu k čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, a to, že dotknuté subjekty prípadný zisk opätovne investujú na dosiahnutie svojich cieľov.

80. Následne úrad uviedol, že na vylúčenie akýchkoľvek pochybností, či jednotlivé posudzované poskytovateľské subjekty spĺňajú podmienky „neziskových organizácií“ alebo „združení“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, skúmal aj príslušné zakladateľské dokumenty jednotlivých posudzovaných poskytovateľských subjektov, ktoré sú neziskovými organizáciami v zmysle vnútroštátnej právnej úpravy: **1) Nemocnica s poliklinikou Brezno, n. o. a 2) NsP Sv. Jakuba, n.o., Bardejov**, pričom úrad pri nich dospel k záveru, že spĺňajú kvalifikačné znaky „neziskovej organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ (viac v bode 431 rozhodnutia úradu).

b) Posúdenie subjektov s právnou formou príspevkovej organizácie

81. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že činnosť príspevkových organizácií v podmienkach Slovenskej republiky upravuje zákon č. 523/2004 Z. z. (ďalej len „zákon o rozpočtových pravidlách“).
82. Následne úrad poukázal na § 21 ods. 2, § 21 ods. 3, § 21 ods. 4, § 21 ods. 5, § 21 ods. 7, § 21 ods. 15, § 24 ods. 1, § 24 ods. 2, § 24 ods. 6, § 24 ods. 7, § 24 ods. 8, § 24 ods. 9, § 24 ods. 10, § 28 ods. 2, § 28 ods. 3 a § 25 zákona o rozpočtových pravidlách, na Metodické usmernenie Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/022139/2016-31 zo dňa 20. 12. 2016 a na skutočnosti z nich vyplývajúce (viac v bodoch 434 až 450 rozhodnutia úradu).
83. Úrad mal na základe uvedeného za to, že v prípade príspevkových organizácií vykonávajúcich svoju činnosť podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, tieto organizácie (subjekty) **spĺňajú podmienky pre klasifikáciu subjektu ako „nezisková organizácia“ alebo „združenie“ podľa práva EÚ** vo vzťahu k čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ.
84. Následne úrad uviedol, že na vylúčenie akýchkoľvek pochybností, či jednotlivé posudzované poskytovateľské subjekty spĺňajú podmienky „neziskových organizácií“ alebo „združení“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, skúmal aj príslušné zakladateľské dokumenty jednotlivých posudzovaných poskytovateľských subjektov, ktoré sú príspevkovými organizáciami v zmysle vnútroštátnej právnej úpravy: **1) Hornooravská nemocnica s poliklinikou Trstená, 2) Liptovská nemocnica s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu Liptovský Mikuláš, 3) Nemocnica s poliklinikou Myjava, 4) Nemocnica s poliklinikou Považská Bystrica, 5) Záchranná služba Košice a 6) Záchranná zdravotná služba Bratislava**, pričom úrad pri nich dospel k záveru, že spĺňajú kvalifikačné znaky „neziskovej organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ (viac v bode 452 rozhodnutia úradu).

c) Posúdenie subjektov s právnou formou obchodnej spoločnosti

85. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že postavenie obchodných spoločností v slovenskom právnom poriadku upravuje predovšetkým zákon č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“).
86. Následne úrad poukázal na § 56 ods. 1, § 2 ods. 1 a § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka (viac v bodoch 455 a 456 rozhodnutia úradu) a uviedol, že na základe uvedených ustanovení Obchodného zákonníka je zrejmé, že pri obchodných spoločnostiach nie je možné vo všeobecnosti určiť, či naplňajú alebo nenaplňajú kvalifikačné znaky „neziskovej organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ.
- Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

87. Úrad uviedol, že Obchodný zákonník totiž poskytuje určitú voľnosť a umožňuje zakladateľom obchodných spoločností, aby si vybrali z viacerých možností, príp. účelov pri založení konkrétnej obchodnej spoločnosti (§ 56 ods. 1 in fine Obchodného zákonníka).
88. Úrad uviedol, že na účel riadneho vyhodnotenia vyššie uvedených skutočností preto preskúmal dokumenty týkajúce sa založenia, príp. fungovania jednotlivých poskytovateľských subjektov, ktoré sú obchodnými spoločnosťami v zmysle vnútroštátnej právnej úpravy.
89. Úrad tiež uviedol, že považoval za nevyhnutné preskúmať predovšetkým nasledovné:
- či bol konkrétny poskytovateľský subjekt založený na účel podnikania alebo na iný účel, ako účel podnikania (§ 56 ods. 1 Obchodného zákonníka),
 - v prípade, ak bol konkrétny poskytovateľský subjekt založený na účel podnikania, či podnikanie vykonáva na účel dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu (§ 2 ods. 1 Obchodného zákonníka),
 - v prípade, ak konkrétny poskytovateľský subjekt dosahoval zisk, či zisk opätovne investuje do svojich cieľov alebo je určený na rozdelenie medzi spoločníkov (akcionárov) spoločnosti.
90. Ďalej úrad uviedol, že predmetom uvedeného skúmania boli nasledovné poskytovateľské subjekty v postavení obchodných spoločností: **1) AIR – TRANSPORT EUROPE, spol. s r.o., 2) Fakultná nemocnica s poliklinikou Skalica, a.s. (od 02. 07. 2021 obchodné meno: Fakultná nemocnica AGEL Skalica a.s.), 3) LSE – Life Star Emergency, s.r.o., 4) RESCUE SYSTÉM, s.r.o., 5) RZP, a.s. a 6) ZaMED, s.r.o.**, pričom úrad pri nich dospel k záveru, že nespĺňajú kvalifikačné znaky „neziskovej organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ (viac v bode 461 rozhodnutia úradu).
91. Úrad v tejto časti rozhodnutia dospel k nasledovnému záveru, cit.: *„V súhrne, vo vzťahu k subjektom, ktoré na základe skúmaného výberového konania nadobudli povolenie na prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby úrad so zreteľom na (i) výnimku z postupov verejného obstarávania podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, a (ii) súčasne so zreteľom na zásadu autonómneho výkladu pojmov práva EÚ skúmal prítomnosť, resp. neprítomnosť kvalifikačných znakov „neziskovej organizácie“ alebo „združenia“ podľa práva EÚ v stanovenom rozsahu, t.j.:*
- i. *či je alebo nie je cieľom konkrétneho poskytovateľského subjektu dosahovanie zisku a*
 - ii. *či konkrétny poskytovateľský subjekt prípadný zisk opätovne investuje na dosiahnutie svojich cieľov.*

pričom má úrad za to, že

a) všetky subjekty s právnou formou neziskovej organizácie:

- *Nemocnica s poliklinikou Brezno, n. o., IČO: 31 908 969*
- *NsP Sv. Jakuba, n.o., Bardejov, IČO: 36 167 908*

spĺňajú kvalifikačné znaky „neziskovej organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ a vzhľadom na túto skutočnosť je možné na zmluvné vzťahy uzatvorené medzi kontrolovaným 2 až kontrolovaným 4 a týmito posudzovanými subjektami oprávnené aplikovať výnimku podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní;

b) všetky subjekty s právnou formou príspevkovej organizácie:

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- *Hornooravská nemocnica s poliklinikou Trstená, IČO: 00 634 891*
- *Liptovská nemocnica s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu Liptovský Mikuláš, IČO: 17 336 163*
- *Nemocnica s poliklinikou Myjava, IČO: 00 610 721*
- *Nemocnica s poliklinikou Považská Bystrica, IČO: 00 610 411*
- *Záchranná služba Košice, IČO: 00 606 731*
- *Záchranná zdravotná služba Bratislava, IČO: 17 336 210*

spĺňajú kvalifikačné znaky „neziskovej organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ a vzhľadom na túto skutočnosť je možné na zmluvné vzťahy uzatvorené medzi kontrolovaným 2 až kontrolovaným 4 a týmito posudzovanými subjektami oprávnené aplikovať výnimku podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní;

c) žiadny zo subjektov s právnou formou obchodnej spoločnosti:

- *AIR - TRANSPORT EUROPE, spol. s r.o., IČO: 00 697 516*
- *Fakultná nemocnica s poliklinikou Skalica, a.s., IČO: 44 444 761*
- *LSE - Life Star Emergency, s.r.o., IČO: 35 877 618*
- *RESCUE SYSTÉM, s.r.o., IČO: 36 411 604*
- *RZP, a.s., IČO: 36 331 023*
- *ZaMED, s.r.o., IČO: 35 919 841*

nesplňa kvalifikačné znaky „neziskovej organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ a vzhľadom na túto skutočnosť nie je možné na zmluvné vzťahy uzatvorené medzi kontrolovaným 2 až kontrolovaným 4 a týmito posudzovanými subjektami oprávnené aplikovať výnimku podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní.

Kedže z doterajšieho právneho posúdenia veci vyplýva, že

- *kontrolovaný 1, kontrolovaný 2, kontrolovaný 3, kontrolovaný 4 sú subjekty v postavení verejného obstarávateľa (viď body 251 až 347),*
- *subjekty v postavení verejného obstarávateľa sú v zmysle § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, resp. čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ povinné pri zadávaní zákaziek postupovať podľa predpisov verejného obstarávania (viď body 350 až 354),*
- *predmet zákazky skúmaný v tomto konaní napĺňa znaky predmetu zákazky, ktorý možno subsumovať pod výnimku podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, pokiaľ je poskytovateľským subjektom predmetu zákazky subjekt v postavení neziskovej organizácie alebo združenia (v zmysle definície neziskovej organizácie podľa práva EÚ⁵³) (viď body 357 až 409),*
- *výnimka ustanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ je správne transponovaná do príslušných ustanovení zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a nie je správne transponovaná do ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov (viď body 357 až 409),*
- *žiadny z poskytovateľských subjektov predmetu zákazky s právnou formou obchodnej spoločnosti nesplňa kvalifikačné znaky „neziskovej organizácie“ alebo „združenia“ v zmysle čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ a vzhľadom na túto skutočnosť nie je možné na zmluvné vzťahy uzatvorené medzi kontrolovaným 2 až kontrolovaným 4 a týmito poskytovateľskými subjektami oprávnené aplikovať výnimku podľa čl. 10*

⁵³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Na základe uplatňovania tzv. zásady autonómneho výkladu (viď napr. rozsudok Súdneho dvora zo 6.10.1982, 283/81, CILFIT, ods. 19.).“ Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní (viď body 453 až 461),

v ďalšom právnom posúdení veci je tak

- *v dôsledku stavu nesprávnej transpozície výnimky ustanovenej v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ do ustanovení osobitných (zdravotníckych) vnútroštátnych právnych predpisov Slovenskej republiky*
- *za všeobecného právneho povedomia o vyššej právnej sile predpisov EÚ vo vzťahu k vnútroštátnym predpisom členských štátov*⁵⁴
- *pri konštatovanej existencii takých zmluvných vzťahov uzatvorených medzi kontrolovanými subjektami (v postavení verejného obstarávateľa) a poskytovateľskými subjektami predmetu zákazky s právnou formou obchodnej spoločnosti (na ktoré nie je možné aplikovať výnimku podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní)*

potrebné posúdiť možnosť a/alebo povinnosť aplikácie nepriameho alebo priameho účinku práva EÚ zo strany kontrolovaných subjektov pri realizácii obstarávania (výberového konania) predmetu zákazky.“

J. PRÁVNE POSÚDENIE APLIKÁCIE PRIAMEHO ÚČINKU PRÁVA EURÓPSKEJ ÚNIE

92. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že je predmetom ďalšieho posúdenia veci právne posúdenie aplikácie priameho alebo nepriameho účinku práva Európskej únie v procese obstarávania povolení na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby podľa právnych predpisov verejného obstarávania vo vzťahu (kolízia – konkurencia, subsidiarita, či komplementárnosť) k osobitným (zdravotníckym) vnútroštátnym právnym predpisom.
93. Následne úrad uviedol, že vo vzťahu k predmetu tohto konania úrad odvodzuje potrebu skúmania priameho alebo nepriameho účinku práva Európskej únie v procese obstarávania povolení na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby aj z odpovede Európskej komisie (DG GROW) zo dňa 07. 04. 2020 na žiadosť úradu o stanovisko zo dňa 04. 12. 2019, v ktorej Európska komisia o. i. uvádza, že na služby sanitných vozidiel (CPV 85143000-3), ktoré môžu byť posúdené ako záchranné služby poskytované podnikateľským sektorom, sa nevzťahuje výnimka z aplikácie smernice 2014/24/EÚ, a zároveň, pokiaľ sa výnimka uvedená v článku 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ neuplatňuje, verejné zákazky na záchrannú zdravotnú službu v zdravotníctve je možné uzatvárať iba vtedy, ak jej predchádza súťažné konanie, ktoré zabezpečuje dodržiavanie zásad transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie všetkých hospodárskych subjektov, a rovnako zabezpečuje aj prístup k právnemu preskúmaniu tohto súťažného konania.⁵⁵
94. Ďalej úrad poukázal na čl. 7 ods. 2 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, na čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „ZEÚ“), na čl. 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) a na § 1, § 1a a § 2 ods. 1 zákona č. 416/2004 Z. z. o Úradnom vestníku Európskej únie (viac v bodoch 467 až 469 rozhodnutia úradu).

⁵⁴ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 666/2016 z 11. októbra 2016“

⁵⁵ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „(..) Ambulance services (85143000-3) that can be qualified as EMERGENCY services provided by profit sector are not covered by the exclusion from the application of Directive 2014/24/EU (..)“

This implies that unless the exception of Article 10 h) applies, public contracts for ambulance emergency medical services can only be concluded if it is preceded by a competition procedure, which does not only ensure that the principles of transparency, equal treatment and non-discrimination of all economic operators but also access to legal review are ensured. (..)

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

95. Následne úrad uviedol, že prednosť práva Európskej únie pred vnútroštátnym právom je jednou zo základných zásad právneho poriadku Európskej únie⁵⁶ a ako taká je táto zásada uznaná Ústavou Slovenskej republiky – na základe uvedeného možno konštatovať, že smernica 2014/24/EÚ má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.
96. Úrad tiež uviedol, že povinnosť všetkých vnútroštátnych orgánov – orgánov verejnej moci členského štátu, dodržiavať a aplikovať právo s jeho základnými vlastnosťami (najmä prednosť a priamy účinok práva EÚ), vyplýva zo zásady *pacta sunt servanda* a zo zásady úniovej lojality (lojálnej spolupráce), ktoré sú zakotvené v článku 4 ods. 3 ZEÚ a na základe ktorých sú členské štáty
- i. aktívne povinné prijať všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie plnenia záväzkov vyplývajúcich zo zakladajúcich zmlúv alebo z činnosti inštitúcií EÚ (najmä aktov sekundárneho práva EÚ) a
 - ii. pasívne povinné zdržať sa akýchkoľvek opatrení, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie cieľov EÚ, alebo ktoré by mohli ohroziť reálny účinok práva EÚ.⁵⁷
- Článok 4 ods. 3 ZEÚ premieta do práva EÚ súbor základných pravidiel medzinárodného práva, ktoré boli kodifikované Viedenským dohovorom o zmluvnom práve zo dňa 23. mája 1969:⁵⁸ pravidlo *pacta sunt servanda*, pravidlo plnenia zmluvných záväzkov *bona fidei* a pravidlo ustanovujúce, že štát sa nemôže odvolávať na svoje vnútroštátne zákony, vrátane ústavy, aby tým odôvodnil nedodržanie medzinárodných záväzkov.
97. Ďalej úrad uviedol nasledovné: Z článku 4 ods. 3 ZEÚ vyplýva, že členské štáty nesmú prijať alebo ponechať v platnosti opatrenia, ktoré by mohli ohroziť úplný účinok (tzv. *effet utile*) práva EÚ.⁵⁹ Povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva Únie majú v rámci svojich právomocí všetky orgány členského štátu.⁶⁰ Platí, že ak sú takéto ustanovenia ústavy, ústavných zákonov a zákonov naďalej účinné, sú správne orgány povinné podľa zásady prednosti práva EÚ tieto ustanovenia neaplikovať. Povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva EÚ majú v rámci svojich právomocí všetky orgány členského štátu.⁶¹ Aj povinnosť neaplikovať vnútroštátne ustanovenia a opatrenia, ktoré sú v rozpore s právom EÚ, sa vzťahuje nielen na súdne orgány, ale na všetky orgány verejnej moci členského štátu v rámci ich právomocí, vrátane orgánov samosprávy. Pod ustanoveniami a opatreniami sa rozumejú ustanovenia legislatívnych alebo správnych predpisov so všeobecnou alebo individuálnou pôsobnosťou, ako aj individuálne súdne alebo správne rozhodnutia.⁶²
98. Následne úrad uviedol, že z judikatúry SD EÚ vyplýva, že členský štát (ktorýkoľvek orgán verejnej moci), ktorý si nesplnil povinnosť vyplývajúcu z práva EÚ, nemôže toto porušenie povinnosti odôvodniť:

⁵⁶ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri stanovisko Súdneho dvora EÚ zo 14.12.1991, 1/91, Zb. I-6079, bod 21.*“

⁵⁷ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Rozsudok Súdneho dvora zo 16.11.1977, Inno, 13/77, Zb. s. 2115, bod 31.*“

⁵⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri vyhlášku ministra zahraničných vecí č. 15/1988 Zb. zo 4. septembra 1987 o Viedenskom dohovore o zmluvnom práve.*“

⁵⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.2.2009, Komisia p. Grécku, C-45/07, bod 17.*“

⁶⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.2.2008, Kempter, C-2/06, Zb. s. I-411, bod 35; alebo rozsudok Kühne a Heitz, C-453/00, 13.1.2004, Zb. s. I-837, bod 20.*“

⁶¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.2.2008, Kempter, C-2/06, Zb. s. I-411, bod 35; alebo rozsudok Kühne a Heitz, C-453/00, 13.1.2004, Zb. s. I-837, bod 20.*“

⁶² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora Ciola, C-224/97, 29.4.1999, Zb. s. I-2517, body 25 až 33.*“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- i) odlišnou vnútroštátnou právnou úpravou, praxou alebo situáciou,⁶³ bez ohľadu na povahu vnútroštátnych ustanovení,⁶⁴ pretože právo EÚ má prednosť pred právom členského štátu;
 - ii) úvahami administratívnej povahy;⁶⁵
 - iii) ťažkosťami, ktoré sa vyskytli pri vykonávaní práva EÚ na vnútroštátnej úrovni, vrátane hospodárskych, ekonomických alebo sociálnych ťažkostí;⁶⁶
 - iv) skutočnosťou, že správne alebo súdne orgány členského štátu v praxi neaplikujú vnútroštátne ustanovenia, ktoré sú v rozpore s právom EÚ;⁶⁷
 - v) tým, že boli porušené ustanovenia s priamym účinkom, ktorých sa mohli jednotlivci dovolávať pred vnútroštátnymi orgánmi aplikácie práva;⁶⁸
 - vi) skutočnosťou, že právo Únie porušujú aj iné členské štáty (tzv. výhrada reciprocity).
99. Ďalej úrad uviedol nasledovné: Ako je uvedené vyššie, na základe rozhodovacej činnosti SD EÚ, zásada prednosti práva EÚ ukladá povinnosť nielen súdnym, ale všetkým orgánom členského štátu zabezpečiť plnú účinnosť úniových noriem.⁶⁹ Na základe judikatúry SD EÚ odvodené z článku 4 ods. 3 ZFEÚ sa povinnosť členských štátov prijať všetky primerané opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy vyplývajúce z práva EÚ vzťahuje na všetky orgány verejnej moci členských štátov, najmä na súdne a správne orgány v rozsahu ich právomocí. Orgán verejnej moci členského štátu nesmie aplikovať ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré by bolo v rozpore s právom Únie a môže v súlade so zásadami rovnocennosti a účinnosti na ochranu úniových práv použiť a vhodne interpretovať vnútroštátne ustanovenie, ktoré sa pôvodne malo vzťahovať iba na vnútroštátne situácie bez cezhraničného prvku.⁷⁰
100. Ďalej úrad uviedol nasledovné: Na základe uvedeného je možné konštatovať, že právo EÚ neustanovuje iba povinnosť neaplikovať vnútroštátne ustanovenia a opatrenia, ktoré sú v rozpore s právom EÚ. V kontexte správnej transpozície a správneho uplatňovania smernice 2014/24/EÚ tiež možno konštatovať, že pre členské štáty platí povinnosť vyplývajúca z článku 288 ods. 3 ZFEÚ, aby dosiahli ciele sledované smernicou, ako aj povinnosť vyplývajúca z článku 4 ods. 3 ZEÚ, aby prijali všetky všeobecné alebo osobitné opatrenia na zabezpečenie splnenia tejto povinnosti – táto povinnosť platí pre všetky orgány verejnej moci členského štátu v rámci ich právomocí.⁷¹ Je potrebné zdôrazniť, že judikatúra SD EÚ sa konštantne odvoláva na povinnosť orgánu verejnej moci neaplikovať vnútroštátne ustanovenie nezlučiteľné s právom Únie. Ak euro-konformný výklad vnútroštátneho práva nie je možný, je vnútroštátny orgán verejnej moci povinný v medziach svojich právomocí a voľnej úvahy aplikovať právo EÚ ako celok a chrániť práva, ktoré priznáva toto právo jednotlivcom a to tak, že vychádzajú

⁶³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 13.7.1988, Komisia p. Francúzsku, 169/87, Zb. s. 4093, bod 12.“

⁶⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 13.7.1972, Komisia p. Taliansku, 48/71, Zb. s. 529, bod 9.“

⁶⁵ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 3.2.1983, Van Luipen, 29/82, Zb. s. 151, bod 12.“

⁶⁶ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 9.12.1997, Komisia p. Francúzsku, C-265/95, Zb. s. I-6959, body 54, 61 a 62.“

⁶⁷ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 5.7.2007, Komisia p. Belgicku, C-522/04, Zb. s. I-5701, bod 70.“

⁶⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 15.10.1986, Komisia p. Taliansku, 168/85, Zb. s. 2945, body 11 a 13.“

⁶⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 28.6.2001, Larsy, C-118/00, alebo rozsudok Súdneho dvora z 19.1.1993, Komisia p. Taliansku, C-101/91, Zb. s. I-191, bod 24.“

⁷⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 3.2.2008, Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening, C-383 až 385/06, Zb. s. I-1561, bod 49 a rozsudok Súdneho dvora z 8.11.2005, Leffler, C-443/03, Zb. s. I-9611, bod 51.“

⁷¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 5.10.2004, Pfeiffer, C-397 až 403/01, Zb. s. I-8835, bod 110.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

zo zásady prednosti práva EÚ nesmie aplikovať žiadne skoršie alebo neskoršie ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré by bolo v rozpore s právom EÚ.⁷² To isté platí napríklad aj v prípade, ak by aplikácia sporného vnútroštátneho ustanovenia odporovala sledovanému cieľu smernice, zatiaľ čo neaplikácia tohto sporného ustanovenia by viedla k súladu vnútroštátneho práva s právom Únie.⁷³

101. Následne úrad uviedol, že v prípade zamedzenia priameho účinku ustanovenia práva EÚ (vrátane čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ) a uplatnenia ustanovenia vnútroštátneho práva v rozpore so zásadou prednosti práva EÚ zo strany správneho orgánu, vyplývajú z judikatúry SD EÚ nasledujúce skutočnosti:

- 1) povinnosť členského štátu zabezpečiť súdnu alebo inú právnu ochranu priamo účinných ustanovení práva EÚ za rovnakých procesných podmienok, ako v prípade zabezpečenia dodržiavania vnútroštátnych predpisov,⁷⁴ uvedené zahŕňa najmä možnosť fyzickej alebo právnickej osoby, ktorej priamo účinné ustanovenia práva EÚ bolo porušené, podať žalobu na súd (zásada účinnej súdnej ochrany),⁷⁵ pričom zásada účinnej ochrany únieových práv môže byť splnená aj vtedy, ak sa o únieových právach fyzických a právnických osôb rozhoduje v správnom konaní za podmienky, že rozhodnutia vydané v tomto správnom konaní sú súdne preskúmateľné;⁷⁶
- 2) povinnosť revízie právoplatných vnútroštátnych rozhodnutí nezlučiteľných s právom EÚ zo strany príslušného správneho orgánu (a to eventuálne aj napriek zásade res iudicata a zásade právnej istoty). Ak je správny orgán podľa vnútroštátneho práva povinný zrušiť právoplatné správne rozhodnutie, ktoré je zjavne nezlučiteľné s vnútroštátnym právom, rovnaká povinnosť musí existovať v prípade, ak je toto rozhodnutie zjavne nezlučiteľné s právom EÚ.⁷⁷
- 3) zodpovednosť členského štátu za škody, ktoré spôsobil jednotlivcom z dôvodu porušenia práva EÚ, ktorá je súčasťou systému ZFEÚ.⁷⁸ Členský štát je povinný nahradiť fyzickým a právnickým osobám škodu spôsobenú porušením práva EÚ.⁷⁹ Podľa judikatúry SD EÚ má poškodený subjekt nárok na náhradu škody spôsobenej porušením práva EÚ, za ktorú nesie zodpovednosť členský štát, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky:⁸⁰

⁷² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdného dvora z 9.3.1978, *Simmenthal*, 106/77, Zb. s. 629, body 21 až 24, alebo rozsudok Súdného dvora z 27.10.2009, *ČEZ*, C-115/08, bod 138.“

⁷³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok z 22.5.2003, *Connect Austria*, C-462/99, Zb. s. I-5197, bod 38.“

⁷⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdného dvora z 7.7.1981, *Rewe*, 158/80, Zb. s. 1805, bod 44.“

⁷⁵ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri podrobne judikatúru Súdného dvora citovanú v jeho rozsudku z 13.3.2007, *Unibet*, C-432/05, Zb. s. I-2271, body 47, 65 a 71.“

⁷⁶ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdného dvora z 3.2.2000, *Dounias*, C-228/98, Zb. s. I-577, bod 67.“

⁷⁷ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdného dvora z 19.9.2006, *i-21 Germany a Arcor*, C-392 a 422/04, ECR s. I-8559, bod 69.“

⁷⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdného dvora C-445/06, *Danske Slagterier*, 24.3.2009, bod 19; *Köbler*, C-224/01, 30.9.2003, Zb. s. I-10239, bod 30; a najmä prvý rozsudok Súdného dvora, ktorý zásadu zodpovednosti členského štátu za škodu spôsobenú porušením práva EÚ zakotvil: *Francovich a Bonifaci*, C-6 a 9/90, 19.11.1991, Zb. s. I-5357, bod 35.“

⁷⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdného dvora *Köbler*, 30.9.2003, C-224/01, Zb. s. I-10239, bod 51 alebo *Francovich a Bonifaci*, C-6 a 9/90, 19.11.1991, Zb. s. I-5357, body 33 a 34.“

⁸⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdného dvora *Danske Slagterier*, C-445/06, 24.3.2009, bod 20.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- porušená norma práva EÚ priznáva práva pre fyzické alebo právnické osoby alebo zakladá povinnosti pre členský štát;
 - porušenie únievého práva je dostatočne závažné;
 - medzi porušením únievého práva členským štátom a škodou spôsobenou fyzickým a právnickým osobám existuje priama príčinná súvislosť (kauzálny nexus);
 - škoda naozaj vznikla.
102. Podľa úradu sloboda výberu spôsobov a prostriedkov určených na zabezpečenie vykonania smernice nemá žiadny dosah na povinnosť uloženú všetkým členským štátom, ktorým je určená smernica, prebrať do svojho vnútroštátneho právneho poriadku všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie úplnej účinnosti dotknutej smernice v súlade s cieľom sledovaným smernicou.⁸¹
103. Ďalej úrad uviedol nasledovné: Z judikatúry SD EÚ ďalej vyplýva príkaz, že pri použití vnútroštátneho práva, najmä ustanovení právnej úpravy špeciálne prijatej na vykonanie požiadaviek vyplývajúcich zo smernice, musí vnútroštátny orgán vykladať vnútroštátne právo v najvyššej možnej miere v zmysle znenia a cieľov tejto smernice, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, ako aj súlad s článkom 288 ZFEÚ.⁸² Požiadavka konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž obsiahnutá v systéme primárneho práva EÚ tým, že umožňuje vnútroštátnym orgánom ubezpečiť sa v rámci ich právomocí o úplnej účinnosti práva EÚ, najmä ak rozhodujú o sporoch, ktoré im boli predložené.⁸³ Z ustálenej judikatúry SD EÚ vyplýva, že vo všetkých prípadoch, kde sa ustanovenia smernice z hľadiska ich obsahu zdajú byť nepodmienené a dostatočne presné, sa jednotlivci môžu na tieto odvolávať voči štátnym orgánom⁸⁴ a to najmä v prípade, ak smernice nie sú správne transponované.⁸⁵
104. Následne úrad uviedol, že z vyššie uvedeného tak pre orgány verejnej moci členského štátu⁸⁶ na základe judikatúry SD EÚ vyplýva, najmä pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ, povinnosť aplikovať nepriamy a/alebo priamy účinok tejto smernice, tzn. orgány verejnej moci nie sú zbavené zodpovednosti aplikovať relevantné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ bez ohľadu na prípadnú nesprávnu transpozíciu v rámci ustanovení právnych predpisov Slovenskej republiky.
105. Ďalej úrad uviedol nasledovné: V zásade platí, že normy právneho poriadku EÚ sú bezprostredným zdrojom práv a povinností pre všetkých, ktorých sa týkajú, či už ide o členské štáty alebo o jednotlivcov, a najmä vnútroštátne súdne orgány sú ako orgány členských štátov v rámci svojich právomocí povinné chrániť práva, ktoré jednotlivcom priznáva právo Únie.⁸⁷ Zásada priamej aplikovateľnosti práva EÚ znamená aj to, že ustanovenia práva Únie musia mať rovnaké účinky vo všetkých členských štátoch, počnúc od ich vstupu do platnosti a počas celého

⁸¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri napríklad rozsudok Súdneho dvora z 10. apríla 1984, von Colson a Kamann, 14/83, Zb. s. 1891, bod 15.“

⁸² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 15.4.2008, Impact, C-268/06, Zb. s. I-2483, bod 98.“

⁸³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri napr. rozsudky Súdneho dvora z 5.10.2004, Pfeiffer a i., C-397 až 403/01, Zb.s. I-8835, bod 114, a rozsudok zo 4.7.2006, Adeneler a i., C-212/04, Zb. s. I-6057, bod 109.“

⁸⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 15.4.2008, Impact, C-268/06, Zb. s. I-2483, bod 57.“

⁸⁵ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 24.5.2012, Amia SpA, C-97/11, ECLI: ECLI:EU:C:2012:306, bod 33.“

⁸⁶ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „napr. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou alebo Úrad pre verejné obstarávanie – vid' ďalší text“

⁸⁷ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ Simmenthal, 106/77, 9.3.1978, Zb. 629, body 15 a 16.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

obdobia ich platnosti.⁸⁸ Judikatura SD EÚ sa v tomto zmysle odvoláva na zásadu tzv. priameho účinku práva EÚ.

106. Úrad tiež uviedol nasledovné: Priamy účinok práva EÚ nemá všeobecnú pôsobnosť, tak ako bezprostrednosť úniového práva alebo jeho prednosť pred vnútroštátnym právom, a priamym účinkom disponujú iba niektoré úniové normy, ktoré spĺňajú nižšie uvedené podmienky priameho účinku. Úplný priamy účinok, resp. priamu aplikovateľnosť priznáva úniové právo výslovne iba nariadeniam (pozri čl. 288 ods. 2 ZFEÚ). SD EÚ však konštatoval, že pokiaľ sú nariadenia na základe článku 288 ods. 2 ZFEÚ priamo aplikovateľné a môžu vyvolávať priame účinky, neznamená to, že ostatné druhy aktov uvedené v tomto článku nemôžu nikdy vyvolávať podobné účinky.⁸⁹ Judikatura SD EÚ priznala za určitých podmienok priamy účinok nielen zakladajúcim zmluvám, ale aj medzinárodným zmluvám, ktoré zaväzujú EÚ a zo sekundárneho práva aj smerniciam a rozhodnutiam.
107. Následne úrad uviedol, že vo vzťahu k zásadám prednosti a úplného účinku (tzv. *effet utile*) práva EÚ tak rozlišujeme dva druhy účinkov smerníc, ktoré vyjadrujú možnosti ich aplikácie na vnútroštátnej úrovni:
- nepriamy účinok smernice používaný na účely interpretácie vnútroštátneho práva, ktorá bez ohľadu na priamy účinok smernice umožňuje účastníkovi konania žiadať, aby vnútroštátny orgán aplikácie práva (predovšetkým súdny alebo správny orgán) vykladal vnútroštátne právo v súlade s ustanoveniami a cieľmi smernice (tzv. eurokonformný výklad),
 - priamy účinok smernice, na základe ktorého fyzickej alebo právnickej osobe resp. členskému štátu vyplývajú priamo zo smernice konkrétne práva resp. povinnosti (vrátane možného zákazu).
108. Ďalej úrad uviedol nasledovné: Nepriamy účinok smernice aprobuje rozhodnutie SD EÚ vo veci *Marleasing SA* (C-106/89) s odvolaním sa na prejudikáciu vo veci *Von Colson a Kamann* (C-14/83). V zmysle tohto rozhodnutia pri aplikácii vnútroštátneho práva bez ohľadu na to, či aplikované ustanovenia boli schválené pred alebo po smernici, vnútroštátny orgán povolaný na výklad vnútroštátneho práva je povinný interpretovať ho, nakoľko je to možné vo svetle dikcie (textu) a účelu smernice, aby sa dosiahol výsledok sledovaný smernicou, a tým zabezpečil súlad s tretím odsekom čl. 189 Zmluvy o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva (čl. 288 ods. 3 ZFEÚ). Nepriamy účinok smerníc SD EÚ konkrétnejšie objasnil vo veci *Pfeiffer a ďalší* (C-397/01 až 403/01), keď zdôraznil, že požiadavka výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie sa síce v prvom rade týka vnútroštátnych ustanovení prijatých na prebratie smernice, neobmedzuje sa však iba na výklad týchto ustanovení, ale vyžaduje, aby vnútroštátny orgán (súd) vzal do úvahy vnútroštátne právo ako celok a posúdil, do akej miery ho možno použiť spôsobom, ktorý nevedie k výsledku, ktorý odporuje smernici (bod 115). Ak vnútroštátne právo umožňuje za určitých okolností s použitím vlastných výkladových metód vyložiť ustanovenie vnútroštátneho právneho predpisu tak, že bude možné vyhnúť sa rozporu s inou normou vnútroštátneho práva alebo obmedziť oblasť pôsobnosti tohto ustanovenia na dosiahnutie tohto účelu a použiť ho len do tej miery, aby bolo súladné s danou normou, tak je vnútroštátny orgán (súd) povinný použiť rovnaké metódy, aby sa dosiahol cieľ stanovený smernicou (bod 116).⁹⁰

⁸⁸ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Rozsudok Súdneho dvora EÚ Simmenthal*, 106/77, 9.3.1978, Zb. 629, bod 14.“

⁸⁹ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci 9/70, Franz Grad*, 6.10.1970, Zb. s. 825, bod 5.“

⁹⁰ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 666/2016 z 11. októbra 2016*“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejnú obstarávanie.

109. Následne úrad uviedol, že keďže v posudzovanom prípade je zrejmé, že na úrovni vnútroštátneho právneho poriadku Slovenskej republiky dochádza ku vzájomnej kolízii vnútroštátnych predpisov upravujúcich obstarávanie prevádzkovania ambulancií záchrannej zdravotnej služby (príslušné zdravotnícke predpisy na jednej strane a zákon o verejnom obstarávaní na druhej strane), pričom úrad má za to, že príslušné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ sú do príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní transponované správne a do ustanovení príslušných zdravotníckych predpisov sú transponované nesprávne (body 348 až 409 rozhodnutia úradu) a z tohto dôvodu nie je dobre možné (iba) na základe nepriameho účinku smernice, t. j. použitím vlastných výkladových metód vyhnúť sa uvedenému rozporu, úrad má za to, že je potrebné v tomto konaní posúdiť aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ.
110. V tejto súvislosti úrad uviedol, že v zmysle ustálenej judikatúry SD EÚ, z ktorej tiež vychádza súdna prax v Slovenskej republike,⁹¹ je možný priamy účinok smerníc len za súčasného (kumulatívneho) splnenia všetkých nasledujúcich podmienok:
- uplynula transpozičná lehota smernice⁹² – keďže účelom transpozičnej lehoty je poskytnúť členským štátom čas potrebný na prijatie transpozičných opatrení, nemožno členskému štátu vyčítať, že neprebral smernicu do svojho právneho poriadku pred uplynutím tejto lehoty.⁹³ Ak smernica rozlišuje medzi dátumom, ku ktorému musí byť transponovaná a dátumom účinnosti, musia uplynúť obe lehoty;⁹⁴
 - smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť⁹⁵ – nesprávna transpozícia zahŕňa aj prípad, ak smernica nebola transponovaná vôbec, alebo ak členský štát prijal alebo ponechal v platnosti vnútroštátne predpisy, ktoré sú v rozpore so smernicou,⁹⁶ alebo tiež ak vnútroštátne transpozičné ustanovenia nie sú aplikované v súlade s výsledkom smernice.⁹⁷ Prirodzene, pokiaľ bola smernica transponovaná správne, priama aplikácia ustanovení smernice nie je potrebná, pretože sa použije vnútroštátny predpis, do ktorého bola smernica správne prebratá⁹⁸ bez toho, aby bolo ďalej potrebné skúmať splnenie podmienok priameho účinku predmetného ustanovenia;⁹⁹
 - ustanovenia smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát sú dostatočne jasné, presné a nepodmienené¹⁰⁰ – ustanovenie je dostatočne jasné

⁹¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 11.marca 2020, sp. zn. 2S/92/2018-61, bod 47.“

⁹² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Ratti, 148/78, 5.4.1979, Zb. s. 1629, body 42 až 44.“

⁹³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Rieser, C-157/02, 5.2.2004, Zb. s. 1-1477, bod 68.“

⁹⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Vaneetveld, C-316/93, 3.3.1994, Zb. s. 1-763, body 16 až 19.“

⁹⁵ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Marks & Spencer, C-62/00, 11.7.2002, Zb. s. 1-6325, bod 27.“

⁹⁶ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Komisia p. Nemecku, C-253/95, 2.5.1996, Zb. s. 1-2423, bod 13.“

⁹⁷ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Marks & Spencer, C-62/00, 11.7.2002, Zb. s. 1-6325, body 25 až 27.“

⁹⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Johnston, 222/84, 15.5.1986, Zb. s. 1651, bod 51.“

⁹⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Felicitas Rickmers-Linie, 270/81, 15.7.1982, Zb. s. 2771, body 24 a 26.“

¹⁰⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Impact, C-268/06, 15.4.2008, Zb. s. 1-2483, bod 57.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

a presné vtedy, ak ustanovuje právo alebo povinnosť v jednoznačnom znení¹⁰¹ a nevzbudzuje pochybnosti o obsahu a rozsahu práva fyzickej alebo právnickej osoby alebo o obsahu povinnosti členského štátu. Nie je pritom podstatné, že ostatné ustanovenia smernice sa nevyznačujú takým stupňom určitosti a nepodmienenosti ako dotknuté ustanovenie, ak je toto dotknuté ustanovenie oddeliteľné od ostatných ustanovení smernice.¹⁰² Ustanovenie je nepodmienené vtedy, ak obsahuje právo alebo povinnosť, ktoré nie sú nijakým spôsobom podmienené a ktorých vykonanie alebo účinnosť si nevyžadujú prijatie ďalšieho aktu, či už zo strany Únie alebo členského štátu,¹⁰³ ale aj vtedy, ak si jeho aplikácia síce vyžaduje dodatočný zásah vnútroštátneho orgánu, ale tento orgán nemá žiadnu mieru voľnej úvahy pri transpozícii tohto ustanovenia;¹⁰⁴

- iv. priama aplikácia ustanovenia smernice nemá za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, alebo založenie, resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení¹⁰⁵ – to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi,¹⁰⁶ ani obrátený vertikálny priamy účinok použitý verejným subjektom voči súkromnoprávnemu subjektu.¹⁰⁷
111. Úrad ďalej uviedol nasledovné: Bolo by nezlučiteľné so záväzným účinkom, ktorý smernici priznáva článok 288 ZFEÚ, aby bolo možné v zásade vylúčiť možnosť dotknutých osôb domáhať sa povinnosti, ktorú smernica ukladá. Najmä vtedy, keď orgány Spoločenstva smernicou zaviazali členské štáty správať sa určitým spôsobom, by potrebný účinok takéhoto aktu bol oslabený, ak by sa jednotlivcom bránilo domáhať sa ho na súdoch a ak by sa vnútroštátnym súdom bránilo odvolávať sa naň ako na súčasť práva Spoločenstva. V každom jednotlivom prípade treba preskúmať, či sú povaha, systematika a znenie predmetného ustanovenia spôsobilé vyvolať priamy účinok na vzťahy medzi členskými štátmi a jednotlivcami.¹⁰⁸
112. Ďalej úrad uviedol, že existencia komunitárnych noriem spôsobuje automaticky neuplatniteľnosť ľubovoľného ustanovenia národného práva, a že každý národný súd musí v rámci svojej jurisdikcie uplatniť komunitárne právo v jeho celej súvislosti a chrániť práva, ktoré priznáva jednotlivcom a musí primerane zanedbať každé ustanovenie národného práva,

¹⁰¹ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Regione Lombardia*, C-236/92, 23.2.1994, Zb. s. 1-483, bod 10; *Marshall*, 152/84, 26.2.1986, Zb. s. 723, bod 52.“

¹⁰² **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Gharehveran*, C-441/99, 18.10.2001, Zb. s. 1-7687, bod 43.“

¹⁰³ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Regione Lombardia*, C-236/92, 23.2.1994, Zb. s. 1-483, bod 9.“

¹⁰⁴ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Gharehveran*, C-441/99, 18.10.2001, Zb. s. 1-7687, bod 44.“

¹⁰⁵ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Arcaro*, C-168/95, 26.9.1996, Zb. s. 1-4705, bod 37 alebo rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Pretore di Salò*, 14/86, 11.6.1987, Zb. s. 2545, body 19 a 20 alebo rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Traen*, 372 až 374/85, 12.5.1987, Zb. s. 2141, bod 24.“

¹⁰⁶ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Faccini Dori*, C-91/92, 14.7.1994, Zb. s. 1-3325, bod 20; *Kolpinghuis Nijmegen*, 80/86, 8.10.1987, Zb. s. 3969, bod 9; *Marshall*, 152/84, 26.2.1986, Zb. s. 723, bod 48.“

¹⁰⁷ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Beuttenmuller*, C-102/02, 29.4.2004, Zb. s. 1-5405, bod 63; *napr. QDQ Média*, C-235/03, 10.3.2005, Zb. S. 1-1937, bod 16.“

¹⁰⁸ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci *Van Duyn* C-41/74.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejnú obstarávanie.

ktoré s ním môže byť v nesúlade, bez ohľadu na to, či bolo prijaté pred alebo po komunitárnom ustanovení.¹⁰⁹

113. Úrad tiež uviedol, že prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve sú povinné realizovať nielen súdy,¹¹⁰ ale aj orgány verejnej správy príslušného štátu v rámci ich právomocí¹¹¹, pričom platí nevyvrátiteľná právna domnienka znalosti právne záväzných aktov, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku.¹¹²
114. Ďalej úrad uviedol, že v zmysle zásady prednosti práva EÚ pred vnútroštátnym právom, vyjadrenej v čl. 7 ods. 2 druhá veta Ústavy SR a uvedenej judikatúry, sú orgány verejnej moci členských štátov EÚ povinné aplikovať všetky vnútroštátne ustanovenia eurokonformným spôsobom tak, aby ich aplikácia prispela k realizácii požiadavky na zabezpečenie účinnej súdnej a správnej ochrany práv, ktoré fyzickým a právnickým osobám vyplývajú z komunitárneho právneho poriadku, pričom právo EÚ má v prípade kolízie jeho právnych noriem s právnymi normami členského štátu prednosť pred vnútroštátnymi právnymi normami.
115. Úrad tiež uviedol, že súčasne však smernica môže mať priamy horizontálny účinok len v sporoch medzi verejnými subjektmi (t. j. medzi subjektmi konajúcimi v mene štátu), čiže domáhať sa priamej aplikácie ustanovenia smernice môže napríklad jednotka územnej samosprávy v spore proti daňovému organu.¹¹³ Podľa úradu je racionálne dôvodiť, že ak si členský štát nesplnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby, a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej smernice žiadna povinnosť.¹¹⁴
116. Úrad mal na základe uvedeného za to, že
- i. právne záväzné akty Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky,
 - ii. členské štáty majú povinnosť prijať všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich z aktov Únie,
 - iii. smernica 2014/24/EÚ má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky,
 - iv. na základe § 2 ods. 1 zákona č. 416/2004 Z. z. o Úradnom vestníku Európskej únie platí nevyvrátiteľná domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie, a teda aj o znalosti smernice 2014/24/EÚ,
 - v. členské štáty nesmú prijať alebo ponechať v platnosti opatrenia, ktoré by mohli ohroziť úplný účinok práva EÚ (tzv. effet utile),
 - vi. povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva Únie majú v rámci svojich právomocí všetky orgány členského štátu (súdne orgány, orgány verejnej moci, orgány samosprávy),
 - vii. orgán verejnej moci členského štátu nesmie aplikovať ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré by bolo v rozpore s právom Únie,

¹⁰⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Simmenthal C-106/77*.“

¹¹⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Simmenthal C-106/77*.“

¹¹¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veciach C-118/00, C-302/97, čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 7 ods. 2 druhá veta Ústavy SR*.“

¹¹² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*vid' § 2 ods. 1 zákona č. 416/2004 Z. z. o Úradnom vestníku Európskej únie*.“

¹¹³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci El Corte Inglés, C-192/94, 7.3.1996, Zb. s. 1-1281, bod 17; Faccini Dóri, C-91/92, 14.7.1994, Zb. s. 1-3325, body 21 až 25*.“

¹¹⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Marshall, 152/84, 26.2.1986, Zb. s. 723, body 48 a 49*.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejnú obstarávanie.

- viii. pri použití vnútroštátneho práva, najmä ustanovení právnej úpravy špeciálne prijatej na vykonanie požiadaviek vyplývajúcich zo smernice, musí vnútroštátny orgán vykladať vnútroštátne právo v najvyššej možnej miere v zmysle znenia a cieľov tejto smernice, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, ako aj súlad s článkom 288 ZFEÚ,
- ix. požiadavka euro-konformného výkladu vnútroštátneho práva je obsiahnutá v systéme primárneho práva EÚ tým, že umožňuje vnútroštátnym orgánom ubezpečiť sa v rámci ich právomocí o úplnej účinnosti práva EÚ, najmä ak rozhodujú o sporoch, ktoré im boli predložené,
- x. ak euro-konformný výklad vnútroštátneho práva nie je možný, je vnútroštátny orgán verejnej moci povinný v medziach svojich právomocí a voľnej úvahy aplikovať právo EÚ ako celok a chrániť práva, ktoré priznáva toto právo jednotlivcom a to tak, že vychádzajúc zo zásady prednosti práva EÚ nesmie aplikovať žiadne skoršie alebo neskoršie ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré by bolo v rozpore s právom EÚ – to isté platí aj v prípade, ak by aplikácia sporného vnútroštátneho ustanovenia odporovala sledovanému cieľu smernice, zatiaľ čo neaplikácia tohto sporného ustanovenia by viedla k súladu vnútroštátneho práva s právom Únie,
- xi. pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ tak vyplýva povinnosť aplikovať nepriamy a/alebo priamy účinok tejto smernice – orgány verejnej moci nie sú zbavené zodpovednosti aplikovať relevantné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ bez ohľadu na prípadnú nesprávnu transpozíciu v rámci ustanovení právnych predpisov Slovenskej republiky,
- xii. zásada priamej aplikovateľnosti práva EÚ znamená aj to, že ustanovenia práva Únie musia mať rovnaké účinky vo všetkých členských štátoch, počnúc od ich vstupu do platnosti a počas celého obdobia ich platnosti,
- xiii. v posudzovanom prípade je zrejmé, že na úrovni vnútroštátneho právneho poriadku Slovenskej republiky dochádza ku vzájomnej kolízii vnútroštátnych predpisov upravujúcich obstarávanie prevádzkovania ambulancií záchrannej zdravotnej služby (príslušné zdravotnícke predpisy na jednej strane a zákon o verejnom obstarávaní na druhej strane), pričom úrad má za to, že príslušné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ sú do príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní transponované správne a do ustanovení príslušných zdravotníckych predpisov sú transponované nesprávne (body 348 až 409 rozhodnutia úradu) a z tohto dôvodu nie je dobre možné (iba) na základe nepriameho účinku smernice, t. j. použitím vlastných výkladových metód vyhnúť sa uvedenému rozporu, preto má úrad za to, že je potrebné v tomto konaní posúdiť aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ,
- xiv. v zmysle judikatúry SD EÚ, z ktorej tiež vychádza súdna prax v Slovenskej republike, je možný priamy účinok smerníc len za súčasného (kumulatívneho) splnenia všetkých nasledujúcich podmienok:
- uplynula transpozičná lehota smernice,
 - smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť,
 - ustanovenia smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát sú dostatočne jasné, presné a nepodmienené, a
 - priama aplikácia ustanovenia smernice nemá za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení

- xv. existencia komunitárnych noriem spôsobuje automaticky neuplatniteľnosť ľubovoľného ustanovenia národného práva, a má za následok neplatnosť schválenia každého nového národného zákona, ktoré je v nesúlade s komunitárnym právom,
 - xvi. každý národný orgán aplikujúci právo musí v rámci svojej jurisdikcie uplatniť komunitárne právo v jeho celej súvislosti a chrániť práva, ktoré priznáva jednotlivcom a musí primerane neaplikovať každé ustanovenie národného práva, ktoré s ním môže byť v nesúlade, bez ohľadu na to, či bolo prijaté pred alebo po komunitárnom ustanovení,
 - xvii. prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve sú povinné realizovať nielen súdy, ale aj orgány verejnej správy príslušného štátu v rámci ich právomocí,
 - xviii. smernica môže mať priamy horizontálny účinok len v sporoch medzi verejnými subjektmi (t. j. medzi subjektmi konajúcimi v mene štátu),
 - xix. ak si členský štát nesplnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby, a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej smernice žiadna povinnosť.
117. Ďalej úrad uviedol, že na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov konania (vrátane aplikácie priameho a/alebo nepriameho účinku smernice 2014/24/EÚ) a odstránenie prípadných pochybností pristúpil k zadaniu vypracovania:
- znaleckého posudku č. 2/2020,
 - znaleckého posudku č. 9/2020.
118. V tejto súvislosti úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 2/2020, cit.: *„Povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva EÚ majú v rámci svojich právomocí všetky orgány členského štátu, vrátane povinnosti neaplikovať vnútroštátne ustanovenia a opatrenia, ktoré sú v rozpore s právom EÚ.*
- Pre orgány verejnej moci členského štátu (napr. pre Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, alebo Úrad pre verejné obstarávanie) vyplýva na základe judikatúry Súdneho dvora, najmä pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ, povinnosť aplikovať nepriamy a/alebo priamy účinok tejto smernice, tzn. orgány verejnej moci nie sú zbavené zodpovednosti aplikovať relevantné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ bez ohľadu na prípadnú nesprávnu transpozíciu v rámci ustanovení právnych predpisov SR.“* a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 494 rozhodnutia úradu).
119. Ďalej úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 9/2020, cit.: *„Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky:*
- *uplynula transpozičná lehota smernice,*¹¹⁵
 - *smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť,*¹¹⁶
 - *ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát je dostatočne jasné, presné (určité) a nepodmienené,*¹¹⁷

¹¹⁵ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Ratti, 148/78, 5.4.1979, Zb. s. 1629, body 42 až 44.“

¹¹⁶ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Marks & Spencer, C-62/00, 11.7.2002, Zb. s. I-6325, bod 27.“

¹¹⁷ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Impact, C-268/06, 15.4.2008, Zb. s. I-2483, bod 57.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- priama aplikácia ustanovenia smernice nemá za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení,¹¹⁸

pričom tento záver vyplýva zo záväzných prameňov práva EÚ, akými sú aj rozsudky Súdneho dvora EÚ a z aktuálneho stavu poznatkov právnej vedy v oblasti práva EÚ.“

a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 496 rozhodnutia úradu).

120. Úrad v tejto časti rozhodnutia dospel k nasledovnému záveru, cit.: „**Úrad má za to, že uvedené závery a odôvodnenia záverov znaleckej organizácie sú plne v súlade s vyššie uvedenými závermi a odôvodneniami záverov úradu (viď body 465 až 491).**

V súhrne tak z uvedeného právneho posúdenia vyplýva, že: (...)¹¹⁹

V súhrne má tak úrad za to, že v posudzovanej veci (obstarávanie konanie na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) sú bez ďalšieho kumulatívne splnené tri nasledujúce podmienky odôvodňujúce aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ:

- **uplynula transpozičná doba smernice 2014/24/EÚ,**
- **smernica 2014/24/EÚ nie je správne transponovaná do osobitných (zdravotníckych) vnútroštátnych predpisov,**
- **ustanovenia smernice 2014/24/EÚ zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát sú dostatočne jasné, presné a nepodmienené**

a zároveň je daný predpoklad pre skúmanie spĺňania štvrtej podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, t.j. či priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe (odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu), alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení.“

K. PRÁVNE POSÚDENIE APLIKÁCIE PRIAMEHO ÚČINKU PRÁVA EURÓPSKEJ ÚNIE VO VZŤAHU KU KONTROLOVANÝM SUBJEKTOM

121. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že predmetom ďalšieho posúdenia vo veci je spĺňanie podmienok odôvodňujúcich aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ osobitne vo vzťahu k osobám kontrolovaným subjektov.

a) Právne posúdenie aplikácie priameho účinku práva EÚ vo vzťahu ku kontrolovanému 1 (viac v bodoch 504 až 513 rozhodnutia úradu)

b) Právne posúdenie aplikácie priameho účinku práva EÚ vo vzťahu ku kontrolovanému 2

122. V súvislosti s preskúmaním splnenia predpokladu štvrtej podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, t. j. či priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá vo vzťahu ku kontrolovanému 2 za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení, úrad uviedol, že:

- kontrolovaný 2 bol zriadený zákonom č. 273/1994 Z. z. ako verejnoprávna inštitúcia na vykonávanie zdravotného poistenia,
- kontrolovaný 2 má právnu formu akciovej spoločnosti,

¹¹⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pretore di Salo*, 14/86, 11.6.1987, Zb. s. 2545, body 19 a 20.“

¹¹⁹ Pozn. rady: Ďalej úrad poukázal na rovnaké závery ako sú uvedené v bode 116 tohto rozhodnutia. Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejnú obstarávanie.

- jediným akcionárom kontrolovaného 2 je Slovenská republika, pričom správu akcií kontrolovaného 2 od 1. januára 2010 vykonáva Ministerstvo zdravotníctva SR (body 273 až 276 rozhodnutia úradu).

123. Ďalej úrad uviedol, že hoci kontrolovaný 2 nie je v zmysle slovenského právneho poriadku orgánom verejnej moci, ani orgánom územnej samosprávy, kontrolovaný 2 je subjektom, v ktorom štát ako jediný akcionár prostredníctvom správy akcií vykonáva kontrolu a zároveň činnosti, ktoré kontrolovaný 2 vykonáva (výkon verejného zdravotného poistenia) sú službami verejného záujmu. Podľa úradu z postavenia kontrolovaného 2 teda vyplýva, že kontrolovaný 2 nie je právnickou osobou odlišnou od subjektu konajúceho v mene štátu. Podľa úradu štát ako jediný akcionár kontrolovaného 2 môže výrazne ovplyvňovať rozhodnutia kontrolovaného 2, a teda v prípade, ak by bol kontrolovaný 2 povinný aplikovať priamy účinok smernice 2014/24/EÚ, nebola by uložená povinnosť fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založená resp. sprísnená trestná zodpovednosť tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení.

124. Vzhľadom na vyššie uvedené mal úrad za to, že:

- i. kontrolovaný 2 je subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu (body 273 až 276 rozhodnutia úradu),
- ii. kontrolovaný 2 ako subjekt (i) v postavení verejného obstarávateľa (body 269 až 295 rozhodnutia úradu) je povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt (ii) v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu je povinný zabezpečiť prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo [v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov] nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ (body 464 až 499 rozhodnutia úradu),
- iii. vo vzťahu ku kontrolovanému 2 je splnený predpoklad štvrtej podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, t. j. priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá vo vzťahu ku kontrolovanému 2 za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založenie, resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení,
- iv. vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) bol tak kontrolovaný 2 povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), *in concreto* smernice 2014/24/EÚ.

125. V súhrne mal úrad za to, že kontrolovaný 2 ako subjekt v postavení verejného obstarávateľa bol povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu bol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), *in concreto* smernice 2014/24/EÚ.

126. Ďalej úrad uviedol, že na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov konania a odstránenie prípadných pochybností pristúpil k zadaniu vypracovania:

- znaleckého posudku č. 5/2020.

127. V tejto súvislosti úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 5/2020, cit.: „i) *Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. je subjekt, ktorý je možné označiť ako „vnútroštátny orgán členského štátu“, a ktorý je v zmysle záveru znaleckého posudku BBB por. č. 2/2020 na základe judikatúry Súdneho dvora, najmä pri*

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ, povinný aplikovať priamy účinok tejto smernice, t.j. subjekt, ktorý nie je zbavený zodpovednosti aplikovať relevantné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ bez ohľadu na prípadnú nesprávnu transpozíciu v rámci ustanovení právnych predpisov SR a subjekt, ktorý nie je zbavený povinnosti zabezpečiť úplný účinok smernice 2014/24/EÚ“ a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 521 rozhodnutia úradu).

128. Úrad v tejto časti rozhodnutia dospel k nasledovnému záveru, cit.: „*Úrad má za to, že uvedené závery a odôvodnenia záverov znaleckej organizácie sú plne v súlade s vyššie uvedenými závermi a odôvodneniami záverov úradu (viď body 514 až 518).*

V súhrne, úrad má za to, že kontrolovaný 2

- *ako subjekt v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania*
a zároveň
- *ako subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu*

bol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ.

Vo vzťahu ku kontrolovanému 2 je zároveň so zreteľom na jeho argumentáciu spočívajúcu v tvrdeniach, podľa ktorých

- *iba postupoval v zmysle vnútroštátnej právnej úpravy obstarávania povolení na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby,*
- *v predmetnom procese v zmysle vnútroštátnej právnej úpravy iba (obligatórne) uzatváral zmluvy na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby s konkrétnymi úspešnými uchádzačmi určenými kontrolovaným 1, ale sám neuskutočňoval (správne) konania, v ktorých by rozhodoval o určení konkrétnych úspešných uchádzačov (udelení alebo neudelení povolení) na prevádzkovanie konkrétnej stanice ambulancie záchrannej zdravotnej služby,*

potrebné v poslednom rade v súlade s vyššie uvedeným právnym posúdením zdôrazniť, že

- *pre orgány verejnej moci členského štátu, akým je aj kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.), vyplýva na základe judikatúry Súdneho dvora, najmä pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ a existencii vnútroštátnych ustanovení, akými sú napr. ustanovenia zákona č. 578/2004 Z. z., vyhlášky č. 89/2013 Z. z., či zákona č. 581/2004 Z. z., povinnosť aplikovať priamy účinok tejto smernice, tzn. orgány verejnej moci, akým je aj kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.), nie sú zbavené zodpovednosti aplikovať relevantné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ bez ohľadu na ich prípadnú nesprávnu transpozíciu alebo existenciu nezlučiteľných vnútroštátnych ustanovení v právnom poriadku SR,*
- *povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva EÚ majú v rámci svojich právomocí všetky orgány členského štátu, akým je aj kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.), – napríklad aj povinnosť neaplikovať vnútroštátne ustanovenia a opatrenia, ktoré sú v rozpore s právom EÚ, sa vzťahuje nielen na súdne orgány, ale na všetky orgány verejnej moci členského štátu v rámci ich právomocí, vrátane orgánov samosprávy, a teda aj kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.), – pod ustanoveniami a opatreniami sa v zmysle vyššie uvedeného právneho posúdenia rozumejú ustanovenia legislatívnych alebo správnych predpisov so všeobecnou alebo*

individuálnou pôsobnosťou, ako aj individuálne súdne alebo správne rozhodnutia, čo v skúšanom prípade predstavujú predovšetkým vnútroštátne osobitné (zdravotnícke) predpisy,

- *kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.) ako orgán verejnej moci členského štátu, ktorý si nesplnil povinnosť vyplývajúcu z práva EÚ, nemôže toto porušenie povinnosti odôvodniť odlišnou vnútroštátnou právnou úpravou, praxou alebo situáciou (t.j. v tomto prípade odlišnými osobitnými zdravotníckymi predpismi), bez ohľadu na povahu vnútroštátnych ustanovení, pretože právo EÚ má prednosť pred právom členského štátu.*“

c) Právne posúdenie aplikácie priameho účinku práva EÚ vo vzťahu ku kontrolovanému 3 (viac v bodoch 525 až 534 rozhodnutia úradu)

d) Právne posúdenie aplikácie priameho účinku práva EÚ vo vzťahu ku kontrolovanému 4 (viac v bodoch 535 až 544 rozhodnutia úradu)

L. VÝZVA VOČI KONTROLOVANÉMU 1 A KONTROLOVANÉMU 2 A ROZHODNUTIE O PRERUŠENÍ KONANIA VO VZŤAHU KU KONTROLOVANÉMU 3 A KONTROLOVANÉMU 4 TÝKAJÚCE SA ICH STATUSU AKO VEREJNÝCH OBSTARÁVATEĽOV

a) Výzva vo vzťahu ku kontrolovanému 1 (viac na str. 270 a 271 rozhodnutia úradu)

b) Výzva vo vzťahu ku kontrolovanému 2

129. Úrad poukázal na to, že listom č. 10717-6000/2019-OD/64 „Výzva na vyjadrenie sa ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy“ spolu s prílohami zo dňa 23. 03. 2021, v zmysle § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, vyzval kontrolovaného 2 na vyjadrenie ku skutočnostiam, ktoré úrad zistil v tomto konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy a podľa ktorých mal úrad za to, že kontrolovaný 2 postupoval v rozpore s povinnosťou podľa § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, resp. čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ, v spojení s povinnosťou dodržania podmienok podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, resp. čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, pričom uvedené porušenia mali vplyv na výsledok verejného obstarávania a kontrolovaný 2 uvedeným konaním naplnil znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 182 ods. 1 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.

130. Následne úrad poukázal na to, že kontrolovaný 2 sa v liste „Vyjadrenie ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy“ zo dňa 17. 06. 2021 vyjadril k úradom zisteným skutočnostiam, pričom kontrolovaný 2 v tomto liste v súhrne uviedol, že má za to, že:

- kontrolovaný 2 nie je subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a vo vzťahu k uzatváraní zmlúv na prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby nebol povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie;
- úrad sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia ohľadom povinnosti kontrolovaného 2 aplikovať v danom prípade priamy účinok smernice 2014/24/EÚ;
- úrad nesprávne právne posúdil vnútroštátnu právnú úpravu, najmä postup podľa zdravotníckych predpisov a nemožnosť aplikácie verejného obstarávania;
- úrad nesprávne interpretoval normy európskeho práva;
- je daný nedostatok kontrolnej právomoci úradu;
- úrad nebol oprávnený zadať znalcovi a právnickej fakulte vypracovanie odborných posudkov na posúdenie právnych otázok, na účel ich použitia v revíznom postupe voči kontrolovaným subjektom;
- úrad nebol oprávnený prerušiť konanie s cieľom získať odborné stanovisko a znalecký posudok;

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- úrad nezákonne a svojvoľne rozšíril skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 182 ods. 1 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní o porušenie povinnosti aplikovať priamy účinok práva EÚ.

c) Rozhodnutie o prerušení konania vo vzťahu ku kontrolovanému 3 (viac na str. 273 a 274 rozhodnutia úradu)

d) Rozhodnutie o prerušení konania vo vzťahu ku kontrolovanému 4 (viac na str. 274 až 276 rozhodnutia úradu)

M. NÁVRH NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA

131. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že po doručení vyjadrenia kontrolovaného 1 k výzve a vyjadrenia kontrolovaného 2 k výzve, požiadal o vypracovanie znaleckého posudku č. 5/2021, pričom súčasťou posúdenia v rámci znaleckého posudku č. 5/2021 bolo aj zodpovedanie otázky č. 3 v znení, cit.: „3. Má existencia judikatúry Súdneho dvora najmä vo veci C-188/89 Foster a C-425/12 Portugás (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zo 17. 06. 2021 zo strany kontrolovaného 2) vplyv na závery uvedené znalcom v Znaleckých posudkoch 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení, týkajúce sa postavenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne ako vnútroštátneho orgánu členského štátu (Slovenská republika)?“
132. V tejto súvislosti úrad poukázal na to, že v záveroch znaleckého posudku č. 5/2021 znalec uviedol, cit.: „Odpoveď na otázku č. 3
Existencia judikatúry Súdneho dvora najmä vo veci C-188/89 Foster a C-425/12 Portugás (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zo 17. 06. 2021 zo strany kontrolovaného 2) nemá vplyv na závery uvedené znalcom v Znaleckých posudkoch 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení, týkajúce sa postavenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne ako vnútroštátneho orgánu členského štátu EÚ.“
133. Úrad tiež uviedol, že v odôvodnení odpovede na otázku č. 3 znalec okrem iného v rámci skúmania prameňov práva EÚ týkajúcich sa výkladu pojmu „vnútroštátny orgán členského štátu“ odkazuje aj na rozsudok SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II a následne úrad poukázal na vyjadrenie znalca k danému rozsudku (viac v bode 552 rozhodnutia úradu).
134. Následne úrad uviedol, že preskúmal obsah rozsudku SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II a dospel k záveru, že výklad pojmu „vnútroštátny orgán členského štátu“ na účely vertikálneho priameho účinku smerníc v kontexte rozsudku SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II môže mať podstatný význam aj na posúdenie aplikácie priameho účinku práva EÚ vo vzťahu k jednotlivým kontrolovaným v tomto konaní, a zároveň riadne vysporiadanie sa s výkladom pojmu „vnútroštátny orgán členského štátu“ v kontexte rozsudku SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II je nevyhnutné aj s ohľadom na skutočnosť, že kontrolovaný 2 namieta odlišný prístup ku kontrolovanému 2 a kontrolovanému 3 a 4 v súvislosti s aplikáciou priameho účinku, pričom takýto prístup úradu považuje nielen za diskriminačný, ale v kontexte fungovania systému sociálneho a zdravotného zabezpečenia na Slovensku až za absurdný.¹²⁰
135. Úrad ďalej uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že rozhodnutie v tomto konaní môže mať zásadný význam pre ďalšie usporiadanie vzťahov v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti v zmysle pravidiel verejného obstarávania, a s ohľadom na skutočnosť, že jednoznačný výklad pojmu „vnútroštátny orgán členského štátu“

¹²⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri napr. s. 22 listu kontrolovaného 2 „Vyjadrenie ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy“ zo dňa 17.6.2021.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

v kontexte vydaného rozsudku SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II, na základe skutkového a právneho stavu veci zisteného v tomto konaní, môže poskytnúť výlučne SD EÚ, úrad za účelom spoľahlivého zistenia stavu veci a riadneho objasnenia skutočností súvisiacich s predmetom konania ešte pred vydaním samotného rozhodnutia preskúmal možnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 ZFEÚ a po zvážení všetkých právnych ako aj skutkových okolností podal dňa 16. 03. 2022 návrh na začatie prejudiciálneho konania.

136. V tejto súvislosti úrad poukázal na to, že v návrhu na začatie prejudiciálneho konania predložil SD EÚ nasledujúce otázky:

- i. Spĺňa subjekt, akým je Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. – akciová spoločnosť, zriadená na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, ktorej jediným akcionárom je štát, správu jej akcií vykonáva ministerstvo zdravotníctva, pričom minister zdravotníctva vymenúva a odvoláva v zmysle stanov aj všetkých členov predstavenstva tejto akciovej spoločnosti a menuje aj členov kontrolných orgánov, všetky nutné podmienky vnútroštátneho orgánu členského štátu, ktorý je povinný dodržiavať ustanovenia smernice 2014/24/EÚ s priamym účinkom a v prípade porušenia jej ustanovení podlieha sankciám podľa čl. 2e ods. 1 a 2 smernice 89/665/EHS?
- ii. Spĺňa subjekt, akým je DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. ako aj Union zdravotná poisťovňa, a.s. – zdravotná poisťovňa, zriadená na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, ktorej akcionárom nie je štát a štát nemá nad takouto poisťovňou personálnu alebo majetkovú kontrolu, podmienky vnútroštátneho orgánu členského štátu, ktorý je povinný dodržiavať ustanovenia smernice 2014/24/EÚ s priamym účinkom a v prípade porušenia jej ustanovení podlieha sankciám podľa čl. 2e ods. 1 a 2 smernice 89/665/EHS?

a následne úrad poukázal aj na časť návrhu na začatie prejudiciálneho konania, v ktorom úrad odôvodňoval podanie uvedeného návrhu (viac v bode 557 rozhodnutia úradu).

137. Ďalej úrad poukázal na to, že uznesením zo dňa 22. 12. 2022 vo veci C-204/22 rozhodol SD EÚ nasledovne, cit.: *„Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Úrad pre verejné obstarávanie (Slovensko) rozhodnutím zo 16. marca 2022 je zjavne neprípustný.“* a následne úrad poukázal aj na odôvodnenie tohto uznesenia, v ktorom je o. i. uvedené, cit.: *„(...) 75 Preto vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 58 až 68, ako aj v bodoch 73 a 74 tohto uznesenia treba konštatovať, že v rámci konania vo veci samej Úrad vykonáva funkcie čisto správnej, a nie súdnej povahy.*

76 Nemožno ho preto považovať za „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ, takže návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal, je zjavne neprípustný.“ (viac v bode 559 rozhodnutia úradu).

138. Úrad konštatoval, že SD EÚ teda nepristúpil k zodpovedaniu prejudiciálnych otázok, ktoré mu úrad položil.

139. Úrad v tejto časti rozhodnutia dospel k nasledovnému záveru, cit.: *„Za účelom dodržania zásady materiálnej pravdy, ktorá vyžaduje, aby rozhodnutie správneho orgánu, a teda aj úradu vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, úrad opätovne preskúmal rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-413/15, Farrell II, ako aj ďalšiu súvisiacu judikatúru, ktorou sa zaoberá v tomto rozhodnutí, postavenie kontrolovaného 2 ako aj postavenie kontrolovaného 3 a 4 z pohľadu možnosti naplnenia znakov „vnútroštátneho orgánu členského štátu“ v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ a dospel k nasledovným záverom:*

- ***kontrolovaný 2 je subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu, a teda bol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie***

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ, a to aj s ohľadom na bod 28 rozsudku Súdneho Dvora EÚ vo veci C-413/15 Farrell II¹²¹, z ktorého je zrejmé, že podmienky testu týkajúceho sa definície vnútroštátneho orgánu členského štátu stanovené Súdny dvorom EÚ nemajú kumulatívnu povahu,

- *kontrolovaný 3 ako ani kontrolovaný 4 nie je subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu, a teda neboli vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že pri dodržaní zásady materiálnej pravdy nie je možné v zmysle súčasnej judikatúry Súdneho dvora EÚ určiť, že kontrolovaný 3 a kontrolovaný 4 naplnili podmienky testu týkajúceho sa definície vnútroštátneho orgánu členského štátu stanovené Súdny dvorom EÚ.*

Úrad zároveň považuje za potrebné poukázať v tejto súvislosti aj na tzv. zásadu materiálnej rovnosti, ktorú je tiež ako správny orgán povinný dodržať. Jej dodržanie spočíva v tom, že úrad ako správny orgán je povinný objektívne zhodné prípady rozhodovať zhodne, t.j. podľa rovnakých pravidiel. Táto zásada sa však neuplatňuje vo vzťahu k objektívne rozdielnym prípadom.¹²² Úrad má za to, že postavenie kontrolovaného 2 je najmä, čo sa týka jeho založenia, vlastníctva jeho akcií a kontroly zo strany štátu, objektívne odlišné od postavenia kontrolovaného 3 a kontrolovaného 4.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, úrad aj napriek tomu, že Súdny dvor EÚ nepristúpil k zodpovedaniu prvej položenej prejudiciálnej otázky, trvá na právnom posúdení kontrolovaného 2 ako subjektu vnútroštátneho orgánu členského štátu, ktorý bol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ. Vo vzťahu k vysporiadaniu sa s argumentáciou kontrolovaného 2 pozri bližšie ďalšiu časť tohto rozhodnutia.

Čo sa týka vysporiadania sa úradu so skutočnosťou, že nedošlo k zodpovedaniu druhej prejudiciálnej otázky zo strany Súdneho dvora EÚ, ktorá je podstatná pre jednoznačné vyriešenie postavenia kontrolovaného 3 a kontrolovaného 4 ako subjektu vnútroštátneho orgánu členského štátu alebo ako subjektu odlišného od vnútroštátneho orgánu členského štátu, úrad má za to, rovnako ako uviedol v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, že aj naďalej nie je úradu pri posúdení postavenia účastníka konania 3 a 4 zrejmý obsah podmienky „väčších právomocí“ a ďalších prípadných skutočností, ktoré má úrad preskúmať, a teda nie je tak možné bez ďalšieho posúdenia väčších právomocí len na základe rozsudku Súdneho dvora vo veci C-413/15, Farrell II, bod 40, keďže účastníci konania 3 a 4 majú na rozdiel od subjektu v tejto veci (Motor Insurers Bureau of Ireland - MIBI) iné postavenie a majú viaceré zákonné povinnosti nielen voči poisťovníkam, ale aj voči poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, jednoznačne určiť, že kontrolovaný 3 a kontrolovaný 4 je subjektom vnútroštátneho orgánu členského štátu.“ (viac v bodoch 566 až 571 rozhodnutia úradu).

¹²¹ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Ako v zásade uviedla generálna advokátka v bodoch 53 a 77 svojich návrhov, podmienky, za ktorých dotknutý subjekt musí byť podliehať štátnej moci, alebo byť kontrolovaný štátom a disponovať na tento účel mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami, nemajú kumulatívnu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. decembra 1997, Kampelmann a i., C-253/96 až C-258/96, EU:C:1997:585, body 46 a 47, ako aj zo 7. septembra 2006, Vassallo, C-180/04, EU:C:2006:518, bod 26).“

¹²² **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „K uvedenému bližšie pozri: Správny poriadok, komentár, Košičiarová, S. (k § 3 ods. 4).“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

N. K ARGUMENTÁCII KONTROLOVANÝCH SUBJEKTOV OBSIAHNUTEJ VO VYJADRENIACH

140. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že obsahom tejto časti rozhodnutia je rozsiahlejšie uvedenie a spracovanie (vysporiadanie) argumentácie kontrolovaných subjektov obsiahnutej v jednotlivých vyjadreniach kontrolovaných subjektov k výzvam zaslaným zo strany úradu pred vydaním tohto rozhodnutia.

a) K argumentácii kontrolovaného 1 (viac v bodoch 573 až 589 rozhodnutia úradu)

b) K argumentácii kontrolovaného 2

141. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr poukázal na to, že vyzval kontrolovaného 2 na vyjadrenie sa ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, a že kontrolovaný 2 sa vyjadril k úradom zisteným skutočnostiam a tiež k niektorým čiastkovým otázkam, ktoré boli aj predmetom znaleckého posudku č. 5/2021 (viac v bodoch 590 až 592 rozhodnutia úradu).

142. Úrad tiež uviedol, že najskôr sa ďalej v texte rozhodnutia vysporiada s vyjadrením kontrolovaného 2 a následne s doplňujúcim vyjadrením kontrolovaného 2, a že v ďalšom texte majú nasledovné pojmy nasledovný význam (vychádzajúc z definícií použitých vo vyjadrení kontrolovaného 2 a doplňujúcom vyjadrení kontrolovaného 2):

- úrad ako ÚVO,
- kontrolovaný 1 ako ÚDZS,
- kontrolovaný 2 ako VŠZP,
- výberové konanie ako Výberové konanie,
- Súdny dvor EÚ ako SD EÚ,
- smernica 2014/24/EÚ ako Smernica 2014/24 alebo smernica o verejnom obstarávaní,
- zákon č. 581/2004 Z. z. ako Zákon o zdravotných poisťovniach,
- zákon č. 578/2004 Z. z. ako Zákon o poskytovateľoch,
- poskytovateľské subjekty ako Držiteľia povolení,
- smernica 89/665/EHS ako Smernica 89/665.

143. Následne úrad v rozhodnutí rozoberal jednotlivé časti vyjadrenia kontrolovaného 2 a doplňujúceho vyjadrenia kontrolovaného 2. Z dôvodu rozsiahlosti tejto časti rozhodnutia úradu, rada poukáže v nasledujúcich bodoch hlavne na závery úradu nachádzajúce sa v tejto časti rozhodnutia úradu (viac na str. 374 až 585 rozhodnutia úradu).

144. Úrad poukázal na to, že v časti II. vyjadrenia uvádza kontrolovaný 2 nasledovný čiastkový záver:

ÚVO nesprávne posúdil postavenie VŠZP ako vnútroštátneho orgánu pri aplikácii priameho účinku

pričom k uvedenému čiastkovému záveru uvádza kontrolovaný 2 v príslušnej časti vyjadrenia argumentáciu v nasledovných okruhoch:

1. *K podmienkam, ktorých splnenie je potrebné, aby bol subjekt považovaný za vnútroštátny orgán podľa judikatúry Súdného dvora EÚ*
2. *Činnosť, ktorú VŠZP poskytuje vo verejnom záujme, nie je poskytovaná pod kontrolou verejného orgánu*
3. *Absencia osobitných právomocí VŠZP v porovnaní s pravidlami, ktoré sa aplikujú vo vzťahoch medzi jednotlivcami*
4. *Diskriminačný prístup k tvrdenej povinnosti aplikovať priamy účinok Smernice 24/2014.*

145. Vo vzťahu k okruhu „1. K podmienkam, ktorých splnenie je potrebné, aby bol subjekt považovaný za vnútroštátny orgán podľa judikatúry Súdného dvora EÚ“ úrad uviedol,

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

že k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ úrad riadne pristúpil v obsahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 269 až 295 a body 514 až 524 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj posúdenie podmienok, ktorých splnenie je potrebné, aby bol subjekt považovaný za vnútroštátny orgán podľa judikatúry SD EÚ.

146. Následne úrad uviedol, že v súhrne k argumentácii kontrolovaného 2 k podmienkam, ktorých splnenie je potrebné, aby bol subjekt považovaný za vnútroštátny orgán podľa judikatúry SD EÚ, má za to, že v tomto konaní

- tieto podmienky dostatočne vymedzil a s týmito podmienkami sa vo vzťahu ku kontrolovanému 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s.) dostatočne vysporiadal,
- uvedené vymedzenie vo vzťahu ku kontrolovanému 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s.) zodpovedá rozsahu pojmu „členský štát“ tak, ako ho určila judikatúra SD EÚ, keďže Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. je na základe aktu verejnej moci (zákona) a pod kontrolou verejnej moci (jediným akcionárom je Slovenská republika) poverená plnením služby verejného záujmu (najmä podľa § 2 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z.).

147. Vo vzťahu k okruhu „2. Činnosť, ktorú VŠZP poskytuje vo verejnom záujme, nie je poskytovaná pod kontrolou verejného orgánu“ úrad uviedol, že k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ úrad riadne pristúpil v obsahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 269 až 295 a body 514 až 524 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj posúdenie, podľa ktorého činnosť, ktorú kontrolovaný 2 (VŠZP) poskytuje vo verejnom záujme, je poskytovaná pod kontrolou verejného orgánu.

148. Následne úrad uviedol, že v súhrne k argumentácii kontrolovaného 2, podľa ktorej činnosť, ktorú kontrolovaný 2 (VŠZP) poskytuje vo verejnom záujme, nie je poskytovaná pod kontrolou verejného orgánu, má za to, že v tomto konaní

- túto činnosť dostatočne vymedzil a s podmienkami vzťahujúcimi sa na túto činnosť sa vo vzťahu ku kontrolovanému 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s.) dostatočne vysporiadal,
- uvedené vymedzenie vo vzťahu ku kontrolovanému 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s.) zodpovedá podmienkam tak, ako tieto určila judikatúra SD EÚ, keďže Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. je subjekt v úplnom vlastníctve Slovenskej republiky prostredníctvom jeho jediného akcionára – ministerstva zdravotníctva a okrem toho je kontrolovaná štátom, keďže zástupcovia štátu sú členmi predstavenstva aj dozornej rady.

149. Vo vzťahu k okruhu „3. Absencia osobitných právomocí VŠZP v porovnaní s pravidlami, ktoré sa aplikujú vo vzťahoch medzi jednotlivcami“ úrad uviedol, že k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ úrad riadne pristúpil v obsahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 269 až 295 a body 514 až 524 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj posúdenie, podľa ktorého je daná

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

aj existencia osobitných právomocí kontrolovaného 2 (VšZP) v porovnaní s pravidlami, ktoré sa aplikujú vo vzťahoch medzi jednotlivcami.

150. Následne úrad uviedol, že v súhrne k argumentácii kontrolovaného 2, podľa ktorej má kontrolovaný 2 za to, že vo vzťahu ku kontrolovanému 2 je daná absencia osobitných právomocí kontrolovaného 2 (VšZP) v porovnaní s pravidlami, ktoré sa aplikujú vo vzťahoch medzi jednotlivcami, má za to, že v tomto konaní
- existenciu týchto právomocí dostatočne vymedzil a na túto existenciu sa vzťahujúcimi podmienkami vo vzťahu ku kontrolovanému 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s.) sa dostatočne vysporiadal,
 - uvedené vymedzenie vo vzťahu ku kontrolovanému 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s.) zodpovedá podmienkam tak, ako tieto určila judikatúra SD EÚ,
 - zároveň SD EÚ v relevantnej judikatúre osobitne nevyžaduje špeciálne podmienky posúdenia „väčších právomocí“ pri plnení služieb vo verejnom záujme,
 - z rozsudku SD EÚ vo veci C-413/15, Farrell II vyplýva, že podmienky, za ktorých dotknutý subjekt musí byť podliehať štátnej moci, alebo byť kontrolovaný štátom a disponovať na tento účel väčšími právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami, nemajú kumulatívnu povahu¹²³.
151. Ďalej úrad uviedol, že nakoľko kontrolovaný 2 sa v rámci svojej argumentácie snaží spochybníť o. i. závery, ku ktorým dospel aj znalec v rámci vypracovania znaleckých posudkov, ako aj na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov argumentácie kontrolovaných 1 a 2 uvedenej vo vyjadreniach k výzvam a odstránenie prípadných pochybností, úrad pristúpil k zadaniu vypracovania
- znaleckého posudku č. 5/2021.
152. Úrad uviedol, že v súvislosti s argumentami kontrolovaného 2 obsiahnutými v časti II. vyjadrenia týkajúcej sa postavenia kontrolovaného 2 ako vnútroštátneho orgánu pri aplikácii priameho účinku, položil znalcovi otázku č. 3 v znení, cit.: „*Má existencia judikatúry Súdneho dvora najmä vo veci C-188/89 Foster a C-425/12 Portgás (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zo 17. 06. 2021 zo strany kontrolovaného 2) vplyv na závery uvedené znalcom v Znaleckých posudkoch 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení, týkajúce sa postavenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne ako vnútroštátneho orgánu členského štátu (Slovenská republika)?*“
153. V tejto súvislosti úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 5/2021, cit.: „*Existencia judikatúry Súdneho dvora najmä vo veci C-188/89 Foster a C-425/12 Portgás (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zo 17. 06. 2021 zo strany kontrolovaného 2) nemá vplyv na závery uvedené znalcom v Znaleckých posudkoch 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení, týkajúce sa postavenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne ako vnútroštátneho orgánu členského štátu EÚ.*“ a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 599 rozhodnutia úradu).
154. Následne úrad uviedol, cit.: „*Úrad má za to, že uvedené odôvodnenia znaleckej organizácie v zmysle Znaleckého posudku č. 5/2021 sú plne v súlade s vyššie uvedenými závermi a odôvodneniami záverov úradu. Zároveň vzhľadom na odpoveď znalca na otázku č. 3 uvedená*

¹²³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Rozsudok Súdneho dvora z 10. októbra 2017, C-413/15, Farrell II, ECLI:EU:C:2017:745, bod 27 a 28.*“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

argumentácia kontrolovaného 2, nemá žiaden vplyv na závery ako ani odôvodnenia znaleckých posudkov č. 2/2020, č. 3/2020, č. 5/2020 a č. 9/2020 vrátane ich doplnení, ktoré sú uvedené vyššie v rámci právneho posúdenia tohto prípadu, a ktoré sú plne v súlade so závermi a odôvodneniami záverov úradu uvedenými vyššie, ako ani na právne posúdenie úradu uvedené vyššie.“

155. Vo vzťahu k okruhu „4. Diskriminačný prístup k tvrdenej povinnosti aplikovať priamy účinok Smernice 24/2014“ úrad uviedol, že k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ úrad riadne pristúpil v obsiahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 269 až 295 a body 514 až 524 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj právne posúdenie aplikácie priameho účinku práva EÚ vo vzťahu ku kontrolovanému 2. Zároveň, súčasťou právneho posúdenia veci v tomto konaní je aj obsiahle právne posúdenie aplikácie priameho účinku práva EÚ osobitne vo vzťahu ku každému kontrolovanému (body 501 až 545 rozhodnutia úradu) a taktiež právne posúdenie zodpovednosti za protiprávne konanie osobitne vo vzťahu ku každému kontrolovanému (body 633 až 652 rozhodnutia úradu).

156. Podľa úradu je zrejmé, že:

- a) úrad vykonal v konaní obsiahle a osobitné posúdenie statusu a ďalších skutkových a právnych parametrov súvisiacich s predmetom konania vo vzťahu ku každému z kontrolovaných subjektov nediskriminačne a v rovnako náležitom rozsahu,
- b) na základe osobitného a náležitého posúdenia vo vzťahu ku každému z kontrolovaných subjektov úrad konštatoval závery, podľa ktorých je subjektom v postavení verejného obstarávateľa tak kontrolovaný 2, ako aj kontrolovaný 1, kontrolovaný 3 a kontrolovaný 4,
- c) na základe osobitného a náležitého posúdenia vo vzťahu ku každému z kontrolovaných subjektov úrad konštatoval závery, podľa ktorých je
 - subjektom v postavení verejného obstarávateľa,
 - subjektom v postavení verejného obstarávateľa povinným primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania,
 - subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a
 - subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu povinným zabezpečiť prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo (v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov) nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ

tak kontrolovaný 2, ako aj kontrolovaný 1 (teda nie len kontrolovaný 2),

- d) na základe osobitného a náležitého posúdenia vo vzťahu ku každému z kontrolovaných subjektov úrad riadne uviedol a odôvodnil závery, podľa ktorých kontrolovaný 3 (DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s.) a kontrolovaný 4 (Union zdravotná poisťovňa, a.s.) nie sú subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu povinným zabezpečiť prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo (v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov) nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ,
- e) závery, podľa ktorých kontrolovaný 3 (DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s.) a kontrolovaný 4 (Union zdravotná poisťovňa, a.s.) nie sú subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu povinným zabezpečiť prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

(v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov) nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ, sa v tomto konaní vzťahujú práve na posudzovaný predmet zákazky, t. j. prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby – bez ďalšieho teda nie je relevantné z tohto posúdenia vyvodzovať paušalizované (diskriminačné) závery, ako to indikuje vyjadrenie kontrolovaného 2,

- f) posúdenia a zistenia úradu sa zhodujú so závermi odborných (znaleckých) posúdení vyhotovených nezávislými inštitúciami.¹²⁴

157. Na dôvažok si úrad dovolil uviesť, že príkladom partikulárneho rozdielného právneho posúdenia postavenia kontrolovaného subjektu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. (kontrolovaný 2) na jednej strane a kontrolovaného subjektu DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s. (kontrolovaný 3) a kontrolovaného subjektu Union zdravotná poisťovňa, a.s. (kontrolovaný 4) na druhej strane, je príklad udeľovania štátnej pomoci (dotácie) v prospech kontrolovaného subjektu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. (kontrolovaný 2), ktoré bolo predmetom právnych konaní a výhrad zo strany niektorých kontrolovaných subjektov v rovnakom postavení zdravotnej poisťovne a tieto kontrolované subjekty sa aj na základe titulu obdobného postavenia (zdravotnej poisťovne) domáhali rovnakého zaobchádzania.¹²⁵
158. Na základe uvedeného mal tak úrad za to, že vo vzťahu ku kontrolovanému 2 (a rovnako ku všetkým kontrolovaným subjektom) úrad v tomto konaní pristúpil plne v súlade s príslušnými právnymi zásadami a zákonnými ustanoveniami, so zreteľom na ktoré rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely,¹²⁶ t. j. úrad v tomto konaní postupoval bez akéhokoľvek diskriminačného prístupu vo vzťahu ku ktorémukoľvek kontrolovanému subjektu.
159. Následne úrad poukázal na časť III. a IV. dopĺňujúceho vyjadrenie kontrolovaného 2 (viac na str. 408 až 410 rozhodnutia úradu).
160. V tejto súvislosti úrad opakovane uviedol, že v obsiahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 1¹²⁷ podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, úrad riadne pristúpil k právnemu posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ (body 269 až 295 a body 514 až 524 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj posúdenie podmienok, ktorých splnenie je potrebné, aby bol subjekt považovaný za vnútroštátny orgán podľa judikatúry SD EÚ.

¹²⁴ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „podľa § 2 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, znalec, tlmočník alebo prekladateľ je pri výkone znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti alebo prekladateľskej činnosti povinný postupovať podľa všeobecne záväzných právnych predpisov.“

¹²⁵ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Vid' konanie pred Súdnyim dvorom v spojených veciach C-262/18 P a C-271/18 P Komisia a Slovenská republika v. Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. a súvisiace vnútroštátne konania a konania pred orgánmi EÚ alebo uznesenie Vlády Slovenskej republiky č. 641/2020 zo 07.10.2020 k návrhu zvýšenia základného imania v spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. uhrádzajúcej zdravotnú starostlivosť, v ktorej je vykonávateľom práv jediného akcionára Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky alebo <https://www.teraz.sk/kultura/vseobecna-zdravotna-poisťovna-dosta/498475-clanok.html> alebo <https://doma.markiza.sk/clanok/2009528-vlada-odklepla-statnej-vs-zp-dotaci-u-100-mil-eur>“

¹²⁶ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „§ 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) – podľa § 185 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní, na konanie podľa § 169 ods. 1 až 4, § 177 až 179a sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom sa nepoužijú § 14, § 18, § 19, § 23, § 28 až 30, § 32 ods. 1, § 36, § 49, § 50, § 60 a § 71 až 80 všeobecného predpisu o správnom konaní.“

¹²⁷ **Pozn. rady:** Chyba v písaní – správne malo byť uvedené: kontrolovanému 2.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

161. Úrad poukázal na to, že v časti III. vyjadrenia uvádza kontrolovaný 2 nasledovný čiastkový záver:

ÚVO nesprávne a nedostatočne posúdil splnenie podmienok aplikácie priameho účinku pri posúdení existencie povinnosti VŠZP postupovať podľa Smernice 2014/24 voči jednotlivým uchádzačom vo Výberovom konaní, resp. voči držiteľom povolení vydaných ÚDZS

pričom k uvedenému čiastkovému záveru uvádza kontrolovaný 2 v príslušnej časti vyjadrenia argumentáciu v nasledovných okruhoch:

1. *Výsledkom aplikácie priameho účinku nemôže byť nikdy uloženie povinnosti fyzickej osobe a/alebo právnickej osobe a ani založenie, resp. sprísnenie ich trestnej zodpovednosti*
2. *ÚVO bol povinný vysvetliť a preukázať, ktoré konkrétne ustanovenia Smernice 2014/24 považoval za priamo aplikovateľné z dôvodu ich jasnosti, presnosti a nepodmienenosti*
3. *ÚVO mal preukázať, či prípadný postup VŠZP pri aplikovaní priameho účinku Smernice 2014/24 voči Držiteľom povolení nebude mať za následok uloženie povinnosti práve týmto Držiteľom povolení, resp. uchádzačom vo Výberovom konaní ako subjektom odlišným od subjektu konajúceho v mene štátu.*

162. Vo vzťahu k okruhu „1. Výsledkom aplikácie priameho účinku nemôže byť nikdy uloženie povinnosti fyzickej osobe a/alebo právnickej osobe a ani založenie, resp. sprísnenie ich trestnej zodpovednosti“ úrad uviedol, že k posúdeniu postavenia kontrolného 2 ako subjektu v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24 úrad riadne pristúpil v obsahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 269 až 295 a body 514 až 524 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj posúdenie k podmienkam priamej aplikácie smernice 2014/24/EÚ vo vzťahu ku kontrolovanému 2 pri obstarávaní predmetu zákazky, vrátane posúdenia podmienky, podľa ktorej výsledkom aplikácie priameho účinku smernice 2014/24/EÚ nemôže byť uloženie povinnosti fyzickej osobe a/alebo právnickej osobe a ani založenie, resp. sprísnenie ich trestnej zodpovednosti.

163. Následne úrad uviedol, že má v súhrne za to, že

- i. kontrolovaný 2 ako subjekt (i) v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt (ii) v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu je povinný zabezpečiť prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo (v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov) nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ,
- ii. vo vzťahu ku kontrolovanému 2 je splnený predpoklad štvrtej podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, t. j. priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá vo vzťahu ku kontrolovanému 2 za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení.

164. Vo vzťahu k okruhu „2. ÚVO bol povinný vysvetliť a preukázať, ktoré konkrétne ustanovenia Smernice 2014/24 považoval za priamo aplikovateľné z dôvodu ich jasnosti, presnosti a nepodmienenosti“ úrad uviedol, že k posúdeniu postavenia kontrolného 2 ako subjektu v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ úrad riadne pristúpil v obsahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 269 až 295 a body 464 až 499 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj posúdenie k podmienkam priamej aplikácie smernice 2014/24/EÚ vo vzťahu ku kontrolovanému 2 pri obstarávaní predmetu zákazky, vrátane posúdenia podmienky, podľa ktorej sú ustanovenia smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát dostatočne jasné, presné a nepodmienené.

165. Následne úrad uviedol, že má v súhrne za to, že

- i. kontrolovaný 2 ako subjekt (i) v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt (ii) v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu je povinný zabezpečiť prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo (v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov) nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ,
- ii. vo vzťahu ku kontrolovanému 2 je splnený predpoklad tretej podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, t. j. ustanovenia smernice 2014/24/EÚ zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát (orgán členského štátu) sú dostatočne jasné, presné a nepodmienené.

166. Vo vzťahu k okruhu „3. ÚVO mal preukázať, či prípadný postup VŠZP pri aplikovaní priameho účinku Smernice 2014/24 voči Držiteľom povolení nebude mať za následok uloženie povinnosti práve týmto Držiteľom povolení, resp. uchádzačom vo Výberovom konaní ako subjektom odlišným od subjektu konajúceho v mene štátu“ úrad uviedol, že k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ úrad riadne pristúpil v obsahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 514 až 524 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj posúdenie k podmienkam priamej aplikácie smernice 2014/24/EÚ vo vzťahu ku kontrolovanému 2 pri obstarávaní predmetu zákazky, vrátane posúdenia podmienky, podľa ktorej splnenie, resp. nesplnenie podmienok na uplatnenie priamej aplikácie mal úrad posúdiť vo vzťahu medzi kontrolovaným 2 (VŠZP) a Držiteľmi povolenia, s ktorými kontrolovaný 2 (VŠZP) povinne uzatvorila príslušné zmluvy na poskytovanie predmetu zákazky.

167. Následne úrad uviedol, že má v súhrne za to, že

- i. kontrolovaný 2 ako subjekt (i) v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt (ii) v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu je povinný zabezpečiť prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo (v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov) nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ,
- ii. vo vzťahu ku kontrolovanému 2 je splnený predpoklad štvrtej podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, t. j. priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá vo vzťahu ku kontrolovanému 2 za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení.

168. Ďalej úrad uviedol, že nakoľko kontrolovaný 2 sa v rámci svojej argumentácie snaží spochybniť právne závery úradu, a rovnako aj právne závery, ku ktorým dospel aj znalec v rámci vypracovania znaleckých posudkov, ako aj na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

posúdenia niektorých aspektov argumentácie kontrolovaných 1 a 2 uvedenej vo vyjadreniach k výzvam a odstránenie prípadných pochybností, úrad pristúpil k zadaniu vypracovania

- znaleckého posudku č. 5/2021.

169. Úrad uviedol, že položil znalcovi otázku č. 5, ktorá súvisí aj s argumentami kontrolovaného 2 obsiahnutými v argumentačnej časti III. vyjadrenia, v nasledovnom znení, cit.: „*Existujú v práve EÚ také záväzné pramene práva, na základe ktorých je možné s určitosťou determinovať postup verejného obstarávateľa (kontrolovaný 1 a kontrolovaný 2) v prípade, ak postupom podľa vnútroštátnej normy nastane konflikt s normou práva EÚ? Pripúšťajú pramene práva EÚ, že takýto konflikt je v určitých situáciách možné vyriešiť len prijatím novej právnej úpravy zo strany zákonodarcu a prípadným vyvodením zodpovednosti voči štátu za nesprávne implementované právo EÚ? Ak áno, v akých situáciách to pramene práva EÚ pripúšťajú, a má to vplyv na závery znaleckých posudkov 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení?*“
170. V tejto súvislosti úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 5/2021, cit.: „*V práve EÚ existujú také záväzné pramene práva, na základe ktorých je možné s určitosťou determinovať postup verejného obstarávateľa (kontrolovaný 1 a kontrolovaný 2) v prípade, ak postupom podľa vnútroštátnej normy nastane konflikt s normou práva EÚ. V prípade aplikácie smernice 2014/24/EÚ nepripúšťajú pramene práva EÚ, že takýto konflikt je možné vyriešiť len prijatím novej právnej úpravy zo strany zákonodarcu a prípadným vyvodením zodpovednosti voči štátu za nesprávne implementované právo EÚ. Na základe toho závery znaleckých posudkov 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení, nie sú dotknuté.*“ a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac v bode 606 rozhodnutia úradu).
171. Následne úrad uviedol, cit.: „*Úrad má za to, že uvedené odôvodnenia znaleckej organizácie v zmysle Znaleckého posudku č. 5/2021 sú plne v súlade s vyššie uvedenými závermi a odôvodneniami záverov úradu. Zároveň vzhľadom na odpoveď znalca na otázku č. 5, nie sú dotknuté závery ako ani odôvodnenia znaleckých posudkov č. 2/2020, č. 3/2020, č. 5/2020 a č. 9/2020 vrátane ich doplnení, ktoré sú uvedené vyššie v rámci právneho posúdenia tohto prípadu a ktoré sú plne v súlade so závermi a odôvodneniami záverov úradu uvedenými vyššie.*“
172. Následne úrad poukázal na doplňujúce vyjadrenie kontrolovaného 2, a to na časť, v ktorej sa venoval otázke č. 5 znaleckého posudku č. 5/2021 (viac na str. 444 rozhodnutia úradu).
173. V tejto súvislosti úrad opakovane uviedol, že k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ úrad riadne pristúpil v obsiahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 514 až 524 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj posúdenie k podmienkam priamej aplikácie smernice 2014/24/EÚ vo vzťahu ku kontrolovanému 2 pri obstarávaní predmetu zákazky, vrátane posúdenia podmienky, podľa ktorej splnenie, resp. nesplnenie podmienok na uplatnenie priamej aplikácie mal úrad posúdiť vo vzťahu medzi kontrolovaným 2 (VšZP) a Držiteľmi povolenia, s ktorými kontrolovaný 2 (VšZP) povinne uzatvorila príslušné zmluvy na poskytovanie predmetu zákazky.
174. Následne úrad uviedol, že aj po vyhodnotení obsahu doplňujúceho vyjadrenia zotrváva na svojom doterajšom právnom názore a má teda v súhrne za to, že:
- i. kontrolovaný 2 ako subjekt (i) v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt (ii) v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu je povinný zabezpečiť prednostnú

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo (v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov) nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ,

- ii. vo vzťahu ku kontrolovanému 2 je splnený predpoklad štvrtej podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, t. j. priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá vo vzťahu ku kontrolovanému 2 za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení.

175. Úrad poukázal na to, že v časti IV. vyjadrenia uvádza kontrolovaný 2 nasledovný čiastkový záver:

ÚVO nedostatočne vyhodnotil vnútroštátnu právnu úpravu v oblasti zdravotníckych predpisov, ktoré neumožňujú aplikáciu predpisov verejného obstarávania na zmluvy uzatvárané s ambulanciami záchrannej zdravotnej služby. ÚVO navyše nezohľadnil, že dotknuté zdravotnícke predpisy v zákonnej rovine vytvárajú podmienky na kontinuálne poskytovanie naliehavej zdravotnej starostlivosti, a teda zabezpečujú základné právo jednotlivcov na ochranu zdravia, garantované Ústavou SR a Chartou základných práv EÚ

pričom k uvedenému čiastkovému záveru uvádza kontrolovaný 2 v príslušnej časti vyjadrenia argumentáciu v nasledovných okruhoch:

1. *(Stručný) opis právnej úpravy v oblasti zdravotníckych predpisov*
2. *Nesprávne právne posúdenie vecnej pôsobnosti ZVO – nenaplnenie pojmových kritérií zákazky*
3. *Uzatváranie zmlúv medzi VŠZP a poskytovateľmi záchrannej zdravotnej služby je súčasťou vytvárania zákonných podmienok na realizáciu základného práva na zdravotnú starostlivosť*
4. *Vzťah osobitnej právnej úpravy financovania záchrannej zdravotnej služby k verejnému obstarávaniu – nedostatočné právne posúdenie ÚVO*
5. *Metodické usmernenia ÚVO*
6. *Praktická nemožnosť aplikácie Smernice 2014/24 na Výberové konanie*
7. *Nedostatok kontrolnej právomoci ÚVO.*

176. Vo vzťahu k okruhu „1. (Stručný) opis právnej úpravy v oblasti zdravotníckych predpisov“ úrad v súhrne k tomuto opisu uviedol, že

- a) v tomto konaní úrad vykonal právne posúdenie použitého postupu obstarania predmetu zákazky podľa zdravotníckych právnych predpisov (body 348 až 355 rozhodnutia úradu), pričom má úrad za to, že
 - kontrolované subjekty (kontrolovaný 1 až kontrolovaný 4) sú subjekty v postavení verejného obstarávateľa,
 - subjekty v postavení verejného obstarávateľa sú v zmysle § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, resp. čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ povinné pri zadávaní zákaziek postupovať podľa predpisov verejného obstarávania,
 - výberové (obstarávacie) konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby je upravené osobitnými (zdravotníckymi) právnymi predpismi,
 - kontrolovaný 1 riadiac sa osobitnými (zdravotníckymi) predpismi v rámci skúmaného výberového konania vydal povolenie na prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby len jednému poskytovateľskému subjektu

pre jedno sídlo ambulancie záchrannej zdravotnej služby, t. j. celkovo vydal 328 povolení na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby,

- kontrolovaný 2, kontrolovaný 3 a kontrolovaný 4 riadiac sa osobitnými (zdravotníckymi) predpismi následne uzatvorili postupne príslušné zmluvné vzťahy so 14 poskytovateľskými subjektami, ktorým udelil kontrolovaný 1 povolenia, pričom na základe týchto zmluvných vzťahov zabezpečili poskytovanie záchranných zdravotných služieb v príslušných sídlach staníc ambulancií záchrannej zdravotnej služby.

b) pre správne právne posúdenie veci podrobil ďalšiemu skúmaniu vzájomný vzťah (kolíziu – konkurenciu, subsidiaritu, či komplementárnosť) právnej úpravy obstarania predmetu zákazky podľa právnych predpisov verejného obstarávania a podľa osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov (body 357 až 409 rozhodnutia úradu), pričom má úrad za to, že

- výnimka ustanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ je správne transponovaná do príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní,
- výnimka stanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ nie je správne transponovaná do ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov,
- predmet zákazky skúmaný v tomto konaní napĺňa znaky predmetu zákazky, ktorý možno subsumovať pod výnimku podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní,
- v prípade, ak nie sú splnené podmienky výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby je predmet zákazky, ktorý je subjekt v postavení verejného obstarávateľa povinný obstarávať podľa predpisov verejného obstarávania,
- v skúmanom prípade je výnimka podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní aplikovateľná, pokiaľ je poskytovateľským subjektom predmetu zákazky subjekt v postavení neziskovej organizácie (v zmysle definície neziskovej organizácie podľa práva EÚ¹²⁸).

177. Vo vzťahu k okruhu „2. Nesprávne právne posúdenie vecnej pôsobnosti ZVO – nenaplnenie pojmových kritérií zákazky“ úrad uviedol, že v obsiahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, úrad riadne pristúpil k právnemu posúdeniu použitého postupu obstarania predmetu zákazky (podľa zdravotníckych právnych predpisov), resp. k aplikácii výnimky pri obstaraní predmetu zákazky podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, ergo čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ (body 348 až 355 a body 357 až 409 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj explicitné a súvzťažné posúdenie predmetu zákazky a spôsobilosť predmetu zákazky na obstaranie podľa

- osobitných vnútroštátnych (zdravotníckych) právnych predpisov
- predpisov verejného obstarávania.

178. Ďalej úrad uviedol, že nakoľko kontrolovaný 2 sa v rámci svojej argumentácie snaží spochybniť o. i. závery, ku ktorým dospel aj znalec v rámci vypracovania znaleckých posudkov, ako aj

¹²⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Na základe uplatňovania tzv. zásady autonómneho výkladu (viď napr. rozsudok Súdného dvora zo 6.10.1982, 283/81, CILFIT, ods. 19.)“
Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov argumentácie kontrolovaných (vrátane kontrolovaného 2) uvedenej vo vyjadreniach k výzvam a odstránenie prípadných pochybností, úrad pristúpil k zadaniu vypracovania

- znaleckého posudku č. 5/2021.

179. Úrad uviedol, že v súvislosti aj s argumentami kontrolovaného 2 obsiahnutými v časti IV. vyjadrenia vo vzťahu k existencii zákazky, položil znalcovi otázku č. 1 v znení, cit.: *„Má judikatúra Súdného dvora najmä vo veci C-451/08, Helmut Muller a C-410/14, Falk Pharma (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy z 20. 05. 2021 zo strany kontrolovaného 1 ako aj zo 17. 06. 2021 zo strany kontrolovaného 2) vplyv na závery uvedené znalcom v Znaleckom posudku 2/2020 a 3/2020 týkajúce sa existencie zákazky?“*
180. V tejto súvislosti úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 5/2021, cit.: *„Judikatúra Súdného dvora najmä vo veci C-451/08, Helmut Müller a C-410/14, Falk Pharma (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy z 20. 05. 2021 zo strany kontrolovaného 1 ako aj zo 17. 06. 2021 zo strany kontrolovaného 2) nemá vplyv na závery uvedené v Znaleckom posudku 2/2020 a 3/2020 týkajúce sa existencie zákazky.“* a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac na str. 462 až 468 rozhodnutia úradu).
181. Následne úrad uviedol, cit.: *„Úrad má za to, že uvedené odôvodnenia znaleckej organizácie v zmysle Znaleckého posudku č. 5/2021 sú plne v súlade s vyššie uvedenými závermi a odôvodneniami záverov úradu. Zároveň vzhľadom na odpoveď znalca na otázku č. 1 uvedená argumentácia kontrolovaného 2 nemá žiaden vplyv na závery ako ani odôvodnenia znaleckých posudkov č. 2/2020 a č. 3/2020, ktoré sú uvedené vyššie v rámci právneho posúdenia tohto prípadu a ktoré sú plne v súlade so závermi a odôvodneniami záverov úradu uvedenými vyššie.“*
182. Následne úrad uviedol, že má v súhrne za to, že
- vykonan posúdenie predmetu zákazky a spôsobilosť predmetu zákazky na obstaranie podľa predpisov verejného obstarávania
 - na základe tohto posúdenia má za to, že predmet zákazky skúmaný v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby) je *prima facie* predmetom zákazky spôsobilým na (obligatórne) obstaranie podľa predpisov verejného obstarávania, t. j. napĺňa definičné znaky pojmu „zákazka“ v zmysle práva verejného obstarávania (vrátane prameňov práva EÚ).
183. Vo vzťahu k okruhu „3. Uzatváranie zmlúv medzi VŠZP a poskytovateľmi záchrannej zdravotnej služby je súčasťou vytvárania zákonných podmienok na realizáciu základného práva na zdravotnú starostlivosť“ úrad uviedol, že v obsiahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 514 až 524 rozhodnutia úradu) riadne pristúpil k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ, a že na základe tohto posúdenia má v súhrne za to, že
- sú bez ďalšieho kumulatívne splnené štyri nasledujúce podmienky odôvodňujúce aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ:
 - uplynula transpozičná doba smernice 2014/24/EÚ,
 - smernica 2014/24/EÚ nie je správne transponovaná do osobitných (zdravotníckych) vnútroštátnych predpisov,

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- ustanovenia smernice 2014/24/EÚ zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát (orgán členského štátu) sú dostatočne jasné, presné a nepodmienené,
 - priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá vo vzťahu ku kontrolovanému 2 za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení,
- ii. vo vzťahu ku kontrolovanému 2 sú splnené všetky podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ,
 - iii. vo vzťahu k predmetu konania a/alebo kontrolovanému 2 nie sú úradu známe také záväzné pramene práva EÚ, na základe ktorých je možné konštatovať, že dôsledkom priameho účinku smernice 2014/24/EÚ môže byť jeho konflikt s primárnym právom EÚ (t. j. s povinnosťou členského štátu zabezpečiť právo na prístup k zdravotnej starostlivosti podľa čl. 35 Charty základných práv EÚ).
184. Ďalej úrad uviedol, že nakoľko kontrolovaný 2 sa v rámci svojej argumentácie snaží spochybniť o. i. závery, ku ktorým dospel aj znalec v rámci vypracovania znaleckých posudkov, ako aj na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov argumentácie kontrolovaných (vrátane kontrolovaného 2) uvedenej vo vyjadreniach k výzvam a odstránenie prípadných pochybností, úrad pristúpil k zadaniu vypracovania
- znaleckého posudku č. 5/2021.
185. Úrad uviedol, že v súvislosti s argumentami kontrolovaného 2 obsiahnutými v tejto časti vyjadrenia vo vzťahu k realizácii základného práva na zdravotnú starostlivosť, položil znalcovi otázku č. 4 v znení, cit.: *„Existujú v práve EÚ také záväzné pramene práva, na základe ktorých je možné s určitosťou posúdiť, či dôsledkom priameho účinku smernice 2014/24/EÚ môže byť jeho konflikt s primárnym právom EÚ (t.j. s povinnosťou členského štátu zabezpečiť právo na prístup k zdravotnej starostlivosti podľa čl. 35 Charty základných práv EÚ)? Ak áno, má to vplyv na závery znaleckých posudkov 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení?“*
186. V tejto súvislosti úrad poukázal na nasledovný záver znalca (znaleckej organizácie) v znaleckom posudku č. 5/2021, cit.: *„V práve EÚ neexistujú také záväzné pramene práva, na základe ktorých je možné s určitosťou posúdiť, že dôsledkom priameho účinku smernice 2014/24/EÚ môže byť jeho konflikt s primárnym právom EÚ (t.j. s povinnosťou členského štátu zabezpečiť právo na prístup k zdravotnej starostlivosti podľa čl. 35 Charty základných práv EÚ). Keďže neexistujú v práve EÚ normy, z ktorých by vyplývala nezlučiteľnosť noriem smernice 2014/24/EÚ s čl. 35 Charty základných práv EÚ, závery znaleckých posudkov 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení, nie sú dotknuté.“* a na odôvodnenie uvedeného záveru znalcom (znaleckou organizáciou) (viac na str. 474 až 476 rozhodnutia úradu).
187. Následne úrad uviedol, cit.: *„Úrad má za to, že uvedené závery a odôvodnenia znaleckej organizácie v zmysle Znaleckého posudku č. 5/2021 sú plne v súlade s vyššie uvedenými závermi a odôvodneniami záverov úradu. Zároveň vzhľadom na odpoveď znalca na otázku č. 4 uvedená argumentácia kontrolovaného 2 nemá žiaden vplyv na závery ako ani odôvodnenia znaleckých posudkov č. 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení, ktoré sú uvedené vyššie v rámci právneho posúdenia tohto prípadu a ktoré sú plne v súlade so závermi a odôvodneniami záverov úradu uvedenými vyššie.“*
188. Následne úrad uviedol, že má v súhrne za to, že v obsahových osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní riadne pristúpil k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu

povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ, pričom má za to, že

- i. vo vzťahu ku kontrolovanému 2 sú splnené všetky podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ,
- ii. vo vzťahu k predmetu konania a/alebo kontrolovanému 2 nie sú úradu známe také záväzné pramene práva EÚ, na základe ktorých je možné konštatovať, že dôsledkom priameho účinku smernice 2014/24/EÚ môže byť jeho konflikt s primárnym právom EÚ (t. j. s povinnosťou členského štátu zabezpečiť právo na prístup k zdravotnej starostlivosti podľa čl. 35 Charty základných práv EÚ).

189. Vo vzťahu k okruhu „4. *Vzťah osobitnej právnej úpravy financovania záchrannej zdravotnej služby k verejnému obstarávaniu – nedostatočné právne posúdenie ÚVO*“ úrad uviedol, že keďže má za to, že jednotlivé argumenty kontrolovaného 2 v tejto jeho argumentačnej línii vykazujú istú heterogénnosť, uvádza úrad svoje spracovanie a vysporiadanie k tejto argumentačnej línii v nasledovnej forme a obsahu: K argumentom absencie postupu aplikácie priameho účinku smernice 2014/24, K argumentom nežadávania zákazky, K argumentom posúdenia vzťahu medzi verejným obstarávaním a osobitnými predpismi na úseku zdravotníctva a K argumentom autonómnosti vnútroštátneho systému zabezpečenia neodkladnej zdravotnej starostlivosti (viac na str. 480 až 492 rozhodnutia úradu).

190. Následne úrad uviedol, že má v súhrne za to, že sa vo vzťahu k predmetu zákazky dostatočným spôsobom vysporiadal so vzťahom

- medzi predpismi verejného obstarávania a osobitnými vnútroštátnymi predpismi na úseku zdravotníctva a
- priameho účinku smernice 2014/24 s primárnym právom EÚ,

pričom má za to, že prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby nestojí mimo pôsobnosti postupov verejného obstarávania.

191. Vo vzťahu k okruhu „5. *Metodické usmernenia ÚVO*“ úrad o. i. uviedol, cit.: „**K tvrdeniam kontrolovaného 2 týkajúcich sa metodickej činnosti úradu k poskytovaniu zdravotnej starostlivosti úrad uvádza nasledovné:**

- a) Vo vzťahu k metodickej činnosti úradu je potrebné na prvom mieste formálne – právne uviesť rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý konkrétne v rozhodnutí sp. zn. 5 Sžf 65/2011¹²⁹ zo dňa 17. 3. 2010 práve vo vzťahu k metodickej činnosti úradu konštatoval, že metodické usmernenie úradu nepredstavuje právne záväzný výklad zákona o verejnom obstarávaní, ani individuálny správny akt s konštitutívnymi účinkami. Súčasne podľa tohto rozsudku metodický pokyn úradu nepredstavuje záväzný výklad zákona o verejnom obstarávaní a ani nesprávny metodický pokyn nemôže priniesť účastníkovi procesu verejného obstarávania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.
- b) K metodickému usmerneniu č. 278-2000/2006 zo dňa 7. marca 2006 je potrebné konštatovať tak, ako uvádza vo svojom vyjadrení aj sám kontrolovaný 2, že toto metodické usmernenie sa vzťahuje k účinnosti zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní.

Vo vzťahu k predmetu zákazky je významným rozdielom v právnej úprave predchádzajúceho zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní oproti aktuálnemu zákonu č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní skutočnosť, že zákon č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní na rozdiel od zákona č. 25/2006 Z. z. aprobuje výnimku

¹²⁹ Pozn. rady: Chyba v písaní – správne malo byť uvedené: sp. zn. 5Sžf/39/2009.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

z postupov verejného obstarávania na civilnú zákazku alebo koncesiu, ktorej predmetom je služba civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva, ktorú poskytuje nezisková organizácia alebo združenie, zodpovedajúca kódom Spoločného slovníka obstarávania (ďalej len „slovník obstarávania“) 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 a 85143000-3 okrem služby prepravy pacientov vozidlami slúžiacimi na prepravu pacientov (§ 1 ods. 2 písm. g)).

Z uvedeného je tak a contrario jasne zrejmé, že pokiaľ nie sú naplnené podmienky aplikácie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. g) aktuálneho zákona o verejnom obstarávaní (účinného v čase realizácie výberového (obstarávacieho) konania skúmaného v tomto konaní), subjekt v postavení verejného obstarávateľa je povinný na obstaranie predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby) vyhodnocovať aplikáciu postupov verejného obstarávania a po vyhodnotení aplikovať postupy verejného obstarávania.

Na základe uvedeného tak určite nie je možné metodické usmernenie č. 278-2000/2006 zo dňa 7. marca 2006 považovať za relevantné k aktuálnej právnej úprave obstarania predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby) podľa aktuálneho zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní.

c) *K metodickému usmerneniu č. 22869-5000/2016 zo dňa 7. decembra 2016 uvádza úrad nasledovné:*

- *právne posúdenie rovnakej veci rôznymi útvarmi úradu vykazujúce znaky rozdielnosti tohto posúdenia určite nie je želaný jav, úrad je však vo svojej rozhodovacej činnosti viazaný zákonným imperatívom správneho právneho posúdenia veci v konaniach a ochrany čestnej hospodárskej súťaže, ktoré sú nepochybne významnejšie, ako právne posúdenie v metodickej činnosti, ktorá nie je rozhodovacou činnosťou úradu a v zmysle uvedenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, metodické usmernenie úradu nepredstavuje právne záväzný výklad zákona o verejnom obstarávaní, ani individuálny správny akt s konštitutívnymi účinkami, a ani nesprávny metodický pokyn nemôže priniesť účastníkovi procesu verejného obstarávania priaznivejšie rozhodnutie vo veci;*
- *úrad opakovane uvádza, že úrad v tomto konaní (ktorého výsledkom je individuálny správny akt) riadne pristúpil v obsiahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, k právnemu posúdeniu predmetu zákazky skúmaného v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby) (viď body 348 až 409), pričom na základe tohto posúdenia má v súhrne za to, že*
 - *predmet zákazky skúmaný v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby) je prima facie predmetom zákazky spôsobilým na (obligatórne) obstaranie podľa predpisov verejného obstarávania, t.j. napĺňa definíčné znaky pojmu „zákazka“ v zmysle práva verejného obstarávania (vrátane prameňov práva EÚ),*
 - *prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby nestojí mimo pôsobnosti postupov verejného obstarávania,*
 - *osobitné (zdravotnícke) právne predpisy, podľa ktorých bolo realizované skúmané výberové (obstarávacie) konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby (zákon č. 578/2004 Z. z., zákon č. 581/2004 Z. z., vyhláška č. 89/2013 Z. z.*

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

a ďalšie súvisiace vykonávacie predpisy) svojimi ustanoveniami aprobuju taký postup subjektov povinných postupovať podľa právnych predpisov verejného obstarávania, ktorý je priamo v rozpore s čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, ergo § 1 ods. 2 písm. g) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní,

- v prípade nesprávnej transpozície smerníc (smernice 2014/24/EÚ) je vnútroštátny orgán v postavení verejného obstarávateľa povinný aplikovať nepriamy alebo priamy účinok práva EÚ (tzv. *effet utile*),
 - členské štáty prijímajú všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv alebo z aktov inštitúcií Únie;
- so zreteľom na zákonný imperatív správneho právneho posúdenia veci v tomto konaní úrad pristúpil k objektivizácii a verifikácii svojich zistení a právnych posúdení prostredníctvom niekoľkých odborných posúdení zo strany nezávislých špecializovaných inštitúcií;
 - ako je uvedené vyššie, právne posúdenie rovnakej veci (rôznymi útvarmi úradu) vykazujúce znaky rozdielnosti tohto posúdenia určite nie je želaný jav, v právnych reáliách (aj moderných) právnych poriadkov však ide o jav prítomný, existenciu tohto javu je potrebné v istej miere akceptovať a zároveň v maximálnej miere korigovať (*errare humanum est, perseverare autem diabolicum*) – príkladom existencie a korekcie tohto javu môže byť činnosť zjednocovania právneho výkladu Najvyšším súdom Slovenskej republiky – príslušná právna úprava priamo aprobuje existenciu tohto javu a mechanizmus jeho korekcie;¹³⁰
 - skutočnosť, že preprava pacientov sanitárnymi vozidlami (tzn. podľa slovenskej legislatívy aj prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) predstavuje zákazku podliehajúcu právnym predpisom verejného obstarávania, je jasne konštatované v judikatúre Súdneho dvora EÚ (teda v prameňoch práva vyššej právnej sily, ako je akékoľvek (nezáväzná) metodické usmernenie), a to v čase pred vyhlásením alebo tesne po vyhlásení výberového procesu skúmaného v tomto konaní:

¹³⁰ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Podľa § 21 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, na návrh predsedu kolégia, predsedu najvyššieho súdu alebo ministra prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ak došlo k rozdielnemu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov v právoplatných rozhodnutiach veľkého senátu kolégia alebo senátov kolégia; stanovisko kolégia je pre členov kolégia záväzná; Podľa § 21 ods. 3 písm. b) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, na návrh predsedu kolégia, predsedu najvyššieho súdu alebo ministra prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ak došlo k výkladovým rozdielnostiam v právoplatných rozhodnutiach súdov nižšieho stupňa; Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, na zabezpečenie jednotného výkladu a jednotného používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov najvyšší súd zverejňuje súdne rozhodnutia zásadného významu a prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Na tento účel

- a) príslušné kolégium najvyššieho súdu zhromažďuje prostredníctvom predsedov nižších súdov právoplatné rozhodnutia vydané v zásadnej právnej otázke a vyžaduje k nim stanovisko jednotlivých sudcov príslušného kolégia najvyššieho súdu,
- b) plénum najvyššieho súdu alebo príslušné kolégium najvyššieho súdu prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ak je to potrebné v záujme odstránenia nejednotnosti súdneho rozhodovania alebo ak sa senát najvyššieho súdu odchýlil od právneho názoru obsiahnutého v rozhodnutí iného senátu najvyššieho súdu.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- rozhodnutie vo veci C-465/17 Falck Rettungsdienste GmbH z 21. 03. 2019, ECLI:EU:C:2019:234,
 - rozhodnutie vo veci C 424/18 Italy Emergenza z 20. 06. 2019, ECLI:EU:C:2019:528.
- *nad rámec uvedeného úrad uvádza, že v čase pred vyhlásením výberového procesu skúmaného v tomto konaní bolo vydané rozhodnutie Súdneho dvora EÚ (teda prameň práva vyššej právnej sily, ako je akékoľvek (nezáväzná) metodické usmernenie), podstatné pre posúdenie subjektov v postavení zdravotných poisťovní ako inštitúcií, ktoré sa spravujú verejným právom, a teda ako verejných obstarávateľov na účely uplatnenia pravidiel verejného obstarávania:*
- rozhodnutie vo veci C-300/07 Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik proti AOK Rheinland/Hamburg z 11. júna 2009.
- d) *K tvrdeniam kontrolovaného 2, podľa ktorých názor prezentovaný v metodických usmerneniach a postup kontrolovaného 2 pri kontrahovaní ambulancií záchrannej zdravotnej služby podporuje aj odvetvové správanie konkurenčných súkromných zdravotných poisťovní, keď podľa informácií kontrolovaného 2 žiaden z jeho konkurentov nepostupuje pri kontrahovaní záchranných zdravotných služieb podľa predpisov o verejnom obstarávaní – v porovnateľných situáciách, v akej je kontrolovaný 2, postupujú všetky konkurenčné zdravotné poisťovne rovnako, úrad uvádza, že*
- *akékoľvek doterajšie (právne nesúladné) správanie kontrolovaných subjektov pri kontrahovaní ambulancií záchrannej zdravotnej služby nemá právnu relevanciu na posúdenie veci v tomto konaní*
 - *úrad opakovane uvádza, že v tomto konaní riadne pristúpil v obsahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, k právnemu posúdeniu*
 - *postavenia kontrolovaných subjektov vo vzťahu k právnym predpisom verejného obstarávania (viď body 250 až 347),*
 - *postupu obstarania predmetu zákazky (viď body 348 až 409),*
 - *aplikácie priameho účinku práva Európskej únie vo vzťahu ku kontrolovaným subjektom (viď body 464 až 545),*

pričom na základe tohto posúdenia má úrad v súhrne za to, že

- i. **kontrolované subjekty (kontrolovaný 1 až kontrolovaný 4) sú subjekty v postavení verejného obstarávateľa,**
- ii. **kontrolovaný 1 (Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou) ako subjekt v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu bol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile),**
- iii. **kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.) ako subjekt v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu bol vo vzťahu**

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile),

- iv. *kontrolovaný 3 (DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s.) ako subjekt v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt v postavení odlišnom od vnútroštátneho orgánu členského štátu nebol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile),*
- v. *kontrolovaný 4 (Union zdravotná poisťovňa, a.s.) ako subjekt v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt v postavení odlišnom od vnútroštátneho orgánu členského štátu nebol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile).*

Úrad má teda za to, že každý z kontrolovaných subjektov je subjekt v postavení verejného obstarávateľa s povinnosťou postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a výlučne vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby) nie je možné kontrolovanému 3 (DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s.) a kontrolovanému 4 (Union zdravotná poisťovňa, a.s.) uložiť za povinnosť aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), keďže v prípade kontrolovaného 3 (DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s.) a kontrolovaného 4 (Union zdravotná poisťovňa, a.s.) ide o subjekty v postavení odlišnom od vnútroštátneho orgánu členského štátu.“

192. Vo vzťahu k okruhu „6. Praktická nemožnosť aplikácie Smernice 2014/24 na Výberové konanie“ úrad uviedol, že riadne pristúpil v obsahových osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu a zároveň ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24 (body 514 až 524 rozhodnutia úradu).

Na základe tohto posúdenia mal úrad o. i. za to, že kontrolovaný 2 ako subjekt (i) v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt (ii) v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu bol tak vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ (body 514 až 524 rozhodnutia úradu).

193. Ďalej úrad uviedol, že v obsahových osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní riadne pristúpil k právnomu posúdeniu použitého postupu obstarania predmetu zákazky (podľa zdravotníckych právnych predpisov), resp. k aplikácii výnimky pri obstaraní predmetu zákazky podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, ergo čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ (body 348 až 355 a body 357 až 409 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zjavné, že súčasťou tohto posúdenia je aj explicitné a súvzťažné posúdenie predmetu zákazky a spôsobilosť predmetu zákazky na obstaranie podľa

- osobitných vnútroštátnych (zdravotníckych) právnych predpisov
- predpisov verejného obstarávania.

Na základe tohto posúdenia mal úrad v súhrne za to, že predmet zákazky skúmaný v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby) je *prima facie* predmetom zákazky spôsobilým na (obligatórne) obstaranie podľa predpisov verejného obstarávania, t. j. napĺňa definičné znaky pojmu „zákazka“ v zmysle práva verejného obstarávania (vrátane prameňov práva EÚ).

194. Následne sa úrad vyjadroval k jednotlivým podparciálnym argumentačným líniam kontrolovaného 2:

- K argumentácii absencie možnosti voľby na strane kontrolovaného 2,
- K argumentácii o zdravotnej starostlivosti ako súčasť ústavnej povinnosti štátu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti,
- K argumentácii pevne určenej ceny a absencie zmluvnej voľnosti pri kontrahovaní poskytovateľov záchranej zdravotnej služby,
- K argumentácii ohrozenia právnej istoty držiteľov povolení na prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby a súkromných zdravotných poisťovní,
- K argumentácii „vylučovacieho účinku“ a „právneho vákua“,

(viac na str. 513 až 523 rozhodnutia úradu).

195. Vo vzťahu k okruhu „7. Nedostatok kontrolnej právomoci ÚVO“ sa úrad vyjadroval k jednotlivým podparciálnym argumentačným líniam kontrolovaného 2:

- K argumentácii nenaplnenia zákonných znakov zákazky ako základného pojmu verejného obstarávania,
- K argumentácii realizácie základného práva jednotlivca na zdravotnú starostlivosť,
- K argumentácii zásady procesnej autonómie členských štátov.

196. Vo vzťahu k Ad. i) úrad uviedol, že riadne pristúpil v obsahových osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní k právnomu posúdeniu použitého postupu obstarania predmetu zákazky (podľa zdravotníckych právnych predpisov), resp. k aplikácii výnimky pri obstaraní predmetu zákazky podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, ergo čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ (body 348 až 355 a body 357 až 409 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj explicitné a súvzťažné posúdenie predmetu zákazky a spôsobilosť predmetu zákazky na obstaranie podľa

- osobitných vnútroštátnych (zdravotníckych) právnych predpisov
- predpisov verejného obstarávania.

Na základe tohto posúdenia mal úrad v súhrne za to, že predmet zákazky skúmaný v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby) je *prima facie* predmetom zákazky spôsobilým na (obligatórne) obstaranie podľa predpisov verejného obstarávania, t. j. napĺňa definičné znaky pojmu „zákazka“ v zmysle práva verejného obstarávania (vrátane prameňov práva EÚ).

197. Vo vzťahu k Ad. ii) úrad uviedol, že riadne pristúpil v obsahových osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, k právnomu posúdeniu obstarania predmetu zákazky podľa zdravotníckych právnych predpisov a podľa predpisov verejného obstarávania (resp. aplikácie výnimky pri obstaraní predmetu zákazky podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom

obstarávaní, ergo čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ) (body 348 až 355 a body 357 až 409 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj explicitné a súvzťažné posúdenie predmetu zákazky a spôsobilosť predmetu zákazky na obstaranie podľa

- osobitných vnútroštátnych (zdravotníckych) právnych predpisov
- predpisov verejného obstarávania.

Úrad uviedol, že zároveň, v tejto časti svojho rozhodnutia pristúpil aj k osobitnému posúdeniu vzťahu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ s primárnym právom EÚ (t. j. s povinnosťou členského štátu zabezpečiť právo na prístup k zdravotnej starostlivosti podľa čl. 35 Charty základných práv EÚ).

198. Vo vzťahu k Ad. iii) úrad uviedol, že riadne pristúpil v obsahových osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, k právnemu posúdeniu úradu ako dohľadového orgánu vo veci (body 231 až 249 rozhodnutia úradu).

Na základe tohto posúdenia mal úrad v súhrne za to, že ako orgán príslušný na vykonávanie dohľadu v zmysle:

- zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy,
- zákona o verejnom obstarávaní,
- smernice 89/665/EHS a
- príslušnej (uvedenej) judikatúry SD EÚ

je oprávnený vykonať vo veci obstarania predmetu zákazky (prevádzkovania ambulancií záchrannej zdravotnej služby) dohľad nad verejným obstarávaním a dodržiavaním povinností subjektov v postavení verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa ustanovených v zákone o verejnom obstarávaní, resp. smernici 2014/24/EÚ, vrátane kontroly zabezpečenia úplného účinku smernice 2014/24/EÚ.¹³¹

Úrad uviedol, že so zreteľom na zásadu priameho alebo nepriameho účinku smernice 2014/24/EÚ a v súlade so smernicou 89/665/EHS v platnom znení (ergo zákona č. 575/2001 Z. z., resp. zákona o verejnom obstarávaní) môže úrad súčasne využiť svoje dohľadové právomoci a začať konanie o preskúmanie úkonov po uzatvorení zmluvy voči všetkým štyrom kontrolovaným subjektom, t. j. Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a zdravotným poisťovníam (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a Union zdravotná poisťovňa, a.s.).

Úrad tiež uviedol, že úrad a následne súd má taktiež právomoc v súlade s čl. 1 ods. 1 a nasl. smernice 89/665/EHS (ergo § 31 zákona č. 575/2001 Z. z., resp. § 147 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní) preskúmať konanie všetkých štyroch kontrolovaných (Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, zdravotných poisťovní), na základe ktorého vylúčili zadanie zákazky z osobnej a/alebo vecnej pôsobnosti smernice 2014/24/EÚ (ergo zákona o verejnom obstarávaní).

199. Následne úrad poukázal na časť V. doplňujúceho vyjadrenia kontrolovaného 2, kde sa kontrolovaný 2 vyjadroval k otázke č. 1, ktorú úrad položil znalcovi v znaleckom posudku č. 5/2021 (viac na str. 554 a 555 rozhodnutia úradu).

¹³¹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „K právnemu posúdeniu aplikácie priameho účinku smernice 2014/24/EÚ vid' ďalší text“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

200. V tejto súvislosti úrad uviedol, že v obsiahlych osobitných častiach tak rozhodnutia úradu, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, úrad riadne pristúpil k právnemu posúdeniu použitého postupu obstarania predmetu zákazky (podľa zdravotníckych právnych predpisov), resp. k aplikácii výnimky pri obstaraní predmetu zákazky podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, ergo čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ (body 348 až 355 a body 357 až 409 rozhodnutia úradu), a že z obsahu tohto posúdenia je zrejmé, že súčasťou tohto posúdenia je aj explicitné a súvzťažné posúdenie predmetu zákazky a spôsobilosť predmetu zákazky na obstaranie podľa
- osobitných vnútroštátnych (zdravotníckych) právnych predpisov, a
 - predpisov verejného obstarávania.
201. Podľa úradu to znamená, že úrad v rámci právneho posúdenia zobral do úvahy všetky skutočnosti vyplývajúce tak zo zákona o verejnom obstarávaní, ako aj smernice 2014/24/EÚ (vrátane definície zákazky podľa § 3 zákona o verejnom obstarávaní ako aj definície verejnej zákazky podľa čl. 2 ods. 1 (5) Smernice 2014/24/EÚ), rovnako aj skutočnosti vyplývajúce z osobitných zdravotníckych predpisov, ktoré upravujú vydávanie povolení na prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby, na ktoré odkazuje kontrolovaný 2, ako aj súvisiacu judikatúru SD EÚ.
202. Úrad uviedol, že aj po preskúmaní argumentov kontrolovaného 2 uvedených v doplňujúcom vyjadrení kontrolovaného 2, ktoré sa vo veľkom rozsahu zhodujú s argumentami kontrolovaného 2 uvedenými vo vyjadrení, ku ktorým sa úrad už vyjadril vyššie, úrad zotrváva na právnych záveroch a zisteniach uvedených vo výzve ako aj v tomto rozhodnutí.
203. Ďalej úrad opakovane uviedol, že má v súhrne za to, že
- i. vykonal posúdenie predmetu zákazky a spôsobilosť predmetu zákazky na obstaranie podľa predpisov verejného obstarávania a
 - ii. na základe tohto posúdenia má za to, že predmet zákazky skúmaný v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby) je *prima facie* predmetom zákazky spôsobilým na (obligatórne) obstaranie podľa predpisov verejného obstarávania, t. j. napĺňa definičné znaky pojmu „zákazka“ v zmysle práva verejného obstarávania (vrátane prameňov práva EÚ).
204. Následne úrad poukázal na časť V. doplňujúceho vyjadrenie kontrolovaného 2, kde sa kontrolovaný 2 vyjadroval k otázke č. 2, ktorú úrad položil znalcovi v znaleckom posudku č. 5/2021 (viac na str. 557 a 558 rozhodnutia úradu).
205. V tejto súvislosti úrad uviedol, že riadne pristúpil v obsiahlych osobitných častiach tak rozhodnutia úradu, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, k právnemu posúdeniu
- postavenia úradu ako dohľadového orgánu vo veci (body 231 až 249 rozhodnutia úradu),
 - predmetu zákazky skúmaného v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby) (body 348 až 409 rozhodnutia úradu).
206. Na základe tohto posúdenia mal úrad v súhrne za to, že
- úrad ako orgán príslušný na vykonávanie dohľadu v zmysle
 - zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy,
 - zákona o verejnom obstarávaní,
 - smernice 89/665/EHS,

- príslušnej (uvedenej) judikatúry SD EÚ,

je oprávnený vykonať vo veci obstarania predmetu zákazky (prevádzkovania ambulancií záchrannej zdravotnej služby) dohľad nad verejným obstarávaním a dodržiavaním povinností subjektov v postavení verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa ustanovených v zákone o verejnom obstarávaní, resp. smernici 2014/24/EÚ, vrátane kontroly zabezpečenia úplného účinku smernice 2014/24/EÚ,

- predmet zákazky skúmaný v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby) je *prima facie* predmetom zákazky spôsobilým na (obligatórne) obstaranie podľa predpisov verejného obstarávania, t. j. napĺňa definičné znaky pojmu „zákazka“ v zmysle práva verejného obstarávania (vrátane prameňov práva EÚ).

Úrad uviedol, že so zreteľom na zásadu priameho alebo nepriameho účinku smernice 2014/24/EÚ a v súlade so smernicou 89/665/EHS v platnom znení (ergo zákona č. 575/2001 Z. z., resp. zákona o verejnom obstarávaní) môže úrad súčasne využiť svoje dohľadové právomoci a začať konanie o preskúmanie úkonov po uzatvorení zmluvy voči všetkým štyrom kontrolovaným subjektom, t. j. Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a zdravotným poisťovním (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a Union zdravotná poisťovňa, a.s.).

Úrad tiež uviedol, že úrad a následne súd má taktiež právomoc v súlade s čl. 1 ods. 1 a nasl. smernice 89/665/EHS (ergo § 31 zákona č. 575/2001 Z. z., resp. § 147 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní) preskúmať konanie všetkých štyroch kontrolovaných (Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, zdravotných poisťovní), na základe ktorého vylúčili zadanie zákazky z osobnej a/alebo vecnej pôsobnosti smernice 2014/24/EÚ (ergo zákona o verejnom obstarávaní).

207. Následne úrad uviedol, že aj napriek argumentom uvedeným v doplňujúcom vyjadrení kontrolovaného 2 vo vzťahu k čiastkovému záveru, ktorým sa kontrolovaný 2 snaží spochybniť právomoc úradu konať v tomto konaní, trvá na svojich právnych záveroch uvedených vyššie.
208. Následne úrad poukázal na časť V. doplňujúceho vyjadrenia kontrolovaného 2, kde sa kontrolovaný 2 vyjadroval k otázke č. 4, ktorú úrad položil znalcovi v znaleckom posudku č. 5/2021 (viac na str. 561 rozhodnutia úradu).
209. V tejto súvislosti úrad uviedol, že v obsiahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní (body 514 až 524 rozhodnutia úradu) riadne pristúpil k posúdeniu postavenia kontrolovaného 2 ako subjektu povinného aplikovať priamy účinok práva Európskej únie, vrátane a najmä smernice 2014/24/EÚ.
210. Na základe tohto posúdenia mal úrad v súhrne za to, že
 - i. sú bez ďalšieho kumulatívne splnené štyri nasledujúce podmienky odôvodňujúce aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ:
 - uplynula transpozičná doba smernice 2014/24/EÚ,
 - smernica 2014/24/EÚ nie je správne transponovaná do osobitných (zdravotníckych) vnútroštátnych predpisov,
 - ustanovenia smernice 2014/24/EÚ zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát (orgán členského štátu) sú dostatočne jasné, presné a nepodmienené,
 - priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá vo vzťahu ku kontrolovanému 2 za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založenie

resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení,

- ii. vo vzťahu ku kontrolovanému 2 sú splnené všetky podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ,
- iii. vo vzťahu k predmetu konania a/alebo kontrolovanému 2 nie sú úradu známe také záväzné pramene práva EÚ, na základe ktorých je možné konštatovať, že dôsledkom priameho účinku smernice 2014/24/EÚ môže byť jeho konflikt s primárnym právom EÚ (t. j. s povinnosťou členského štátu zabezpečiť právo na prístup k zdravotnej starostlivosti podľa čl. 35 Charty základných práv EÚ).

211. Úrad poukázal na to, že v časti V. vyjadrenia uvádza kontrolovaný 2 nasledovný čiastkový záver:

ÚVO porušil procesné ustanovenia, keď zadal externým osobám vypracovanie znaleckých posudkov a odborného stanoviska na právne otázky patriace do oblasti správnej úvahy orgánu

pričom k uvedenému čiastkovému záveru uvádza kontrolovaný 2 v príslušnej časti vyjadrenia argumentáciu v nasledovných okruhoch:

- 1. *Námietky voči zadávaniu znaleckých posudkov*
- 2. *Námietky voči nesprávnemu právnomu posúdeniu deliktuálnej zodpovednosti a naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu.*

212. Vo vzťahu k okruhu „1. Námietky voči zadávaniu znaleckých posudkov“ úrad uviedol, cit.: „

- a) *V zmysle § 38 ods. 3 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, **ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy využívajú poznatky verejných inštitúcií, vedeckých inštitúcií, výskumných pracovísk a stavovských a profesijných organizácií; zapájajú ich najmä (avšak nie len) do práce na riešení otázok koncepcnej povahy a legislatívnej povahy.***

*Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), **rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.** Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.*

*Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), **na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.***

*Podľa § 34 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), **dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.***

*Podľa § 36 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), **ak je pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok, správny orgán ustanoví znalca.** Proti rozhodnutiu o ustanovení znalca sa možno odvolať (toto zákonné ustanovenie správneho poriadku uvádza úrad iba podporne, keďže na konania podľa zákona o verejnom obstarávaní sa nevzťahuje).¹³²*

*Podľa § 173 ods. 8 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní, **úrad môže prerušiť konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného s cieľom získať odborné***

¹³² Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „podľa § 185 ods. 2 ZVO, na konanie podľa § 169 ods. 1 až 4, § 177 až 179a sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom sa nepoužijú § 14, § 18, § 19, § 23, § 28 až 30, § 32 ods. 1, § 36, § 49, § 50, § 60 a § 71 až 80 všeobecného predpisu o správnom konaní.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

stanovisko alebo znalecký posudok. Od vydania rozhodnutia o prerušení konania do doručenia odborného stanoviska alebo znaleckého posudku úradu lehota podľa § 175 ods. 5 neplynie, najviac však 30 dní. Túto lehotu môže úrad z objektívnych dôvodov predĺžiť najviac o 30 dní, o čom informuje účastníkov konania.

Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, **znalec, tlmočník alebo prekladateľ podľa odseku 1 písm. a) vykonáva svoju činnosť pre súd, iný orgán verejnej moci, fyzickú osobu alebo právnickú osobu (ďalej len „zadávateľ“).**

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, **znalecký posudok možno podať písomne a v konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci aj ústne do zápisnice.** Písomne podaný znalecký posudok môže byť v listinnej podobe alebo po vzájomnej dohode znalca so zadávateľom, a ak je to technicky možné, aj v elektronickej podobe. Súd alebo iný orgán verejnej moci určí formu znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

Odborné stanovisko môže vypracovať znalec, ale aj iná fyzická alebo právnická osoba vrátane iného štátneho orgánu. Podobne ako iné procesné predpisy aj zákon teda vo svojej procesnej časti, in concreto v predmetnom ustanovení (§ 173 ods. 8) upravuje inštitút znaleckého dokazovania. Znalca alebo odborníka ustanovuje ÚVO na účely posúdenia odborných otázok dôležitých pre konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného.¹³³

Na základe uvedených zákonných ustanovení má úrad za to, že pokiaľ v tomto konaní pristúpil k získaniu znaleckého posudku, resp. odborného stanoviska pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie, postupoval tak (ako iný orgán verejnej moci) v súlade s predmetnými zákonnými ustanoveniami.

- b) Ako už úrad opakovane uviedol v predchádzajúcom texte, primárnym imperatívom úradu pri právnom posudzovaní veci v tomto konaní je imperatív správneho právneho posúdenia veci a ochrany čestnej hospodárskej súťaže.

So zreteľom na tento imperatív, úrad v tomto konaní riadne pristúpil v obsahlych osobitných častiach tak tohto rozhodnutia, ako aj výzvy doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní, k právnomu posúdeniu veci.

Za hlavné zistenia, resp. významnosti tohto posúdenia možno označiť

- **významnosť právneho posúdenia** postupu obstarávania predmetu zákazky v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby), na základe ktorého má úrad za to, že
 - prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby nestojí mimo pôsobnosti postupov verejného obstarávania,
 - osobitné (zdravotnícke) právne predpisy, podľa ktorých bolo realizované skúmané výberové (obstarávacie) konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby svojimi ustanoveniami aprobujú taký postup subjektov povinných postupovať podľa právnych predpisov verejného obstarávania, ktorý je priamo v rozpore s čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, ergo § 1 ods. 2 písm. g) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní,

¹³³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „porov. AZUD, J., PLAVÁKOVÁ, L., BARTOŠ, P.: Zákon o verejnom obstarávaní. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2019, s. 1556“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- subjekty v postavení zdravotných poisťovní (kontrolovaný 2, kontrolovaný 3, kontrolovaný 4) sú zároveň v postavení subjektov povinných postupovať podľa predpisov verejného obstarávania,
- **hospodársku významnosť** skúmaného procesu obstarávania predmetu zákazky, keď podľa údajov poskytnutých zo strany kontrolovaného 2 (elektronický súbor formátu .xlsx zaslaný úradu prostredníctvom e-mailovej správy dňa 19. 1. 2021) predpokladaná súhrnná úhrada kontrolovaného 2 za poskytovanie predmetu zákazky jednotlivým poskytovateľom za obdobie 6 rokov má predstavovať sumu 513 439 342,14 eur (pričom úhrady poskytované zo strany kontrolovaného 3 a kontrolovaného 4 túto sumu ďalej navyšujú v rozsahu stoviek miliónov eur).¹³⁴

Na základe (aj, ale nie len) uvedených významností má úrad za to, že tieto náležite odôvodňujú získanie znaleckých posudkov, resp. odborného stanoviska pre odborné posúdenie či objektivizáciu / verifikáciu dôležitých skutočností a/alebo zvýšenie právnej istoty pre rozhodnutie vo veci tak, ako k tomu v tomto konaní úrad pristúpil.

- c) Pokiaľ úrad pristúpil k získaniu znaleckých posudkov, resp. odborného stanoviska, predmetom ktorých boli parciálne posúdenia:
- v oblasti práva Európskej únie, vrátane
 - posúdenia podmienok transpozície a uplatnenia smernice 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní na výberové konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby a uzatváranie zmlúv s poskytovateľmi tejto služby, povinností verejných obstarávateľov uplatňovať normy smernice 2014/24/EÚ a súvisiacej právomoci Úradu pre verejné obstarávanie podľa smernice 89/665/EHS,
 - správnosti transpozície čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní do vnútroštátneho právneho poriadku SR,
 - zistenia podmienok uplatnenia (priameho účinku) smernice 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní jednotlivými kontrolovanými subjektami, ich zodpovednosti za porušenie noriem smernice 2014/24/EÚ a súvisiacej právomoci Úradu pre verejné obstarávanie,
 - správneho trestania, vrátane omisívneho (spolu)páchateľstva v správnom trestaní

má úrad so zreteľom na

- **imperatív správneho právneho posúdenia veci (vrátane zásady materiálnej pravdy – vid' nižšie),**
- **imperatív ochrany čestnej hospodárskej súťaže,**
- **významnosť právneho posúdenia postupu obstarávania predmetu zákazky v tomto konaní,**
- **hospodársku významnosť skúmaného procesu obstarávania predmetu zákazky,**

¹³⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „k celkovej hodnote tendra vid' napr. <https://domov.sme.sk/c/22208167/koho-som-mal-menovat-do-komisie-na-zachranky-neodbornikov-pyta-sa-sef-uradu.html>“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

za to, že tieto skutočnosti vo vzájomnej súvislosti náležite odôvodňujú získanie znaleckých posudkov, resp. odborného stanoviska pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie vo veci.

- d) *Ako je už uvedené vyššie, podľa § 3 ods. 5 prvá veta zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), **rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci** – toto zákonné ustanovenie predstavuje vyjadrenie požiadavky tzv. materiálnej pravdy.*

Spoľahlivo zistený stav by mal byť podkladom každého rozhodnutia správneho orgánu. Práve riadne objasnenie faktov, resp. skutočností súvisiacich s predmetom konania prispieva veľkou mierou k správnosti rozhodnutia aj po právnej stránke. Zásada materiálnej pravdy podľa slovenskej právnej úpravy síce nemá charakter absolútny, t. j. správne orgány nemajú povinnosť zistiť všetku a absolútnu pravdu, ale stav veci majú zistiť spoľahlivo, teda tak, aby bolo možné riadne, včas a spravodlivo rozhodnúť, napriek tomu však táto zásada nemôže byť marginalizovaná - ak správny orgán rozhodne bez toho, aby spoľahlivo zistil stav veci, koná tak v rozpore s týmto ustanovením zákona. Premietnutie tejto zásady do iných ustanovení správneho poriadku je napríklad povinnosť správneho orgánu dôsledne objasniť skutok v rámci odôvodnenia rozhodnutia.¹³⁵

Na úrade ako správnom orgáne je bremeno čo najpresnejšieho a najúplnejšieho objasnenia stavu veci tak, aby boli sporné otázky riadne a náležite posúdené a zodpovedané a aby sa tak zistil skutočný stav veci, ktorý je predpokladom zákonnosti rozhodnutia.¹³⁶

Na základe uvedeného má tak úrad za to, že pokiaľ v tomto konaní pristúpil k získaniu znaleckého posudku, resp. odborného stanoviska pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie, postupoval tak (ako iný orgán verejnej moci) v súlade s požiadavkou zásady materiálnej pravdy.

- e) *Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, zoznam znalcov, tlmočníkov a prekladateľov (ďalej len „zoznam“) vedie Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.*

Podľa § 4 ods. 3 prvá veta zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, oddiel na zápis znalcov sa člení na odbory, ktoré sa ďalej členia na odvetvia.

Vo vzťahu k znaleckým posudkom v oblasti práva Európskej únie úrad uvádza, že

- *tieto vypracovala znalecká organizácia (znalec) v súlade s ustanoveniami zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch*
- *tieto vypracovala znalecká organizácia (znalec) s riadnym zápisom v zozname znalcov vedeným Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pre odbor / odvetvie:¹³⁷*
 - *330000 - Právne vzťahy k cudzine*
 - *330300 - Európske právo*
 - *18.02.2013 – Zápis*

¹³⁵ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „porov. Potasch, P., Hašanová, J.: Zákon o správnom konaní (správny poriadok). Komentár. I. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2012, s. 18“

¹³⁶ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „porov. napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júna 2018, sp. zn. 10Asan/17/2017“

¹³⁷ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „https://obcan.justice.sk/infosud-registre/-/isu-registre/reg-detail/znalec/znalec_16016“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejnú obstarávanie.

○ 330100 - Medzinárodné právo súkromné a procesné

▪ 18.02.2013 – Zápis

- z obsahu zoznamu znalcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pre predmetný odbor / odvetvie je zrejmé, že znaleckú činnosť v tomto odbore / odvetví vykonávajú aj ďalšie subjekty¹³⁸

Pokiaľ teda

- znaleckú činnosť v predmetnom odbore/odvetví (dlhodobo) vykonávajú viaceré subjekty,
- znalecká činnosť v predmetnom odbore / odvetví nie je zo strany dohl'adového orgánu (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) nijako reprobovaná,
- vo vzťahu k tomuto konaniu bola vykonaná znalecká činnosť zo strany znaleckej organizácie (znalca) s riadnym zápisom v zozname znalcov vedeným Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pre predmetný odbor/odvetvie,

úrad má tak za to, že postupoval plne v súlade s možnosťami a reguláciou znaleckej činnosti v podmienkach Slovenskej republiky (pod dohl'adom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky) pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie vo veci.

- f) Podporným argumentom pre možnosť získania znaleckého posudku v príslušnej oblasti práva môže byť aprobovanie takéhoto postupu zo strany iných orgánov aplikujúcich právo. Úrad má za to, že rovnako iné orgány aplikujúce právo pristupujú k takémuto postupu na základe imperatívu správneho právneho posúdenia veci (vrátane zásady materiálnej pravdy), pri zachovaní základných zásad právneho konania, vrátane rýchlosti a efektívnosti konania.
- g) Ďalším podporným/komparačným argumentom pre možnosť získania znaleckého posudku v oblasti európskeho práva môže byť aprobovanie takejto oblasti znaleckej činnosti aj v podmienkach Českej republiky.¹³⁹
- h) Kontrolovaný 2 má ďalej vo svojich vyjadreniach za to, že úrad v rámci prebiehajúceho konania neskúmal žiadne odborné skutkové otázky, ktoré by mohli byť objektívne skúmané znalcom alebo iným odborníkom.

Ako je už uvedené v predchádzajúcom texte, úrad pristúpil k získaniu znaleckých posudkov, resp. odborného stanoviska so zreteľom na

- imperatív správneho právneho posúdenia veci (vrátane zásady materiálnej pravdy),
- imperatív ochrany čestnej hospodárskej súťaže,
- významnosť právneho posúdenia postupu obstarávania predmetu zákazky v tomto konaní,
- hospodársku významnosť skúmaného procesu obstarávania predmetu zákazky,
- zákonne aprobovanú možnosť takejto znaleckej činnosti,

pričom predmetom týchto odborných posúdení boli parciálne posúdenia:

- v oblasti práva Európskej únie, vrátane

¹³⁸ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „<https://obcan.justice.sk/infosud-registre/-/isu-registre/zoznam/znalec?ft.14436=&f.451=10668&f.452=13253&f.23785=25588&f.453=10.11.2021>“

¹³⁹ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „<http://datalot.justice.cz/justice/repznatl.nsf/0/38E6F4DBCE0251D5C12586A2005D700C?OpenDocument>“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejnú obstarávanie.

- posúdenia podmienok transpozície a uplatnenia smernice 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní na výberové konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby a uzatváranie zmlúv s poskytovateľmi tejto služby, povinností verejných obstarávateľov uplatňovať normy smernice 2014/24/EÚ a súvisiacej právomoci Úradu pre verejné obstarávanie podľa smernice 89/665/EHS,
 - správnosti transpozície čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní do vnútroštátneho právneho poriadku SR,
 - zistenia podmienok uplatnenia (priameho účinku) smernice 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní jednotlivými kontrolovanými subjektami, ich zodpovednosti za porušenie noriem smernice 2014/24/EÚ a súvisiacej právomoci Úradu pre verejné obstarávanie,
- správneho trestania, vrátane omisívneho (spolu)páchateľstva v správnom trestaní

Na základe uvedeného tak tvrdenia kontrolovaného 2, podľa ktorých úrad v rámci prebiehajúceho konania neskúmal žiadne odborné skutkové otázky, ktoré by mohli byť objektívne skúmané znalcom alebo iným odborníkom, nie je možné akceptovať.

i) **Kontrolovaný 2 má ďalej vo svojich vyjadreniach za to, že**

- úrad porušil procesné normy, keď presunul právne posúdenie patriace do jeho kompetencie na znalca, a to navyše pri existencii spomenutej judikatúry Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej platí, že ak existuje objektívna potreba odborného posúdenia odbornej otázky znalcom, správny orgán by sa následne pri hodnotení dôkazov nemal odkloniť od záverov znaleckého posúdenia,
- potreba vykonania znaleckého dokazovania je pre správny orgán objektívna – buď je správny orgán schopný posúdiť otázku interne a znalecké dokazovanie správny orgán nevykoná alebo je pre posúdenie tejto (skutkovej) odbornej otázky potrebné získanie názorov odborníka a v takom prípade správny orgán musí pristúpiť k zadaniu znaleckého posudku.

Úrad má za to, že takéto rozporovanie znaleckého posúdenia zo strany kontrolovaného 2 vyznieva nekonzistentne – účelovo – ambivalentne.

Súčasne má úrad za to, že vo svojom postupe konal zákonným spôsobom, keď so zreteľom na

- imperatív správneho právneho posúdenia veci (vrátane zásady materiálnej pravdy),
- imperatív ochrany čestnej hospodárskej súťaže,
- významnosť právneho posúdenia postupu obstarávania predmetu zákazky v tomto konaní,
- hospodársku významnosť skúmaného procesu obstarávania predmetu zákazky,
- zákonne aprobovanú možnosť predmetnej znaleckej činnosti,

vo svojom ďalšom postupe vo veci úrad

- vykonal prvotné skutkové a právne posúdenie veci,
- vykonal odborné posúdenie niektorých parciálnych aspektov konania prostredníctvom nezávislých špecializovaných inštitúcií (v oblasti práva Európskej únie a správneho trestania), a to so zreteľom
 - na potrebu odborného posúdenia týchto skutočností dôležitých pre rozhodnutie vo veci,

- *na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia týchto niektorých aspektov,*
 - *na odstránenie prípadných pochybností,*
 - *na objektivizovanie a/alebo verifikovanie niektorých posúdení a/alebo zistení,*
- *v posudzovaných parciálnych aspektoch konania posudzovaných úradom a posudzovaných znalcom neidentifikoval úrad rozpor, t.j. pokiaľ úrad objektívne uznal za potrebné vykonať znalecké posúdenie, od tohto znaleckého posúdenia sa následne nijako neodklonil.*

Na základe uvedeného tak nie je možné predmetné vyjadrenia kontrolovaného 2 akceptovať.

- j) *Kontrolovaný 2 vo svojich vyjadreniach ďalej o. i. uvádza, že „ÚVO svojim postupom mohol získať neoprávnenú výhodu voči Kontrolovaným, keď vyriešenie otázok patriacich do jeho správnej úvahy presunul na externé subjekty“.*

Takéto tvrdenia kontrolovaného 2 nie je možné akceptovať, pretože postup úradu v konaniach o preskúmanie úkonov kontrolovaného je postup orgánu verejnej moci na to oprávneného.

Verejnou mocou je taká moc, ktorá autoritatívne rozhoduje o právach a povinnostiach subjektov, či už priamo alebo sprostredkovane. Subjekt, o ktorého právach alebo povinnostiach rozhoduje orgán verejnej moci, nie je v rovnoprávnom postavení s týmto orgánom a obsah rozhodnutia tohto orgánu nezávisí od vôle subjektu.¹⁴⁰

Kontrolovaný 2 si takýmito vyjadreniami zamieňa konania riadené zásadou kontradiktórnosti (charakteristickou pre civilné konania) s konaniami riadenými zásadou oficiality (charakteristickou pre správne ex offio konania) – konanie v tejto veci podľa § 169 ods. 3 písm. a) ZVO je práve správnym konaním z vlastného podnetu úradu.

Ochrana záujmov vyjadrených konkrétnymi právnymi normami môže byť efektívne zabezpečená jedine možnosťou orgánov ochrany práva postupovať aj bez procesnej iniciatívy účastníkov konania, ktorých iniciatíva však môže zostať ako fakultatívny a subsidiárny nástroj tejto ochrany.

Ako už úrad opakovane uviedol v predchádzajúcom texte, primárnym imperatívom úradu pri právnom posudzovaní veci v tomto konaní je imperatív správneho právneho posúdenia veci a ochrany čestnej hospodárskej súťaže.

- k) *Kontrolovaný 2 vo svojich vyjadreniach ďalej o.i. rozporuje vypracovanie znaleckého posudku na účel zvýšenia právnej istoty.*

Ako vyplýva z už uvedených vyjadrení úradu, úrad pristúpil k získaniu znaleckých posudkov, resp. odborného vyjadrenia vyhotovených nezávislými inštitúciami

- *pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie,*
- *na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov konania (v oblasti práva Európskej únie a správneho trestania),*
- *odstránenie prípadných pochybností,*
- *pre objektivizovanie a/alebo verifikovanie niektorých posúdení a/alebo zistení,*

a to so zreteľom na

¹⁴⁰ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „porov. napr. Uznesenie Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (prvého senátu) zo dňa 9. júna 1992, sp. zn. I. ÚS 191/92“
Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejnú obstarávanie.

- imperatív správneho právneho posúdenia veci (vrátane zásady materiálnej pravdy)
- imperatív ochrany čestnej hospodárskej súťaže,
- významnosť právneho posúdenia postupu obstarávania predmetu zákazky v tomto konaní,
- hospodársku významnosť skúmaného procesu obstarávania predmetu zákazky,
- zákonne aprobovanú možnosť takejto znaleckej činnosti.

Z uvedeného je tak zrejmé, že úrad pristúpil k získaniu znaleckých posudkov, resp. odborného vyjadrenia (vyhotovených nezávislými inštitúciami) aj, ale nie len, na účel zvýšenia právnej istoty v otázkach právneho posúdenia niektorých aspektov konania (v oblasti práva Európskej únie a správneho trestania), pričom však aj samotný účel zvýšenia právnej istoty so zreteľom na

- imperatív správneho právneho posúdenia veci (vrátane zásady materiálnej pravdy),
- imperatív ochrany čestnej hospodárskej súťaže,
- významnosť právneho posúdenia postupu obstarávania predmetu zákazky v tomto konaní,
- hospodársku významnosť skúmaného procesu obstarávania predmetu zákazky,
- zákonne aprobovanú možnosť takejto znaleckej činnosti,

by úrad považoval za dostatočne legitímny a žiaduci.

Zároveň, takéto rozporovanie znaleckého posúdenia zo strany kontrolovaného 2 vyznieva nekonzistentne – účelovo – ambivalentne, keď v tejto časti svojho vyjadrenia kontrolovaný 2 rozporuje postup úradu na účel zvýšenia právnej istoty, avšak na iných miestach svojho vyjadrenia (viď predchádzajúci text) sa kontrolovaný 2 opakovane dožaduje akcentovania princípu právnej istoty v tomto konaní vo vzťahu k posudzovanej veci a/alebo subjektom konania.“

213. Vo vzťahu k okruhu „2. Námietky voči nesprávnemu právnomu posúdeniu deliktuálneho zodpovednosti a naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu“ úrad uviedol, že z obsahu vyjadrenia kontrolovaného 2 k výzve doručovanej kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. 13 zákona o verejnom obstarávaní je zrejmé, že kontrolovaný 2 nevyjadril súhlas so všetkými zistenými skutočnosťami, preto skúmanie, ktoré zo zistených skutočností v tomto konaní sú správnym deliktom podľa príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní, viac nie je predmetom tohto konania, preto úrad v tomto konaní v tejto súvislosti (ktoré zo zistených skutočností v tomto konaní sú správnym deliktom podľa príslušných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní) neuviedol ďalšie vyjadrenia.
214. Následne úrad poukázal na časť II. doplňujúceho vyjadrenia kontrolovaného 2, kde sa kontrolovaný 2 vyjadroval k procesnému postupu na strane úradu ohľadom znaleckého posudzovania (viac na str. 580 a 581 rozhodnutia úradu).
215. V tejto súvislosti úrad uviedol, že aj po preskúmaní argumentácie kontrolovaného 2 obsiahnutej v doplňujúcom vyjadrení, zotrváva na právnych záveroch uvedených už vyššie v tomto rozhodnutí v súvislosti so znaleckými posudkami, resp. odbornými stanoviskami.

c) K argumentácii kontrolovaného 3 (viac v bodoch 618 až 625 rozhodnutia úradu)

d) K argumentácii kontrolovaného 4 (viac v bodoch 626 až 632 rozhodnutia úradu)

O. KONTROLNÉ ZISTENIA A POSÚDENIE ZODPOVEDNOSTI Z PROTIPRÁVNEHO KONANIA

a) Právne posúdenie zodpovednosti z protiprávneho konania vo vzťahu ku kontrolovanému 1 (viac v bodoch 639 až 641 rozhodnutia úradu)

b) Právne posúdenie zodpovednosti z protiprávneho konania vo vzťahu ku kontrolovanému 2

216. Úrad v tejto časti rozhodnutia najskôr uviedol, že má za to, že:

- kontrolovaný 2 je subjekt, ktorý napĺňa definičné znaky osoby v postavení verejného obstarávateľa podľa § 7 ods. 1 písm. d) v spojení s § 7 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, t. j. je verejným obstarávateľom podľa § 7 ods. 1 písm. d) v spojení s § 7 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní (body 269 až 295 rozhodnutia úradu),
- kontrolovaný 2 je subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu (body 273 až 276 a body 514 až 524 rozhodnutia úradu),
- kontrolovaný 2 ako subjekt v postavení verejného obstarávateľa je v zmysle § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, resp. čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania (body 348 až 354, body 464 až 499 rozhodnutia úradu),
- kontrolovaný 2 ako subjekt (i) v postavení verejného obstarávateľa (body 269 až 295 rozhodnutia úradu) povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt (ii) v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu (body 514 až 524 rozhodnutia úradu) je povinný zabezpečiť prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo (v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov) nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ (body 464 až 499 rozhodnutia úradu),
- vo vzťahu k predmetu konania bol kontrolovaný 2 povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ.

217. Na základe uvedeného mal úrad za to, že kontrolovaný 2, ako subjekt povinný aplikovať priamy účinok smernice 2014/24/EÚ, svojím konaním, výsledkom ktorého bolo uzatvorenie nasledovných zmluvných titulov na poskytovanie služieb ambulancií záchranej zdravotnej služby, týkajúcich sa 328 sídiel staníc (bodov) ambulancií záchranej zdravotnej služby, na ktoré vyhlásil kontrolovaný 1 dňa 14. 06. 2019 zverejnením v denníku Hospodárske noviny a na webovom sídle kontrolovaného 1 výberové konanie (obstarávanie), mimo postupov verejného obstarávania: *(nasledujú zmluvné tituly – uzavreté zmluvy a dodatky)*

konal v rozpore s povinnosťou podľa § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, ako aj čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ, v spojení s povinnosťou dodržania podmienok podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, ako aj čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, pričom uvedené porušenia mali vplyv na výsledok verejného obstarávania.

218. Úrad zároveň uviedol, že vplyv uvedených zistených porušení na výsledok verejného obstarávania spočíva v skutočnostiach, ako konštatuje aj SD EÚ, že v prípade, ak sa subjekt povinný postupovať podľa predpisov verejného obstarávania vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu, koncesnú zmluvu alebo rámcovú dohodu podľa predpisov verejného obstarávania, spôsobom alebo postupom ustanoveným predpismi verejného obstarávania, ide o najzávažnejšie porušenie pravidiel verejného obstarávania, ktoré v podstate spočíva v zadaní zákazky mimo postupov tam, kde to nebolo právnymi predpismi (verejného obstarávania) odôvodnené. Úrad tiež uviedol, že tento protiprávny skutok je porušením v zásade všetkých základných princípov verejného obstarávania a je spáchaný aj vtedy, ak subjekt povinný postupovať podľa predpisov verejného obstarávania uzavrie zmluvu bez toho, aby použil Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

akýkoľvek postup podľa predpisov verejného obstarávania, ale aj vtedy, ak použije menej prísny postup, ako mu prikazujú predpisy verejného obstarávania (viac v bode 644 rozhodnutia úradu).

c) Právne posúdenie zodpovednosti z protiprávneho konania vo vzťahu ku kontrolovanému 3 (viac v bodoch 645 až 648 rozhodnutia úradu)

d) Právne posúdenie zodpovednosti z protiprávneho konania vo vzťahu ku kontrolovanému 4 (viac v bodoch 649 až 652 rozhodnutia úradu)

Odvolanie kontrolovaného 2

219. Odvolanie kontrolovaného 2 má 5 častí (I. Identifikačné údaje osoby, ktorá odvolanie podáva a označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje [§ 187i ods. 3 písm. a) a b) ZVO]; II. Dodržanie lehoty na podanie odvolania [§ 187i ods. 2 ZVO]; III. Opis rozhodujúcich skutočností a dôkazy [§ 187i ods. 3 písm. c) ZVO]; IV. Návrh na rozhodnutie o odvolaní [§ 187i ods. 3 písm. d) ZVO]; V. Kaucia), pričom kontrolovaný 2 svoju argumentáciu, ktorou napáda rozhodnutie úradu, uvádza v časti „**III. Opis rozhodujúcich skutočností a dôkazy [§ 187i ods. 3 písm. c) ZVO]**“, ktorú člení nasledovne:

III. A. Nesprávne právne posúdenie porušenia § 10 ods. 1 v spojení s § 1 ods. 2 písm. g) ZVO na strane odvolateľa

III. B. Absencia vlastného skutkového a právneho posúdenia úradom – arbitrárne a nezákonné prevzatie znaleckých záverov

III. C. Kontrolovaný 2 nemal povinnosť aplikovať priamy účinok práva EÚ a nie je vnútroštátnym orgánom členského štátu.

III. D. Výberové konanie podľa zdravotníckych predpisov zabezpečuje správnu transpozíciu výnimky čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ

III. E. Absencia vplyvu na výsledok verejného obstarávania – arbitrárne a nezákonné posúdenie úradom.

III. A. Nesprávne právne posúdenie porušenia § 10 ods. 1 v spojení s § 1 ods. 2 písm. g) ZVO na strane odvolateľa

220. Kontrolovaný 2 v tejto časti odvolania najskôr poukazuje na to, že úrad vo výrokovvej časti rozhodnutia, ktorá sa ho dotýka, označuje porušenie nasledovných noriem: § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ, § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní a čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ.
221. Následne kontrolovaný 2 poukazuje na znenie § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ a § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní.
222. V tejto súvislosti kontrolovaný 2 uvádza, že ustanoveniu § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní zodpovedá čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, teda ide o tú istú (jedinú) normu (zákonnú, resp. smernicovú) a z tohto dôvodu bude ďalej odkazovať jedine na § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní.
223. Ďalej kontrolovaný 2 uvádza, že ustanovenie čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ nemá konštitutívnu povahu, nezakladá práva alebo povinnosti pre verejných obstarávateľov. Keďže stručne vymedzuje charakteristiku a pôsobnosť smernice, nemá normatívny rámec, nie je následne možné identifikovať, akým konaním mohol odvolateľ túto smernicovú normu porušiť. Z uvedeného dôvodu kontrolovaný 2 považuje označenie porušenia čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ úradom za nesprávne, nepreskúmateľné a nezákonné.
224. Za relevantné tak kontrolovaný 2 ďalej považuje určenie porušenej normy vo vzťahu k § 10 ods. 1 a § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní.

225. Kontrolovaný 2 uvádza, že úrad v rozhodnutí neuviedol, akým konaním kontrolovaný 2 porušil § 10 ods. 1 v spojení s § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, a preto považuje rozhodnutie úradu za nepreskúmateľné a nezákonné.
226. V tejto súvislosti kontrolovaný 2 poukazuje na druhý bod výroku rozhodnutia úradu a uvádza, že tu úrad nielen neuvádza, akým konaním sa mal dopustiť porušenia zákona o verejnom obstarávaní, ale označuje len výsledok tohto konania, pričom uvádza, že uzavretie zmluvných titulov bolo dôsledkom výberového konania, ktoré vyhlásil a zrealizoval úplne odlišný subjekt (kontrolovaný 1).
227. Kontrolovaný 2 ďalej uvádza, že úrad pri vydaní rozhodnutia vôbec nerešpektoval relevantný právny stav a konanie jednotlivých kontrolovaných v súlade s právnymi predpismi, pričom následne popisuje priebeh výberového konania.
228. V tejto súvislosti kontrolovaný 2 uvádza, že počas celého konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného 2 podrobne argumentoval (napr. list zo dňa 24. 08. 2020 uvedený v bode 67 rozhodnutia úradu), že odmieta byť účastníkom tohto konania, pretože v rámci výberového konania nijako neparticipoval, do celého procesu a postupu nevstupoval a ani neprijímal žiadne rozhodnutia majúce vplyv na jeho priebeh alebo výsledok (napr. Vyjadrenie ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zo dňa 17. 06. 2021).
229. Podľa kontrolovaného 2 subjekt, ktorý sa rozhodol o potenciálnej zákazke, a to dňom 14. 06. 2019 (vyhlásenie výberového konania), mohol byť jedine kontrolovaný 1, subjekt, ktorý zrealizoval celý priebeh výberového konania mohol byť jedine a výlučne kontrolovaný 1, subjekt, ktorý správne alebo nesprávne aplikoval výnimku z pravidiel a postupov verejného obstarávania podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, mohol byť jedine a výlučne kontrolovaný 1 a napokon subjekt, ktorý sa rozhodol vydať povolenie pre 14 úspešných žiadateľov, a tým aj rozhodol o správnej alebo nesprávnej aplikácii výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, mohol byť jedine a výlučne kontrolovaný 1.
230. Kontrolovaný 2 teda má za to, že žiadnym svojím konaním neparticipoval na výberovom konaní, ktoré zrealizoval kontrolovaný 1, a že neuskutočnil výber, t. j. úkon, s ktorým je fundamentálne spojené zadanie zákazky podľa zákona o verejnom obstarávaní, resp. smernice 2014/24/EÚ.
231. V tejto súvislosti kontrolovaný 2 podporne poukazuje na rozsudok SD EÚ, C-410/14, Dr. Falk Pharma zo dňa 02. 06. 2016, cit.: „(...) Totiž podľa judikatúry Súdneho dvora je jednoznačné, že výber ponuky, a teda úspešného uchádzača, predstavuje nevyhnutný prvok, ktorý úzko súvisí s právnou úpravou verejných zákaziek stanovenou smernicou a v dôsledku toho s pojmom „verejná zákazka“ v zmysle jej článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2004/18 (a totožne podľa súčasnej normy čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice 2014/24/EÚ (rozsudok Súdneho dvora z 2. júna 2016, C-410/14, Dr. Falk Pharma, ods. 38).

Pojem a náležitosti „verejnej zákazky“ sú stanovené v čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice 2014/24/EÚ, resp. § 3 ods. 1 ZVO (zákazka na účely tohto zákona je odplätaná zmluva uzavretá medzi jedným alebo viacerými verejnými obstarávateľmi alebo obstarávateľmi na jednej strane a jedným alebo viacerými úspešnými uchádzačmi na strane druhej, ktorej predmetom je dodanie tovaru, uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služby). Vyššie citovaná judikatúra Súdneho dvora spresnila, že zadanie zákazky je spojené nevyhnutne s procesom výberu úspešného uchádzača, ktorý odvolateľ preukázateľne nevykonal, tzn. jeho konanie (ani výsledok konania) nie je možné označiť za zadanie zákazky, resp. nie je spojené so zákazkou podľa § 3 ods. 1 ZVO.

Nutnosť výberu, tzn. proces výberu úspešných uchádzačov je výslovne uvedený v definícii pojmu „obstarávanie“ v súčasnosti stanovenej v článku 1 ods. 2 smernice 2014/24, ktorej jednou

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

zložkou je výber hospodárskeho subjektu verejným obstarávateľom, od ktorého bude tento obstarávateľ nadobúdať na základe verejnej zákazky práce, tovar alebo služby, ktoré sú predmetom tejto zákazky (rozsudok Súdného dvora z 2. júna 2016, C-410/14, Dr. Falk Pharma, ods. 40). (...)“

232. Kontrolovaný 2 má za to, že ak sa žiadnym úkonom alebo konaním nepodieľal na procese výberu úspešných žiadateľov o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby pre 14 úspešných žiadateľov, nie je ho možné označiť za subjekt, ktorý porušil povinnosť pri zadaní zákazky postupovať podľa § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní a subjekt, ktorý tak nepostupoval preto, lebo nesprávne uplatnil výnimku podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní.

III. B. Absencia vlastného skutkového a právneho posúdenia úradom – arbitrárne a nezákonné prevzatie znaleckých záverov

233. Kontrolovaný 2 v tejto časti odvolania najskôr poukazuje na to, že v rámci konania o preskúmanie úkonov kontrolovaných subjektov, bolo zo strany úradu predložených niekoľko znaleckých posudkov a odborné stanovisko.
234. Následne kontrolovaný 2 vo vzťahu k odbornému stanovisku zo dňa 17. 12. 2020, ktoré vypracovala EEE, uvádza, že predstavuje nezákonný podklad na rozhodnutie z dôvodu, že ho vypracovala osoba, ktorá nemá spôsobilosť na výkon znaleckej činnosti podľa zákona č. 382/2004 Z. z. (nie je zapísaná v zozname znalcov a úrad nemôže uplatniť a ani neuplatnil postup podľa § 15 zákona č. 382/2004 Z. z.).
235. Podľa kontrolovaného 2 totiž ak zákon o verejnom obstarávaní v rámci jednotlivých svojich ustanovení jasne a určito odkazuje konkrétne na „znalecký posudok“ alebo „odborné stanovisko“ (napr. §§ 151 ods. 3, 166 ods. 3, a najmä 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní v znení účinnom do 30. 06. 2022), jednoznačne tým označuje výlučne dva z viacerých možných znaleckých úkonov podľa § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z.
236. Podľa kontrolovaného 2 keďže úkon znaleckej činnosti podľa zákona č. 382/2004 Z. z. môže vykonávať znalec, znalecká organizácia alebo znalecký ústav, ak sú zapísaní v príslušnom zozname (§ 4 zákona č. 382/2004 Z. z.), pričom EEE takýmto subjektom nie je, úrad postupoval v rozpore s § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní a odborné stanovisko zo dňa 17. 12. 2020 nie je úkon znaleckej činnosti a nemôže byť podkladom na vydanie rozhodnutia tak, ako to predpokladajú citované všeobecné záväzné predpisy.
237. Kontrolovaný 2 ďalej uvádza, že zákonom č. 179/2024 Z. z. z 19. júna 2024 bol zmenený a doplnený zákon o verejnom obstarávaní, a že zákonodarcia o. i. v rámci jednej zo schválených zmien výslovne v rámci jej odôvodnenia uviedol, že „*Naviac navrhované ustanovenie § 173 ods. 8 zákona (aj súčasné znenie § 173 ods. 8) odkazuje na „odborné stanovisko alebo znalecký posudok“, pričom ide o výslovné označenie konkrétnych znaleckých úkonov podľa ust. § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Právny poriadok neumožňuje, aby iné osoby než znalci, vykonávali znaleckú činnosť“* (dokument spoločná správa 224a, číslo: KNR-VHZ-0734/2024, dostupné na: <https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=548946>). Kontrolovaný 2 zároveň poukazuje na to, že podľa § 96 ods. 1 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky „*písomné odôvodnenie schválených zmien a doplnkov sa považuje za súčasť návrhu zákona a použije sa pri výklade a uplatňovaní zákona.*“
238. Kontrolovaný 2 má za to, že odborné stanovisko zo dňa 17. 12. 2020 vypracované EEE nie je odborným stanoviskom v súlade s § 173 zákona o verejnom obstarávaní a nie je možné ho v konaní o preskúmaní úkonov kontrolovaných 1 až 4 vôbec použiť.
239. Následne kontrolovaný 2 vo vzťahu k znaleckým posudkom, ktoré vypracoval BBB, uvádza, že kontrolovaný 2 zasielal úradu rozsiahlu protiargumentáciu k podaným znaleckým posudkom. Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

a ich nekritickým „prebratím“ zo strany úradu, s ktorou sa úrad vôbec nezaoberal a žiadnym spôsobom ju nevyhodnotil.

240. Podľa kontrolovaného 2 znalecké posudky sú vo viacerých smeroch protichodné s tvrdeniami a vyjadreniami kontrolovaných 1 až 4, pričom úrad nevysvetlil, z akého dôvodu uprednostnil znalecké posudky znaleckej organizácie, o ktoré úrad sám požiadal, pričom bez povšimnutia a najmä zrozumiteľného a presvedčivého vysvetlenia opomenul argumentáciu a námietky kontrolovaných subjektov.
241. Podľa kontrolovaného 2 úrad týmto nielen nepreskúmateľne odmietol stanoviská a vyjadrenia kontrolovaného 2, ale keďže všetky dôkazy, znalecké posudky a vyjadrenia účastníkov konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzatvorení zmluvy vzájomne neposúdil a nevyhodnotil, v čom ich pokladá za relevantné a z akého dôvodu (právneho úsudku) alebo naopak, v čom ich odmieta ako nepodstatné alebo nesprávne (a z akého dôvodu), zjavne nevykonal kontradiktórne konanie.
242. Kontrolovaný 2 poukazuje na to, že napríklad úrad len doslovne cituje stanovisko a argumentáciu kontrolovaného 2 bez toho, aby túto d'alej skutočne a kontradiktórne posúdil s ostatnými dôkazmi (porov. napr. odsek 220 bez toho, aby sa v ďalších častiach rozhodnutia úrad s jeho argumentáciou vysporiadal).
243. Kontrolovaný 2 má za to, že všetky relevantné právne otázky a celkové a podrobné právne posúdenie veci, ktorá je predmetom konania o preskúmanie úkonov kontrolovaných 1 až 4, nevykonala úrad, ale vykonala ho znalecká organizácia, pričom úrad následne bez akéhokoľvek vlastného právneho posúdenia doslovne prevzal všetky právne závery a posúdenie znaleckej organizácie bez toho, aby ho v mnohých častiach konfrontoval nielen s vyjadreniami a námietkami kontrolovaného 2, ale aj samotným skutkovým stavom. V tejto súvislosti kontrolovaný 2 konkrétne poukazuje na časti E, F, H, J, K rozhodnutia úradu.
244. Podľa kontrolovaného 2 súhrnne možno konštatovať, že v skutočnosti úrad vôbec nedospel k vlastnému záveru, ktorý by vyslovil po náležitom vyhodnotení všetkých relevantných dôkazov, informácií, vyjadrení účastníkov konania o preskúmaní úkonov kontrolovaného 1 až 4 po uzavretí zmluvy, ako aj po kritickom posúdení a vyhodnotení jednotlivých tvrdení a informácií (a to najmä tých, ktoré sú vzájomne rozporné) dostupných v administratívnom spise, ale jednostranne a mechanicky prebral právne názory znaleckej organizácie.
245. Kontrolovaný 2 uvádza, že úrad je v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného viazaný zásadou voľného hodnotenia dôkazov, pričom znalecký posudok predstavuje len jeden z viacerých možných dôkazov, a že dôkazy a tvrdenia účastníkov konania je úrad povinný vyhodnotiť podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva zákon o verejnom obstarávaní a ostatné právne predpisy napríklad Správny priadok (viď analogicky uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn 4Cdo/120/2021 zo dňa 28. 02. 2023).
246. Podľa kontrolovaného 2 rozhodnutie, ktoré vychádza výlučne z právneho posúdenia znaleckej organizácie, pričom úrad sa nezaoberal námietkami a protiargumentáciou jednotlivých kontrolovaných subjektov ako účastníkov konania a nevyhodnotil, akými vlastnými úvahami sa spravoval pri ustálení rozporov medzi posúdením znaleckej organizácie a posúdením – námietkami kontrolovaného 2, dokonca nevykonala vo veci žiadne vlastné právne posúdenie, predstavuje nezákonné rozhodnutie vydané v rozpore s § 175 zákona o verejnom obstarávaní a zásadou voľného hodnotenia dôkazov.

III. C. Kontrolovaný 2 nemal povinnosť aplikovať priamy účinok práva EÚ a nie je vnútroštátnym orgánom členského štátu.

247. Kontrolovaný 2 v tejto časti odvolania najskôr poukazuje na časť J. rozhodnutia úradu (konkrétne na body 465, 472, 474, 475, 478, 488, 479, 491 xi, xiii, 498 xi, xiii) a následne na body 517 a 518 rozhodnutia úradu.
- Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

248. K vyššie uvedenému právnomu posúdeniu úradu kontrolovaný 2 uvádza, že je nesprávne a nezákonné a je v rozpore s relevantnými normami práva EÚ a judikatúrou SD EÚ, ktorú úrad zjavne neaplikoval správne.
249. Podľa kontrolovaného 2 úrad zjavne contra legem práva EÚ opomenul významnú podmienku priameho účinku a povinnosti aplikovať právo EÚ v zmysle všeobecnej povinnosti stanovenej v čl. 4 ods. 3 ZEÚ, ktorou je povinnosť aplikovať zásadu prednosti normy práva EÚ pred vnútroštátnym ustanovením, následne neaplikovať normu vnútroštátneho práva a namiesto nej aplikovať normu práva EÚ – v rámci ich právomocí, teda v rámci príslušných právomocí konkrétneho orgánu – subjektu podľa vnútroštátneho práva.
250. Podľa kontrolovaného 2 totiž správne podľa judikatúry SD EÚ, na ktorú sa úrad v časti J. rozhodnutia úradu odvoláva (odseky 464 a nasl.) *„povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva Únie majú v rámci svojich právomocí všetky orgány členského štátu“* (rozsudok SD EÚ z 12. 02. 2008, Kempter, C-2/06, Zb. s. I-411, bod 35; alebo rozsudok Kühne a Heitz, C-453/00, 13. 01. 2004, Zb. s. I-837, bod 20), alebo *„povinnosť neaplikovať vnútroštátne ustanovenia a opatrenia, ktoré sú v rozpore s právom EÚ, sa vzťahuje nielen na súdne orgány, ale na všetky orgány verejnej moci členského štátu v rámci ich právomocí, tzn. povinnosť členských štátov prijať všetky primerané opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy vyplývajúce z práva EÚ vzťahuje na všetky orgány verejnej moci členských štátov, najmä na súdne a správne orgány v rozsahu ich právomocí“*.
251. Kontrolovaný 2 uvádza, že počas celého konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzatvorení zmluvy argumentoval, že nielen nemá žiadnu právomoc nerešpektovať vydané povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby, ale naopak, zákon mu pod hrozbou sankcií prikazuje povinnosť uzatvárať zmluvy s každým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby (§ 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z.).
252. Kontrolovaný 2 v tejto súvislosti uvádza, cit.: *„Úrad opomenutím preskúmania – v akom rozsahu svojich právomocí a zákonom dovolenej voľnej úvahy – mohol kontrolovaný 2 ignorovať zákonný príkaz podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z., nesprávne vec posúdil so záverom, že odvolateľ bol povinný aplikovať priamy účinok smernice 2014/24/EÚ (nie je pritom jasné ktorú konkrétnu normu smernice a v ktorom štádiu „konania“ odvolateľa), t.j. ignorovať vydané povolenia kontrolovaným 1, neuzatvoriť zmluvy resp. dodatky s poskytovateľmi záchrannej zdravotnej služby s takým jasným zámerom, že tým zabráni poskytovaniu záchrannej zdravotnej služby vo viacerých sídlach staníc záchrannej zdravotnej služby a zamedzí tak poskytovaniu zdravotnej starostlivosti v kritických – život ohrozujúcich prípadoch. Následne nie je nevýznamné ani obdobie, v ktorom takýmto úradom vyžadovaným postupom mohlo dôjsť k zabráneniu poskytovania záchrannej zdravotnej služby (začiatok pandémie ochorenia COVID-19).“*
253. Ďalej kontrolovaný 2 tiež uvádza, že nie je ani v postavení vnútroštátneho súdneho orgánu, ako to opačne tvrdí úrad, a že úrad samotný si je neexistencie tejto skutočnosti a nesprávneho posúdenia vedomý, a z tohto dôvodu sa snažil získať výklad od SD EÚ pomocou prejudiciálnych otázok položených podľa čl. 267 ZFEÚ, návrhu ktorému SD EÚ nevyhovel.
254. Následne kontrolovaný 2 v tejto súvislosti poukazuje na body 554 a 564 rozhodnutia úradu.
255. Kontrolovaný 2 má za to, že úrad sa nedostatočne venoval otázke naplnenia jednotlivých kritérií judikovaných v rozhodovacej praxi SD EÚ, a že úrad navyše vychádza len z ničím nepodložených domnienok, ktorým sa venuje len všeobecne a nie v nadväznosti na konkrétne kontraktčné postupy kontrolovaného 2 pri uzatváraní zmlúv s poskytovateľmi záchranných zdravotných služieb (ako napríklad pri konštatovaní, že: „štát ako jediný akcionár kontrolovaného 2 môže výrazne ovplyvňovať rozhodnutia kontrolovaného 2“, pričom

absentuje akékoľvek právne posúdenie či štát takúto možnosť aj reálne má a ak áno, tak ako môže štát „výrazne ovplyvňovať“ rozhodnutia kontrolovaného 2 pri uzatváraní zmlúv s poskytovateľmi).

256. Kontrolovaný 2 uvádza, že nakoľko existuje zásadný rozpor medzi kontrolovaným 2 a úradom v otázke právneho posúdenia kontrolovaného 2 ako subjektu, ktorý je „vnútroštátny orgán členského štátu“ (rozpor a nejasnosť ktorej si je úrad sám vedomý, viď bod 554 rozhodnutia úradu), navrhuje kontrolovaný 2 rade, vzhľadom ku skutočnosti, že ide o odlišný subjekt, ktorý má mať aktívnu legitimáciu pred SD EÚ podľa čl. 267 ZFEÚ, aby konanie prerušila a na SD EÚ sa obrátila s prejudiciálnou otázkou v znení (totožnom, ako ju položil úrad), cit.: „*Spĺňa subjekt, akým je Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. – akciová spoločnosť, zriadená na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, ktorej jediným akcionárom je štát, správu jej akcií vykonáva ministerstvo zdravotníctva, pričom minister zdravotníctva vymenúva a odvoláva v zmysle stanov aj všetkých členov predstavenstva tejto akciovej spoločnosti a menuje aj členov kontrolných orgánov, všetky nutné podmienky vnútroštátneho orgánu členského štátu, ktorý je povinný dodržiavať ustanovenia smernice 2014/24/EÚ s priamym účinkom a v prípade porušenia jej ustanovení podlieha sankciám podľa čl. 2e ods. 1 a 2 smernice 89/665/EHS?*“

III. D. Výberové konanie podľa zdravotníckych predpisov zabezpečuje správnu transpozíciu výnimky čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ

257. Kontrolovaný 2 v tejto časti odvolania najskôr poukazuje na to, že úrad v rozhodnutí (bod 370 a nasl.) skúmal správnosť transpozície výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ do vnútroštátneho právneho poriadku Slovenskej republiky, tzn. do ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov (najmä zákona č. 578/2004 Z. z., zákona č. 581/2004 Z. z., vyhlášky č. 89/2013 Z. z.). Následne kontrolovaný 2 v tejto súvislosti poukazuje na bod 375 rozhodnutia úradu.
258. Kontrolovaný 2 má za to, že celé právne posúdenie úradu je v rozsahu úvah o správnej alebo nesprávnej transpozícii výnimky uvedenej v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ nepreskúmateľné a nesprávne.
259. V tejto súvislosti kontrolovaný 2 ďalej uvádza, cit.: „*Totíž najskôr úrad tvrdí, že výnimka ustanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ je správne transponovaná do príslušných ustanovení ZVO (ods. 377 rozhodnutia), z čoho jasne vyplýva, že prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby (pohotovostné služby) spadá pod osobitný – právom EÚ o verejnom obstarávaní neupravený režim – výnimku. Ak čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ umožňuje poskytovať záchrannú zdravotnú službu mimo postupov o verejnom obstarávaní, je logické, že členské štáty – Slovenskú republiku nevynímajúc, si môžu túto oblasť upraviť na vnútroštátnej úrovni (napr. zákonom) mimo smernice 2014/24/EÚ.*

Nakoniec má úrad za to (ods. 408 rozhodnutia), že „predmet zákazky skúmaný v tomto konaní napĺňa znaky predmetu zákazky, ktorý možno subsumovať pod výnimku podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní“ a „v skúmanom prípade je výnimka podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní aplikovateľná, pokiaľ je poskytovateľským subjektom predmetu zákazky subjekt v postavení neziskovej organizácie (v zmysle definície neziskovej organizácie podľa práva EÚ)“.

260. Kontrolovaný 2 má za to, že v zmysle vyššie citovaných záverov úradu jednoznačne a preukázateľne je:

- výnimka podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní správne transponovaná nielen v rámci zákona o verejnom obstarávaní, ale aj v rámci zdravotníckych predpisov, a

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

- postup podľa zdravotníckych predpisov a postup výberového konania kontrolovaného 1 podľa zákona č. 581/2004 Z. z. je plne aplikovateľný, pokiaľ je poskytovateľským subjektom predmetu zákazky subjekt v postavení neziskovej organizácie.

261. Kontrolovaný 2 ďalej uvádza, že má na základe vyššie uvedeného za jednoznačne preukázané, že postupom výberového konania na vydanie povolení na prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby, ktoré vyhlásil dňa 14. 06. 2019 kontrolovaný 1 podľa zdravotníckych predpisov, je možné zadať zákazku na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby plne v súlade s právom EÚ, pričom eurokonformným výkladom je nutné zdravotnícke predpisy aplikovať tak, že vo výberovom konaní môžu po preskúmaní podmienok uspieť takí uchádzači – žiadatelia – ktorí sú najmä v postavení neziskových organizácií.
262. Kontrolovaný 2 následne konštatuje, že úrad sa v predmetnom konaní mal vysporiadať jedine a výlučne s otázkou povinnosti – a jej potenciálneho porušenia – aplikovať nepriamy účinok čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ v rámci zákona č. 581/2004 Z. z. a ďalších relevantných noriem zdravotníckych predpisov upravujúcich výberové konanie, a to výlučne na strane kontrolovaného 1.
263. Nakoniec kontrolovaný 2 dodáva (a to vo vzťahu k jeho potenciálnej povinnosti uplatniť nepriamy účinok vo vyššie uvedených intenciách), že požiadavka konformného výkladu vnútroštátneho práva nesmie ísť tak ďaleko, aby smernica sama a nezávisle od vnútroštátneho vykonávacieho predpisu ukladala povinnosti fyzickým alebo právnickým osobám, aby zakladala alebo sprisňovala trestnú zodpovednosť tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení alebo bola v priamom rozpore (*contra legem*) so znením vnútroštátnej normy (tzn. napr. *contra legem* normy uvedenej v § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. – jasný príkaz uzatvárať zmluvy s každým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby).

III. E. Absencia vplyvu na výsledok verejného obstarávania – arbitrárne a nezákonné posúdenie úradom

264. Kontrolovaný 2 v tejto časti odvolania uvádza, že § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. kontrolovanému 2 jasne a pre neho bezpodmienečne ukladá povinnosť uzatvárať zmluvy s každým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby (ďalej aj ako „poskytovateľ záchrannej zdravotnej služby“).
265. Podľa kontrolovaného 2 realizácia tejto povinnosti nemala žiadny vplyv nielen na výber poskytovateľov záchrannej zdravotnej služby, ale ani na hospodársku súťaž medzi nimi alebo akýmkoľvek inými hospodárskymi subjektmi. Kontrolovaný 2 uvádza, že tak nevykonával žiadny výber, selekciu, neaplikoval žiadne kritéria diskriminačne, netransparentne, t. j. vykonal jediný postup, a to „konanie“, ktorým bolo uzatvorenie zmluvných titulov so všetkými poskytovateľmi záchrannej zdravotnej služby bez akejkoľvek selekcie, a to jedine na základe zákonného príkazu uvedeného vo vyššie citovanom ustanovení zákona č. 581/2004 Z. z. Inými slovami, podľa kontrolovaného 2 realizáciou povinnosti podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. kontrolovaný 2 žiadnym spôsobom nielen neovplyvnil verejné obstarávanie, ale neovplyvnil ani výber poskytovateľov záchrannej zdravotnej služby a ani negatívne neovplyvnil (a ani potenciálne nemohol) hospodársku súťaž medzi nimi.
266. Podľa kontrolovaného 2 z § 175 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie úradu musí:
- a) odôvodnene preukázať, ktoré ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní kontrolovaný 2 porušil (taxatívny výpočet ustanovení zákona o verejnom obstarávaní, ku ktorých porušeniu došlo) a následne

b) odôvodnene preukázať, na základe akých konkrétnych skutočností malo alebo mohlo mať takéto porušenie kontrolovaného 2 vplyv na výsledok verejného obstarávania.

267. Kontrolovaný 2 uvádza, že zistenie a preukázanie potenciálneho alebo skutočného vplyvu (negatívneho) na výsledok verejného obstarávania úrad ani nepreukázal a ani neuviedol, v čom malo konanie kontrolovaného 2 za následok vplyv na výsledok verejného obstarávania, ergo výber poskytovateľov záchranej zdravotnej služby (procesu ktorého sa odvolateľ vôbec nezúčastnil a ani ho neovplyvnil).
268. Podľa kontrolovaného 2 je zrejmé, že dohľadové právomoci úradu (vrátane tých, ktoré sú zakotvené v § 175 zákona o verejnom obstarávaní) vychádzajú zo smernice 89/665/EHS (tzv. „revízna smernica“).
269. Kontrolovaný 2 poukazuje na to, že podľa čl. 1 ods. 3 revíznej smernice *„členské štáty zabezpečia, aby si postupy preskúmania mohli na základe podrobných pravidiel, ktoré môžu ustanoviť členské štáty, uplatniť prinajmenšom každá osoba, ktorá má alebo mala záujem o získanie určitej zákazky a ktorá bola poškodená alebo existuje riziko poškodenia údajným porušením.“*
270. Kontrolovaný 2 uvádza, že povinnosť preukázať vplyv na výsledok verejného obstarávania podľa § 175 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní vychádza z viazanosti postupov preskúmania – teda aj konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy – v zmysle čl. 1 ods. 3 revíznej smernice na (len) také porušenia, ktoré spôsobili alebo by mohli preukázateľne spôsobiť škodu záujemcom alebo uchádzačom vo verejnom obstarávaní, teda s konkrétnym následkom v rámci hospodárskej súťaže. Podľa kontrolovaného 2 úrad sa na revíziu smernicu v napádanom rozhodnutí niekoľkokrát odvoláva (napr. bod 236).
271. Kontrolovaný 2 konštatuje, že povinnosť uvedená v § 175 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní vyžaduje, aby úrad v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného pred uzavretím zmluvy zistil nielen, akým konkrétnym postupom kontrolovaného mal byť porušený tento zákon (a uviedol konkrétnu porušenú normu konkrétnym konaním), ale súčasne vyžaduje, aby úrad zistil dopad takéhoto porušenia (vplyv) na výsledok verejného obstarávania, a ten nielen uviedol, ale aj preskúmateľne preukázal.
272. Podľa kontrolovaného 2 keďže kontrolovaný 2 nebol žiadnym spôsobom zapojený ani do výberu poskytovateľov záchranej zdravotnej služby, nemohlo jeho konanie spôsobiť taký následok, aký vyžaduje ustanovenie § 175 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, teda mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, ergo privodiť škodu záujemcom alebo uchádzačom o prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby.
273. Kontrolovaný 2 ďalej uvádza, že úrad sa v rozhodnutí vôbec nezaoberal ani otázkou vplyvu na výsledok verejného obstarávania, resp. arbitrárne konštatovanie úradu vo výrokovej časti 2 rozhodnutia úradu o porušení zákona o verejnom obstarávaní a vplyvu na výsledok verejného obstarávania je priamo v rozpore so zisteným skutkovým stavom a v rozpore aj s úvahami úradu, ktoré sú uvedené v rozhodnutí úradu (napr. bod 643, 644, 646, 648, 650, 652), z ktorých vyplýva, že výberové konania – proces odlišný od regulácie verejného obstarávania vyhlásil a uzavrel v celom rozsahu kontrolovaný 1 a jedine kontrolovaný 1 sa rozhodol nepoužiť postupy verejného obstarávania podľa zákona o verejnom obstarávaní a vybral poskytovateľov záchranej zdravotnej služby, ktorým aj následne vydal príslušné povolenie, čím proces výberu (obstarávania) ukončil.
274. Kontrolovaný 2 uvádza, že úrad v citovaných bodoch rozhodnutia úradu tvrdí, že kontrolovaný 2 svojím konaním, výsledkom ktorého bolo uzatvorenie tam uvedených zmluvných titulov na poskytovanie služieb ambulancií záchranej zdravotnej služby (výberové konanie na ktoré vyhlásil úplne odlišný subjekt a ktorého rozhodnutiami je podľa zákona viazaný), porušil zákon

o verejnom obstarávaní, pričom uvedené „porušenie“ malo automaticky a bez ďalšieho vplyv na výsledok verejného obstarávania (výsledok výberu ktorý uskutočnil kontrolovaný 1).

275. Podľa kontrolovaného 2 uvedené konštatovanie úradu nemá oporu ani v zákone o verejnom obstarávaní a ani v žiadnej z právom EÚ a judikatúrou SD EÚ uznanej metóde výkladu, tzn. v jazykovom (gramatickom), historickom, teleologickom alebo komparatívnom výklade revíznej smernice, prípadne smernice 2014/24/EÚ.
276. Podľa kontrolovaného 2 nielen v žiadnom ustanovení revíznej smernice alebo smernice 2014/24/EÚ, ale najmä v rámci § 175 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní nie je žiadna norma, ktorá by automaticky označovala každé porušenie zákona o verejnom obstarávaní za porušenie, ktoré obmedzuje hospodársku súťaž, alebo ktoré má *ipso facto* vplyv na hospodársku súťaž. Ustanovenie § 175 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní teda neobsahuje žiadnu výnimku, ktorá by umožnila neskúmať vplyv porušenej právnej normy na hospodársku súťaž, alebo ktorá by úradu umožňovala automatické priradenie porušenia určitej normy zákona o verejnom obstarávaní následku – vplyvu na hospodársku súťaž.
277. Následne kontrolovaný 2 poukazuje na bod 644 rozhodnutia úradu, pričom k tomuto bodu uvádza, že je takmer doslovne prevzatý z rozhodnutí SD EÚ vo veciach C-26/03, Stadt Halle, resp. C-107/98, Teckal, a neobsahuje nielen žiadne právne posúdenie vplyvu na výsledok verejného obstarávania, ale neobsahuje žiadne nielen vlastné právne posúdenie úradom, a ani posúdenie konkrétnej skutkovej situácie vo vzťahu ku konaniu kontrolovaného 2, teda také určité a preskúmateľné posúdenie konania kontrolovaného 2, ktorým mal ovplyvniť priebeh výberového konania, ktoré realizoval kontrolovaný 1.
278. Podľa kontrolovaného 2 je rozhodnutie úradu v tomto zmysle nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a aj nedostatok dôvodov (viď Správny súd v Bratislave, sp. zn. BA-1S/26/2018 z 25. 09. 2024, ECLI:SK:SpSBA:2024:1018200248, bod 45).
279. Kontrolovaný 2 má za to, že úrad porušil § 175 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní a súvisiace normy revíznej smernice, keď sa odôvodnene a preskúmateľne (resp. v odvolaní napadnutom rozhodnutí vôbec) nevysporiadal s otázkou vplyvu konania kontrolovaného 2 podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. na hospodársku súťaž a výsledok výberového konania, ktoré realizoval odlišný subjekt, tzn. tak, že automaticky a bez ďalšieho priradil konaniu § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. následok, ktorý už ďalej osobitne neskúmal (vplyv na výsledok verejného obstarávania).
280. Kontrolovaný 2 tiež konštatuje, že do výberového konania bolo doručených viac než 700 žiadostí od záujemcov, a že žiadnym konaním neparticipoval na výberovom konaní na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby podľa § 14 zákona č. 578/2004 Z. z., na vyhlásení výberového konania dňa 14. 06. 2019, na vyhodnotení žiadostí o vydanie povolenia a selekcii hospodárskych subjektov na úspešných a neúspešných žiadateľov.
281. Kontrolovaný 2 uvádza, že okrem iného tiež podľa bodu 31 preambuly smernice 2014/24/EÚ je daný aj cieľ noriem EÚ v oblasti verejného obstarávania, v zmysle ktorého „*malo by sa zabezpečiť, aby akákoľvek spolupráca medzi orgánmi verejnej moci, ktorá bola vyňatá z rozsahu pôsobnosti smernice, nevedla v súvislosti so súkromnými hospodárskymi subjektmi k narušeniu hospodárskej súťaže, pokiaľ stavia súkromného poskytovateľa služieb do zvýhodnenej pozície v porovnaní s jeho konkurentmi*“.
282. Kontrolovaný 2 konštatuje, že úrad v rozhodnutí nepreukázal a ani sa nezoberal skutočnosťou, akým spôsobom došlo vo výberovom konaní na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby vyhlásenom dňa 14. 06. 2019 k vplyvu na hospodársku súťaž, zvýhodneniu alebo znevýhodneniu akýchkoľvek súkromných poskytovateľov ambulancie záchrannej zdravotnej služby.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

283. Podľa kontrolovaného 2 v skutočnosti by totiž nebol rozdiel v súťaži realizovanej vo výberovom konaní, ktoré kontrolovaný 1 vykonal podľa zákona č. 578/2004 Z. z. a verejným obstarávaním, ktoré by realizoval ten istý verejný obstarávateľ podľa zákona o verejnom obstarávaní. Podľa kontrolovaného 2 úrad tak nepreukázal a ani neuviedol akým spôsobom realizácia výberového konania podľa zákona č. 578/2004 Z. z. zvýhodnila alebo znevýhodnila konkrétnych súkromných poskytovateľov služieb v porovnaní s ich konkurentmi a tak následne nepreukázal a ani neuviedol, v čom a akým spôsobom došlo k narušeniu hospodárskej súťaže – vplyvu na výsledok verejného obstarávania (kde a ako sa tento vplyv prejavil v rámci súťaže a postavenia hospodárskych subjektov).
284. Na základe vyššie uvedených skutočností kontrolovaný 2 **navrhuje, aby rada podľa § 187i ods. 16 zákona o verejnom obstarávaní rozhodnutie úradu zmenila tak, že konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného 2 sa zastavuje podľa § 174 ods. 1 písm. o) zákona o verejnom obstarávaní, keďže najmä (a nielen) konanie kontrolovaného 2 neporušilo úradom uvedené ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní a konanie kontrolovaného 2 nemalo a ani nemohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania (ergo z dôvodu, že nebolo zistené porušenie tohto zákona, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania).**

Zistenia rady

285. Rada preskúmala predloženú dokumentáciu kontrolovaných subjektov, ako aj administratívny spis z konania o preskúmanie úkonov kontrolovaných subjektov, pričom zistila nasledovné:
286. Kontrolovaný 1 vyhlásil dňa 14. 06. 2019 **zverejnením v denníku Hospodárske noviny a na webovom sídle kontrolovaného 1 výberové konanie** na vydanie povolení na prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby, týkajúce sa 328 sídiel staníc (bodov) záchrannej zdravotnej služby.
287. Z vyjadrenia kontrolovaného 1 zo dňa 09. 07. 2020 doručeného od kontrolovaného 1 vyplýva, že kontrolovaný 1 postupoval **pri realizácii výberového konania najmä podľa § 12, § 13 a § 14 zákona č. 578/2004 Z. z., vyhlášky č. 89/2013 Z. z., ako aj ostatných súvisiacich právnych predpisov.**
288. V rámci výberového konania bolo kontrolovanému 1 doručených **viac ako 700 žiadostí o vydanie povolenia** na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby (bod 54, bod 57, bod 62, bod 105, bod 106 rozhodnutia úradu). Jednotlivé **žiadosti** v procese výberového konania **posúdila komisia**, ktorá o výsledku výberového konania vyhotovila **správu**.
289. Kontrolovaný 1 ako správny orgán následne pokračoval v konaní o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby, a to tak, že jednotlivým **úspešným žiadateľom** o vydanie povolenia vydal v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a zákona č. 578/2004 Z. z. **rozhodnutie o vydaní povolenia** na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby pre konkrétne sídlo stanice záchrannej zdravotnej služby (t. j. celkom 328 rozhodnutí o vydaní povolení – bod 10 rozhodnutia úradu) a **uchádzačom, ktorí nesplnili podmienky** v zmysle § 12 ods. 4 zákona č. 578/2004 Z. z., vydal **rozhodnutia o zamietnutí žiadostí** o vydanie povolenia pre konkrétne sídlo stanice záchrannej zdravotnej služby.
290. V rámci výberového konania boli udelené povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby pre konkrétne sídla celkom 14 subjektom (bod 8 rozhodnutia úradu).
291. S týmito 14 subjektami následne uzatvorili kontrolovaný 2, kontrolovaný 3 a kontrolovaný 4 **zmluvy alebo dodatky k už existujúcim zmluvám**, na účel zabezpečenia poskytovania zdravotnej starostlivosti v rozsahu prevádzkovania ambulancií záchrannej zdravotnej služby v zmysle rozhodnutí o vydaných povoleniach na prevádzkovanie ambulancií záchrannej

zdravotnej služby pre konkrétne sídla staníc záchranej zdravotnej služby vydaných kontrolovaným 1 v rámci výberového konania.

292. Úrad následne začal **konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaných subjektov po uzavretí zmluvy**, výsledkom ktorého je **rozhodnutie úradu**.
293. Dňa 30. 01. 2025 **kontrolovaný 2** doručil úradu **odvolanie**¹⁴¹ **proti rozhodnutiu úradu** a dňa 31. 01. 2025 **kontrolovaný 1** tiež doručil úradu **odvolanie**¹⁴² **proti rozhodnutiu úradu**. Obe odvolania sú predmetom tohto konania.
294. Listom „**Žiadosť o vypracovanie znaleckého posudku**“ zo dňa **05. 08. 2025** rada požiadala znalca GGG (ďalej len „GGG“) o zodpovedanie odborných otázok rady.
295. Dňa 11. 09. 2025 znalec GGG doručil rade v elektronickej podobe (dňa 06. 10. 2025 v listinnej podobe) **znalecký posudok č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025** s nasledovným obsahom, cit.: „(...) **II. POSUDOK** (...)“

Otázka č. 1:

Analyzujte uznesenia SD EÚ zo dňa 07. 02. 2023, vo veci C-520/22 a vo veci C-521/22, konkrétne uveďte, či podľa vášho odborného názoru:

a. je konštatovanie o závislosti rady od úradu definitívne?

b. vytvoril SD EÚ iba sériu podmienok, ktoré neboli v konaní dostatočne preukázané?

c. ak by sa rada obrátila na SD EÚ s detailnejšou argumentáciou o svojom zložení a fungovaní (napr. opis jednotlivých funkcií, organizačný poriadok, faktické postupy, ktoré nie sú uvedené v zákone, povinnosti štátnych zamestnancov), môže byť výsledok SD EÚ iný?¹⁴³ (...)“

Otázka č. 2:

Posúďte, či systém, v ktorom je rozhodnutie rady o veci konečné (nemožno proti nemu podať opravný prostriedok, ani žalobu na súd) a zároveň rada nie je v postavení súdneho orgánu, z čoho vyplýva faktická nemožnosť obrátiť sa v tejto veci na SD EÚ s prejudiciálnou otázkou, nie je porušením práva Európskej únie.

14. Súdny dvor je pri posudzovaní subjektov oprávnených podať prejudiciálnu otázku viazaný článkom 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, z ktorého vyplýva, že prejudiciálnu otázku môže na Súdny dvor podať iba „vnútroštátny súdny orgán“. Hoci Súdny dvor vo svojej rozhodovacej praxi interpretuje pojem vnútroštátny súdny orgán pomerne rozširujúco, pričom pod tento pojem zahŕňa aj kvázi súdne orgány, ktoré sa na prvý pohľad nemusia javiť ako bežné súdne orgány členských štátov, musia však spĺňať stanovené kritériá, ktoré Súdny dvor uviedol aj vo svojich uzneseniach vo veciach C-520/22 a C-521/22 (pozri body 25 až 27, resp. body 26 až 28 týchto uznesení).

15. Samozrejme faktická nemožnosť obrátiť sa v prípade niektorých konečných rozhodnutí Rady na Súdny dvor EÚ s prejudiciálnou otázkou vyplývajúca z ustanovení zákona č. 343/2015 o verejnom obstarávaní by hypoteticky mohla predstavovať porušenie práva na účinný prostriedok nápravy pred súdom podľa článku 47 Charty základných práv Únie, ktorá sa vzťahuje na konania s úniovým prvkom (pozri článok 51 ods. Charty) - pričom v tomto prípade je úniový prvok daný právnou úpravou Únie v oblasti verejného obstarávania -, avšak k tejto

¹⁴¹ Pozn. rady: Odvolanie bolo úradu doručené v listinnej a elektronickej podobe.

¹⁴² Pozn. rady: Odvolanie bolo úradu doručené v listinnej a elektronickej podobe.

¹⁴³ Pozn. rady: Body 4 až 13 znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 sú citované ďalej v právnom posúdení odvolaní radou, a to konkrétne v časti „**K odvolaniu kontrolovaného 2**“.

otázke by sa Súdny dvor mohol vyjadriť len vtedy, ak by ju v súlade s článkom 267 Zmluvy o fungovaní EÚ podal vnútroštátny súdny orgán.

16. Pokiaľ teda Súdny dvor odmietol v uvedených uzneseniach prejudiciálnu otázku podanú Radou, urobil tak v súlade s článkom 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorý je pre neho záväzný. Z tohto dôvodu nemožno takýto postup Súdneho dvora považovať za porušenie práva Únie, pričom pripustenie prejudiciálnej otázky v tomto prípade by naproti tomu znamenalo prekročenie právomoci Súdneho dvora stanovenej v primárnom práve EÚ.

17. Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné konštatovať, že systém, v ktorom je rozhodnutie Rady o veci konečné (nemožno proti nemu podať opravný prostriedok, ani žalobu na súd) a zároveň Rada nie je v postavení súdneho orgánu, z čoho vyplýva faktická nemožnosť obrátiť sa v tejto veci na SD EÚ s prejudiciálnou otázkou, nepredstavuje porušenie práva Únie, pokiaľ ide o odmietnutie prejudiciálnej otázky Súdny dvorom v súlade s jeho právomocami stanovenými v článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ; avšak hypoteticky môžu relevantné ustanovenia zákona č. 343/2015 o verejnom obstarávaní, ktoré stanovujú nemožnosť podať proti rozhodnutiu Rady opravný prostriedok, predstavovať porušenie práva na účinný prostriedok nápravy pred súdom podľa článku 47 Charty základných práv Únie.

Otázka č. 3:

Existuje taká judikatúra SD EÚ, podľa ktorej by argument, že vo vnútroštátnom systéme neexistuje žiadny ďalší orgán, ktorý by v ďalšom stupni rozhodoval vo veci, a ktorý by bol aktívne legitimovaný na konanie pred SD EÚ, mohol záväžiť pri posúdení prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý by sa inak považoval za neprípustný?¹⁴⁴ (...)

Otázka č. 4:

Súhlasíte so záverom znalca, že v práve Európskej únie existuje taký záväzný prameň práva, na základe ktorého je možné jednoznačne určiť, že štátna zdravotná poisťovňa (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.) je „vnútroštátnym orgánom členského štátu“, ktorý je pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ povinný aplikovať nepriamy a/alebo priamy účinok tejto smernice?¹⁴⁵ (...)

Otázka č. 5:

Existujú v práve Európskej únie také záväzné pramene, na základe ktorých je možné jednoznačne určiť, či súkromné zdravotné poisťovne (DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a Union zdravotná poisťovňa, a.s.) sú „vnútroštátnym orgánom členského štátu“ resp. „orgánom verejnej moci členského štátu“, ktorý je pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ povinný aplikovať nepriamy a/alebo priamy účinok tejto smernice?¹⁴⁶ (...)

Otázka č. 6:

Existujú v práve Európskej únie také záväzné pramene, z ktorých vyplýva, že správny orgán členského štátu je oprávnený v súvislosti s konaním iného štátneho orgánu konštatovať porušenie zákona, resp. smernice, ktoré spočíva v aplikácii nesprávne transponovanej smernice do vnútroštátnej právnej úpravy (zákona) – tzn. ak tento štátny orgán aplikoval legislatívu, ktorá nebola v súlade so smernicou?

¹⁴⁴ Pozn. rady: Body 18 až 20 znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 sú citované ďalej v právnom posúdení odvolaní radou, a to konkrétne v časti „**K odvolaniu kontrolovaného 2**“.

¹⁴⁵ Pozn. rady: Body 21 až 27 znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 sú citované ďalej v právnom posúdení odvolaní radou, a to konkrétne v časti „**K odvolaniu kontrolovaného 2**“.

¹⁴⁶ Pozn. rady: Body 28 až 34 znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 sú citované ďalej v právnom posúdení odvolaní radou, a to konkrétne v časti „**K znaleckému posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025**“.

35. Súdny dvor v citovanom rozsudku Portgás, C-425/12, uviedol:

„33 V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdny dvor síce rozhodol, že jednotlivci sa môžu dovolávať bezpodmienečných a dostatočne presných ustanovení voči organizácii, ktorá pod kontrolou verejného orgánu poskytuje službu vo verejnom záujme a disponuje na tento účel mimoriadnymi právomocami (pozri v tomto zmysle rozsudky Foster a i., už citovaný, body 18 a 20, ako aj Dominguez, už citovaný, body 38 a 39, ako aj citovanú judikatúru), avšak predmetná vec spadá do iného kontextu než táto judikatúra.

34 V kontexte predmetnej veci treba uviesť, že podľa judikatúry Súdneho dvora, povinnosť členských štátov prijať všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou je záväznou povinnosťou, ktorú stanovuje článok 288 tretí odsek ZFEÚ a samotná smernica. Túto povinnosť prijať všetky všeobecné alebo osobitné opatrenia majú všetky orgány členských štátov (pozri rozsudok z 18. decembra 1997, Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, Zb. s. I-7411, bod 40 a citovanú judikatúru), ako aj organizácie, ktoré pod kontrolou verejného orgánu poskytujú službu vo verejnom záujme a disponujú na tento účel mimoriadnymi právomocami. Z toho vyplýva, že orgány členských štátov musia zabezpečiť, aby tieto organizácie dodržiavali ustanovenia smernice 93/38.

35 Bolo by totiž nekoherentné rozhodnúť, že štátne orgány a organizácie, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v bode 24 tohto rozsudku, musia uplatňovať smernicu 93/38 a súčasne týmto orgánom odoprieť možnosť - v prípade potreby pred vnútroštátnymi súdmi - zabezpečiť dodržiavanie ustanovení tejto smernice zo strany organizácie, ktorá spĺňa tieto podmienky, hoci táto organizácia takisto musí dodržiavať uvedenú smernicu.

36 Okrem toho by členské štáty, ktoré neprebrali riadne smernicu do vnútroštátneho práva, mohli čerpať výhody z vlastného nerešpektovania práva Únie, ak by štátny orgán z vlastného podnetu nemohol zabezpečiť dodržiavanie ustanovení smernice 93/38 zo strany takýchto organizácií.

37 Napokon by sa v dôsledku takéhoto riešenia súkromný konkurent mohol dovolávať ustanovení smernice 93/38 voči obstarávateľovi spĺňajúcemu kritériá uvedené v bode 24 tohto rozsudku, zatiaľ čo štátne orgány by sa voči tomuto obstarávateľovi nemohli dovolávať povinností vyplývajúcich z tejto smernice. V závislosti od povahy osôb alebo organizácií, ktoré sa voči nemu dovolávajú smernice 93/38, by takýto obstarávateľ buď bol, alebo nebol povinný dodržiavať ustanovenia tejto smernice. Za týchto okolností by sa však uvedená smernica už neuplatňovala vo vnútroštátnom poriadku dotknutého členského štátu jednotne.

38 Z uvedeného vyplýva, že súkromný podnik poverený na základe aktu verejného orgánu a pod jeho kontrolou poskytovaním služby vo verejnom záujme, ktorý má na tento účel mimoriadne právomoci v porovnaní s pravidlami uplatniteľnými vo vzťahoch medzi jednotlivcami, je povinný dodržiavať ustanovenia smernice 93/38 a z tohto dôvodu sa orgány členského štátu môžu voči nemu dovolávať týchto ustanovení. “

36. Súdny dvor teda v uvedenom rozsudku konštatoval, že voči verejným orgánom ako aj voči subjektom, ktoré pod kontrolou verejného orgánu poskytujú službu vo verejnom záujme a disponujú na tento účel mimoriadnymi právomocami, sa môžu ustanovenia smernice Únie v oblasti verejného obstarávania dovolávať nielen jednotlivci, ale aj orgány členského štátu.

37. Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné konštatovať, že v práve Európskej únie existuje judikatúra Súdneho dvora, z ktorej vyplýva, že správny orgán členského štátu je oprávnený v súvislosti s konaním iného správneho orgánu ako aj subjektu, ktorý pod kontrolou verejného orgánu poskytuje službu vo verejnom záujme a disponuje na tento účel mimoriadnymi právomocami, konštatovať porušenie bezpodmienečných a dostatočne presných ustanovení smernice, ktorá nebola správne transponovaná do vnútroštátneho práva.

Otázka č. 7:

Ak je odpoveď na predchádzajúcu otázku áno, je možné v rámci práva Európskej únie identifikovať takúto právomoc správneho orgánu členského štátu aj v konaní o kontrole začatom ex offo?

38. V bode 36 citovaného rozsudku *Portgás*, C-425/12, Súdny dvor uviedol, že štátny orgán môže zabezpečiť dodržiavanie ustanovení smernice Únie v oblasti verejného obstarávania aj z vlastného podnetu.

39. Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné konštatovať, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že orgán členského štátu môže takúto právomoc uplatniť aj v konaní o kontrole začatom ex offo.

III. ZÁVER - odpovede na položené otázky

Odpoveď na otázku č. 1¹⁴⁷ (...)

Odpoveď na otázku č. 2

Systém, v ktorom je rozhodnutie Rady o veci konečné (nemožno proti nemu podať opravný prostriedok, ani žalobu na súd) a zároveň Rada nie je v postavení súdneho orgánu, z čoho vyplýva faktická nemožnosť obrátiť sa v tejto veci na SD EÚ s prejudiciálnou otázkou, nepredstavuje porušenie práva Únie, pokiaľ ide o odmietnutie prejudiciálnej otázky Súdny dvorom v súlade s jeho právomocami stanovenými v článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ; avšak hypoteticky môžu relevantné ustanovenia zákona č. 343/2015 o verejnom obstarávaní, ktoré stanovujú nemožnosť podať proti rozhodnutiu Rady opravný prostriedok, predstavovať porušenie práva na účinný prostriedok nápravy pred súdom podľa článku 47 Charty základných práv Únie.

Odpoveď na otázku č. 3¹⁴⁸ (...)

Odpoveď na otázku č. 4¹⁴⁹ (...)

Odpoveď na otázku č. 5¹⁵⁰ (...)

Odpoveď na otázku č. 6

V práve Európskej únie existuje judikatúra Súdneho dvora, z ktorej vyplýva, že správny orgán členského štátu je oprávnený v súvislosti s konaním iného správneho orgánu ako aj subjektu, ktorý pod kontrolou verejného orgánu poskytuje službu vo verejnom záujme a disponuje na tento účel mimoriadnymi právomocami, konštatovať porušenie bezpodmienečných a dostatočne presných ustanovení smernice, ktorá nebola správne transponovaná do vnútroštátneho práva.

Odpoveď na otázku č. 7

Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že orgán členského štátu môže takúto právomoc uplatniť aj v konaní o kontrole začatom ex offo. (...)“

¹⁴⁷ Pozn. rady: Odpoveď na otázku č. 1 znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 je citovaná ďalej v právnom posúdení odvolaní radou, a to konkrétne v časti „**K odvolaniu kontrolovaného 2**“.

¹⁴⁸ Pozn. rady: Odpoveď na otázku č. 3 znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 je citovaná ďalej v právnom posúdení odvolaní radou, a to konkrétne v časti „**K odvolaniu kontrolovaného 2**“.

¹⁴⁹ Pozn. rady: Odpoveď na otázku č. 4 znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 je citovaná ďalej v právnom posúdení odvolaní radou, a to konkrétne v časti „**K odvolaniu kontrolovaného 2**“.

¹⁵⁰ Pozn. rady: Odpoveď na otázku č. 5 znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 je citovaná ďalej v právnom posúdení odvolaní radou, a to konkrétne v časti „**K znaleckému posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025**“.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

296. Dňa 30. 09. 2025 **kontrolovaný 2**, zastúpený advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária ECKER – KÁN & PARTNERS, s.r.o., Zelená 2, 811 01 Bratislava, doručil rade **list zo dňa 22. 09. 2025**, označený ako „**VYJADRENIE K PROCESNÉMU ÚKONU ÚČASTNÍKA SPRÁVNEHO KONANIA – K ODVOLANIU ÚRADU PRE DOHĽAD NAD ZDRAVOTNOU STAROSTLIVOSŤOU ZO DŇA 31.01.2025 VOČI ROZHODNUTIU ÚRADU PRE VEREJNÉ OBSTARÁVANIE Č. 10717-6000/2019 ZO 17.01.2025 V KONANÍ O PRESKÚMANIE ÚKONOV KONTROLOVANÝCH SUBJEKTOV PO UZAVRETÍ ZMLUVY ZAČATOM DŇA 03.07.2020 LISTOM Č. 10717-6000/2019-OD/15**“, t. j. vyjadrenie kontrolovaného 2 k odvolaniu kontrolovaného 1.
297. Dňa 28. 10. 2025 **kontrolovaný 1**, zastúpený advokátskou kanceláriou Hillbridges, s. r. o., Gorkého 4, 811 01 Bratislava, doručil rade **list zo dňa 28. 10. 2025**, označený ako „**Vyjadrenie k znaleckému posudku č. 3/2025 vo veci spisu 4551-9000/2025, 4618-9000/25-Z**“, t. j. vyjadrenie kontrolovaného 1 k znaleckému posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025.

Právne posúdenie odvolaní radou

K odvolaniu kontrolovaného 1

298. Podľa § 187i ods. 2 prvá veta zákona o verejnom obstarávaní odvolanie musí byť doručené rade do 10 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému smeruje.
299. Podľa § 187i ods. 9 zákona o verejnom obstarávaní **s podaním odvolania je osoba, ktorá odvolanie podáva, povinná zložiť na účet úradu kauciu**; táto povinnosť sa nevzťahuje na podanie odvolania orgánom štátnej správy podľa § 170 ods. 1 písm. e).
300. Podľa § 187i ods. 10 prvá veta zákona o verejnom obstarávaní **kaucia musí byť pripísaná na účet úradu najneskôr v prvý pracovný deň nasledujúci po doručení odvolania** v lehote podľa odseku 2.
301. Podľa § 187i ods. 11 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní **výška kaucie pri podaní odvolania** proti rozhodnutiu vydanému v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného podľa § 169 ods. 2 alebo 3 **je**
1. **1 200 eur, ak ide o zadávanie nadlimitnej zákazky, koncesie a pri súťaži návrhov,**
 2. **600 eur, ak ide o zadávanie inej zákazky alebo koncesie, ako uvedenej v prvom bode.**
302. Rada konštatuje, že **odvolanie kontrolovaného 1 bolo doručené úradu** (v listinnej a elektronickej podobe) v lehote podľa § 187i ods. 2 prvá veta zákona o verejnom obstarávaní, a to **dňa 31. 01. 2025**.
303. Vychádzajúc z § 187i ods. 10 prvá veta zákona o verejnom obstarávaní a § 187i ods. 11 písm. c) bod 1. zákona o verejnom obstarávaní rada uvádza, že **s podaním odvolania bol kontrolovaný 1 povinný zložiť na účet úradu kauciu vo výške 1 200 eur, a to najneskôr dňa 03. 02. 2025, t. j. v pondelok**.
304. Rada však zistila, že **kontrolovaný 1 s podaním odvolania nezložil na účet úradu kauciu**.
305. Nad rámec uvedeného rada poukazuje na to, že ani z odvolania kontrolovaného 1 nevyplýva, že by kauciu zložil – odvolanie neobsahuje žiadne takéto konštatovanie, ani dôkaz vo forme výpisu z banky. Zároveň kontrolovaný 1 vo svojom odvolaní nijako neodôvodnil ani prípadne úmyselné nesplnenie tejto povinnosti.
306. Rada v tejto súvislosti poukazuje aj na bod 208 odvolania kontrolovaného 1, v ktorom uvádza, cit.: „*Z rozhodnutia sa len v náznakoch možno dovŕtiť, že ÚVO považuje Výberové konanie a s ním (údajne) súvisiace zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti za nadlimitnú zákazku.*“, pričom v poznámke pod čiarou uvádza, cit.: „*napr. bod 1.3 b) a d) Rozhodnutia (str. 364)*“.

307. Na základe uvedeného má rada za to, že kontrolovaný 1 vedel určiť výšku kaucie podľa § 187i ods. 11 písm. c) bod 1. zákona o verejnom obstarávaní, podľa ktorého výška kaucie pri podaní odvolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného podľa § 169 ods. 2 alebo 3 je 1 200 eur, ak ide o zadávanie nadlimitnej zákazky, koncesie a pri súťaži návrhov.
308. Podľa § 187i ods. 13 písm. f) zákona o verejnom obstarávaní **rada zastaví rozhodnutím konanie o odvolaní, ak kaucia nebola pripísaná na účet úradu** v lehote podľa odseku 10 alebo vo výške podľa odseku 11.
309. Z uvedeného vyplýva, že zákon o verejnom obstarávaní ukladá rade povinnosť zastaviť odvolacie konanie, ak s podaním odvolania nebola kaucia pripísaná na účet úradu v zákonom ustanovenej lehote. Zároveň zákon o verejnom obstarávaní neumožňuje rade odpustiť odvolateľovi zmeškanie lehoty na pripísanie kaucie na účet úradu. Rovnako tento zákon neumožňuje rade určiť odvolateľovi dodatočnú lehotu (nad rámec zákonom ustanovenej lehoty) na pripísanie kaucie na účet úradu.
310. Na základe uvedeného rada konštatuje, že kontrolovaný 1 s podaním odvolania kauciu, v lehote podľa § 187i ods. 10 prvá veta zákona o verejnom obstarávaní a vo výške podľa § 187i ods. 11 písm. c) bod 1. zákona o verejnom obstarávaní, na účet úradu nezložil, pričom **táto skutočnosť predstavuje neodstrániteľnú prekážku brániacu meritórnemu rozhodovaniu o odvolaní kontrolovaného 1 a rada je z tohto dôvodu povinná predmetné konanie o odvolaniach voči kontrolovanému 1 zastaviť**.
311. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti rada podporne poukazuje aj na [rozsudok Správneho súdu v Bratislave zo dňa 17. 04. 2025, sp. zn. BA-5S/75/2020](#), v ktorom Správny súd v Bratislave vo vzťahu ku kaucii uviedol nasledovné, cit.: „(...) 37. Správny súd uvádza, že zo zákona o verejnom obstarávaní vyplýva, že povinnosť zložiť kauciu sa týka všetkých odvolaní proti rozhodnutiu úradu vydanému v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného, okrem prípadov vymedzených v § 177 ods. 6 tohto zákona. Z ustanovenia § 177 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní vyplýva, že povinnosť zložiť kauciu s podaním odvolania na účet úradu sa nevzťahuje na podanie odvolania, ak úrad v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok nevydal rozhodnutie v lehote podľa § 175 ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní alebo ak odvolanie podáva orgán štátnej správy podľa § 170 ods. 1 písm. e) zákona o verejnom obstarávaní (t. j. orgán štátnej správy, ktorý osvedčí právny záujem v danej veci, ak boli kontrolovanému poskytnuté finančné prostriedky na dodanie tovaru, uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služieb z Európskej únie). V prejednávanej veci odvolanie žalobcu nesmeruje proti rozhodnutiu žalovaného, ktoré bolo vydané v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok. V tomto prípade bolo odvolaním žalobcu napadnuté rozhodnutie úradu, vydané v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, ktoré konanie začal žalovaný z vlastného podnetu podľa § 169 ods. 3 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní. Zároveň nejde ani o odvolanie orgánu štátnej správy podľa § 170 ods. 1 písm. e) zákona o verejnom obstarávaní. Správny súd v tejto súvislosti dodáva, že žalobca v správnej žalobe existenciu niektorej z uvedených zákonných výnimiek z povinnosti zložiť kauciu na účet úradu s podaním odvolania ani netvrdil (§ 134 ods. 1 SSP). (...)

42. Vychádzajúc z opisu kontrolovaných zákaziek samotným žalobcom a vzhľadom na ním stanovenú predpokladanú hodnotu týchto zákaziek (uvedené v bode 2. tohto rozsudku), poukazuje správny súd na to, že ustanovenie § 177 ods. 8 písm. c) bod 2. zákona o verejnom obstarávaní obsahuje výšku kaucie nielen pri podlimitnej zákazke (§ 5 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní), ale aj pri zákazke s nízkou hodnotou (§ 5 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní). Preto ak odvolanie žalobcu smerovalo proti rozhodnutiu žalovaného vydanému v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy podľa § 169 ods. 3, pričom nešlo

o niektorú z výnimiek podľa § 177 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní, bol žalobca vzhľadom na opis a na ním stanovenú predpokladanú hodnotu jednotlivých zákaziek povinný v súlade s § 177 ods. 8 písm. c) bod 2. zákona o verejnom obstarávaní zaplatiť kauciu vo výške 300,- eur tak, ako to ustálila rada žalovaného v napadnutom rozhodnutí o zastavení konania o odvolaní žalobcu. (...)

44. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie rady úradu č. 2864-9000/2020 zo dňa 24.02.2020 o zastavení konania o odvolaní žalobcu je vecne správne, a preto žalobu v tejto časti ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol. (...)

312. Na základe uvedených skutočností bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia.

K odvolaniu kontrolovaného 2

313. Pokiaľ ide o procesné náležitosti odvolania kontrolovaného 2, rada konštatuje, že odvolanie kontrolovaného 2 bolo podané oprávnenou osobou a v lehote podľa § 187i ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, pričom s podaním odvolania kontrolovaného 2 bola zložená kaucia, ktorá bola pripísaná na účet úradu v lehote podľa § 187i ods. 10 prvá veta tohto zákona a vo výške podľa § 187i ods. 11 písm. c) bod 1. tohto zákona, a zároveň podané odvolanie kontrolovaného 2 obsahuje náležitosti podľa § 187i ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní.
314. Rada na základe § 187i ods. 14 zákona o verejnom obstarávaní, podľa ktorého je rada viazaná obsahom podaného odvolania, čo neplatí, ak bolo napadnuté rozhodnutie vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu alebo spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a tieto vady odôvodňujú zmenu prvostupňového rozhodnutia, preskúmala rozhodnutie úradu v rozsahu podaného odvolania kontrolovaného 2, pričom uvádza nasledovné:
315. Rada úvodom uvádza, že predmetom posúdenia rady bude odvolanie kontrolovaného 2, a to konkrétne časť III. tohto odvolania, v ktorej kontrolovaný 2 uvádza svoju argumentáciu, ktorou napáda rozhodnutie úradu.

K časti III. A. odvolania kontrolovaného 2

316. V časti III. A. odvolania kontrolovaný 2 v prvom rade **napáda výrok** rozhodnutia úradu. Konkrétne uvádza, že **úrad v rozhodnutí neuviedol, akým konaním kontrolovaný 2 porušil § 10 ods. 1 v spojení s § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní**, a preto považuje rozhodnutie úradu za nepreskúmateľné a nezákonné.
317. V tejto súvislosti rada poukazuje na znenie časti výroku rozhodnutia úradu, ktorá sa týka kontrolovaného 2, cit.: „*Úrad pre verejné obstarávanie podľa § 175 ods. 4 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uvádza, že Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, Oddiel: Sa, Vložka č.: 3602/B ako kontrolovaný 2 svojím konaním, výsledkom ktorého bolo uzatvorenie nasledovných zmluvných titulov na poskytovanie služieb ambulancií záchrannej zdravotnej služby, týkajúcich sa 328 sídiel staníc (bodov) ambulancií záchrannej zdravotnej služby (ZZS), na ktoré vyhlásil kontrolovaný 1 dňa 14. 6. 2019 zverejnením v denníku Hospodárske noviny a na webovom sídle kontrolovaného 1 výberové konanie (obstarávanie), mimo postupov verejného obstarávania: (...)*

porušil § 10 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako aj čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ, v spojení s § 1 ods. 2 písm. g) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako aj čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, pričom uvedené porušenia mali vplyv na výsledok verejného obstarávania.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

318. Podľa rady **zo znenia výroku rozhodnutia jasne vyplýva, akým konaním** kontrolovaný 2 porušil predmetné ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní, a teda, že **kontrolovaný 2 sa dopustil porušenia predmetných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní tým, že uzatvoril zmluvné tituly na poskytovanie služieb ambulancií záchrannej zdravotnej služby.**
319. Podľa rady na základe uvedeného **argumentácia kontrolovaného 2 týkajúca sa výroku rozhodnutia úradu v tomto konaní neobstoí.**
320. Ďalej v časti III. A. odvolania kontrolovaný 2 uvádza, že úrad vôbec nerešpektoval relevantný právny stav a konanie jednotlivých kontrolovaných v súlade s právnymi predpismi, pričom následne popisuje priebeh výberového konania. Na základe toho má kontrolovaný 2 za to, že **žiadnym svojím konaním neparticipoval na výberovom konaní**, ktoré realizoval kontrolovaný 1, a že **neuskutočnil výber**, t. j. úkon, s ktorým je fundamentálne spojené zadanie zákazky podľa zákona o verejnom obstarávaní, resp. smernice 2014/24/EÚ. V tejto súvislosti kontrolovaný 2 podporne poukazuje na [rozsudok SD EÚ zo dňa 02. 06. 2016, C-410/14, Dr. Falk Pharma](#) (body 38 a 40). Kontrolovaný 2 má za to, že ak sa žiadnym úkonom alebo konaním nepodieľal na procese výberu úspešných žiadateľov o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby pre 14 úspešných žiadateľov, **nie je ho možné označiť za subjekt, ktorý porušil povinnosť pri zadaní zákazky postupovať podľa § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní a subjekt, ktorý tak nepostupoval preto, lebo nesprávne uplatnil výnimku podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní.**
321. Rada najskôr poukazuje na to, že táto argumentácia kontrolovaného 2 **súvisí s časťou G. rozhodnutia úradu**, v ktorej úrad posudzoval, či ide o zákazku (viac v bodoch 348 až 356 rozhodnutia úradu) a tiež **súvisí s časťou N. rozhodnutia úradu**, kde sa úrad vyjadroval aj k argumentácii kontrolovaného 2 v tejto súvislosti (viac na str. 451 a nasl. rozhodnutia úradu).
322. Z rozhodnutia úradu vyplýva, že úrad mal za to, že **predmet zákazky skúmaný v tomto konaní (prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby) je prima facie predmetom zákazky (spôsobilým na [obligatórne] obstaranie) podľa predpisov verejného obstarávania**, t. j. napĺňa definičné znaky pojmu „zákazka“ v zmysle práva verejného obstarávania (vrátane prameňov práva EÚ). Úrad mal navyše za to, že na posúdenie skutočnosti, či bola zadaná zákazka, treba nazerať „funkčne“¹⁵¹, a to spoločne na všetky fázy konania kontrolovaných v tom zmysle, že ide o „transakciu, ktorá má viacero fáz“, t. j. kontrolovaný 1 uskutočnil výber a kontrolovaný 2 až 4 uzavreli odplatné zmluvy, pričom toto ich **spoločné konanie napĺňa všetky znaky zákazky**. V tejto súvislosti úrad podporne poukázal na [rozsudok SD EÚ zo dňa 10. 11. 2005, C-29/04, Komisia vs. Rakúsko](#) (bod 41), v ktorom je uvedené, cit.: „Rozhodnutie o tom, s kým bude uzavretá zmluva, preto treba preskúmať so zreteľom na tieto fázy ako celok, ako aj so zreteľom na ich účel, a nielen čisto podľa ich chronologického sledu, ako navrhuje rakúska vláda.“
323. Rada poukazuje na to, že v súvislosti aj s argumentami kontrolovaného 2 vo vzťahu k existencii zákazky, požiadal úrad **BBB, zastúpený CCC** (ďalej len „BBB, zastúpený CCC“), o zodpovedanie nasledovnej otázky, cit.: „1. Má judikatúra Súdneho dvora najmä vo veci C-451/08, *Helmut Müller a C-410/14, Falk Pharma* (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy z 20.05.2021 zo strany kontrolovaného 1 ako aj zo 17.06.2021 zo strany kontrolovaného 2) vplyv na závery uvedené znalcom v Znaleckom posudku 2/2020 a 3/2020 týkajúce sa existencie zákazky?“

¹⁵¹ Pozn. rady: K funkčnému výkladu ustanovení práva EÚ v oblasti verejného obstarávania úrad dal do pozornosti rozsudok SD EÚ zo dňa 13. 12. 2007, C-337/06, *Bayerischer Rundfunk a i.* (body 37 a nasl.), rozsudok SD EÚ zo dňa 01. 02. 2001, C-237/99, *Komisia proti Francúzsku* (body 42 a 43).

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

324. Tento znalec (znalecká organizácia) vypracoval **znalecký posudok č. 5/2021 zo dňa 03. 11. 2021**, v ktorom **v závere** uviedol nasledovnú odpoveď na otázku č. 1, cit.: „*Judikatura Súdneho dvora najmä vo veci C-451/08, Helmut Müller a C-410/14, Falk Pharma (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy z 20.05.2021 zo strany kontrolovaného 1 ako aj zo 17.06.2021 zo strany kontrolovaného 2) nemá vplyv na závery uvedené v Znaleckom posudku 2/2020 a 3/2020 týkajúce sa existencie zákazky.*“

325. Znalec (znalecká organizácia) **v odôvodnení** uvedeného záveru o. i. uviedol, cit.: „(...) Naviac BBB v rámci správnej transpozície a aplikácie smerníc EÚ o verejnom obstarávaní konštatuje, že skutočnosť, či konkrétna služba, resp. zmluva naplňa pojmové znaky **zákazky** uvedené napr. v čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice 2014/25/EÚ (analogicky čl. 2 ods. 1 bod 5, resp. 9 smernice 2014/24/EÚ), je vždy nutné **preskúmať ako celok a so zreteľom na jej účel**,¹⁵² tzn. nie jednotlivo a bez súvislosti s ostatnými znakmi, najmä ak ide o „transakciu, ktorá má viacero fáz“. Konštatujeme, že v tejto súvislosti aj s ohľadom na znenie čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice 2014/25/EÚ¹⁵³ je významným prvkom predovšetkým **odplacnosť zmluvy**. Súdny dvor výslovne konštatuje, že rozhodnutie o tom, s kým bude uzavretá zmluva treba preskúmať so zreteľom na jednotlivé (všetky) fázy ako celok, ako aj so zreteľom na ich účel, a nielen čisto podľa chronologického sledu.¹⁵⁴ Analogické snahy vnútroštátnych orgánov členských štátov Súdny dvor posudzuje aj ako „umelo vytvorené konštrukcie zahrňajúce viacero odlišných etáp.“¹⁵⁵ (...)

Kontrolovaný 1 sa vo svojom vyjadrení z 20.5.2021 (najmä str. 10 a nasl.) a kontrolovaný 2 vo svojom vyjadrení zo 17.06.2021 (najmä str. 37 a nasl.) odvolávajú ďalej aj na **rozsudok Súdneho dvora z 2. júna 2016 vo veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit**¹⁵⁶, z ktorého má v spojení s pôsobnosťou a právomocami kontrolovaného 1 vyplývať, že

i) „výber poskytovateľov záchrannej zdravotnej služby (vrátane kritérií) je stanovený právnymi predpismi, vyhodnocovaný nezávislou komisiou a výsledkami výberu komisie je kontrolovaný 1 viazaný, nepredstavuje „obstarávanie“ v zmysle čl. 1 ods. 2 smernice 2014/24“ (bod 6.2.4. vyjadrenia kontrolovaného 1 z 20.5.2021) a

ii) v spojení s povinnosťami kontrolovaného 2 následne vyplývať, že absencia možnosti výberu uchádzačov kontrolovaným 2, predstavuje absenciu podmienky verejného obstarávania a predpisy o verejnom obstarávaní nie sú uplatniteľné (bod 6.2.5. vyjadrenia kontrolovaného 1 z 20.5.2021 a str. 37 štvrtý odsek vyjadrenia kontrolovaného 2 zo 17.06.2021).

Preskúmaním rozsudku Súdneho dvora z 2. júna 2016 vo veci **C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit** konštatujeme (ako vyplýva predovšetkým z bodov 12 až 16 a 42 rozsudku), že tento sa nezaoberá takým konaním, v rámci ktorého verejný obstarávateľ uzavrie odplacnú zmluvu s jedným úspešným uchádzačom na základe výberu (tzn. postupom obdobným s výberovým konaním a vydaním povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej

¹⁵² **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 10. novembra 2005, Komisia/Rakúsko, C-29/04, EU:C:2005:670, bod 41.“

¹⁵³ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Cit.: „verejné zákazky“ sú odplacné zmluvy uzavreté písomne medzi jedným alebo viacerými hospodárskymi subjektmi a jedným alebo viacerými verejnými obstarávateľmi, ktorých predmetom je uskutočnenie stavebných prác, dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb.“

¹⁵⁴ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 10. novembra 2005, Komisia/Rakúsko, C-29/04, EU:C:2005:670, bod 41.“

¹⁵⁵ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 10. novembra 2005, Komisia/Rakúsko, C-29/04, EU:C:2005:670, bod 40.“

¹⁵⁶ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 2. júna 2016 vo veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit ECLI:EU:C:2016:399.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

zdravotnej služby podľa § 14 a nasl. zákona č.578/2004 Z. z., pričom výsledkom tohto výberového konania a vydaného povolenia je povinné uzatváranie odplatných zmlúv podľa ust. § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z.).

Predmetom prejudiciálnej otázky v rámci veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit je posúdenie, či „zmluva o pristúpení k systému dohôd o zľavách v zmysle § 130a ods. 8 nemeckého Zákonníka sociálneho zabezpečenia, **uzavretá** v rámci konania o prijatí **so všetkými zainteresovanými hospodárskymi subjektmi bez výberu**, predstavuje **verejnú zákazku** v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) smernice 2004/18. Inými slovami, či je pre verejnú zákazku charakteristický **výber** verejného obstarávateľa, **čo v sebe zahŕňa, že vybraný subjekt požíva výlučnosť**“.¹⁵⁷

Postupom verejného obstarávateľa – zdravotnej poisťovne (DAK-Gesundheit) je v rámci veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit uzatvorenie zmlúv (o zľavách) **so všetkými podnikmi, ktoré prejavili záujem a splňali kritériá, a ďalej uzavretie rovnakých dohôd s každým z týchto podnikov, ktorých znenie bolo vopred určené a nebolo možné ho zmeniť. Okrem toho každý ďalší podnik splňajúci tieto kritériá mal ešte možnosť pristúpiť za rovnakých podmienok k systému dohôd o zľavách počas obdobia jeho platnosti.**¹⁵⁸

Súdny dvor v rozsudku z 2. júna 2016 vo veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit určil, že článok 1 ods. 2 písm. a) smernice 2004/18 (tzn. súčasný čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice 2014/24/EÚ) sa má vykladať v tom zmysle, že **verejnú zákazku v zmysle tejto smernice nepredstavuje systém dohôd, akým je systém dotknutý vo veci samej, ktorým verejnoprávny subjekt má v úmysle nadobúdať tovary na trhu tým, že počas celého obdobia platnosti tohto systému bude uzatvárať zmluvy s každým hospodárskym subjektom, ktorý sa zaviazal dodávať dotknutý tovar za vopred stanovených podmienok bez toho, aby vykonal výber medzi zainteresovanými subjektmi, a počas celého obdobia platnosti takéhoto systému týmto subjektom umožní k uvedenému systému pristúpiť.**

Konštatujeme, že skutkové okolnosti a celkové právne posúdenie v rámci rozsudku Súdneho dvora vo veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit, **nemožno stotožniť s posúdením obstarávania zákazky, predmetom ktorej je prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby podľa legislatívy SR, z dôvodu jasnej odlišnej skutkovej situácie a následného aplikovateľného právneho základu.**

Právna argumentácia Súdneho dvora vo veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit, podľa ktorej:

„**Výber ponuky, a teda úspešného uchádzača**, sa tak ukazuje ako prvok, ktorý úzko súvisí s právnou úpravou verejných zákaziek stanovenou touto smernicou a v dôsledku toho s pojmom „**verejná zákazka**“ v zmysle jej článku 1 ods. 2 písm. a)“¹⁵⁹ (tzn. súčasný čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice 2014/24/EÚ),

musí nadväzovať na „výber ponuky, a teda úspešného uchádzača“ v kontexte posúdenia postupu ustanoveného najmä v § 14 zákona č. 578/2004 Z. z. a § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z., resp. ďalších súvisiacich noriem SR.

Konštatujeme, že aj citovaná právna argumentácia Súdneho dvora kontrolovaným 1 a 2 v rozsudku C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit je relevantná pre posúdenie zákazky v zmysle citovaných právnych predpisov SR, pričom argumentácia

¹⁵⁷ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 2.6.2016 vo veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit, ECLI:EU:C:2016:399, bod 21.“

¹⁵⁸ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. júna 2016 vo veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit, ECLI:EU:C:2016:399, body 13 a 14.“

¹⁵⁹ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 2. júna 2016 vo veci C-410/14, Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit, ECLI:EU:C:2016:399, bod 38.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

Súdneho dvora v rámci citovaného rozsudku nemá vplyv na závery uvedené v Znaleckom posudku BBB 2/2020 a 3/2020 týkajúce sa existencie zákazky (najmä str. 26 až 30). (...)“

326. Rada vo vzťahu k argumentácii kontrolovaného 2 v tejto časti odvolania uvádza, že **súhlasí s funkčným výkladom úradu**, a síce, že **jednotlivé úkony kontrolovaných treba posudzovať ako spoločné konanie, ktoré napĺňa znaky zákazky** tak, ako to úrad uviedol napr. na str. 461 rozhodnutia úradu, cit.: „(...) *V tejto súvislosti úrad opätovne poukazuje na skutočnosť, že v skúmanom prípade realizáciou výberového konania došlo k záväznému a výlučnému výberu úspešných uchádzačov podľa § 14 zákona č. 578/2004 Z. z. a súvisiacich zdravotníckych právnych predpisov (1 subjekt pre 1 sídlo záchranej zdravotnej služby), a následne boli kontrolovanými 2, 3 a 4 uzatvorené príslušné zmluvy podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z.*

Vzhľadom na uvedené má úrad za to, že aj právna argumentácia Súdneho dvora EÚ v rozsudku C-410/14 Dr. Falk Pharma GmbH proti DAK-Gesundheit prezentovaná zo strany kontrolovaného 2 je relevantná pre posúdenie zákazky, avšak argumentácia Súdneho dvora EÚ v rámci citovaného rozsudku, uvedená kontrolovaným 2 vo vyjadrení, nie je spôsobilá spochybniť skutočnosť, že výber úspešných uchádzačov a nadväzujúce uzatváranie zmlúv s úspešnými uchádzačmi podľa slovenských právnych predpisov predstavuje zákazku podľa čl. 2 ods. 1 bod 5 smernice 2014/24/EÚ. (...)“

327. Rada má za to, že v tomto prípade je nevyhnutné pre účely právneho posúdenia zobrať do úvahy celú „transakciu“ ako celok a nie jednotlivo/oddelené len jej fázy. **V rámci tohto spoločného konania kontrolovaných subjektov bol uskutočnený aj výber**, t. j. úkon, s ktorým je fundamentálne spojené zadanie zákazky podľa zákona o verejnom obstarávaní, resp. smernice 2014/24/EÚ. Rada teda **nesúhlasí s pohľadom kontrolovaného 2**, a teda, že by sa jeho konanie malo posudzovať osobitne, nezávisle od konania kontrolovaného 1, ktorý podľa neho uskutočnil výberové konanie.
328. Podľa rady tak **kontrolovaný 2 neuviedol v tejto časti odvolania žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť pravdivosť záverov úradu a s ktorými by sa úrad nevysporiadal už v prvostupňovom konaní.**

K časti III. E. odvolania kontrolovaného 2

329. Rada poukazuje na to, že na argumentáciu kontrolovaného 2 v časti III. A. odvolania ďalej nadväzuje argumentácia kontrolovaného 2 v časti III. E. odvolania. V časti III. E. odvolania kontrolovaný 2 pritom uvádza, že realizáciou povinnosti podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z.¹⁶⁰ kontrolovaný 2 žiadnym spôsobom nielen **neovplyvnil verejné obstarávanie, ale neovplyvnil ani výber poskytovateľov záchranej zdravotnej služby a ani negatívne neovplyvnil** (a ani potenciálne nemohol) **hospodársku súťaž medzi nimi**. Podľa kontrolovaného 2, keďže **nebol žiadnym spôsobom zapojený do výberu poskytovateľov záchranej zdravotnej služby, nemohlo jeho konanie spôsobiť taký následok, aký vyžaduje § 175 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, teda mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, ergo privodiť škodu záujemcom alebo uchádzačom o prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby**.
330. V tejto súvislosti rada poukazuje na časť **O. rozhodnutia úradu**, konkrétne na bod 644 rozhodnutia úradu, cit.: „Vplyv uvedených zistených porušení na výsledok verejného obstarávania spočíva v skutočnostiach, ako konštatuje aj Súdny dvor EÚ, že v prípade, ak sa subjekt povinný postupovať podľa predpisov verejného obstarávania vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu, koncesnú zmluvu alebo rámcovú dohodu podľa predpisov verejného obstarávania, spôsobom alebo postupom ustanoveným predpismi verejného obstarávania, ide

¹⁶⁰ Pozn. rady: povinnosť uzatvárať zmluvy s každým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby
Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

o najzávažnejšie porušenie pravidiel verejného obstarávania, ktoré v podstate spočíva v zadaní zákazky mimo postupov tam, kde to nebolo právnymi predpismi (verejného obstarávania) odôvodnené. Tento protiprávny skutok je porušením v zásade všetkých základných princípov verejného obstarávania a je spáchaný aj vtedy, ak subjekt povinný postupovať podľa predpisov verejného obstarávania uzavrie zmluvu bez toho, aby použil akýkoľvek postup podľa predpisov verejného obstarávania, ale aj vtedy, ak použije menej prísny postup, ako mu prikazujú predpisy verejného obstarávania. (...)“

331. Z uvedeného podľa rady vyplýva, že ak subjekt povinný postupovať podľa predpisov verejného obstarávania uzavrie zmluvu bez toho, aby použil akýkoľvek postup podľa predpisov verejného obstarávania, toto jeho konanie je konaním s vplyvom na výsledok verejného obstarávania.
332. Rada má za to, že **kontrolovaný 2 prispel svojim čiastkovým konaním** (uzavretie zmlúv s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti), v rámci spoločného konania kontrolovaných subjektov, ktoré predstavuje na základe funkčného výkladu¹⁶¹ zákazku, **k tomu, že nebolo vo vzťahu k danému predmetu zákazky postupované podľa predpisov verejného obstarávania, a teda, že predmetná zákazka bola neoprávnene zadaná mimo postupov verejného obstarávania, čo je potrebné vyhodnotiť ako konanie s vplyvom na výsledok verejného obstarávania.**
333. Podľa rady na základe uvedeného tak **možno vo vzťahu ku konaniu kontrolovaného 2 konštatovať, že išlo o konanie s vplyvom na výsledok verejného obstarávania, a teda argumentácia kontrolovaného 2 v tejto časti odvolania v tomto konaní neobstoí.**
334. Rada ďalej poukazuje na argumentáciu kontrolovaného 2 v odvolaní, cit.:
- „Odvolateľ konštatuje, že úrad v odvolaní napadnutom rozhodnutí nepreukázal a ani sa nezoberal skutočnosťou, akým spôsobom došlo vo výberovom konaní na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby vyhláseného dňa 14. 6. 2019 k vplyvu na hospodársku súťaž, zvýhodneniu alebo znevýhodneniu akýchkoľvek súkromných poskytovateľov ambulancie záchrannej zdravotnej služby.*
- V skutočnosti by totiž nebol rozdiel v súťaži realizovanej vo výberovom konaní, ktoré kontrolovaný 1 vykonal podľa zákona č. 578/2004 Z. z. a verejným obstarávaním, ktoré by realizoval ten istý verejný obstarávateľ podľa ZVO. Úrad tak nepreukázal a ani neuviedol akým spôsobom realizácia výberového konania podľa zákona č. 578/2004 Z. z. zvýhodnila alebo znevýhodnila konkrétnych súkromných poskytovateľov služieb v porovnaní s ich konkurentmi a tak následne nepreukázal a ani neuviedol, v čom a akým spôsobom došlo k narušeniu hospodárskej súťaže – vplyvu na výsledok verejného obstarávania (kde a ako sa tento vplyv prejavil v rámci súťaže a postavenia hospodárskych subjektov).“*
335. Rada v tejto súvislosti uvádza, že so záverom kontrolovaného 2, podľa ktorého by nebol rozdiel v súťaži vo výberovom konaní, ktoré realizoval kontrolovaný 1 a vo verejnom obstarávaní, ktoré by ten istý subjekt realizoval podľa zákona o verejnom obstarávaní, sa v žiadnom prípade **nemožno stotožniť.**
336. Pokiaľ by totiž kontrolovaný 1 realizoval verejné obstarávanie, nielenže by ho bol povinný vyhlásiť v Úradnom vestníku EÚ a vo Vestníku verejného obstarávania a aplikovať v ňom právne inštitúty podľa zákona o verejnom obstarávaní, ale súčasne by sa na predmetné verejné obstarávanie vzťahovali aj revízne postupy vo verejnom obstarávaní (námietky podľa zákona o verejnom obstarávaní), ktoré majú svoj základ v smernici Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, z ktorej článkov 1 a 2 vyplýva, že **rozhodnutia prijaté verejnými obstarávateľmi musia**

¹⁶¹ Pozn. rady: Viac v časti „**K časti III. A. odvolania kontrolovaného 2**“ tohto rozhodnutia.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

byť účinne a predovšetkým čo najskôr preskúmané v súlade s podmienkami stanovenými v článkoch 2 až 2f tejto smernice z dôvodu, že týmito rozhodnutiami sa porušilo právo Spoločenstva v oblasti verejného obstarávania alebo vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa toto právo transponuje, a že postupy preskúmania podľa tejto smernice musia byť dostupné prinajmenšom každej osobe, ktorá má alebo mala záujem o získanie určitej zákazky a ktorá bola poškodená alebo existuje riziko poškodenia údajným porušením.

337. V prípade realizácie verejného obstarávania by teda tento proces musel byť realizovaný v súlade s inštitútmi upravenými v zákone o verejnom obstarávaní (ktoré v danom prípade neboli aplikované) a súčasne by sa záujemcovia a uchádzači v tomto procese mohli domáhať nápravy prostredníctvom revízných postupov upravených v tomto zákone, t. j. by napr. mohli namietať proti podmienkam výberového konania, ako aj proti vyhodnoteniu ponúk, pričom o ich námietkach by rozhodoval Úrad pre verejné obstarávanie.
338. Okrem toho, v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní by neúspešní uchádzači museli byť výslovne informovaní kontrolovaným 1 o možnosti podať námietky proti vyhodnoteniu ponúk, ako aj o lehote na ich podanie v informácii o výsledku vyhodnotenia ponúk, ktorá by súčasne musela obsahovať informáciu o charakteristikách a výhodách prijatej ponuky úspešného uchádzača (§ 55 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní).
339. V predmetnom výberovom konaní však **neúspešní žiadatelia nemali žiadnu možnosť domáhať sa nápravy**, čo jednoznačne vyplýva už z dokumentu kontrolovaného 1 „*PODMIENKY výberového konania na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby*“ zo dňa 14. 06. 2019, v ktorom sa v časti A „Všeobecné informácie“ bod A.10 na konci uvádza, cit.: „*Proti výsledkom výberového konania nemôže žiadateľ podať námietky resp. žiadosť o nápravu.*“
340. Rada tiež v tejto súvislosti poukazuje na postup, ktorý bol aplikovaný voči neúspešným žiadateľom v predmetnom výberovom konaní: žiadateľovi¹⁶² bolo doručené **rozhodnutie o tom, že jeho žiadosť sa zamietá**, pretože vo výberovom konaní, cit.: „*nezískal najvyšší počet bodov za kritériá podľa § 14 ods. 9 zákona č. 578/2004 Z. z., čím nesplnil podmienku na vydanie povolenia úspešne absolvovať výberové konanie a získať najvyšší počet bodov ustanovenú v § 12 ods. 4 písm. b) zákona č. 578/2004 Z. z.*“ V rozhodnutí bol žiadateľ informovaný, že získal, cit.: „*celkovo 122,7 bodov z celkového počtu 150 bodov*“ a že, cit.: „*Celkové poradie účastníkov výberového konania je nasledovné:*
1. III
2. HHH.“
341. V závere rozhodnutia bol žiadateľ poučený, cit.: „*Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, právny odbor, Želova 2, 829 24 Bratislava 25. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.*“
342. Žiadateľ podal proti rozhodnutiu **odvolanie**, v ktorom o. i. uviedol, cit.: „*Žiadateľovi nie je z Rozhodnutia zrejmé, z akého dôvodu a na základe akého hodnotenia členov Komisie získal len 122,7 bodov z celkového počtu 150 bodov a z akého dôvodu členovia Komisie posúdili ponuku predloženú iným žiadateľom ako lepšiu. V Rozhodnutí absentuje aj údaj o výške bodov pridelených spoločnosti III (...), a preto Žiadateľ nevie na základe Rozhodnutia posúdiť, či členovia Komisie udelili uvedenej spoločnosti viac bodov a v akej výške a či uvedená spoločnosť bola naozaj úspešnejšia ako Žiadateľ. (...) Z Rozhodnutia nevyplýva, čo viedlo Komisiu k záveru o neúspešnosti Žiadateľa vo výberovom konaní, v čom splnil stanovené*

¹⁶² Pozn. rady: Ako príklad rada uvádza rozhodnutie č. 62574/2019 zo dňa 12. 08. 2019 vo veci žiadateľa HHH, týkajúce sa sídla stanice Pezinok 2.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

hodnotiace kritériá na nižšej úrovni ako úspešný žiadateľ, prípadne aké bolo bodové ohodnotenie splnenia jednotlivých kritérií u Žiadateľa. “

343. O odvolaní rozhodol zástupca predsedu kontrolovaného 1 **v konaní o rozklade** tak, že ho **zamietol** a prvostupňové rozhodnutie potvrdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia o. i. konštatoval, cit.: „Z ustanovenia § 2 ods. 2 vyhlášky MZ SR č. 89/2013 Z. z. vyplýva, že poradie úspešnosti žiadateľov na konkrétne sídlo je dané poradím žiadateľov zoradených podľa počtu získaných bodov, prvým v poradí je žiadateľ, ktorý získal najvyšší počet bodov (...) Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že úspešný uchádzač výberového konania o vydanie povolenia (...) v sídle stanice Pezinok 2 dosiahol vyšší počet bodov ako účastník konania.

Zástupca predsedu úradu zo zhromaždeného spisového materiálu zistil, že prvostupňový správny orgán pri vydávaní prvostupňového správneho rozhodnutia vychádzal z predloženej správy o výsledku výberového konania pre sídlo Pezinok 2, ktorá v súlade s § 14 ods. 12 zákona č. 578/2004 Z. z. obsahuje vyhodnotenie žiadostí o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie ZZS od každého člena výberovej komisie a vytvorené poradie účastníkov konania od každého člena výberovej komisie.

*(...) zákonná úprava obsiahnutá v ustanoveniach zákona č. 578/2004 Z. z. zveruje proces výberového konania, kompetencie, ako aj určenie úspešného účastníka o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie ZZS výlučne výberovej komisii. **Žiadny všeobecne záväzný právny predpis nezveril úradu právomoc na preskúmavanie postupu, či vyhodnocovania a pridelovania bodov jednotlivým žiadostiam o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie ZZS výberovou komisiou.** (...)*

Zástupca predsedu úradu zároveň uvádza, že zákonodarca reštriktívne obmedzil kompetenciu úradu pri rozhodovaní o žiadostiach, keď v § 14 ods. 11 zákona č. 578/2004 Z. z. ustanovil viazanosť úradu výsledkami výberového konania. Preto aj v prípade, ak členovia výberovej komisie pridelili odlišný počet bodov za rovnaké kritériá tak správny orgán nemá právomoc preskúmať počet pridelených bodov, ani vrátiť výberovej komisii správu a zaviazať ju povinnosťou prideliť za splnenie rovnakých kritérií rovnaký počet bodov, nakoľko by išlo o neoprávnený zásah do činnosti výberovej komisie, ktorá je podľa zákona č. 578/2004 Z. z. a vyhlášky č. 89/2013 Z. z. (...) jediným orgánom oprávneným na hodnotenie žiadosti a pridelovanie bodov za hodnotiace kritériá. “

344. Rada v tejto súvislosti dodáva, že v **Správe o výsledku výberového konania**, na ktorú poukazuje rozhodnutie o rozklade, sa uvádza, že v rámci výberového konania vyhláseného na 328 sídiel staníc záchrannej zdravotnej služby bolo podaných 729 žiadostí o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby. Ďalej sú v predmetnej správe uvedené bodové hodnotenia jednotlivých členov komisie za jednotlivé kritériá uvedené v § 14 ods. 9 písm. a) až d) zákona č. 578/2004 Z. z.,¹⁶³ a to **číslicou**, ako aj súčet pridelených bodov. V predmetnej správe **sa nenachádza žiadne odôvodnenie prideleného počtu bodov**. V nadväznosti na uvedené rada dáva do pozornosti konštatovanie prvostupňového správneho orgánu kontrolovaného 1 v dokumente „Rozklad vo veci rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby v sídle Pezinok 2 – predloženie druhostupňovému správnomu orgánu“ zo dňa 27. 09. 2019, cit.: „K odôvodneniu pridelovaných bodov členmi výberovej komisie prvostupňový správny orgán uvádza, že **zákon č. 578/2004 Z. z. nezaväzuje členov výberovej komisie na odôvodnenie výšky pridelených bodov za jednotlivé hodnotiace kritériá, neukladá výberovej komisii povinnosť**

¹⁶³ **Pozn. rady:** Predmetnými kritériami sú: a) personálne zabezpečenie prevádzkovania ambulancie záchrannej zdravotnej služby, b) materiálno-technické vybavenie ambulancie záchrannej zdravotnej služby, c) výška peňažných prostriedkov vinkulovaných v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, ak sa ich vinkulácia vyžaduje [§ 13 ods. 8 písm. c)], d) projekt stratégie a rozvoja záchrannej zdravotnej služby.

uviesť v správe úvahu, na základe ktorej členovia výberovej komisie dospeli ku konkrétnemu počtu pridelených bodov, ani povinnosť uviesť porovnanie žiadostí o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie ZZS všetkých účastníkov výberového konania a ich kvalitatívnych rozdielov. Uviesť odôvodnenie výšky pridelených bodov nevyžaduje ani vyhláška č. 89/2013 Z. z., ktorá konkretizuje spôsob hodnotenia jednotlivých kritérií uvedených v § 14 ods. 9 zákona č. 578/2004 Z. z. Pri samotnom vydávaní rozhodnutia je úrad ako správny orgán podľa § 14 ods. 11 zákona č. 578/2004 Z. z. viazaný výsledkom výberového konania a je povinný pri rozhodovaní vychádzať zo správy ako podkladu rozhodnutia.

Zákon č. 578/2004 Z. z., ani iný všeobecne záväzný právny predpis nezveril úradu právomoc preskúmať, ako výberová komisia vyhodnotila jednotlivé žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie ZZS a na základe akej úvahy prideliť body účastníkom výberového konania za jednotlivé hodnotiace kritériá. Správny orgán nie je vo vzťahu k výberovej komisii v nadriadenom vzťahu a z právnej úpravy mu nevyplýva oprávnenie ukladať výberovej komisii príkazy alebo pokyny, akým spôsobom má výberová komisia konať, ani čo má byť obsahom správy. Prípadná požiadavka správneho orgánu na doplnenie odôvodnenia pridelených bodov výberovou komisiou by bola neoprávneným zásahom do nezávislej činnosti výberovej komisie, pretože právna úprava neukladá výberovej komisii povinnosť odôvodniť počet pridelených bodov jednotlivým uchádzačom výberového konania, ani neobsahuje oprávnenie správneho orgánu takéto odôvodnenie od výberovej komisie požadovať.“

345. Z uvedeného vyplýva, že v Správe o výsledku výberového konania sa nachádzajú len počty bodov pridelené jednotlivými členmi komisie žiadateľovi za jednotlivé kritériá (napr. 9, 8, 7, 7,2, 9,5), avšak bez akéhokoľvek odôvodnenia, prečo niektorí členovia komisie za určité kritérium prideliť žiadateľovi 9 bodov, iní členovia 8 bodov a ďalší člen za to isté kritérium prideliť žiadateľovi 9,5 bodov. V predmetnej správe sa nenachádza ani žiadne porovnanie žiadosti žiadateľa so žiadosťou druhého žiadateľa, ktorý získal vyšší počet bodov a ani odôvodnenie, prečo členovia komisie prideliť druhému žiadateľovi vyšší počet bodov.
346. Ďalej z uvedeného vyplýva, že ani na základe odvolania, ktoré žiadateľ doručil kontrolovanému 1 proti rozhodnutiu o zamietnutí jeho žiadosti (na základe poučenia, ktoré bolo v rozhodnutí uvedené), nebol vykonaný žiadny prieskum hodnotenia žiadostí, t. j. prieskum spôsobu pridelenia bodov členmi výberovej komisie za jednotlivé kritériá, ktoré, vychádzajúc z uvedeného, má znaky svojvoľe, arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti.
347. Predmetný spôsob hodnotenia žiadostí absolútne nespĺňa štandardy hodnotenia vyplývajúce z právnej úpravy verejného obstarávania, ako aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ, na ktoré už opakovane poukázal aj Krajský súd v Bratislave napr. v rozsudku sp. zn. [2S/250/2009](#) zo dňa 08. 02. 2012, v ktorom konštatoval, že základnou povinnosťou obstarávateľa je pri zadávaní zákaziek uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti, ktoré musí obstarávateľ dodržiavať pri všetkej svojej činnosti v rámci verejného obstarávania. Ďalej súd v predmetnom rozsudku konštatoval, cit.: „Zásada rovnakého zaobchádzania je pritom určitou špecifikáciou všeobecnejšej zásady nediskriminácie. Podstatou tejto zásady je pravidlo, že žiadny z dodávateľov, záujemcov alebo uchádzačov nesmie byť priamo alebo nepriamo, vedome alebo nevedome zvýhodnený alebo nezvýhodnený oproti iným subjektom v rovnakom postavení. (...) V rozpore s touto zásadou, a teda aj so ZVO, je akékoľvek konanie obstarávateľa, ktoré by robilo verejné obstarávanie nečitateľné, nekontrolovateľné alebo horšie kontrolovateľné. Najvyšší správny súd ČR v rozsudku č. j. 5 Afs 131/2007-131 zo dňa 12.05.2008 skonštatoval, že k porušeniu zásady transparentnosti môže dôjsť vtedy, pokiaľ sa v postupe obstarávateľa vyskytujú také prvky, ktoré by obstarávanie urobili nekontrolovateľným, resp. horšie kontrolovateľným, nečitateľným, neprehľadným alebo ktoré by vzbudzovali pochybnosti o pravých dôvodoch jednotlivých krokov obstarávateľa.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

*Tento záver je v plnom súlade s výkladom tejto zásady zo strany Súdneho dvora EÚ. Aj keď čl. 102 ZFEÚ nedopadá expressis verbis na oblasť verejných zákaziek, možno ho pre účely interpretácie pojmu diskriminácia per analogiam použiť i pre túto oblasť. Ide totiž o princíp aplikovateľný pre celú oblasť súťažného práva. **Transparentnosť procesu zadávania verejných zákaziek je nielen podmienkou existencie účinnej konkurencie medzi dodávateľmi, ale aj predpokladom účelného vynakladania verejných prostriedkov.** Napr. stanovisko generálnej advokátky Stix-Hackl vo veci Coname, cit. v bode (42), ktoré zhrňa doterajšiu judikatúru Súdneho dvora, uvádza, že **transparentnosť podľa smerníc obsahuje viac než samotné aspekty spojené s publicitou konkrétnych verejných súťaží** (bod 88). **Okrem toho princíp transparentnosti predstavuje hlavnú zásadu pre celé verejné obstarávanie. S ohľadom na práve uvedené možno uzavrieť, že podmienkou dodržania zásady transparentnosti je priebeh verejného obstarávania takým spôsobom, ktorý sa navonok javí ako férový a riadny. Motívy jednotlivých osôb participujúcich na výbere uchádzačovo zákazku (či by išlo o motívy plne zákonné, dané len neschopnosťou navonok pôsobiť férovo a riadne, event. nezákonné alebo dokonca kriminálne) sú v tomto ohľade pre posúdenie porušenia zásady transparentnosti irelevantné. Porušenie zásady transparentnosti nastáva nezávisle na tom, či sa podarí preukázať konkrétne porušenie niektorej zákonnej povinnosti** (rozsudok NSS ČR č. j. 1 Afs 45/2010-159 zo dňa 15. 09. 2010).“*

348. Rovnako možno konštatovať, že ani uvedený štandard prieskumu hodnotenia žiadostí, ktorý bol aplikovaný v predmetnom prípade zo strany kontrolovaného 1, a z ktorého *de facto* vyplýva, že výsledok vyhodnotenia uskutočnený výberovou komisiou nemožno preskúmať, pretože komisia ho nie je povinná odôvodniť a žiaden orgán nie je oprávnený preskúmať postup vyhodnocovania pridelenia bodov členmi komisie jednotlivým žiadostiam, nespĺňa základné atribúty prieskumu vo verejnom obstarávaní a absolútne nerešpektuje princípy verejného obstarávania, vyjadrené v § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, ktoré sú verejní obstarávatelia povinní dodržiavať, predovšetkým princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov a princíp transparentnosti.
349. Na základe uvedeného je zrejmé, že pokiaľ by takýto spôsob hodnotenia, ktorý v danom prípade uskutočnila výberová komisia, bol realizovaný v procese verejného obstarávania podľa zákona o verejnom obstarávaní, zúčastnené hospodárske subjekty by mali možnosť proti nemu podať námietky, o ktorých by rozhodoval Úrad pre verejné obstarávanie (nie kontrolovaný 1), a to na základe štandardov ustálených v právnej úprave verejného obstarávania, t. j. s dôrazom na princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov a princíp transparentnosti.
350. Z uvedeného súčasne vyplýva, že takýto spôsob hodnotenia, ktorý v danom prípade uskutočnila výberová komisia, by s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou nebol aprobovaný v rámci výkonu dohľadu nad verejným obstarávaním, ktorý realizuje Úrad pre verejné obstarávanie v konaní o námietkach neúspešných uchádzačov. Na základe uvedeného je názor kontrolovaného 2, cit.: „*V skutočnosti by totiž nebol rozdiel v súťaži realizovanej vo výberovom konaní, ktoré kontrolovaný 1 vykonal podľa zákona č. 578/2004 Z. z. a verejným obstarávaním, ktoré by realizoval ten istý verejný obstarávateľ podľa ZVO.*“ potrebné považovať za ničím nepodložený a nezodpovedajúci skutkovému stavu veci. **Práve naopak, výsledok súťaže, ktorá by bola realizovaná postupmi podľa zákona o verejnom obstarávaní, by bol nepochybne odlišný, a to vzhľadom na oprávnenie zúčastnených subjektov podať námietky proti vyhodnoteniu realizovanému výberovou komisiou, o ktorých by rozhodoval Úrad pre verejné obstarávanie, zohľadňujúc právnu úpravu verejného obstarávania** (napr. povinnosť verejného obstarávateľa informovať neúspešných uchádzačov o výhodách a charakteristikách ponuky úspešného uchádzača), **ako aj princípy verejného obstarávania**, ktoré sú základným interpretačným kľúčom pri výklade a aplikácii každého jednotlivého ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní a ktoré nepripúšťajú, aby sa v procese

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

verejného obstarávania (vrátane postupu výberovej komisie) vyskytli také prvky, ktoré by verejné obstarávanie urobili nekontrolovateľným, horšie kontrolovateľným, nečitateľným, neprehľadným alebo ktoré by vzbudzovali pochybnosti o pravých dôvodoch jednotlivých krokov verejného obstarávateľa (resp. výberovej komisie).

351. K argumentácii kontrolovaného 2, cit.: „*Úrad tak nepreukázal a ani neuviedol akým spôsobom realizácia výberového konania podľa zákona č. 578/2004 Z. z. zvýhodnila alebo znevýhodnila konkrétnych súkromných poskytovateľov služieb v porovnaní s ich konkurentmi a tak následne nepreukázal a ani neuviedol, v čom a akým spôsobom došlo k narušeniu hospodárskej súťaže – vplyvu na výsledok verejného obstarávania (kde a ako sa tento vplyv prejavil v rámci súťaže a postavenia hospodárskych subjektov).*“ preto rada uvádza, že v napadnutom rozhodnutí Úrad pre verejné obstarávanie správne poukázal na to, že vplyv uvedených zistených porušení na výsledok verejného obstarávania spočíva v skutočnostiach, ako konštatuje aj Súdny dvor EÚ, že v prípade, ak sa subjekt povinný postupovať podľa predpisov verejného obstarávania vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu podľa predpisov verejného obstarávania, ide o najzávažnejšie porušenie pravidiel verejného obstarávania, keďže tento protiprávny skutok je porušením všetkých základných princípov verejného obstarávania a je celkom zjavne v rozpore s hlavným cieľom predpisov Spoločenstva v oblasti verejného obstarávania, ktorým je voľný pohyb služieb a otvorenie neskreslenej hospodárskej súťaže.¹⁶⁴ Z uvedeného nepochybne vyplýva, že neaplikovaním pravidiel a postupov podľa zákona o verejnom obstarávaní boli zúčastneným subjektom odňaté nielen procesné garancie upravené týmto zákonom, ktorých cieľom je zabezpečiť transparentnosť a férovosť súťaže, ale aj právo na účinné preskúmanie výsledku výberového konania v konaní o námietkach podľa tohto zákona (vyplývajúce účastníkom procesu verejného obstarávania zo smernice 89/665/EHS), a to ešte v štádiu pred uzavretím zmlúv s úspešnými žiadateľmi, ktorým boli udelené povolenia.

K časti III. B. odvolania kontrolovaného 2

352. V časti III. B. odvolania kontrolovaný 2 uvádza najskôr svoje **výhrady voči odbornému stanovisku zo dňa 17. 12. 2020** a následne aj **voči zvyšným 8 znaleckým posudkom**.
353. Konkrétne kontrolovaný 2 vo vzťahu k odbornému stanovisku, ktoré vypracovala EEE, uvádza, že predstavuje **nezákonný podklad na rozhodnutie z dôvodu, že ho vypracovala osoba, ktorá nemá spôsobilosť na výkon znaleckej činnosti** podľa zákona č. 382/2004 Z. z. (nie je zapísaná v zozname znalcov a úrad nemôže uplatniť a ani neuplatnil postup podľa § 15 zákona č. 382/2004 Z. z.)¹⁶⁵. Podľa kontrolovaného 2, cit.: „*Totíž ak ZVO v rámci jednotlivých svojich ustanovení jasne a určito odkazuje konkrétne na „znalecký posudok“ alebo „odborné stanovisko“ (napr. §§ 151 ods. 3, 166 ods. 3, a najmä 173 ods. 8 ZVO v znení účinnom do 30.06.2022), jednoznačne tým označuje výlučne dva z viacerých možných znaleckých úkonov podľa § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z.*“ Podľa kontrolovaného 2 úrad teda postupoval **v rozpore s § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní**¹⁶⁶.

¹⁶⁴ Pozn. rady: Napr. bod 1 preambuly smernice 2014/24/EÚ.

¹⁶⁵ Pozn. rady: V § 15 zákona č. 382/2004 Z. z. je uvedené, cit.: „**§ 15 Výkon činnosti osobami nezapísanými v zozname**

(1) V konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci možno ustanoviť za znalca, tlmočníka alebo prekladateľa aj osobu, ktorá nie je zapísaná v zozname, ak má potrebné predpoklady, súhlasí s ustanovením a

a) v príslušnom odbore alebo odvetví nie je zapísaná žiadna osoba alebo

b) osoba zapísaná v zozname nemôže úkon vykonať alebo vykonanie úkonu by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo nákladmi.

(2) Znalec, tlmočník alebo prekladateľ ustanovený podľa odseku 1 môže vykonať úkon, len ak zložil sľub podľa § 5 ods. 7 pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci, ktorý ho ustanovil za znalca, tlmočníka alebo prekladateľa.“

¹⁶⁶ Pozn. rady: Podľa § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní (v relevantnom znení) úrad môže prerušiť konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného s cieľom získať odborné stanovisko alebo znalecký posudok. Od vydania rozhodnutia o prerušení konania do doručenia odborného stanoviska alebo znaleckého posudku úradu Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

354. V tejto súvislosti rada uvádza, že sa **nestotožňuje** s vyššie uvedeným vyjadrením kontrolovaného **2 o nesúlade postupu úradu s § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní**. Podľa dlhodobej praxe úradu a rady **podklad rozhodnutia tvoria nielen odborné stanoviská znalcov zapísaných v zozname znalcov podľa zákona č. 382/2004 Z. z. (ďalej len „zákon o znalcoch“), ale aj odborné stanoviská iných subjektov, ktoré vzhľadom na svoje vzdelanie, postavenie alebo činnosť sú spôsobilé sa odborne vyjadriť k otázkam odborného charakteru posudzovaným úradom alebo radou.**

355. Na základe uvedeného rada podporne poukazuje napr. na [rozhodnutie rady č. 2230-9000/2020 zo dňa 16. 04. 2020](#), v ktorom sa rada vysporiadala s obdobnou argumentáciou navrhovateľa týkajúcou sa odborného stanoviska ako podkladu pre rozhodnutie nasledovne, cit.: „(...) 381. *Navrhovateľ* v tejto časti odvolania poukazuje, že úrad zakladá rozhodnutie úradu na **odbornom stanovisku**, ktoré podľa názoru navrhovateľa **nemôže tvoriť podklad pre vydanie rozhodnutia, pretože ho podal neoprávnená osoba AB**. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukazuje na zákon o znalcoch a uvádza, že znalec úradu **nie je zapísaný do zoznamu znalcov** vedenom podľa zákona o znalcoch. Ďalej uvádza, že zákon o znalcoch je vo vzťahu k zákonu o verejnom obstarávaní *lex specialis*, pričom zákon o verejnom obstarávaní jeho uplatnenie ani nevyklučuje, ani neuvádza osobitnú úpravu „odborného vyjadrenia“, ale používa pojem „odborné stanovisko“, ktoré zákon o znalcoch definuje ako úkon znaleckej činnosti. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje aj na § 3 ods. 3 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov v aktuálnom znení, z ktorého vyplýva, že pre pojem definovaný v jednom právnom predpise nemôže iný právny predpis vytvárať iný význam. (...)“

383. *Kontrolovaný* sa vyjadril k vyššie uvedeným skutočnostiam tak, že poukazuje na § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní, ktoré **neobsahuje v súvislosti s pojmom „odborné stanovisko“ odkaz na zákon o znalcoch**, ako osobitný predpis, **preto je zjavné, že zákonodarca nemal pod pojmom „odborné stanovisko“ uvedeným v § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní na mysli odborné stanovisko ako úkon znaleckej činnosti podľa § 16 zákona o znalcoch**. Pokiaľ by to tak bolo, uviedol by zákonodarca v ustanovení § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní odkaz aj na ostatné úkony znaleckej činnosti podľa § 16 ods. 1 zákona o znalcoch. Pojem „odborné stanovisko“ sa v právnom poriadku Slovenskej republiky vyskytuje v nejednom predpise, pričom je evidentné, že ho nevydávajú znalci zapísaní v zozname znalcov podľa zákona o znalcoch, pričom poukazuje na ustanovenia rôznych iných predpisov v ktorých sa tento pojem vyskytuje zjavne nie ako úkon znaleckej činnosti podľa zákona o znalcoch.

384. *Kontrolovaný* ďalej poukazuje na **dlhodobú rozhodovaciu prax úradu aj rady**, kedy napríklad ako **podklad k rozhodnutiu rady č. 4035-9000/2017 bolo odborné stanovisko spoločnosti MN**, alebo **podkladom k rozhodnutiu rady č. 5424-9000/2017 boli odborné stanoviská spoločností OP a QR**, pričom spoločnosti MN, OP ani QR **bezpochyby nevykonali žiadne úkony znaleckej činnosti, nakoľko nie sú znaleckými organizáciami zapísanými v zozname znalcov podľa zákona o znalcoch**. (...)

385. *Rada* sa **plne stotožňuje s vyjadreniami kontrolovaného k tejto časti odvolania vo veci súladu postupu úradu s § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní**, a uvádza, že **podľa dlhodobej praxe úradu a rady úradu podklad rozhodnutia tvoria nie len „odborné stanoviská“ znalcov zapísaných v zozname znalcov podľa zákona o znalcoch, ale ja „odborné stanoviská iných subjektov, ktoré vzhľadom na svoje, vzdelanie, postavenie, alebo činnosť sú spôsobilé sa odborne vyjadriť k otázkam odborného charakteru posudzovaným úradom, alebo radou**. Rada sa **preto nestotožňuje s tvrdeniami navrhovateľa o nezákonnosti postupu úradu v prípade ak úrad za účelom vypracovania odborného stanoviska podľa § 173 ods. 8**

lehota podľa § 175 ods. 5 neplynie, najviac však 30 dní. Túto lehotu môže úrad z objektívnych dôvodov predĺžiť najviac o 30 dní, o čom informuje účastníkov konania.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

zákona o verejnom obstarávaní oslovil odborníka, ktorý nie je zapísaný v zozname znalcov podľa zákona o znalcoch. (...)“

356. Ďalej rada podporne poukazuje aj na [rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. 01. 2022, sp. zn. 2S/174/2019](#), z ktorého vyplýva, že žalobca v žalobe namietal o. i. nasledovné, cit.: „(...) 8. Žalobca ďalej namietal, že **odborné stanovisko nepodala oprávnená osoba, že musí byť úkonom znaleckej činnosti, preto ide o nezákonne získaný dôkaz, na ktorý sa nesmie prihliadať**. Okrem toho, odborné stanovisko nie je na dostatočnej odbornej a formálnej úrovni. Žalobca namietal, že **oslovený odborník Ing. Ján Lang, PhD., nie je zapísaný v zozname znalcov**, je len univerzitným pracovníkom v pozícii odborného asistenta a nemá odbornú kvalifikáciu na zodpovedanie všetkých položených otázok (napríklad projektové riadenie), v odbornom stanovisku predkladá svoje subjektívne názory a odpovedá na právne otázky. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že **odborné stanovisko aj znalecký posudok sú legislatívne upravené pojmy v zákone č. 382/2004 Z.z., ktorý ako lex specialis pristupuje k zákonu č. 343/2015 Z.z.** Žalobca má za to, že ak by zmyslom a účelom formulácie podľa zákona č. 343/2015 Z.z. bolo vylúčenie aplikácie zákona č. 382/2004 Z.z., bolo by to *expressis verbis* uvedené tak, ako napríklad v prípade vylúčenia Správneho poriadku na niektoré typy konaní, čo sa však nestalo. (...)“
357. Z tohto rozsudku ďalej vyplýva, že žalovaný Úrad pre verejné obstarávanie sa k uvedenému tvrdeniu žalobcu vyjadril nasledovne, cit.: „(...) 22. Žalovaný **nesúhlasil s námietkou žalobcu o nezákonnosti odborného stanoviska**, pretože ustanovenie § 173 ods. 8 zákona č. 343/2015 Z.z. rozlišuje medzi odborným stanoviskom a znaleckým posudkom. Zákon č. 343/2015 Z.z. pritom **neodkazuje na osobitný predpis, ktorým by bol zákon č. 382/2004 Z.z.** Z uvedeného možno vyvodiť, že **zákonodarca nemal pod pojmom „odborné stanovisko“ uvedeným v § 173 ods. 8 zákona č. 343/2015 Z.z. na mysli odborné stanovisko ako úkon znaleckej činnosti podľa § 16 zákona č. 382/2004 Z.z.** Za účelom dodržania zásady efektívnosti a hospodárnosti konania **sa preferuje odborný posudok, nakoľko ide o menej formálny a procesne jednoduchší prostriedok ako znalecký posudok, hoci ich váha je rovnaká.** V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/97/2012¹⁶⁷, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/129/2013¹⁶⁸, v zmysle ktorých **žalovaný nie je limitovaný len výberom zo zoznamu znalcov, ale má možnosť si vybrať odborníka aj z iného zoznamu.** (...)“

¹⁶⁷ Pozn. rady: V tejto súvislosti rada poukazuje na vybrané časti [rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 09. 2013, sp. zn. 1S/97/2012](#), cit.: „(...) Podľa žalobcu keď žalovaný konanie o námietkach prerušil za účelom vyžiadania odborného stanoviska, ktorým malo byť stanovisko **údajného odborníka na právo Európskej únie (nešlo teda o stanovisko odborne spôsobilej osoby k otázke odbornotechnického charakteru)**, porušil Ústavou SR garantovanú zásadu konania štátnych orgánov výlučne v medziach ustanovených zákonom. Podľa žalobcu v zmysle ust. § 138 ods. 11 zákona o verejnom obstarávaní umožňuje konanie o námietkach prerušiť, s cieľom získať odborné stanovisko alebo znalecký posudok. Predmetom znaleckého posudku alebo odborného stanoviska v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, je výlučne zodpovedanie otázky odbornotechnického charakteru. Žalobca aj z uvedeného dôvodu považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné. (...) **Žalovaný** tvrdenie žalobcu, že žalovaný nebol oprávnený prerušiť konanie za účelom vyžiadania si odborného stanoviska od údajného odborníka na právo Európskej únie, považuje za účelové, nemajúce žiadny vplyv na meritum veci, pretože žalovaný **postupoval v súlade s platnou legislatívou a nie je oprávnený vyžadovať si odborné stanovisko len výberom zo zoznamu znalcov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR, mal možnosť vybrať si odborníka podľa vlastného uváženia.** (...)“

¹⁶⁸ Pozn. rady: V tejto súvislosti rada poukazuje na vybrané časti [rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 11. 2014, sp. zn. 3Sžf/129/2013](#), a to konkrétne na časť, v ktorej Najvyšší súd SR popisoval čo vyplýva z **odvolania žalobcu**, cit.: „(...) Krajský súd úplne odignoroval napádajúcu zákonnosť postupu žalovaného v časti týkajúcej sa prerušenia konania o námietkach za účelom vyžiadania odborného stanoviska, ktorej otázke sa vôbec nevenoval. (...)“, na časť, v ktorej Najvyšší súd SR popisoval čo vyplýva z **vyjadrenia žalovaného k odvolaniu**, cit.: „(...) Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa vyžiadania odborného stanoviska, žalovaný **postupoval v súlade s platnou a účinnou legislatívou SR a právom Európskej únie a štandardným spôsobom vybral zo zoznamu odborníkov odborníka na právo Európskej únie.** Úrad môže prerušiť konanie o námietkach (§ 138 ods. 11 zákona o verejnom obstarávaní) s cieľom získať odborné stanovisko alebo znalecký posudok a **nie je** Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

358. Krajský súd v Bratislave v tejto súvislosti v predmetnom rozsudku uviedol, cit.: „(...) 56. Prvou žalobnou námietkou, ktorou sa správny súd zaoberal, je použitie odborného stanoviska Ing. Jána Langa, PhD., z Ústavu informatiky, informačných systémov a softvérového inžinierstva na Fakulte informatiky a informačných technológií STU, ako podkladu pre rozhodnutie vo veci samej. Oslovený odborník nie je znalcom zapísaným v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR.

57. Ustanovenie § 173 ods. 8 zákona č. 343/2015 Z.z. umožňuje žalovanému prerušiť konanie o námietkach za účelom získania odborného stanoviska alebo znaleckého posudku. Počas prerušenia konania (teda od vydania rozhodnutia o prerušení konania do doručenia odborného stanoviska alebo znaleckého posudku úradu) neplynie lehota na vydanie rozhodnutia podľa § 175 ods. 5, najviac však 30 dní.

58. **Zákon č. 343/2015 Z.z. rozlišuje medzi znaleckým posudkom a odborným stanoviskom. Vo všeobecnosti sa odborné stanovisko používa v "jednoduchších" prípadoch, kedy nie je potrebné vypracovanie znaleckého posudku.** Otázkou zostáva subjekt, ktorý môže odborné stanovisko vypracovať, teda či musí ísť výlučne o znalca zapísaného do zoznamu znalcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR alebo môže ísť o odborníka, ktorý má príslušné vzdelanie potrebné na vypracovanie odborného stanoviska a nie je zapísaný v zozname znalcov. **Dôvodová správa k zákonu č. 343/2015 Z.z. je v tejto otázke pomerne stručná a nevyplýva z nej, že by zákonodarcu trvalo na tom, aby odborné stanovisko vypracoval znalec zapísaný v zozname znalcov, resp. žeby odkazoval priamo na zákon č. 382/2004 Z.z.**

59. Je potrebné rozlišovať medzi odbornou činnosťou (mimo znaleckej činnosti) a znaleckou činnosťou, pričom princípy členenia možno čerpať z Trestného poriadku a Civilného sporového poriadku:

- z § 141 ods. 1 TP vyplýva, že ak sú na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie potrebné odborné znalosti, vyžiada orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu odborné vyjadrenie mimo znaleckú činnosť vykonávanú podľa osobitného zákona. V jednoduchých prípadoch sa možno uspokojiť s písomným potvrdením, o ktorého správnosti nie sú pochybnosti. Ak nie je postup podľa § 141 ods. 1 TP pre zložitost' objasňovanej skutočnosti postačujúci, na základe § 142 ods. 1 TP sa v trestnom konaní priberie znalec na podanie znaleckého posudku v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. Z dikcie § 141 ods. 1 TP je zrejmé, že ide o činnosť vykonávanú mimo znaleckej činnosti, čo síce nebráni tomu, aby bolo odborné vyjadrenie podľa tohto ustanovenia vyžiadané od osoby, ktorá je znalcom, avšak v takom prípade nemôže ísť o znalecký úkon. Na tom nič nemení skutočnosť, že odborné vyjadrenie je podľa zákona č. 382/2004 Z.z. jedným z demonštratívne uvedených znaleckých úkonov, keďže odborné vyjadrenie nemožno stotožniť s odborným vyjadrením mimo znaleckú činnosť. Uvedené má viaceré právne relevantné dopady, kým za znaleckú činnosť vzniká znalci nárok na znalečné, za vypracovanie odborného vyjadrenia mimo znaleckú činnosť, vzniká spracovateľovi podľa § 152 ods. 3 TP iba nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy, alebo iného preukázateľného ušlého príjmu,

- podobné členenie je upravené aj pre civilný proces: podľa § 206 CSP ak treba posudzovať skutočnosti, na ktoré treba odborné znalosti, súd na návrh vyžiada odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby. Ak nie je postup podľa § 206 CSP postačujúci, súd na základe

limitovaný len výberom zo zoznamu znalcov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR, ale má možnosť vybrať si aj odborníka z iného zoznamu (v tomto prípade zoznamu, ktorý zostavil samotný žalovaný). Zároveň predmetným ustanovením nie je vymedzená ani oblasť, pre ktorú má odborník vypracovať odborné stanovisko. (...)“ a na časť, v ktorej Najvyšší súd SR uviedol svoje právne posúdenie, cit.: „(...) **Odvolaacie dôvody žalobcu týkajúce sa nedodržania lehoty na rozhodnutie o námietkach, vyžiadania odborného stanoviska a nedostatku dôvodov v rozsudku krajského súdu najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodné.** (...)“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

§ 207 ods. 1 CSP nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca, ktorý vypracuje znalecký posudok podľa zákona č. 382/2004 Z.z.

60. Zákon č. 343/2015 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2018 obdobné kritériá neobsahoval. Rozlišoval len medzi odborným stanoviskom a znaleckým posudkom, deliacim kritériom na vypracovanie odborného stanoviska alebo znaleckého posudku bola zložitosť a komplikovanosť odbornej otázky, od ktorej zodpovedania závisí rozhodnutie vo veci. Všeobecne platí, že pri jednoduchších otázkach bude stačiť vypracovanie odborného stanoviska a v zložitých a komplexných otázkach sa bude vyžadovať vypracovanie znaleckého posudku.

61. Z logického a komparatívneho výkladu viacerých zákonov (uvedených vyššie) vyplýva, že sa odborné stanovisko, resp. odborné vyjadrenie rieši rôzne z pohľadu subjektu, ktorý ho vypracúva. Konkrétne zákon č. 343/2015 Z.z. v ustanovení § 173 ods. 8 upravuje možnosť predloženia odborného stanoviska, no bez odkazu na zákon č. 382/2004 Z.z. ani vyslovene nešpecifikuje, že ho musí vypracovať znalec, preto je možné dospieť k záveru, že ho môže vypracovať aj odborník nezapísaný v zozname znalcov. Odborne spôsobilá osoba, nezapísaná v zozname znalcov, je schopná sa vyjadriť k odborným otázkam, ktoré patria do diapazónu jej odbornosti. Ňou vypracované odborné stanovisko, resp. odborné vyjadrenie sa preto akceptuje ako podklad pre posúdenie veci a rozhodnutie (čo akceptoval aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3Sžf/129/2013 zo dňa 25.11.2014)¹⁶⁹.

62. Navyše, oslovený odborník Ing. Ján Lang, PhD., ktorý pôsobí na Ústave informatiky, informačných systémov a softvérového inžinierstva na Fakulte informatiky a informačných technológií STU, podal odborné stanovisko v oblasti softvérové inžinierstvo, informačné systémy, informatika, počítačové siete, softvér a hardvér. V odboroch „softvérové inžinierstvo“, „informačné systémy“, „počítačové siete“ nie je v zozname znalcov zapísaný žiaden znalec, preto ani z pohľadu načrtnutého žalobcom žalovaný neporušil zákon č. 343/2015 Z.z., keď oslovil odborníka nezapísaného v zozname znalcov.

63. Odborné stanovisko odborníka Ing. Jána Langa, PhD., zo dňa 7.5.2019 vykazuje vysokú mieru odbornosti, podrobnosti a určitosti odpovedí na položené otázky a objektívneho vyhodnotenia veci (keď sa zaoberal otázkami, v ktorých žalobcovi dal za pravdu, ale aj opačne, v ktorých žalobcovi nedal za pravdu). Správny súd v ňom nezistil zjavné ani logické rozpory ani odpovede na právne otázky, na ktoré by nebol odborník oprávnený odpovedať. Z uvedených dôvodov nie je ničím podložený argument žalobcu, že odborné stanovisko odborníka je nezákonným dôkazom a nemožno ho v konaní použiť ako podklad rozhodnutia o námietkach. Okrem toho, ak žalobca spochybňuje závery odborného stanoviska, na podporu svojich tvrdení mal predložiť oponentské odborné stanovisko, čo však neurobil, preto neuniesol bremeno dôkazu o neodbornosti predloženého stanoviska Ing. Jána Langa, PhD., zo dňa 7.5.2019. Správna úvaha žalovaného a Rady v odbornej (technickej) časti bola vykonaná na základe odborného stanoviska odborníka, vykazuje logickú konzistentnosť, je v medziach zákona č. 343/2015 Z.z. a nie je svojvoľná ani excesívna. (...)“

359. Z vyššie uvedeného rozsudku teda vyplýva, že podľa Krajského súdu v Bratislave ak § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní neodkazuje na zákon o znalcoch, ani výslovene nešpecifikuje, že ho musí vypracovať znalec, možno dospieť k záveru, že **odborné stanovisko môže vypracovať aj odborník nezapísaný v zozname znalcov**, pričom ním vypracované odborné stanovisko **sa akceptuje ako podklad pre posúdenie veci a rozhodnutie**.
360. V súvislosti s vyššie uvedeným [rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. 01. 2022, sp. zn. 2S/174/2019](#), rada poukazuje na to, že tento rozsudok bol zrušený rozsudkom

¹⁶⁹ Pozn. rady: V predchádzajúcej poznámke pod čiarou sú citované vybrané časti z tohto rozsudku Najvyššieho súdu SR.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 29. 05. 2025, sp. zn. 3Sfk/104/2022 (dostupný na: <https://www.nssud.sk/rozhodovacia-cinnost-vo-veciach-spravnych/>).

361. Rada však zároveň poukazuje na to, že Najvyšší správny súd SR sa vo svojom rozsudku nezaoberal závermi Krajského súdu v Bratislave ohľadom odborného stanoviska, ale zaoberal sa otázkou aktívnej legitímácie žalobcu¹⁷⁰ a ďalej poukázal na nesprávny procesný postup Krajského súdu v Bratislave¹⁷¹, pričom následne Najvyšší správny súd SR dospel k tomuto záveru, cit.: „(...) 56. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k záveru, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania,

¹⁷⁰ **Pozn. rady:** V tejto súvislosti rada poukazuje na vybrané časti rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 29. 05. 2025, sp. zn. 3Sfk/104/2022, (dostupný na: <https://www.nssud.sk/rozhodovacia-cinnost-vo-veciach-spravnych/>), a to konkrétne napr. na body 50 a 51, cit.: „(...) 50. Význam a dôsledky týchto záverov vo vzťahu k otázke aktívnej legitímácie žalobcu treba zohľadniť pri vyhodnocovaní skutočnosti, že sťažovateľ nepredložil ponuku do vyhláseného verejného obstarávania. S ohľadom na citovanú judikatúru SD EÚ bude teda **povinnosťou správneho súdu vyhodnotiť, či sa mohol domáhať súdneho prieskumu rozhodnutia o námietkach podľa § 170 zákona o verejnom obstarávaní žalobca, ktorý sa bez relevantných dôvodov rozhodol nezúčastniť verejného obstarávania.**

51. Za situácie, keď nebola správnym súdom jednoznačne doriešená otázka aktívnej legitímácie žalobcu, nie je možné sa vysporiadať s kasačnými námietkami poukazujúcimi na nesprávne právne závery v otázke prípustnosti záverov osloveného odborníka a práva na vydanie kompletného zdrojového kódu, ani v otázke zákonnosti namietaného procesného postupu. (...)“

¹⁷¹ **Pozn. rady:** V tejto súvislosti rada poukazuje na vybrané časti rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 29. 05. 2025, sp. zn. 3Sfk/104/2022, (dostupný na: <https://www.nssud.sk/rozhodovacia-cinnost-vo-veciach-spravnych/>), a to konkrétne napr. na body 51 až 55, cit.: „(...) Na druhej strane už v tomto štádiu je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že správny súd sa nevysporiadal s časťou žalobných námietok, požadované odstránenie tohto pochybenia je však tiež naviazané na doriešenie otázky aktívnej legitímácie.

52. V prípade, ak správny súd dospeje k záveru, že sťažovateľovi svedčí žalobná legitímácia, bude povinný o veci znova meritorne rozhodovať. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom sťažovateľa, že argumentácia v napadnutom rozsudku je okrem nedostatočnosti vnútorne rozporná a nedostatočne odôvodnená. Správny súd napr. v odseku 9 písm. b) rozsudku konštatuje, že sťažovateľ namietal neakceptovanie technológie .NET Core a na druhej strane v odseku 76 rozsudku uvádza, že sťažovateľ ponúka iba platformu .NET, a nie platformu .NET Core, ktorú následne označuje ako ekvivalent platformy Java Enterprise Edition, avšak bez dostatočného zdôvodnenia, ako k takémuto záveru dospel.

53. Správny súd bude najmä povinný ustáliť, či sťažovateľ ponúkal platformu .NET Core, ak áno, či sťažovateľom ponúkané riešenie v tejto podobe predstavuje ekvivalentné riešenie pre verejným obstarávateľom požadovanú referenciu na platforme Java Enterprise Edition. V nadväznosti na uvedené však nemožno prehliadnuť slobodnú vôľu poskytovateľa pri posudzovaní potrieb vo vzťahu k požadovanej platforme Java Enterprise Edition a riešeniam predstavujúcim jej alternatívu. Ak by totiž iné napríklad aj sťažovateľom navrhované riešenie nezohľadňovalo potreby verejného obstarávateľa hospodárne a efektívne zabezpečiť predmet verejného obstarávania, mohlo by dôjsť k navýšeniu nákladov a k vzniku problémov v súvislosti s implementáciou riešenia spôsobených prechodom na inú platformu než tú, na ktorej bol budovaný informačný systém elektronického komunikačného prostredia.

54. Rovnako je dôvodné žiadať od správneho súdu, aby sa v prípade nového rozhodovania vo veci vysporiadal s rozpornosťou svojich tvrdení pri vyhodnocovaní dôvodnosti požiadavky na vydanie kompletného zdrojového kódu, kde v bode 74 napadnutého rozsudku zároveň tvrdí že predmetom verejného obstarávania neboli (zjednodušene) zmeny v počítačovom programe a zároveň uvádza, že tieto boli súčasťou predmetu zákazky (ods. druhý zhora str. 17 kasačnej sťažnosti).

55. Právo na uvedenie dostatočných dôvodov je súčasťou práva na spravodlivý proces a v nadväznosti na to poukazuje kasačný súd i na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994, Hiro Balani proti Španielsku z 9. decembra 1994, Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998), ako aj na závery rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. III. ÚS 119/03 alebo IV. ÚS 115/03). Vo vzťahu ku kvalite odôvodnenia pri rozhodovaní správneho súdu o podmienkach verejného obstarávania poukazuje kasačný súd aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 469/2014. V zmysle uvedenej judikatúry kasačný súd zdôrazňuje, že nie je nevyhnutné, aby na každú námietku bola daná podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Ak však správny súd v odôvodnení nereagoval na zásadnú relevantnú námietku sťažovateľa ohľadom ekvivalentnosti jednotlivých platforiem, nevysporiadal sa s relevantnými žalobnými dôvodmi, je potrebné tento nedostatok považovať za nesprávny procesný postup, ktorým sťažovateľovi znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (...)“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok trpí vadou podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Kasačný súd preto postupom podľa § 462 ods. 1 SSP rozsudok správneho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie Správnomu súdu v Bratislave, na ktorý prešiel zákonom č.151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov výkon správneho súdnictva z Krajského súdu v Bratislave.

57. V ďalšom konaní bude povinnosťou správneho súdu určiť, či sťažovateľovi svedčí žalobná legitimácia. V prípade, ak dospeje k záveru, že sťažovateľovi žalobná legitimácia prislúcha, vec meritórne prejedná a znova rozhodne o všetkých relevantných námietkach sťažovateľa. (...)“

362. V nadväznosti na vyššie uvedené rada uvádza, že aj napriek tomu, že Najvyšší správny súd SR svojím rozsudkom zrušil predmetný rozsudok Krajského súdu v Bratislave, **Najvyšší správny súd SR vo svojom rozsudku nespochybnil závery Krajského súdu v Bratislave ohľadom odborného stanoviska**, a preto podľa rady na ne možno v tomto konaní o odvolaniach prihladiť.
363. Kontrolovaný 2 ďalej v tejto súvislosti uvádza, cit.: „Naviac odvolateľ dáva úradu do pozornosti skutočnosť, že zákonom č. 179/2024 Z. z. z 19. júna 2024 bol zmenený a doplnený zákon č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Zákonodarcu o. i. v rámci jednej zo schválených zmien výslovne v rámci jej odôvodnenia uviedol, že „Naviac navrhované ustanovenie § 173 ods. 8 zákona (aj súčasné znenie § 173 ods. 8) odkazuje na „odborné stanovisko alebo znalecký posudok“, pričom ide o výslovné označenie konkrétnych znaleckých úkonov podľa ust. § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Právny poriadok neumožňuje, aby iné osoby než znalci, vykonávali znaleckú činnosť“ (dokument spoločná správa 224a, číslo: KNR-VHZ-0734/2024, dostupné na: <https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=548946>¹⁷²). Podľa ust. § 96 ods. 1 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky „písomné odôvodnenie schválených zmien a doplnkov sa považuje za súčasť návrhu zákona a použije sa pri výklade a uplatňovaní zákona.“
364. Z predmetného podľa rady vyplýva, že kontrolovaný 2 na podporu svojich tvrdení o tom, že v prípade odborného stanoviska ide o znalecký úkon, ktorý musí vypracovať znalec/znalecká organizácia/znalecký ústav zapísaný v zozname znalcov, poukazuje na dokument [Spoločná správa 224a, Číslo: KNR-VHZ-0734/2024](#) zo dňa 18. 06. 2024 (ďalej len „Spoločná správa“)¹⁷³.
365. Rada uvádza, že dokument, o ktorý sa kontrolovaný 2 opiera, je Spoločná správa výborov¹⁷⁴, teda ide o dokument z legislatívneho procesu, konkrétne k novele zákona o verejnom obstarávaní, pričom výsledkom tohto legislatívneho procesu bolo schválenie zákona č. 179/2024 Z. z., s účinnosťou od 01. 08. 2024.

¹⁷² Pozn. rady: Kontrolovaný 2 uviedol vo svojom odvolaní nefunkčný odkaz.

¹⁷³ Pozn. rady: Tento dokument je možné nájsť aj na nasledovnom odkaze (v časti „Rokovanie gestorského výboru“): <https://www.nrsr.sk/web/Default.aspx?sid=zakony/zakon&MasterID=9719>.

¹⁷⁴ Pozn. rady: V úvode správy je uvedené, cit.: „Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre hospodárske záležitosti ako gestorský výbor k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (tlač 224) (ďalej len „gestorský výbor“) podáva Národnej rade Slovenskej republiky podľa § 79 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „rokovací poriadok“) spoločnú správu výborov Národnej rady Slovenskej republiky.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

366. Rada poukazuje na to, že v predmetnej Spoločnej správe je o. i. uvedené, cit.: „Z uznesení výborov Národnej rady Slovenskej republiky uvedených pod bodom III tejto správy vyplývajú nasledujúce pozmeňujúce a doplňujúce návrhy: (...)“

2. V čl. I bod 3 znie:

„3. V § 1 ods. 13 písm. a) sa na konci vypúšťa čiarka a pripájajú sa tieto slová: „a vypracovanie odborného posudku na účely hodnotenia projektov v oblasti výskumu a vývoja,“.“

Pôvodné predložené znenie návrhu zákona navrhuje v texte vypustiť slová „prizvanej osoby“ a umožniť, aby akákoľvek osoba vykonávala odborné činnosti na účely kontrolnej činnosti alebo na účely správneho konania bez osobitného právneho základu. V texte dôvodovej správy (B. Osobitná časť, K čl. I, K bodu 3) sa uvádza, že je záujem na „využitie výnimky pre širšie spektrum odborných posudkov pre účely kontrolnej činnosti, keďže odborné posudky (napr. aj pre účely konania o námietkach, ktoré vedie ÚVO) v niektorých prípadoch vie vypracovať iba úzky okruh osôb s náležitou špecializáciou“. Možnosť, aby bližšie neurčitý okruh osôb mohol spolupracovať s kontrolným alebo správnym orgánom a mal prístup k dokumentácii, obchodným či iným verejným informáciám (aj v konaní pred ÚVO), by okrem iného viedla k odstráneniu povinnosti mlčanlivosti, ktorou sú viazaní zamestnanci správnych a kontrolných orgánov (aj ÚVO) a znalci (§ 13 zákona o znalcoch). Naviac navrhované ustanovenie § 173 ods. 8 zákona (aj súčasné znenie § 173 ods. 8) odkazuje na „odborné stanovisko alebo znalecký posudok“, pričom ide o výslovné označenie konkrétnych znaleckých úkonov podľa ust. § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Právny poriadok neumožňuje, aby iné osoby než znalci, vykonávali znaleckú činnosť. Z vyššie uvedených dôvodov je nutné slovné spojenie „prizvaná osoba“ v texte zákona ponechať.

Výbor NR SR pre hospodárske záležitosti

Gestorský výbor odporúča schváliť“.

367. Z uvedeného podľa rady vyplýva, že citácia z argumentácie kontrolovaného 2 nie je súčasťou samotného znenia návrhu zákona, ani dôvodovej správy, ale je vyňatá z **odôvodnenia pripomienky výboru NR SR pre hospodárske záležitosti**, a to k navrhovanému zneniu ustanovenia § 1 ods. 13 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.

368. Rada konštatuje, že samotné znenie **§ 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní** (ani po účinnosti predmetnej novely) **neobsahuje odkaz na zákon o znalcoch**, na rozdiel napr. od ustanovenia [§ 151 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní](#).

369. Rada k tomu tiež uvádza, že pokiaľ by aj odôvodnenie tejto pripomienky v Spoločnej správe malo vplyv na výklad § 173 ods. 8 zákona o verejnom obstarávaní, napádané odborné stanovisko bolo vyžiadané a vyhotovené ešte v roku 2020, teda v čase, kedy úrad takúto správu (z roku 2024), **objektívne nemohol pri výklade zákona o verejnom obstarávaní zohľadniť**.

370. Podľa rady na základe uvedeného **argumentácia kontrolovaného 2 týkajúca sa odborného stanoviska v tomto konaní neobstoí.**

371. Navyše, rada poukazuje na to, že podľa bodu 230 vii) rozhodnutia úradu si úrad dal predmetné odborné stanovisko vypracovať, cit.: „**vo veci uplatňovania princípov správneho trestania podľa zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré na základe žiadosti úradu o poskytnutie odborného stanoviska zo dňa 20. 11. 2020 vypracovala EEE, zastúpená DDD (text odborného stanoviska vypracoval FFF)**“.

372. Rada ďalej poukazuje na to, že po doručení odpovedí kontrolovaného 1 a kontrolovaného 2 na výzvu úradu, v ktorých nevyjadrili súhlas so zistenými skutočnosťami, **zistenia súvisiace so spáchaním správneho deliktu, teda ani odborné stanovisko (vo veci správneho** Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

trestania), už neboli ďalej podkladom pre rozhodnutie úradu, ako to vyplýva aj z bodu 637 rozhodnutia úradu, cit.: „(...) Z obsahu vyjadrenia kontrolovaného 1, ani kontrolovaného 2 k výzve doručovanej kontrolovanému 1 a kontrolovanému 2 podľa § 173 ods. ZVO je zrejmé, že kontrolovaný 1, ani kontrolovaný 2 nevyjadril súhlas, že so všetkými zistenými skutočnosťami súhlasí v plnom rozsahu, preto skúmanie, ktoré zo zistených skutočností v tomto konaní sú správnym deliktom podľa príslušných ustanovení ZVO viac nie je predmetom tohto konania, a preto úrad v tomto konaní v tejto súvislosti (ktoré zo zistených skutočností v tomto konaní sú správnym deliktom podľa príslušných ustanovení ZVO) ďalšie vyjadrenia neuvádza.“

373. Následne kontrolovaný 2 vo vzťahu k 8 znaleckým posudkom, vypracovaným BBB, zastúpený CCC, uvádza, že znalecké posudky sú vo viacerých smeroch protichodné s tvrdeniami a vyjadreniami kontrolovaných 1 až 4, pričom **úrad nevysvetlil, z akého dôvodu uprednostnil znalecké posudky** znaleckej organizácie, pričom opomenul argumentáciu a námietky kontrolovaných subjektov. Podľa kontrolovaného 2 úrad týmto nielen nepreskúmateľne odmietol stanoviská a vyjadrenia kontrolovaného 2, ale keďže **všetky dôkazy, znalecké posudky a vyjadrenia účastníkov konania vzájomne neposúdil a nevyhodnotil**, zjavne nevykonal kontradiktórne konanie. Kontrolovaný 2 má za to, že **všetky relevantné právne otázky a celkové podrobné právne posúdenie veci nevykonala úrad, ale vykonala ho znalecká organizácia**, pričom úrad následne bez akéhokoľvek vlastného právneho posúdenia **doslovne prevzal všetky právne závery a posúdenie znaleckej organizácie**. V tejto súvislosti kontrolovaný 2 konkrétne poukazuje na časti E., F., H., J., K. rozhodnutia úradu. Podľa kontrolovaného 2 rozhodnutie, ktoré vychádza výlučne z právneho posúdenia znaleckej organizácie, predstavuje **nezákonné rozhodnutie vydané v rozpore s § 175 zákona o verejnom obstarávaní a zásadou voľného hodnotenia dôkazov**.
374. V tejto súvislosti rada najskôr preskúmala, či znalecké posudky vypracované **BBB, zastúpený CCC**, obsahujú čisto len závery odborného charakteru, teda z odboru Európske právo a z odboru Medzinárodné právo súkromné a procesné¹⁷⁵ alebo obsahujú aj právne závery z oblasti verejného obstarávania.
375. Po preskúmaní znaleckých posudkov rada konštatuje, že jednotlivé znalecké posudky obsahujú aj **právne závery, ktorých formulácia prináleží úradu a nie znalcom**, a na ktoré podľa rady preto **nemožno odkazovať ako na znalecké posúdenie**.
376. V tejto súvislosti rada poukazuje napríklad na **znalecký posudok č. 3/2020 zo dňa 21. 05. 2020**, v ktorom vyššie spomínaný znalec (znalecká organizácia) nielen, že poukázal na to, že cit.: „(...) podľa judikatúry Súdneho dvora je potrebné ustanovenia práva EÚ v oblasti verejného obstarávania vykladať funkčne, aby sa zabránilo podstatnému obchádzaniu základnej zásady efektívnej hospodárskej súťaže.¹⁷⁶“, ale svoje poznatky aj ďalej **aplikoval na posudzovaný prípad**, keď uviedol, cit.: „(...) Konštatujeme, že tak úkony Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (proces výberu), ako aj úkony jednotlivých zdravotných poisťovní (proces nadobúdania) predstavujú také (navzájom prepojené) úkony, akými sú obstarávanie a zadanie zákazky v zmysle ustanovenia čl. 1 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 5 smernice 2014/24/EÚ. (...)“
377. Podľa rady však znalecké posudky v tomto konaní **nemožno odmietnuť ako celok, nakoľko sa v nich nachádzajú aj posúdenia odborného charakteru** (napr. posúdenie judikatúry SD EÚ, výklad smerníc, a pod.).

¹⁷⁵ **Pozn. rady:** Predmetná znalecká organizácia je zapísaná v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR, v týchto oblastiach.

¹⁷⁶ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho z 13. decembra 2007, Bayerischer Rundfunk a i., C-337/06, Zb. s. I-11173.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

378. Podľa rady je preto potrebné nazerať len na tie časti znaleckých posudkov, ktoré neobsahujú právne závery z oblasti verejného obstarávania, ale závery odborného charakteru týkajúce sa oblasti Európskeho práva a Medzinárodného práva súkromného a procesného.
379. Rada záverom tejto časti uvádza, že **nesúhlasí** s tvrdením kontrolovaného 2, že úrad **všetky dôkazy, znalecké posudky a vyjadrenia účastníkov konania vzájomne neposúdil a nevyhodnotil**, a že **všetky relevantné právne otázky a celkové podrobné právne posúdenie veci nevykonal úrad, ale vykonala ho znalecká organizácia**, a preto je rozhodnutie úradu vydané v rozpore s § 175 zákona o verejnom obstarávaní a zásadou voľného hodnotenia dôkazov.
380. Rada uvádza, že hoci úrad v rozhodnutí vo veľkej miere pri svojom právnom posúdení podporne odkazoval na relevantné časti znaleckých posudkov, z predmetného rozhodnutia úradu je podľa rady zrejmé, že **úrad pri svojom rozhodovaní (právnom posúdení) vzal do úvahy aj argumentáciu jednotlivých kontrolovaných, pričom túto argumentáciu a znalecké posudky vzájomne posúdil, a to konkrétne v časti N. rozhodnutia úradu** (viac na str. 284 a nasl. rozhodnutia úradu).
381. Preto podľa rady **nie je rozhodnutie úradu vydané v rozpore s § 175 zákona o verejnom obstarávaní a zásadou voľného hodnotenia dôkazov.**
- K časti III. C. odvolania kontrolovaného 2**
382. V časti III. C. odvolania kontrolovaný 2 uvádza, že: a) **nie je vnútroštátnym orgánom členského štátu** a b) **nemal povinnosť aplikovať priamy účinok práva EÚ.**
- Ad. a)
383. Kontrolovaný 2 sa domnieva, že **nie je v postavení vnútroštátneho orgánu, čoho si bol podľa kontrolovaného 2 vedomý aj úrad, keď v tejto veci podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.**
384. Kontrolovaný 2 ďalej poukazuje na to, že **SD EÚ návrhu úradu nevyhovel a úrad následne paušálne a bez riadneho odôvodnenia uzavrel, že trvá na posúdení kontrolovaného 2 ako subjektu vnútroštátneho orgánu členského štátu.**
385. Kontrolovaný 2 uvádza, že **úrad sa nedostatočne venoval otázke naplnenia jednotlivých kritérií judikovaných v rozhodovacej praxi SD EÚ** a vychádza len z ničím nepodložených domnienok, ktorým sa **venuje len všeobecne a nie v nadväznosti na konkrétne kontraktačné postupy odvolateľa pri uzatváraní zmlúv s poskytovateľmi záchranných zdravotných služieb.** Kontrolovaný 2 v tejto súvislosti ako príklad uvádza konštatovanie úradu, že „štát ako jediný akcionár kontrolovaného 2 môže výrazne ovplyvňovať rozhodnutia kontrolovaného 2“, pričom podľa kontrolovaného 2 **absentuje akékoľvek právne posúdenie, či štát takúto možnosť aj reálne má a ak áno, tak ako môže štát „výrazne ovplyvňovať“ rozhodnutia kontrolovaného 2 pri uzatváraní zmlúv s poskytovateľmi.**
386. Kontrolovaný 2 v tejto súvislosti **navrhuje rade**, ktorá má podľa neho mať aktívnu legitimáciu pred SD EÚ, aby v tejto súvislosti, t. j. v otázke určenia, či kontrolovaný 2 spĺňa všetky nutné podmienky vnútroštátneho orgánu členského štátu (v rovnakom znení, ako túto otázku položil úrad), **prerušila konanie a podala návrh na začatie prejudiciálneho konania na SD EÚ.**
387. V nadväznosti na vyššie uvedené rada najskôr poukazuje na postup úradu pri posudzovaní, či kontrolovaný 2 je vnútroštátnym orgánom členského štátu.
388. Rada poukazuje na to, že úrad skúmal, či jednotlivé zdravotné poisťovne (t. j. kontrolovaný 2 až 4) majú postavenie vnútroštátneho orgánu členského štátu, čo je zachytené v **časti K. rozhodnutia úradu** (body 501 až 544 rozhodnutia úradu).

389. Úrad pritom vo vzťahu ku kontrolovanému 2 v bodoch 515 až 518 rozhodnutia úradu konštatoval, cit.: „V súvislosti s preskúmaním splnenia predpokladu štvrtej podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, t.j. či priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá vo vzťahu ku kontrolovanému 2 za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení, úrad uvádza, že:

- kontrolovaný 2 bol zriadený zákonom č. 273/1994 Z. z. ako verejnoprávna inštitúcia na vykonávanie zdravotného poistenia,
- kontrolovaný 2 má právnu formu akciovej spoločnosti,
- jediným akcionárom kontrolovaného 2 je Slovenská republika, pričom správu akcií kontrolovaného 2 od 1. januára 2010 vykonáva Ministerstvo zdravotníctva SR. (vid' body 273 až 276)

Hoci kontrolovaný 2 nie je v zmysle slovenského právneho poriadku orgánom verejnej moci, ani orgánom územnej samosprávy, úrad konštatuje, že kontrolovaný 2 je subjektom, v ktorom štát ako jediný akcionár prostredníctvom správy akcií vykonáva kontrolu a zároveň činnosti, ktoré kontrolovaný 2 vykonáva (výkon verejného zdravotného poistenia) sú službami verejného záujmu. Z postavenia kontrolovaného 2 teda úradu vyplýva, že kontrolovaný 2 nie je právnickou osobou odlišnou od subjektu konajúceho v mene štátu. Štát ako jediný akcionár kontrolovaného 2 môže výrazne ovplyvňovať rozhodnutia kontrolovaného 2, a teda v prípade, ak by bol kontrolovaný 2 povinný aplikovať priamy účinok smernice 2014/24/EÚ, nebola by uložená povinnosť fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založená resp. sprísnená trestná zodpovednosť tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení.

Vzhľadom na vyššie uvedené má úrad za to, že:

- i. *kontrolovaný 2 je subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu (vid' body 273 až 276),*
- ii. *kontrolovaný 2 ako subjekt (i) v postavení verejného obstarávateľa (vid' body 269 až 295) povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt (ii) v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu je povinný zabezpečiť prednostnú aplikáciu práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), ak vnútroštátne právo [v podobe osobitných (zdravotníckych) predpisov] nesprávne transponuje smernicu 2014/24/EÚ (vid' body 464 až 499),*
- iii. *vo vzťahu ku kontrolovanému 2 je splnený predpoklad štvrtej podmienky pre aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, t. j. priama aplikácia ustanovení smernice 2014/24/EÚ nemá vo vzťahu ku kontrolovanému 2 za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe odlišnej od subjektu konajúceho v mene štátu, alebo založenie, resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení,*
- iv. *vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) bol tak kontrolovaný 2 povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ.*

V súhrne, kontrolovaný 2 ako subjekt v postavení verejného obstarávateľa povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň ako subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu bol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ. “

390. Úrad následne požiadal **BBB, zastúpený CCC**, o. i. o zodpovedanie nasledovnej otázky, cit.: „1) Existujú v práve Európskej únie také záväzné pramene, na základe ktorých je možné jednoznačne určiť, či jednotlivé zdravotné poisťovne – Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., DÓVERA zdravotná poisťovňa, a. s. a Union zdravotná poisťovňa, a. s. sú „vnútroštátnym orgánom členského štátu“ resp. „orgánom verejnej moci členského štátu“, ktorý je v zmysle záveru znaleckého posudku BBB por. č. 2/2020 na základe judikatúry Súdneho dvora, najmä pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ, povinný aplikovať nepriamy a/alebo priamy účinok tejto smernice? Následne existuje v práve Európskej únie taký záväzný prameň práva, na základe ktorého sú alebo nie sú uvedené zdravotné poisťovne zbavené zodpovednosti aplikovať relevantné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ bez ohľadu na prípadnú nesprávnu transpozíciu v rámci ustanovení právnych predpisov SR, resp. zbavené povinnosti zabezpečiť úplný účinok smernice 2014/24/EÚ?“

391. Tento znalec (znalecká organizácia) vypracoval **znalecký posudok č. 5/2020 zo dňa 29. 06. 2020**, v ktorom je k vyššie citovanej otázke č. 1 o. i. uvedené, cit.: „Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora **zásada prednosti práva Únie vyžaduje**, aby vnútroštátne súdy, ktoré sú v rámci svojej právomoci poverené uplatňovať právne predpisy Únie, majú povinnosť zabezpečiť plný účinok týchto predpisov, pričom v prípade potreby **z vlastnej iniciatívy neuplatnia akékoľvek odporujúce ustanovenie vnútroštátneho práva**, bez toho, aby bolo treba žiadať alebo čakať na jeho predchádzajúce zrušenie zákonodarnou cestou alebo akýmkoľvek iným ústavným postupom.¹⁷⁷ **Akékoľvek ustanovenie vnútroštátneho práva, ako aj legislatívna, administratívna alebo súdna prax**, ktoré by mohli oslabiť účinnosť uplatňovania práva Únie tým, že príslušnému vnútroštátnemu súdu, ktorý uplatňuje toto právo, nepriznávajú ani vo chvíli tohto uplatnenia právomoc, aby urobil všetko, čo je nevyhnutné na neuplatnenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sú prekážkou plnej účinnosti noriem Únie, je teda nezlučiteľné s požiadavkami, ktoré sú podstatou práva Únie¹⁷⁸.

Povinnosť ponechať vnútroštátne právne predpisy, ktoré sú v rozpore s právom Únie, neuplatnené, sa týka nielen vnútroštátnych súdov, ale aj **všetkých štátnych orgánov**, vrátane správnych orgánov, ktorých úlohou je uplatňovať, v rámci svojich príslušných právomocí, právo Únie.¹⁷⁹ Zásada prednosti práva EÚ ukladá nielen súdom, ale aj všetkým orgánom členského štátu, zaručiť plný účinok noriem Únie.¹⁸⁰

Nie je relevantné, či vnútroštátny právny systém priznáva predmetnému orgánu štátu právomoc upustiť od uplatňovania ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré je v rozpore s právom Únie.

V **znaleckom posudku 2/2020** BBB tiež konštatoval, že z článku 4 ods. 3 ZEÚ vyplýva, že členské štáty nesmú prijať alebo ponechať v platnosti opatrenia, ktoré by mohli ohroziť úplný účinok (tzv. *effet utile*) práva EÚ.¹⁸¹ Povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva Únie majú v rámci svojich právomocí **všetky orgány členského štátu**.¹⁸² Platí, že ak sú takéto ustanovenia

¹⁷⁷ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 9. marca 1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, body 17, 21 a 24, ako aj zo 6. marca 2018, SEGRO a Horváth, C-52/16 a C-113/16, EU:C:2018:157, bod 46.“

¹⁷⁸ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudky Súdneho dvora z 09.03.1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, bod 22; z 19.06.1990, Factortame a i., C-213/89, EU:C:1990:257, bod 20, ako aj z 08.09.2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, bod 56.“

¹⁷⁹ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora zo 04.12.2018, Boyle, C-378/17, ECLI:EU:C:2018:979, bod 38.“

¹⁸⁰ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora zo 04.12.2018, Boyle, C-378/17, ECLI:EU:C:2018:979, bod 39.“

¹⁸¹ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.2.2009, Komisia p. Grécku, C-45/07, bod 17.“

¹⁸² **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.2.2008, Kempter, C-2/06, Zb. s. I-411, bod 35; alebo rozsudok Súdneho dvora z 13.1.2004, Kühne a Heitz, C-453/00, Zb. s. I-837, bod 20.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

ústavy, ústavných zákonov a zákonov naďalej účinné, sú správne orgány povinné podľa zásady prednosti práva EÚ tieto ustanovenia neaplikovať. Povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva EÚ majú v rámci svojich právomocí **všetky orgány členského štátu**.¹⁸³ Napríklad aj povinnosť neaplikovať vnútroštátne ustanovenia a opatrenia, ktoré sú v rozpore s právom EÚ, sa vzťahuje nielen na súdne orgány, ale na **všetky orgány verejnej moci členského štátu**. Pod ustanoveniami a opatreniami sa rozumejú ustanovenia legislatívnych alebo správnych predpisov so všeobecnou alebo individuálnou pôsobnosťou, ako aj individuálne súdne alebo správne rozhodnutia.¹⁸⁴

V kontexte **správnej transpozície a správneho uplatňovania smernice 2014/24/EÚ** tiež možno uviesť, že povinnosť členských štátov vyplývajúca z článku 288 ods. 3 ZFEÚ, aby sa dosiahli ciele sledované smernicou, ako aj povinnosť vyplývajúca z článku 4 ods. 3 ZEÚ, aby sa prijali všetky všeobecné alebo osobitné opatrenia na zabezpečenie splnenia tejto povinnosti, platí pre **všetky orgány verejnej moci členského štátu** v rámci ich právomocí.¹⁸⁵

Z **rozsudku Súdneho dvora z 22.6.1989, 103/88, Fratelli**, vyplýva, že povinnosť aplikovať ustanovenia smernice a zdržať sa uplatnenia ustanovení vnútroštátneho práva, ktorá sú v rozpore so smernicou, sa vzťahuje na všetky orgány verejnej správy, vrátane orgánov územnej samosprávy, napríklad obce/mestá, a to aj vo vzťahu k smerniciam o verejnom obstarávaní.¹⁸⁶

Z judikatúry Súdneho dvora nakoniec vyplýva, že orgány zodpovedné za vykonávanie práva EÚ v rámci svojich príslušných právomocí, majú **povinnosť prijať všetky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť plný účinok tohto práva**, pričom v prípade potreby neuplatnia akékoľvek vnútroštátne ustanovenia alebo judikatúru, ktoré by boli v rozpore s uvedeným právom. To znamená, že tieto orgány s cieľom zabezpečiť plný účinok práva Únie **nesmú žiadať alebo očakávať predchádzajúce zrušenie takého predpisu** alebo judikatúry zákonodarnou cestou alebo akýmkoľvek iným ústavným postupom.¹⁸⁷

V tomto zmysle otázka zadávateľa č.1 smeruje k preskúmaniu rozsahu pojmu „**orgán verejnej moci členského štátu**“, resp. „**vnútroštátny orgán členského štátu**“, ktorý má povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva EÚ, vrátane **povinnosti aplikovať nepriamy a/alebo priamy účinok smernice 2014/24/EÚ** a to vo vzťahu k trom subjektom – právnickým osobám:

- i) Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.,
- ii) DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a
- iii) Union zdravotná poisťovňa, a.s.

V znaleckom posudku 3/2020 BBB uviedol (str. 16 a nasl.), že podľa čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ sú verejnými obstarávateľmi aj **verejnoprávne inštitúcie**, pričom smernica 2014/24/EÚ ďalej definuje túto kategóriu verejných obstarávateľov (sú zriadené na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu, majú právnu subjektivitu a sú z väčšej časti financované štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami;

¹⁸³ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.2.2008, Kempter, C-2/06, Zb. s. I-411, bod 35; alebo rozsudok z 13.1.2004, Kühne a Heitz, C-453/00, Zb. s. I-837, bod 20.“

¹⁸⁴ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 29.4.1999, Ciola, C-224/97, Zb. s. I-2517, body 25 až 33.“

¹⁸⁵ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 5.10.2004, Pfeiffer, C-397 až 403/01, Zb. s. I-8835, bod 110.“

¹⁸⁶ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 22.6.1989, 103/88, Fratelli, bod 31 vo vzťahu k aplikácii smernice Rady 71/305/EHS z 26. júla 1971 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác, Ú. v. ES L 185, 16.8.1971, s. 15.“

¹⁸⁷ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora zo 04.12.2018, Boyle, C-378/17, ECLI:EU:C:2018:979, bod 50.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

alebo ich riadenie podlieha dohľadu týchto orgánov alebo inštitúcií; alebo majú správnu, riadiacu alebo dozornú radu, v ktorej viac ako polovicu členov menujú štátne, regionálne alebo miestne orgány alebo iné verejnoprávne inštitúcie).

Verejnoprávna inštitúcie v zmysle čl. 2 ods. 1 bod 4 smernice 2014/24/EÚ nie je totožný pojem, ktorý uvádza judikatúra Súdneho dvora citovaná vyššie – orgán členského štátu, v súvislosti s povinnosťou prijať všetky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť plný účinok práva EÚ, t. j. je nutné preskúmať obsah tohto pojmu v práve EÚ.

Podľa článku 288 odstavec tretí ZFEÚ je **smernica záväzná (len) pre „členské štáty**, ktorým je určená, a to vzhľadom na výsledok ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom“. Podľa judikatúry Súdneho dvora, ak si **členský štát nesplnil svoju povinnosť** a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať jednotlivci, a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej smernice žiadna povinnosť.¹⁸⁸

Právo EÚ jasne rozlišuje v kontexte záväznosti smerníc členské štáty alebo vnútroštátne orgány členských štátov na strane jednej a jednotlivcov na strane druhej. V tomto zmysle je nutné preskúmať relevantné pramene práva EÚ umožňujúce zaradiť vyššie uvedené zdravotné poisťovne buď do rozsahu pojmu „členský štát“ alebo „jednotlivci“.

Pojem „**členský štát**“ používajú zakladajúce zmluvy na viacerých miestach, najmä čl. 4, 34, 42 alebo 46 ZEÚ, ale aj napríklad čl. 2 ods. 3, 4 ods. 1, 34, 102, alebo 107 ods. 1 ZFEÚ.

V rozsudku z 26. februára 1986, 152/84, M. H. Marshall, Súdny dvor konštatoval, že „ak sa osoba, ktorá je účastníkom konania, môže dovolávať smernice proti štátu, môže tak urobiť **bez ohľadu na to, z akej pozície štát koná, či z pozície zamestnávateľa, alebo z pozície verejnej moci**. V oboch prípadoch **treba predísť tomu, aby mal štát výhodu z vlastného pochybenia pri porušení komunitárneho práva**.“.

Rozsah pojmu „členský štát“ alebo „orgán členského štátu“ Súdny dvor vymedzuje pri priamom účinku smerníc a tiež pri rozhodovaní o právnych následkoch nesprávnej alebo chýbajúcej transpozície smerníc, najmä zodpovednosti členských štátov za škodu spôsobenú porušením práva EÚ.

Na základe tejto judikatúry Súdneho dvora konštatujeme, že **do rozsahu pojmu „členský štát“ spadajú:**

- i) orgán verejnej správy/verejnej moci, najmä ústredné a miestne orgány štátnej správy bez ohľadu na to, či konajú v súkromnoprávnych alebo verejnoprávnych vzťahoch (napríklad ako zamestnávateľ¹⁸⁹,
- ii) ústavne nezávislé orgány poverené udržiavaním verejného poriadku a bezpečnosti¹⁹⁰,
- iii) orgán územnej samosprávy¹⁹¹,
- iv) iné subjekty, bez ohľadu na svoju právnu formu, ktoré sú na základe aktu verejnej moci a pod kontrolou verejnej moci poverené plnením služby verejného záujmu a ktoré na tento účel

¹⁸⁸ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 26.2.1986, Marshall, 152/84, Zb. s. 723, bod 48.“

¹⁸⁹ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 15.4.2008, Impact, C-268/06, Zb. s. I-2483, bod 57; rozsudok Súdneho dvora z 26.2.1986, Marshall, 152/84, Zb. s. 723, body 46 a 49; rozsudok Súdneho dvora z 20.3.2003, Kutz-Bauer, C-187/00, Zb. s. I-2741, body 69 a 71.“

¹⁹⁰ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 15.5.1986, Johnston, 222/84, Zb. s. 1651, bod 57.“

¹⁹¹ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 22.6.1989, Fratelli, 103/88, Zb. s. 1839, bod 31.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

disponujú väčšími právomocami v porovnaní s pravidlami, ktoré sa aplikujú vo vzťahoch medzi jednotlivcami¹⁹²,

- napríklad subjekt, ktorý spadá pod právomoc a kontrolu obce, vrátane spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorej jediným spoločníkom je verejnoprávne medzikomunálne združenie sociálnej pomoci,¹⁹³
- obchodná spoločnosť zriadená zákonom a poverená prevádzkou distribučnej siete plynu, ktorej riadiace a dozorné orgány sú menované ústrednými štátnymi orgánmi¹⁹⁴,
- alebo súkromná právnická osoba, ktorej členský štát zveril právomoc vyberať poplatky za používanie verejnej cestnej siete a ktorá je priamo alebo nepriamo kontrolovaná štátom¹⁹⁵.

Doplňajúc, podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ sú **všetky orgány členského štátu** v rámci ich právomocí povinné zabezpečiť dodržiavanie práva Európskej únie bez ohľadu na to, či sa jedná o orgány centrálnej (federálnej) moci, orgány členských štátov federácie alebo orgány samosprávnych územných celkov.¹⁹⁶ Do rozsahu pojmu členský štát spadajú aj zákonodarné orgány¹⁹⁷, súdne orgány¹⁹⁸, správne orgány, napríklad colné orgány¹⁹⁹ a tiež samosprávne organizácie.²⁰⁰ (...)

V znaleckom posudku BBB 3/2020 sme uviedli²⁰¹, že **Všeobecná zdravotná poisťovňa** bola zriadená zákonom č. 273/1994 Z. z. „ako verejnoprávna inštitúcia na vykonávanie zdravotného poistenia“ a „právnická osoba“.²⁰² Zákom č. 581/2004 Z. z. došlo k zlúčeniu Spoločnej zdravotnej poisťovne, a. s. a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s., pričom **Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s.** sa stala právnym nástupcom Spoločnej zdravotnej poisťovne, a. s.²⁰³ Jediným akcionárom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. je Slovenská republika, správu akcií od 1. januára 2010 vykonáva Ministerstvo zdravotníctva SR, a následne minister uvedeného rezortu vymenúva a odvoláva podľa stanov aj všetkých členov predstavenstva akciovej spoločnosti. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. je tiež zriadená na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, naviac Súdny dvor považuje také subjekty, ktoré sú „zákom poverené plnením potrieb v súvislosti s verejným zdravím“, za subjekty zriadené na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme a výslovne

¹⁹² Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudky Súdneho dvora z 26.2.1986, Marshall, 152/84, Zb. s. 723, ďalej z 19.4.2007, Farrell, C-356/05, Zb. s. I-3067, bod 40; alebo z 12.7.1990, Foster, C-188/89, Zb. s. I-3313, bod 20, alebo 14.09.2000, Collino a Chiappero, C-343/98, Zb. s. I-6659, bod 23.“

¹⁹³ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 26.05.2005, C-297/03, Sozialhilfverband Rohrbach, ECLI:EU:C:2005:315.“

¹⁹⁴ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri Rozsudok Súdneho dvora z 12.07.1990, A. Foster a i. proti British Gas plc., C-188/89, ECLI: EU:C:1990:313.“

¹⁹⁵ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Konkrétne spoločnosť (subjekt) ASFINAG v Rakúsku, rozsudok Súdneho dvora z 5.2.2004, Rieser Internationale Transporte, C-157/02, Zb. s. I-1477, body 23 až 29.“

¹⁹⁶ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.6.1990, Nemecko p. Komisii, C-8/88, Zb. s. I-2321, bod 13.“

¹⁹⁷ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 5.3.1996, Factortame, C-46 a 48/93, Zb. s. I-1029, body 36 a 34.“

¹⁹⁸ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 30.9.2003, Köbler, C-224/01, Zb. s. I-10239, bod 32.“

¹⁹⁹ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 13.1.2004, Kühne a Heitz, C-453/00, Zb. s. I-837.“

²⁰⁰ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora zo 4.7.2000, Haim, C-424/97, Zb. s. I-5123, body 31 a 32.“

²⁰¹ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri str. 19 až 22“

²⁰² Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri § 28 ods. 1 a 2 zákona č. 273/1994 Z. z.“

²⁰³ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri § 86e zákona č. 581/2004 Z. z.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

tento účel priznal aj zdravotným poisťovniam.²⁰⁴ Uvedené vymedzenie zodpovedá rozsahu pojmu členský štát tak, ako ho určila vyššie uvedené judikatúra Súdneho dvora, keďže Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. je na základe aktu verejnej moci (zákona) a pod kontrolou verejnej moci (jediným akcionárom je Slovenská republika) poverené plnením služby verejného záujmu (najmä podľa § 2 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z.) a ktoré na tento účel disponujú väčšími právomocami v porovnaní s pravidlami, ktoré sa aplikujú vo vzťahoch medzi jednotlivcami²⁰⁵.

Na základe uvedenej ustálenej judikatúry Súdneho dvora konštatujeme, že v práve Európskej únie **existuje záväzný prameň práva**, na základe ktorého je **Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s.** subjekt, ktorý je možné označiť ako „vnútroštátny orgán členského štátu“ s následnou zodpovednosťou za zabezpečenie úplného účinku smernice 2014/24/EÚ bez ohľadu na prípadnú nesprávnu transpozíciu v rámci ustanovení jednotlivých právnych predpisov SR. (...)“

392. Na základe uvedeného znalec (znalecká organizácia) **v závere znaleckého posudku č. 5/2020 zo dňa 29. 06. 2020** konštatoval, cit.: „V práve Európskej únie existuje záväzný prameň práva – judikatúra Súdneho dvora EÚ, na základe ktorého je možné určiť, že:

i) Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. je subjekt, ktorý je možné označiť ako „vnútroštátny orgán členského štátu“, a ktorý je v zmysle záveru znaleckého posudku BBB por. č. 2/2020 na základe judikatúry Súdneho dvora, najmä pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ, povinný aplikovať priamy účinok tejto smernice, t.j. subjekt, ktorý nie je zbavený zodpovednosti aplikovať relevantné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ bez ohľadu na prípadnú nesprávnu transpozíciu v rámci ustanovení právnych predpisov SR a subjekt, ktorý nie je zbavený povinnosti zabezpečiť úplný účinok smernice 2014/24/EÚ (...)“.

393. Na základe vyššie uvedeného úrad vo vzťahu ku kontrolovanému 2 dospel k nasledovnému záveru (body 522 až 524 rozhodnutia úradu), cit.: „**Úrad má za to, že uvedené závery a odôvodnenia záverov znaleckej organizácie sú plne v súlade s vyššie uvedenými závermi a odôvodneniami záverov úradu (viď body 514 až 518).**

V súhrne, úrad má za to, že kontrolovaný 2

- ako subjekt v postavení verejného obstarávateľa a povinný primárne postupovať podľa predpisov verejného obstarávania a zároveň
- ako subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu

bol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ.

Vo vzťahu ku kontrolovanému 2 je zároveň so zreteľom na jeho argumentáciu spočívajúcu v tvrdeniach, podľa ktorých

- iba postupoval v zmysle vnútroštátnej právnej úpravy obstarávania povolení na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby,
- v predmetnom procese v zmysle vnútroštátnej právnej úpravy iba (obligatórne) uzatváral zmluvy na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby

²⁰⁴ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 11.06.2009, C-300/07, Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik, ECLI:EU:C:2009:358, bod 49.“

²⁰⁵ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudky Súdneho dvora z 19.4.2007, Farrell, C-356/05, Zb. s. I-3067, bod 40; ďalej z 12.7.1990, Foster, C-188/89, Zb. s. I-3313, bod 20, zo 14.09.2000, Collino a Chiappero, C-343/98, Zb. s. I-6659, bod 23.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

s konkrétnymi úspešnými uchádzačmi určenými kontrolovaným 1, ale sám neuskutočňoval (správne) konania, v ktorých by rozhodoval o určení konkrétnych úspešných uchádzačov (udelení alebo neudelení povolení) na prevádzkovanie konkrétnej stanice ambulancie záchrannej zdravotnej služby,

potrebné v neposlednom rade v súlade s vyššie uvedeným právnym posúdením zdôrazniť, že

- *pre orgány verejnej moci členského štátu, akým je aj kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.), vyplýva na základe judikatúry Súdneho dvora, najmä pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ a existencii vnútroštátnych ustanovení, akými sú napr. ustanovenia zákona č. 578/2004 Z. z., vyhlášky č. 89/2013 Z. z., či zákona č. 581/2004 Z. z., povinnosť aplikovať priamy účinok tejto smernice, tzn. orgány verejnej moci, akým je aj kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.), nie sú zbavené zodpovednosti aplikovať relevantné ustanovenia smernice 2014/24/EÚ bez ohľadu na ich prípadnú nesprávnú transpozíciu alebo existenciu nezlučiteľných vnútroštátnych ustanovení v právnom poriadku SR,*
- *povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva EÚ majú v rámci svojich právomocí všetky orgány členského štátu, akým je aj kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.), – napríklad aj povinnosť neaplikovať vnútroštátne ustanovenia a opatrenia, ktoré sú v rozpore s právom EÚ, sa vzťahuje nielen na súdne orgány, ale na všetky orgány verejnej moci členského štátu v rámci ich právomocí, vrátane orgánov samosprávy, a teda aj kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.), – pod ustanoveniami a opatreniami sa v zmysle vyššie uvedeného právneho posúdenia rozumejú ustanovenia legislatívnych alebo správnych predpisov so všeobecnou alebo individuálnou pôsobnosťou, ako aj individuálne súdne alebo správne rozhodnutia, čo v skúmanom prípade predstavujú predovšetkým vnútroštátne osobitné (zdravotnícke) predpisy,*
- *kontrolovaný 2 (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.) ako orgán verejnej moci členského štátu, ktorý si nesplnil povinnosť vyplývajúcu z práva EÚ, nemôže toto porušenie povinnosti odôvodniť odlišnou vnútroštátnou právnou úpravou, praxou alebo situáciou (t.j. v tomto prípade odlišnými osobitnými zdravotníckymi predpismi), bez ohľadu na povahu vnútroštátnych ustanovení, pretože právo EÚ má prednosť pred právom členského štátu. “*

394. Rada ďalej poukazuje na to, že úrad následne po vyššie uvedenom právnom posúdení, v ktorom konštatoval, že kontrolovaný 2 je subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu, zaslal kontrolovanému 2 list č. 10717-6000/2019-OD/64 „Výzva na vyjadrenie sa ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy“ spolu s prílohami zo dňa 23. 03. 2021, v ktorom úrad konštatoval rovnaké závery vo vzťahu ku kontrolovanému 2, ako sú uvedené v časti K. rozhodnutia úradu (body 515 až 518 a body 522 až 524 rozhodnutia úradu), a že kontrolovaný 2 na túto výzvu úradu reagoval listom „Vyjadrenie ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy“ zo dňa 17. 06. 2021, čo je zachytené v časti L. rozhodnutia úradu (str. 271 až 273 rozhodnutia úradu)²⁰⁶.

²⁰⁶ Pozn. rady: Úrad v časti L. rozhodnutia pritom uviedol, cit.: „(...) Rozsiahlejšie uvedenie a spracovanie (vysporiadanie) argumentácie kontrolovaného 2 obsiahnutej v predmetnom vyjadrení k zaslanej výzve je uvedené v ďalšom texte tohto rozhodnutia (viď body 590 až 6147). (...)“, z čoho podľa rady vyplýva, že úrad odkázal na časť N. rozhodnutia úradu, kde sa úrad o. i. vyjadroval aj k tvrdeniu kontrolovaného 2, že úrad nesprávne posúdil postavenie kontrolovaného 2 ako vnútroštátneho orgánu pri aplikácii priameho účinku (viac v bodoch 594 až 600 rozhodnutia úradu). Z týchto bodov pritom vyplýva, že úrad odkazoval na svoje predchádzajúce právne posúdenie uvedené v bodoch 269 až 295 a bodoch 514 až 524 rozhodnutia úradu. Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejnú obstarávanie.

395. Rada ďalej poukazuje na to, že úrad následne požiadal **BBB, zastúpený CCC**, o. i. o zodpovedanie nasledovnej otázky, cit.: „3. *Má existencia judikatury Súdneho dvora najmä vo veci C-188/89 Foster a C-425/12 Portgás (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zo 17.06.2021 zo strany kontrolovaného 2) vplyv na závery uvedené znalcom v Znaleckých posudkoch 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení, týkajúce sa postavenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne ako vnútroštátneho orgánu členského štátu (Slovenská republika)?*“
396. Tento znalec (znalecká organizácia) vypracoval **znalecký posudok č. 5/2021 zo dňa 03. 11. 2021**, v ktorom k vyššie citovanej otázke č. 3 **v závere tohto znaleckého posudku** konštatoval, cit.: „*Existencia judikatury Súdneho dvora najmä vo veci C-188/89 Foster a C-425/12 Portgás (uvedená vo Vyjadrení ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zo 17.06.2021 zo strany kontrolovaného 2) nemá vplyv na závery uvedené znalcom v Znaleckých posudkoch 2/2020, 3/2020, 5/2020, 9/2020, vrátane ich doplnení, týkajúce sa postavenia Všeobecnej zdravotnej poisťovne ako vnútroštátneho orgánu členského štátu EÚ.*“, pričom znalec **v odôvodnení** svojho záveru poukázal aj na [rozsudok SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II](#), ku ktorému o. i. uviedol, cit.: „*(...) Ak Súdny dvor v bode 18 rozsudku z 12. júla 1990, Foster, C-188/89, výslovne: „v rade prípadov pripustil, že jednotlivci sa môžu dovolávať bezpodmienečných a dostatočne presných ustanovení voči organizácii alebo subjektu, ktoré 1) podliehajú štátnej moci alebo sú kontrolované štátom, alebo 2) ktoré disponujú na tento účel mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami“*, tak v rozsudku z 10. októbra 2017, Farrel II, C-413/15 len potvrdil, že uvedené dve podmienky nemajú kumulatívnu povahu.

Konštatujeme, že neskorší rozsudok Súdneho dvora vo veci C-413/15, Farrell II **doplňa výklad a metódu aplikácie podmienok**, za ktorých subjekt spadá pod „vnútroštátny orgán členského štátu“. Subjekt vo veci samej (Motor Insurers Bureau of Ireland - MIBI) bol označený za „**subjekt súkromného práva**“²⁰⁷ a následne z tohto dôvodu Súdny dvor samostatne preskúmaval aj možné splnenie podmienky „väčších právomocí“. Okrem iného sporný subjekt MIBI bol „zriadený“ zákonom (aktom štátnej moci), a následne na základe výslovnej požiadavky smernice EÚ a vykonávacieho zákona plnil výlučne úlohu vo verejnom záujme, ktorá spočíva v povinnosti uloženej členským štátom v článku 1 ods. 4 druhej smernice Rady 72/166/EHS.²⁰⁸

Významnou je tiež skutočnosť, že vnútroštátny orgán, akým je v rámci posúdenia Súdneho dvora v rozsudku C-413/15, Farrell II, subjekt MIBI, je síce „subjektom súkromného práva“, ale bol založený na základe dohody medzi írskym Department of Local Government (Ministerstvo miestnej samosprávy, Írsko) a poisťovňami motorových vozidiel pôsobiacich v Írsku²⁰⁹ a priamo zákon vymedzoval (iba) jeho právomoci.²¹⁰ Bez ďalšieho tak nie je pochybnosť, že **štát výslovne poveril a podieľal sa na zakladaní „vnútroštátneho orgánu členského štátu“**.

Rozsudok Súdneho dvora vo veci **C-413/15, Farrell II** vo svojej výrokovej časti konštatuje, že:

²⁰⁷ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 10. októbra 2017, C-413/15, Farrell II, ECLI:EU:C:2017:745, bod 1.“

²⁰⁸ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 10. októbra 2017, C-413/15, Farrell II, ECLI:EU:C:2017:745, bod 38.“

²⁰⁹ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 10. októbra 2017, C-413/15, Farrell II, ECLI:EU:C:2017:745, bod 11.“

²¹⁰ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 10. októbra 2017, C-413/15, Farrell II, ECLI:EU:C:2017:745, body 9 až 12.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

„1. Článok 288 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že sám osebe nevyklučuje, že voči subjektu, ktorý nespĺňa všetky znaky uvedené v bode 20 rozsudku z 12. júla 1990, *Foster a i.* (C-188/89, EU:C:1990:313), v spojení so znakmi uvedenými v bode 18 tohto istého rozsudku, možno namietat ustanovenia smernice, ktoré môžu mať priamy účinok.

2. Voči subjektu súkromného práva, ktorému členský štát zveril úlohu vo verejnom záujme, akou je úloha obsiahnutá v povinnosti uloženej členským štátom v článku 1 ods. 4 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej treťou smernicou Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990, a ktorému boli na tento účel zákonom udelené mimoriadne právomoci, akou je právomoc uložiť poisťovníam, ktoré poskytujú poistenie vozidiel na území dotknutého členského štátu, aby sa stali jeho členmi a financovali ho, možno namietat ustanovenia smernice, ktoré môžu mať priamy účinok.“ (...)

Na základe rozsudku Súdneho dvora vo veci C 413/15, *Farrell II* (a rovnako návrhov generálnej advokátky v tejto veci²¹¹), test uvedený v rozsudku C-188/89, *Foster a i.* na určenie, **kto je subjektom štátu na účely vertikálneho priameho účinku smerníc**, nemožno vykladať kumulatívne ani alternatívne – obsahuje totiž **demonštratívny výpočet prvkov**, ktoré môžu byť relevantné pre takéto posúdenie – a **vnútroštátny orgán aplikácie práva (tzn. aj Úrad pre verejné obstarávanie)** musí pri rozhodovaní o tom, či je posudzovaný subjekt subjektom štátu na účely vertikálneho priameho účinku smerníc, brať do úvahy tieto kritériá:

i) právna forma subjektu je irelevantná;

ii) nie je nevyhnutné, aby bol štát v pozícii, v ktorej vykonáva každodennú kontrolu alebo riadenie činností tohto subjektu;

iii) ak štát vlastní alebo kontroluje príslušný subjekt, daný subjekt sa bude považovať za subjekt štátu, pričom nie je nevyhnutné posudzovať, či sú splnené ostatné kritériá;

iv) akýkoľvek obecný, regionálny alebo miestny orgán alebo ekvivalentný subjekt treba automaticky považovať za subjekt štátu;

v) príslušný subjekt nemusí byť financovaný štátom;

vi) ak štát výslovne na základe zákona zveril príslušnému subjektu úlohu spočívajúcu vo vykonávaní verejnej služby, ktorú by inak mohol vykonávať priamo samotný štát, a poskytol danému subjektu istú formu dodatočných právomocí, aby sa mu umožnilo efektívne plniť svoju úlohu, príslušný subjekt treba v každom prípade považovať za subjekt štátu.²¹² (...)“

397. Ďalej rada poukazuje na postup úradu vo veci návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý je zachytený v **časti M. rozhodnutia úradu** (body 550 až 571 rozhodnutia úradu).

398. Úrad v rozhodnutí uviedol, že preskúmal obsah rozsudku SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II a dospel k záveru, že výklad pojmu „vnútroštátny orgán členského štátu“ na účely vertikálneho priameho účinku smerníc v kontexte uvedeného rozsudku môže mať podstatný význam aj na posúdenie aplikácie priameho účinku práva EÚ vo vzťahu k jednotlivým kontrolovaným v tomto konaní, a zároveň riadne vysporiadanie sa s výkladom pojmu „vnútroštátny orgán členského štátu“ v kontexte tohto rozsudku je nevyhnutné aj s ohľadom na skutočnosť, že kontrolovaný 2 namieta odlišný prístup ku kontrolovanému 2 a kontrolovanému 3 a 4 v súvislosti s aplikáciou priameho účinku.

²¹¹ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri návrhy generálnej advokátky E.Sharpston z 22.6.2017, C-413/15, *Farrell II*, ECLI:EU:C:2017:492, bod 151. Pozri tiež rozsudok Súdneho dvora z 10. októbra 2017, C-413/15, *Farrell II*, ECLI:EU:C:2017:745, body 26 a 28, kde Súdny dvor výslovne odkazuje na vyššie uvedené stanovisko generálnej advokátky E.Sharpston z 22.6.2017.“

²¹² **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri návrhy generálnej advokátky E.Sharpston z 22.6.2017, C-413/15, *Farrell II*, ECLI:EU:C:2017:492, bod 151.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

399. Úrad ďalej v rozhodnutí uviedol, cit.: „Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že rozhodnutie v tomto konaní môže mať zásadný význam pre ďalšie usporiadanie vzťahov v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti v zmysle pravidiel verejného obstarávania, a s ohľadom na skutočnosť, že jednoznačný výklad pojmu „vnútroštátny orgán členského štátu“ v kontexte vydaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C 413/15, Farrell II, na základe skutkového a právneho stavu veci zisteného v tomto konaní, môže poskytnúť výlučne Súdny dvor EÚ, úrad za účelom spoľahlivého zistenia stavu veci a riadneho objasnenia skutočností súvisiacich s predmetom konania ešte pred vydaním samotného rozhodnutia preskúmal možnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 ZFEÚ a po zvážení všetkých právnych ako aj skutkových okolností podal dňa 16. 3. 2022 návrh na začatie prejudiciálneho konania.“

400. V návrhu na začatie prejudiciálneho konania úrad predložil SD EÚ 2 prejudiciálne otázky, pričom prvá prejudiciálna otázka znela nasledovne:

- i. **Splňa subjekt, akým je Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. – akciová spoločnosť, zriadená na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, ktorej jediným akcionárom je štát, správu jej akcií vykonáva ministerstvo zdravotníctva, pričom minister zdravotníctva vymenúva a odvoláva v zmysle stanov aj všetkých členov predstavenstva tejto akciovej spoločnosti a menuje aj členov kontrolných orgánov, všetky nutné podmienky vnútroštátneho orgánu členského štátu, ktorý je povinný dodržiavať ustanovenia smernice 2014/24/EÚ s priamym účinkom a v prípade porušenia jej ustanovení podlieha sankciám podľa čl. 2e ods. 1 a 2 smernice 89/665/EHS?**

401. Úrad v návrhu na začatie prejudiciálneho konania o. i. uviedol, cit.: „29. V nadväznosti na vyššie uvedené posúdenie Úradu, ako aj vyjadrenia účastníkov konania, predovšetkým účastníka konania 1 a 2 k výzve, sa Úrad pred vydaním rozhodnutia musí vysporiadať aj s argumentáciou, podľa ktorej podľa právneho názoru účastníka konania 2 z viacerých rozhodnutí Súdneho dvora EÚ vyplýva, že podmienky testu týkajúceho sa definície vnútroštátneho orgánu členského štátu uvedené v rámci judikatúry Súdneho dvora vo veci C-188/89 Foster majú byť splnené kumulatívne. Pri riešení tejto otázky Úrad preskúmal judikatúru Súdneho dvora EÚ vrátane rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-413/15, Farrell II, ktorý určil, že podmienky testu týkajúceho sa definície vnútroštátneho orgánu členského štátu stanovené Súdnym dvorom EÚ nemajú kumulatívnu povahu.²¹³

30. Riadne vysporiadanie sa s výkladom pojmu „vnútroštátny orgán členského štátu“ v kontexte rozsudku Súdneho dvora EÚ C-413/15, Farrell II je nevyhnutné aj s ohľadom na skutočnosť, že účastník konania 2 namietal odlišný prístup Úradu k účastníkovi konania 2 a účastníkovi konania 3 a 4 v súvislosti s aplikáciou priameho účinku, pričom takýto prístup Úradu považuje nielen za diskriminačný, ale v kontexte fungovania systému sociálneho a zdravotného zabezpečenia na Slovensku až za absurdný.²¹⁴ Účastník konania 2 zároveň považuje štátne vlastníctvo akcií účastníka konania 2 za jediný zásadný rozdiel medzi štátnou zdravotnou poisťovňou a ostatnými (súkromnými) zdravotnými poisťovňami, ktorý podľa neho neodôvodňuje odlišný prístup k zdravotným poisťovňam zo strany Úradu. Účastník konania 2 má za to, že pri uzatváraní zmlúv o poskytovaní zdravotnej starostlivosti je v úplne rovnakom postavení ako súkromné zdravotné poisťovne.“

²¹³ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora z 10. októbra 2017, C-413/15, Farrell II, ECU:EU:C:2017:745, bod 27.“

²¹⁴ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri napr. s. 22 listu účastníka konania 2 „Vyjadrenie ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy“ zo 17.6.2021 – príloha gg.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

Ďalej v časti týkajúcej sa prvej prejudiciálnej otázky, úrad v návrhu na začatie prejudiciálneho konania uviedol, cit.: „58. Účastník konania 2 tvrdí, že vo vzťahu k uzatváraniu zmlúv na prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby nie je povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie (najmä smernicu 2014/24/EÚ) a odvoláva sa na (ne)splnenie troch podmienok, ktoré identifikoval Súdny dvor v rozsudku vo veci C-188/89 Foster (body 5 a 6 rozsudku). Účastník konania 2 namieta, že **štát nemôže výrazne ovplyvňovať jeho rozhodnutia pri uzatváraní zmlúv s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti**, tzn. štát – minister zdravotníctva neukladá konkrétne pokyny v súvislosti s riadením jeho činnosti alebo dokonca konkrétne pokyny pri uzatváraní zmlúv s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti, resp. pokyny týkajúce sa riadenia spoločnosti.“

402. SD EÚ však k zodpovedaniu prejudiciálnych otázok úradu nepristúpil, ale uznesením rozhodol, že návrh je zjavne neprípustný, pretože úrad podľa SD EÚ nemal postavenie súdneho orgánu.

403. **Úrad následne rozhodol tak, že trvá na právnom postavení kontrolovaného 2** ako subjektu vnútroštátneho orgánu členského štátu, cit.: „Za účelom dodržania zásady materiálnej pravdy, ktorá vyžaduje, aby rozhodnutie správneho orgánu, a teda aj úradu vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, úrad opätovne preskúmal rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-413/15, Farrell II, ako aj ďalšiu súvisiacu judikatúru, ktorou sa zaoberá v tomto rozhodnutí, postavenie kontrolovaného 2 (...) z pohľadu možnosti naplnenia znakov „vnútroštátneho orgánu členského štátu“ v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ a dospel k nasledovným záverom:

- **kontrolovaný 2 je subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu, a teda bol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ, a to aj s ohľadom na bod 28 rozsudku Súdneho Dvora EÚ vo veci C-413/15 Farrell II²¹⁵, z ktorého je zrejmé, že podmienky testu týkajúceho sa definície vnútroštátneho orgánu členského štátu stanovené Súdnym dvorom EÚ nemajú kumulatívnu povahu, (...)**

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, úrad aj napriek tomu, že Súdny dvor EÚ nepristúpil k zodpovedaniu prvej položenej prejudiciálnej otázky, trvá na právnom posúdení kontrolovaného 2 ako subjektu vnútroštátneho orgánu členského štátu, ktorý bol vo vzťahu k predmetu zákazky (prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby) povinný aplikovať priamy účinok práva Európskej únie vo vnútroštátnom práve (tzv. effet utile), in concreto smernice 2014/24/EÚ. (...)“

404. Na základe vyššie uvedených skutočností má rada za to, že **úrad k predmetnému návrhu na začatie prejudiciálneho konania pristúpil až po tom, čo už konštatoval, že kontrolovaný 2 je subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu²¹⁶**. Nakoľko však SD EÚ nepristúpil k zodpovedaniu prejudiciálnych otázok, úrad zotrval na svojom právnom posúdení, že kontrolovaný 2 je subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu, a to aj s ohľadom na bod 28 [rozsudku SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II](#).

²¹⁵ Pozn. rady: Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Ako v zásade uviedla generálna advokátka v bodoch 53 a 77 svojich návrhov, podmienky, za ktorých dotknutý subjekt musí byť podliehať štátnej moci, alebo byť kontrolovaný štátom a disponovať na tento účel mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami, nemajú kumulatívnu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. decembra 1997, Kampelmann a i., C-253/96 až C-258/96, EU:C:1997:585, body 46 a 47, ako aj zo 7. septembra 2006, Vassallo, C-180/04, EU:C:2006:518, bod 26).“

²¹⁶ Pozn. rady: V tejto súvislosti pozri časť K. rozhodnutia úradu a časť L. rozhodnutia úradu.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

405. Z vyššie uvedeného postupu úradu teda podľa rady vyplýva, že **nie je pravdivé tvrdenie kontrolovaného 2, že úrad si bol vedomý, že kontrolovaný 2 nie je v postavení vnútroštátneho orgánu, a preto podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.**

406. Nakoľko **kontrolovaný 2** v rámci svojej argumentácie v prvostupňovom konaní **spochybňoval o. i. závery, ku ktorým dospel aj BBB, zastúpený CCC** v rámci vypracovania znaleckých posudkov a nakoľko **kontrolovaný 2** vo svojom odvolaní **aj naďalej trvá na tom, že nie je vnútroštátnym orgánom členského štátu**, rada v predmetnom konaní o odvolaniach požiadala **znalca GGG**, o. i. o zodpovedanie nasledovnej otázky, cit.: „4. Súhlasíte so záverom znalca²¹⁷, že v práve Európskej únie existuje taký záväzný prameň práva, na základe ktorého je možné jednoznačne určiť, že štátna zdravotná poisťovňa (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.) je „vnútroštátnym orgánom členského štátu“, ktorý je pri nesprávnej transpozícii smernice 2014/24/EÚ povinný aplikovať nepriamy a/alebo priamy účinok tejto smernice?“

407. Tento znalec vypracoval **znalecký posudok č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025**, v ktorom je k vyššie citovanej otázke č. 4 uvedené, cit.: „21. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa možno priamo „**odvolávať na bezpodmienečné a dostatočne presné ustanovenia smernice** nielen voči členským štátom a ich inštitúciám v užšom zmysle slova, ale tiež okrem iného voči **subjektom, ktoré podliehajú právomoci alebo kontrole orgánu verejnej moci, plnia úlohy vo verejnom záujme a disponujú mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami**. Takéto organizácie alebo subjekty sa odlišujú od jednotlivcov a musia byť **považované za štát** buď preto, že ide o právnické osoby verejného práva, ktoré sú súčasťou štátu v širšom zmysle slova, alebo preto, že podliehajú verejnemu orgánu alebo sú kontrolované verejným orgánom, či preto, že takýto orgán ich poveril plnením úloh vo verejnom záujme a na tento účel im boli udelené uvedené mimoriadne právomoci“ (rozsudok Repobel CV zo 14. novembra 2024, C-230/23, EU:C:2024:951, bod 26; pozri v tomto zmysle tiež rozsudky Max Planck Gesellschaft zo 6. novembra 2018, C-684/16, EU:C:2018:874, bod 64; z 10. októbra 2017, Farrell, C-413/15, EU:C:2017:745, body 33 a 34, Carratú z 12. decembra 2013, C-361/12, EU:C:2013:830, bod 29, ako aj z 12. júla 1990, Foster a i., C-188/89, EU:C:1990:313, bod 20).

22. Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že „**podmienky, zo ktorých dotknutý subjekt musí podliehať štátnej moci alebo byť kontrolovaný štátom a disponovať na tento účel mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami, nemajú kumulatívnu povahu**“ (rozsudok Repobel CV zo 14. novembra 2024, C-230/23, EU:C:2024:951, bod 27; pozri tiež rozsudok z 10. októbra 2017, Farrell, C-413/15, EU:C:2017:745, bod 28).

23. Napríklad v citovanom rozsudku Carratú, C-361/12, Súdny dvor po tom, ako konštatoval, že predmetný subjekt (Poste Italiane) bol v úplnom vlastníctve Talianskej republiky prostredníctvom jeho jediného akcionára – ministerstva hospodárstva a financií, pričom bol okrem toho aj kontrolovaný Talianskou republikou, už ďalej neskúmal splnenie ďalších nekumulatívnych podmienok, teda či tento subjekt vykonáva službu vo verejnom záujme a na tento účel disponuje väčšími právomocami v porovnaní s pravidlami uplatniteľnými vo vzťahoch medzi jednotlivcami (pozri body 29 až 31 tohto rozsudku).

24. Z toho vyplýva, že pokiaľ v čase porušenia ustanovení smerníc Únie o verejnom obstarávaní bola jediným akcionárom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. (VšZP) Slovenská republika, môže táto skutočnosť sama osebe postačovať na konštatovanie, že VšZP je subjektom, voči ktorému sa možno odvolávať na bezpodmienečné a dostatočne presné ustanovenia smernice Únie, pričom ak Slovenská republika okrem toho v danom čase aj kontrolovala VšZP

²¹⁷ Pozn. rady: Rada v žiadosti o znalecký posudok zavedenou skratkou „znalec“ mala na mysli **BBB, zastúpený CCC**

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

(napr. prostredníctvom menovania členov predstavenstva a dozornej rady), predstavovalo by to ďalšie tvrdenie na podporu takého konštatovania.

25. V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdny dvor už konštatoval, že ustanovenia smernice Únie o obstarávaní (93/38/ES) stanovujúce povinnosť uzatvoriť zmluvy na dodanie tovaru v prípade prekročenia stanovenej sumy predpokladanej hodnoty zákazky tak, aby nedošlo k diskriminácii uchádzačov, sú bezpodmienečné a dostatočne presné (pozri rozsudok z 12. decembra 2013, *Portgás*, C-425/12, EU:C:2013:829, body 19 a 20).

26. Na záver treba spresniť, že pokiaľ ide o nepriamy účinok smerníc Únie, tento sa môže uplatniť vo vzťahu ku všetkým subjektom (súkromným i verejným), keďže predstavuje všeobecné výkladové pravidlo, podľa ktorého sa norma nižšej právnej sily má vykladať v súlade s normou vyššej právnej sily (tzv. povinnosť eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva). Samozrejme eurokonformný výklad normy vnútroštátneho práva v súlade s ustanovením smernice Únie nesmie byť v rozpore s vnútroštátnou normou samotnou, pretože v tom prípade by už išlo o uplatnenie priameho účinku takého ustanovenia smernice.

27. Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné konštatovať, že v práve Európskej únie existuje judikatúra Súdneho dvora, z ktorej vyplýva, že štátna zdravotná poisťovňa (*Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.*) je subjektom, vo vzťahu ku ktorému sa možno dovolávať bezpodmienečných a dostatočne presných ustanovení smerníc Únie vrátane smernice 2014/24/EÚ.²¹⁸

408. Na základe uvedeného znalec v závere znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 konštatoval, cit.: „V práve Európskej únie existuje judikatúra Súdneho dvora, z ktorej vyplýva, že štátna zdravotná poisťovňa (*Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.*) je subjektom, vo vzťahu ku ktorému sa možno dovolávať bezpodmienečných a dostatočne presných ustanovení smerníc Únie vrátane smernice 2014/24/EÚ.“
409. Z vyššie uvedeného vyplýva, že rada žiadala znalca GGG, aby sa vyjadril k záveru BBB, zastúpený CCC, nachádzajúcemu sa v znaleckom posudku č. 5/2020 zo dňa 29. 06. 2020, ktorý je v súlade so závermi úradu v časti **K. rozhodnutia úradu** (viac v bodoch 514 až 518 rozhodnutia úradu).
410. V znaleckom posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 pritom znalec poukazuje na [rozsudok SD EÚ zo dňa 14. 11. 2024, C-230/23, Repobel CV](#) (bod 26 a bod 27²¹⁸), z ktorého vyplývajú rovnaké závery ako z [rozsudku SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II](#) (bod 33, bod 34 a bod 28²¹⁹) a to, že podmienky testu týkajúceho sa definície vnútroštátneho orgánu členského štátu stanovené SD EÚ **nemajú kumulatívnu povahu**.
411. V znaleckom posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 následne znalec ako príklad uvádza [rozsudok SD EÚ zo dňa 12. 12. 2013, C-361/12, Carratú](#) (body 29 až 31²²⁰) a v tejto súvislosti

²¹⁸ **Pozn. rady:** Bod 27 rozsudku SD EÚ zo dňa 14. 11. 2024, C-230/23, Repobel CV znie nasledovne, cit.: „Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že podmienky, za ktorých dotknutý subjekt musí podliehať štátnej moci alebo byť kontrolovaný štátom a disponovať na tento účel mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami, **nemajú kumulatívnu povahu** (rozsudok z 10. októbra 2017, Farrell, C-413/15, EU:C:2017:745, bod 28).“

²¹⁹ **Pozn. rady:** Bod 28 rozsudku SD EÚ zo dňa 10. 10. 2017, C-413/15, Farrell II znie nasledovne, cit.: „Ako v zásade uviedla generálna advokátka v bodoch 53 a 77 svojich návrhov, podmienky, za ktorých dotknutý subjekt musí byť podliehať štátnej moci, alebo byť kontrolovaný štátom a disponovať na tento účel mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami, **nemajú kumulatívnu povahu** (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. decembra 1997, Kampelmann a i., C-253/96 až C-258/96, EU:C:1997:585, body 46 a 47, ako aj zo 7. septembra 2006, Vassallo, C-180/04, EU:C:2006:518, bod 26).“

²²⁰ **Pozn. rady:** Body 29 až 31 rozsudku SD EÚ zo dňa 12. 12. 2013, C-361/12, Carratú znejú nasledovne, cit.: „Okrem toho treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora medzi subjekty, voči ktorým sa možno dovolávať ustanovení smernice, ktoré môžu mať priame účinky, patrí orgán, ktorý bol bez ohľadu na svoju povahu dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.“

poukazuje na nasledovné skutočnosti vyplývajúce z tohto rozsudku, cit.: „(...) *Súdny dvor po tom, ako konštatoval, že predmetný subjekt (Poste Italiane) bol v úplnom vlastníctve Talianskej republiky prostredníctvom jeho jediného akcionára – ministerstva hospodárstva a financií, pričom bol okrem toho aj kontrolovaný Talianskou republikou, už d’alej neskúmal splnenie d’alších nekumulatívnych podmienok, teda či tento subjekt vykonáva službu vo verejnom záujme a na tento účel disponuje väčšími právomocami v porovnaní s pravidlami uplatniteľnými vo vzťahoch medzi jednotlivcami (...)*“.

412. Z uvedeného teda podľa rady vyplýva, že predmetný **subjekt Poste Italiane spĺňal jednu z podmienok** testu týkajúceho sa definície vnútroštátneho orgánu členského štátu stanovených SD EÚ (**t. j. subjekt musí podliehať kontrole štátu**) a SD EÚ už **d’alej neskúmal splnenie d’alších podmienok vo vzťahu k tomuto subjektu**, a to, či tento subjekt vykonáva službu vo verejnom záujme a na tento účel disponuje väčšími právomocami v porovnaní s pravidlami uplatniteľnými vo vzťahoch medzi jednotlivcami, pričom rada poukazuje na to, že SD EÚ následne v bode 31 [rozsudku SD EÚ zo dňa 12. 12. 2013, C-361/12, Carratú](#) konštatoval, že, cit.: „(...) *doložka 4 bod 1 rámcovej dohody sa má vykladať v tom zmysle, že sa na ňu možno priamo odvolávať proti štátnemu subjektu, akým je Poste Italiane.*“, a teda SD EÚ **vyhodnotil subjekt Poste Italiane ako štátny subjekt**.

413. V nadväznosti na vyššie uvedené rada poukazuje na nasledovné skutočnosti:

- i) Kontrolovaný 2 bol **zriadený zákonom č. 273/1994 Z. z.** (§ 28 ods. 1), ktorý nadobudol platnosť dňa 07. 10. 1994 a **účinnosť** (vo vzťahu k § 28) dňa **01. 11. 1994**.
- ii) Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 273/1994 Z. z., **zriaďuje sa Všeobecná zdravotná poisťovňa** (ďalej len „všeobecná poisťovňa“) **ako verejnoprávna inštitúcia na vykonávanie zdravotného poistenia**.
- iii) V aktuálnom právnom stave upravuje postavenie kontrolovaného 2 zákon č. 581/2004 Z. z..
- iv) Podľa § 86f ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z., **jediným akcionárom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. po zlúčení je Slovenská republika**. Správu akcií od 1. januára 2010 vykonáva ministerstvo zdravotníctva.
- v) Podľa § 155 ods. 1 Obchodného zákonníka **akcia predstavuje práva akcionára ako spoločníka podieľať sa podľa zákona a stanov spoločnosti na jej riadení**, zisku a na likvidačnom zostatku po zrušení spoločnosti s likvidáciou, ktoré sú spojené s akciou ako s cenným papierom, ak zákon neustanovuje inak.
- vi) Podľa stanov kontrolovaného 2²²¹ **minister uvedeného rezortu následne vymenúva a odvoláva aj všetkých členov predstavenstva akciovej spoločnosti**.

414. Rada ďalej poukazuje na skutočnosti, ktoré uviedol úrad v časti N. rozhodnutia úradu (str. 387 rozhodnutia úradu), cit.: „(...) *Zo skutkových ako aj právnych okolností prípadu niet*

právnú formu v zmysle aktu verejnej moci poverený plniť pod kontrolou tejto moci službu vo verejnom záujme a na tento účel disponuje väčšími právomocami v porovnaní s pravidlami uplatniteľnými vo vzťahoch medzi jednotlivcami (pozri rozsudok z 12. septembra 2013, Kuso, C-614/11, bod 32 a citovanú judikatúru). V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania a pripomienok predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že, ako to uviedol generálny advokát v bodoch 106 a nasl. svojich návrhov, Poste Italiane je subjekt v úplnom vlastníctve Talianskej republiky prostredníctvom jeho jediného akcionára, ministerstva hospodárstva a financií. Okrem toho je Poste Italiane kontrolovaná štátom a Corte dei Conti (dvorom audítorov), ktorého člen je členom jej predstavenstva. Následne treba na siedmu otázku odpovedať tak, že doložka 4 bod 1 rámcovej dohody sa má vykladať v tom zmysle, že sa na ňu možno priamo odvolávať proti štátnemu subjektu, akým je Poste Italiane.“

²²¹ **Pozn. rady:** Napr. čl. 7 bod 7.2. písm. u) stanov kontrolovaného 2 zo dňa 30. 06. 2017, čl. 7 bod 7.2. písm. u) stanov kontrolovaného 2 zo dňa 27. 05. 2020, čl. 7 bod 7.2. písm. u) stanov kontrolovaného 2 zo dňa 08. 06. 2020 a čl. 7 bod 7.2. písm. u) stanov kontrolovaného 2 zo dňa 28. 07. 2021.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

podľa úradu pochybností o tom, že **minister zdravotníctva vymenúva a odvoláva v zmysle stanov všetkých členov predstavenstva akciovej spoločnosti (ako aj generálneho riaditeľa²²²) a volí a odvoláva aj členov kontrolných orgánov kontrolovaného 2 (predovšetkým členov dozornej rady).**²²³

Z vyššie uvedeného vyplýva, že napríklad v súlade s posúdením, aké vykonal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-361/12 *Carmela Carratù*, kde na rozdiel od viacerých vyššie uvedených a preskúmaných súdnych rozhodnutí aj výslovne rozhodol o konkrétnom subjekte (*Poste Italiane SpA*), ako o vnútroštátnom orgáne členského štátu,²²⁴ **je možné kontrolovaného 2 považovať za vnútroštátny orgán členského štátu, nakoľko je:**

- i. **subjekt v úplnom vlastníctve Slovenskej republiky prostredníctvom jeho jediného akcionára – ministerstva zdravotníctva a**
- ii. **súčasne (okrem toho) je kontrolovaný štátom, keďže zástupcovia štátu sú členmi predstavenstva aj dozornej rady, pričom subjekt má osobitné povinnosti vo vzťahu k ostatným ústredným štátnym orgánom (pozri analogicky bod 30 rozsudku C-361/12 *Carmela Carratù*). (...)**

415. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti má rada za to, že **SD EÚ vyžadovaná podmienka, že subjekt musí podliehať kontrole štátu, je naplnená, ak je takýto subjekt priamo a dokonca výlučne vlastnený štátom, tzn. aj v prípade kontrolovaného 2, ak je Slovenská republika** (napr. v zastúpení Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky) **jediným akcionárom kontrolovaného 2.** Podľa rady táto skutočnosť (t. j. že Slovenská republika je jediným akcionárom kontrolovaného 2) sama osebe postačuje na konštatovanie, že kontrolovaný 2 nie je právnickou osobou odlišnou od subjektu konajúceho v mene štátu.
416. Na základe uvedeného má rada za to, že **kontrolovaný 2 je subjektom v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu.**
417. Rada v tejto súvislosti opätovne poukazuje aj na záver znalca GGG, ktorý je v súlade s vyššie uvedeným záverom rady, cit.: „*V práve Európskej únie existuje judikatúra Súdneho dvora, z ktorej vyplýva, že štátna zdravotná poisťovňa (Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.) je subjektom, vo vzťahu ku ktorému sa možno dovolávať bezpodmienečných a dostatočne presných ustanovení smerníc Únie vrátane smernice 2014/24/EÚ.*“
418. Pokiaľ ide o požiadavku preukázania „konkrétnych právomocí“ štátu, vo vzťahu k uzatváraným zmluvám s poskytovateľmi záchranej zdravotnej služby tak, ako to kontrolovaný 2 namietal v odvolaní, rada poukazuje na to, že **úrad sa s touto argumentáciou kontrolovaného 2 vysporiadal už vo svojom rozhodnutí** (str. 384 a nasl. rozhodnutia úradu), a to najmä preskúmaním judikatúry SD EÚ, na ktorú kontrolovaný 2 poukazoval²²⁵, pričom

²²² **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Vid': Základná norma Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. – Stanovy Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. alebo napr. <https://www.vszp.sk/novinky/minister-zdravotnictva-vymenoval-nove-vedenie-vseobecnej-zdravotnej-poisťovne.html> alebo <https://e.dennikn.sk/minuta/1825808>.*“

²²³ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Vid' čl. 2 Štatútu Dozornej rady Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., dostupný na: https://www.vszp.sk/files/transparentne/pre_verejnost/1-statut-dozornej-rady-vszp.pdf alebo Základná norma Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. – Stanovy Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s.*“

²²⁴ **Pozn. rady:** Úrad v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.12.2013, C-361/12, Carmela Carratù, ECLI:EU:C:2013:830, bod 31.*“

²²⁵ **Pozn. rady:** t. j. rozsudok SD EÚ zo dňa 12. 07. 1990, C-188/89, Foster; rozsudok SD EÚ zo dňa 12. 12. 2013, C-425/12, Portugás; rozsudok SD EÚ zo dňa 05. 02. 2004, C-157/02, Rieser Internationale Transporte GmbH proti Asfinag; rozsudok SD EÚ zo dňa 14. 09. 2000, C-343/98, Collino a Chiappero; rozsudok SD EÚ zo dňa 24. 01. 2012, C-282/10, Maribel Dominguez; rozsudok SD EÚ zo dňa 12. 09. 2013, C-614/11, Anneliese Kuso; rozsudok SD EÚ zo dňa 12. 12. 2013, C-361/12, Camela Carratù.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

k predmetnej argumentácii kontrolovaného 2 sa vyjadril **aj BBB, zastúpený CCC v znaleckom posudku č. 5/2021 zo dňa 03. 11. 2021**, ktorý v rámci odpovede na otázku č. 3 konštatoval, cit.: „(...) Kontrolovaný 2 sa v tejto súvislosti odvoláva na judikatúru Súdneho dvora EÚ, konkrétne:

- rozsudok Súdneho dvora z 12.7.1990, C-188/89, Foster,
- rozsudok Súdneho dvora z 12.12.2013, C-425/12, Portugás,
- rozsudok Súdneho dvora z 5.2.2004, C-157/02, Rieser Internationale Transporte GmbH proti Asfinag,
- rozsudok Súdneho dvora zo 14.09.2000, C-343/98, Collino a Chiappero,
- rozsudok Súdneho dvora z 24.1.2012, C-282/10, Maribel Dominguez,
- rozsudok Súdneho dvora z 12.09.2013, C-614/11, Anneliese Kuso,
- rozsudok Súdneho dvora z 12.12.2013, C-361/12, Camela Carratù,

pričom je nutné posúdiť aj jedno z prvých rozhodnutí Súdneho dvora EÚ v tomto kontexte,

- rozsudok Súdneho dvora z 26.2.1986, 152/84, Marshall.

Konštatujeme, že preskúmaním vyššie uvedenej judikatúry Súdneho dvora EÚ sme **nezistili povinnosť stanovenú Súdny dvorom**, skúmať spôsob, formu alebo rozsah „ovplyvňovania“ štátu, resp. štátneho orgánu „pri uzatváraní zmlúv“, dokonca konkrétnych zmlúv, napríklad pri opomenutí verejného obstarávateľa uzatvoriť alebo neuzatvoriť konkrétnu zmluvu (zákazku) v rámci alebo mimo rámca postupov verejného obstarávania.

Konštatujeme, že podľa vyššie uvedenej judikatúry Súdneho dvora EÚ **neexistuje taká povinnosť, akej sa dovoľáva kontrolovaný 2**, tzn. povinnosť skúmať „ovplyvňovanie konkrétnych kontraktačných postupov“ subjektu, ktorý je označený za vnútroštátny orgán členského štátu (a verejného obstarávateľa). (...)“

419. Rada má za to, že v danom prípade ide o **jednoznačný záver znalca (znaleckej organizácie)** pokiaľ ide o judikatúru SD EÚ, ktorý rada nemá dôvod spochybňovať.
420. Rada pritom poukazuje na to, že **ani z odvolania kontrolovaného 2 nevyplýva žiadny konkrétny dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval**.
421. Podľa rady na základe všetkých vyššie uvedených skutočností **argumentácia kontrolovaného 2 uvedená v bodoch 383 až 385 tohto rozhodnutia v tomto konaní neobstoí.**
422. Nad rámec vyššie uvedeného rada poukazuje na to, že **kontrolovaný 2 vo svojom odvolaní navrhuje rade**, ktorá má mať podľa neho aktívnu legitimáciu pred SD EÚ, aby prerušila konanie o odvolaniach a **na SD EÚ sa obrátila s prejudiciálnou otázkou v znení**, cit.: „*Spĺňa subjekt, akým je Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. – akciová spoločnosť, zriadená na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, ktorej jediným akcionárom je štát, správu jej akcií vykonáva ministerstvo zdravotníctva, pričom minister zdravotníctva vymenúva a odvoláva v zmysle stanov aj všetkých členov predstavenstva tejto akciovej spoločnosti a menuje aj členov kontrolných orgánov, všetky nutné podmienky vnútroštátneho orgánu členského štátu, ktorý je povinný dodržiavať ustanovenia smernice 2014/24/EÚ s priamym účinkom a v prípade porušenia jej ustanovení podlieha sankciám podľa čl. 2e ods. 1 a 2 smernice 89/665/EHS?*“
423. V nadväznosti na uvedené sa rada zaoberala možnosťou podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania na SD EÚ. V tejto súvislosti rada poukazuje na to, že **sa už v minulosti obrátila na SD EÚ s prejudiciálnymi otázkami**. Ako príklad rada uvádza Návrh na začatie prejudiciálneho konania zo dňa 03. 08. 2022, v ktorom boli označení ako účastníci

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

vnútroštátneho konania úrad a KONŠTRUKTA – Defence, a.s. (k spisu č. [3804-9000/2020](#), [3805-9000/2020](#), [3806-9000/2020](#)) a Návrh na začatie prejudiciálneho konania zo dňa 03. 08. 2022, v ktorom boli označení ako účastníci vnútroštátneho konania úrad a HOREZZA, a.s. (k spisu č. [9727-9000/2021](#)).

424. Rada má za to, že jednou z podmienok na prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania je, že návrh podáva **orgán v postavení vnútroštátneho súdneho orgánu**. V oboch spomínaných návrhoch na začatie prejudiciálneho konania bolo preto **opísané postavenie rady**, a to nasledovne, cit.: „Rada Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej len „Rada“) ako odvolací orgán konštatuje, že **sa považuje za vnútroštátny súdny orgán** podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) v zmysle podmienok, ktoré stanovila judikatúra Súdného dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“).

*Rada ako odvolací orgán, ktorý preskúmava neprávoplatné rozhodnutia úradu, je zriadená zákonom č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní (ďalej len „ZVO“) ako stály kolektívny orgán úradu, ktorý pri svojej rozhodovacej činnosti uplatňuje právne predpisy (napr. § 187i ods. 1 až ods. 25 ZVO), pričom právomoc Rady preskúmavať neprávoplatné rozhodnutia úradu v odvolacom konaní, ako aj procesné pravidlá upravujúce odvolacie konanie, sú dané zákonom. Rada podľa § 187i ZVO obligatórne rozhoduje o odvolaniach proti rozhodnutiam úradu vydaným podľa § 175 ZVO, tzn. odvolanie podané proti neprávoplatnému rozhodnutiu úradu podlieha obligatórnemu preskúmaniu Radou v odvolacom konaní, a teda právomoc Rady je **obligatórna**, pričom rozhodnutie úradu možno súdne preskúmať až po využití odvolania ako opravného prostriedku, o ktorom rozhoduje Rada. V prípade rozhodnutia Rady o odvolaní proti rozhodnutiu úradu vydanému po uzavretí zmluvy, ktorým sa verejnému obstarávateľovi neukladá povinnosť (tzn. proti rozhodnutiu úradu, o aké ide vo veci samej), **rozhodnutie Rady je záväzné a konečné, nakoľko nepodlieha súdnemu prieskumu (§ 187i ods. 22 ZVO)**. Rada má zároveň v konaní o odvolaní postavenie „tretej strany v spore“, a teda **Rada je odvolací orgán konajúci ako tretia strana vo vzťahu k orgánu (úradu), ktorý prijal rozhodnutie tvoriace predmet konania**.*

*Rada má deväť členov, pričom členmi rady sú predseda úradu, ktorého podľa § 141 ods. 1 ZVO volí a odvoláva Národná rada Slovenskej republiky na zákonom stanovené päťročné funkčné obdobie, ďalej dvaja podpredsedovia úradu, ktorých na návrh predsedu úradu vymenúva a odvoláva Vláda Slovenskej republiky na zákonom stanovené päťročné funkčné obdobie, a šesť osôb, ktoré vymenúva a odvoláva Vláda Slovenskej republiky na zákonom stanovené päťročné funkčné obdobie, ktoré zároveň nemôžu byť zamestnancami úradu. Členovia Rady môžu byť odvolaní len z taxatívnych, v zákone presne uvedených dôvodov (§ 142 ods. 2 ZVO, § 145 ods. 3 ZVO), ktoré sú obdobné, ako dôvody na odvolanie sudcov všeobecných súdov. Členovia Rady tak majú **zákonom stanovené a garantované funkčné obdobie**. Zároveň existuje výslovná zákonná požiadavka, aby predseda Rady a dvaja podpredsedovia Rady neboli členom politickej strany alebo politického hnutia a nepôsobili v ich prospech (§ 141 ods. 3 ZVO). Rada ako odvolací orgán teda **spĺňa podmienku nezávislosti**, najmä v kontexte garantovaného funkčného obdobia jej členov a zákonnej povinnosti vylúčenia člena Rady z rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nezáujatosti alebo ak sa v tej istej veci zúčastnil na konaní na inom stupni (§ 146 ods. 8 ZVO). Podľa § 187i ods. 21 ZVO proti rozhodnutiu Rady o odvolaní **nemožno podať opravný prostriedok**, a teda rozhodnutia Rady sú záväzné a vykonateľné a **majú súdny charakter**.*

Prvostupňové konanie o preskúmanie úkonov verejného obstarávateľa, v ktorom je vydané rozhodnutie úradu, ako aj odvolacie konanie proti rozhodnutiu úradu, majú presný zákonný rámec, ktorý umožňuje stranám riadne vypočutie a možnosť sa vyjadriť ku právnej kvalifikácii a skutkovému základu. Rada môže pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní vyzvať verejného obstarávateľa, aby sa písomne vyjadril ku skutočnostiam, ktoré rada zistila v tomto

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

konaní (verejný obstarávateľ má teda možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu aj k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie), môže nariadiť ústne pojednávanie, alebo prerušiť odvolacie konanie s cieľom získať odborné stanovisko alebo znalecký posudok. Rada pritom v konaní o odvolaní rozhoduje vždy vo veci samej, pričom ak sú pre to dôvody, preskúmané rozhodnutie zmení a v opačnom prípade odvolanie zamietne a rozhodnutie úradu potvrdí. Ak je to potrebné, Rada doplní doterajšie konanie, prípadne odstráni zistené vady v konaní (§ 187i ods. 14 ZVO). Na dokazovanie v odvolacom konaní pritom možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Rada v odvolacom konaní môže taktiež vydať predbežné opatrenie, ktorým pozastaví konanie verejného obstarávateľa do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Rady o odvolaní, pričom proti rozhodnutiu Rady o predbežnom opatrení nemožno podať opravný prostriedok. Konanie pred Radou má teda **kontradiktórny a súdny charakter**, pričom rozhodnutia Rady, ktoré sú záväzné a vykonateľné, sú zároveň podľa vnútroštátnej právnej úpravy (§ 45 ods. 2 písm. f) Exekučného poriadku) exekučným titulom.

Rada je zároveň orgánom realizujúcim revízne postupy v zmysle článku 1 ods. 1 štvrtý pododsek smernice Rady z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (ďalej len „smernica 89/665/EHS“), ktorá má v zmysle vnútroštátnych predpisov zákonnú právomoc v konaniach o odvolaní proti rozhodnutiu úradu právne záväzným a vykonateľným spôsobom preskúmať, či rozhodnutia prijaté verejnými obstarávateľmi sú v súlade s právom Európskej únie v oblasti verejného obstarávania alebo vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktorými sa toto právo transponuje. Táto obligatórna právomoc Rady rozhodovať o porušení právnych noriem v oblasti verejného obstarávania pritom nie je zastupiteľná a výkon týchto revízných postupov, vrátane preskúmania úkonov verejného obstarávateľa pred alebo po uzavretí zmluvy, nie je možné vylúčiť zo strany verejných obstarávateľov alebo záujemcov o verejné zákazky.

Rozhodnutie Rady, ktoré bude výsledkom aktuálne **prebiehajúceho** odvolacieho konania, v ktorom Rada prejednáva predmet sporu, **nepodlieha súdnemu prieskumu, a teda bude mať záväzný a konečný charakter (§ 187i ods. 22 ZVO)**. Predovšetkým však zodpovedanie položených prejudiciálnych otázok je nevyhnutné pre rozhodnutie Rady vo veci samej. Rada ako odvolací orgán má teda za to, že sú naplnené predpoklady podľa článku 267 ZFEÚ na to, aby predložila prejudiciálne otázky Súdnemu dvoru. “

425. V nadväznosti na uvedené má rada za to, že opísané **postavenie rady** sa od podania predmetných návrhov na začatie prejudiciálneho konania **nezmenilo**.
426. Rada ďalej poukazuje na to, že v súvislosti s vyššie uvedenými návrhmi na začatie prejudiciálneho konania **SD EÚ vydal dňa 07. 02. 2023 uznesenia** (ku každému návrhu samostatné uznesenie, t. j. [uznesenie SD EÚ zo dňa 07. 02. 2023 vo veci C-520/22](#) a [uznesenie SD EÚ zo dňa 07. 02. 2023 vo veci C-521/22](#)), v ktorých konštatoval, že **návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný**.
427. Tento svoj záver SD EÚ odôvodnil v oboch uzneseniach nasledovne, cit.: „(...) Pri posudzovaní, či má vnútroštátny orgán predkladajúci návrh na začatie prejudiciálneho konania takúto povahu, čo predstavuje otázku, ktorá spadá výlučne do práva Únie, berie Súdny dvor do úvahy všetky skutočnosti, akými sú právny základ vzniku tohto orgánu, jeho trvalá povaha, záväzný charakter jeho právnych aktov, kontradiktórna povaha konania, uplatnenie právnych predpisov týmto orgánom, ako aj jeho nezávislosť (rozsudok z 3. mája 2022, CityRail, C-453/20, EU:C:2022:341, bod 41).

Pokiaľ ide konkrétnejšie o **kritérium nezávislosti**, Súdny dvor opakovane pripomenul, že pojem „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ môže už vo svojej podstate označovať **len orgán**, Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

ktorý je tret'ou stranou vo vzťahu k orgánu, ktorý prijal rozhodnutie, ktoré je predmetom žaloby (rozsudok z 3. mája 2022, CityRail, C-453/20, EU:C:2022:341, bod 52 a citovaná judikatúra).

Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že orgán, na ktorý bol podaný opravný prostriedok proti rozhodnutiu prijatému útvarmi správneho orgánu, nemožno považovať za tretiu stranu vo vzťahu k týmto útvarom, a teda za „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ, ak má s týmto správnym orgánom organickú väzbu, s výnimkou toho, že by vnútroštátny právny kontext mohol zaručiť funkčné oddelenie na jednej strane útvarov správneho orgánu, ktorých rozhodnutia sú napadnuté, a na druhej strane orgánu, ktorý rozhoduje o sťažnostiach podaných proti rozhodnutiam týchto útvarov bez toho, aby dostal akékoľvek pokyny od správneho orgánu, pod ktorý patria uvedené útvary (rozsudok z 30. mája 2002, Schmid, C-516/99, EU:C:2002:313, bod 37).

V tejto súvislosti treba uviesť, že v prejednávanej veci bolo Rade predložené odvolanie proti rozhodnutiu Úradu prijatému v rámci „konania o preskúmanie“ úkonov verejného obstarávateľa. Súdny dvor už konštatoval, že v tomto rámci tento Úrad vykonáva funkcie čisto správnej, a nie súdnej povahy, takže ho nemožno považovať za „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ (uznesenie z 22. decembra 2022, Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a i., C-204/22, neuverejnené, EU:C:2022:1034, body 75 a 76).

Okrem toho z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Úrad má zjavnú organickú väzbu s Radou. Rada je totiž stálym kolektívnym orgánom tohto Úradu, ktorá má deviatich členov, vrátane predsedu a dvoch podpredsedov tohto Úradu.

Je pravda, ako tvrdí Rada, že existuje zákonná povinnosť vylúčiť každého jej člena z rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k tejto veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nestrannosti alebo ak sa v tej istej veci zúčastnil na konaní na inom stupni.

Treba však uviesť, že znenie relevantných vnútroštátnych ustanovení nie je uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania a že tento návrh neobsahuje žiadnu informáciu umožňujúcu preukázať existenciu pravidiel a mechanizmov určených na zabezpečenie dostatočného funkčného oddelenia medzi Úradom a Radou. Tento návrh predovšetkým neobsahuje žiadny opis konkrétnych funkcií predsedu a podpredsedov Úradu. Okrem toho na prvý pohľad sa zdá, že jediným cieľom zákonnej povinnosti uvedenej v predchádzajúcom bode je zabezpečiť neexistenciu konfliktu záujmov člena Rady v určitej veci, a nie všeobecne zaručiť nestrannosť Rady voči Úradu, ktorého rozhodnutia sú napadnuté.

*Za týchto podmienok treba konštatovať, že Rada nemá postavenie tretej strany vo vzťahu k Úradu, ktorý prijal rozhodnutie, ktoré je predmetom konania vo veci samej a ktoré sa podľa informácií, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, **podobá internému správne opravnému prostriedku**. Preto ju nemožno považovať za „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ. (...)“*

428. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že podľa SD EÚ **rada nespĺňa kritériá na to, aby mohla byť považovaná za súdny orgán**, pričom iba takýto orgán môže byť aktívne legitimovaný na podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Podľa SD EÚ úrad má zjavnú organickú väzbu s radou, a teda **rada nemá postavenie tretej strany vo vzťahu k úradu**.

429. Nakoľko však vo vyššie uvedených návrhoch na začatie prejudiciálneho konania, o ktorých SD EÚ rozhodoval, je opísané postavenie rady len z hľadiska zákonných ustanovení (t. j. v predmetných návrhoch na začatie prejudiciálneho konania je poukázané na ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní, ktoré sa týkajú rady), pričom v predmetných návrhoch však nie je popísaný faktický postup a fungovanie rady a úradu (jeho jednotlivých organizačných útvarov), t. j. v návrhoch nie sú popísané skutočnosti vyplývajúce z interných predpisov úradu, rada v predmetnom konaní o odvolaniach požiadala **znalca GGG**,

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

o. i. o zodpovedanie nasledovnej otázky, cit.: „1. Analyzujte uznesenia SD EÚ zo dňa 07. 02. 2023, vo veci C-520/22 a vo veci C-521/22, konkrétne uveďte, či podľa vášho odborného názoru:

- a. je konštatovanie o závislosti rady od úradu definitívne?
- b. vytvoril SD EÚ iba sériu podmienok, ktoré neboli v konaní dostatočne preukázané?
- c. ak by sa rada obrátila na SD EÚ s detailnejšou argumentáciou o svojom zložení a fungovaní (napr. opis jednotlivých funkcií, organizačný poriadok, faktické postupy, ktoré nie sú uvedené v zákone, povinnosti štátnych zamestnancov), môže byť výsledok SD EÚ iný?“

430. Tento znalec vypracoval **znalecký posudok č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025**, v ktorom je k vyššie citovanej otázke č. 1 uvedené, cit.: „4. Súdny dvor v citovaných uzneseniach zo 7. februára 2023, HOREZZA a.s., C-520/22, EU:C:2023:95, a KONŠTRUKTA – Defence a.s., C-521/22, EU:C:2023:94) najmä uviedol, že „Úrad má zjavnú organickú väzbu s Radou“, pričom „Rada je totiž stálym kolektívnym orgánom tohto Úradu“ (pozri body 29, resp. 30 týchto uznesení).

5. Súdny dvor okrem toho poukázal na svoju predchádzajúcu judikatúru, v ktorej už konštatoval, že „Úrad vykonáva funkcie čisto správnej, a nie súdnej povahy, takže ho nemožno považovať za ‚súdny orgán‘ v zmysle článku 267 ZFEÚ“ (pozri body 28, resp. 29 uvedených uznesení a tam citované uznesenie z 22. decembra 2022, Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a i., C-204/22, EU:C:2022:1034, body 75 a 76).

6. **Súdny dvor vo svojej judikatúre opakovane odmietol prejudiciálne otázky podané v prípadoch, keď bol odvolací vnútroštátny orgán, ktorý podal prejudiciálnu otázku, funkčne prepojený so správnym orgánom, ktorého prvostupňové rozhodnutie tento odvolací orgán preskúmaval** (pozri rozsudky Súdneho dvora z 19. decembra 2012, Epitropos tou Elegktikou Synedriou, C-363/11, EU:C:2012:825, bod 24; z 30. mája 2002, Schmid, C-516/99, EU:C:2002:313, bod 37; a z 30. marca 1993, Corbiau, C-24/92, EU:C:1993:118, bod 16).

7. V citovanom rozsudku Schmid Súdny dvor odôvodnil uvedené funkčné prepojenie okrem iného aj tým, že dvaja z piatich členov odvolacieho orgánu boli členmi správneho orgánu, ktorého rozhodnutie tento odvolací orgán preskúmaval (pozri body 39 a 40 tohto rozsudku), pričom určité záruky zabezpečenia neexistencie konfliktu záujmov uvedeného odvolacieho orgánu, - ktoré sú podobné zárukám uvedeným v bodoch 31, resp. 32 citovaných uznesení zo 7. februára 2023, C-520/22 a C-521/22, - nepovažoval Súdny dvor za dostačujúce na zaručenie neustranosti uvedeného odvolacieho orgánu (pozri body 43 a 33 tohto rozsudku).

8. Hoci Súdny dvor uviedol, že „znenie relevantných vnútroštátnych ustanovení nie je uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania a že tento návrh neobsahuje žiadnu informáciu umožňujúcu preukázať existenciu pravidiel a mechanizmov určených na zabezpečenie dostatočného funkčného oddelenia medzi Úradom a Radou“ (pozri body 31, resp. 32 týchto uznesení), v **zákone č. 343/2015 o verejnom obstarávaní sa výslovné uvádza, že „v konaní o odvolaní rozhoduje rada, ktorá je na tento účel orgánom úradu“ (§ 187i ods. 1).**

9. Pokiaľ ide o rozsudky Súdneho dvora vo veciach C-549/13 a C-296/15, ktoré v tomto prípade uvádzajú kontrolovaní, prejudiciálne otázky v týchto veciach nepodali odvolacie orgány, ktoré by boli funkčne prepojené s orgánom verejnej moci, ktorého rozhodnutie mali preskúmať.

10. V rozhodovacej praxi Súdneho dvora týkajúcej sa výkladu pojmu „vnútroštátny súdny orgán“ podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ **som neidentifikoval žiadne rozhodnutie Súdneho dvora, v ktorom by sa Súdny dvor odchyľil od svojej vyššie uvedenej ustálenej rozhodovacej praxe v tom zmysle, že by prijal prejudiciálnu otázku podanú odvolacím vnútroštátnym orgánom, ktorý by bol funkčne prepojený s orgánom verejnej moci, ktorého rozhodnutie má tento odvolací orgán preskúmať.**

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

11. Keďže rozhodovacia prax Súdneho dvora sa môže v dôsledku určitých okolností meniť (napr. vývoj interpretovanej právnej úpravy, zmena spoločenských alebo ekonomických podmienok, identifikácia nepresností v predchádzajúcej judikatúre), nemožno konštatovanie o závislosti Rady od Úradu považovať z právneho hľadiska za úplne definitívne. Aj keby sme však pripustili, že Súdny dvor vytvoril vo veciach C-520/22 a C-521/22 iba sériu podmienok, ktoré neboli v konaní dostatočne preukázané, nedomnievam sa, že vzhľadom na existujúcu judikatúru Súdneho dvora je možné preukázať dostatočné funkčné oddelenie Rady od Úradu.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené judikatúru Súdneho dvora sa preto domnievam, že aj v prípade, že by sa Rada obrátila na SD EÚ s detailnejšou argumentáciou o svojom zložení a fungovaní (napr. opis jednotlivých funkcií, organizačný poriadok, faktické postupy, ktoré nie sú uvedené v zákone, povinnosti štátnych zamestnancov), je veľmi nepravdepodobné, že by Súdny dvor v tomto prípade považoval Radu za subjekt oprávnený podať prejudiciálnu otázku podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ.

13. Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné konštatovať po prvé, že **konštatovanie o závislosti Rady od Úradu nemožno považovať z právneho hľadiska za úplne definitívne**, po druhé, že aj v prípade, keď by sme pripustili, že Súdny dvor vytvoril vo veciach C-520/22 a C-521/22 iba sériu podmienok, ktoré neboli v konaní dostatočne preukázané, vzhľadom na existujúcu judikatúru Súdneho dvora nemožno preukázať dostatočné funkčné oddelenie Rady od Úradu, a po tretie, že ak by sa Rada obrátila na SD EÚ s detailnejšou argumentáciou o svojom zložení a fungovaní (napr. opis jednotlivých funkcií, organizačný poriadok, faktické postupy, ktoré nie sú uvedené v zákone, povinnosti štátnych zamestnancov), je veľmi nepravdepodobné, že by Súdny dvor v tomto prípade považoval Radu za subjekt oprávnený podať prejudiciálnu otázku podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ.“

431. Na základe uvedeného znalec v závere znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 konštatoval, cit.: „Po prvé, konštatovanie o závislosti Rady od Úradu nemožno považovať z právneho hľadiska za úplne definitívne, po druhé aj v prípade, keď by sme pripustili, že Súdny dvor vytvoril vo veciach C-520/22 a C-521/22 iba sériu podmienok, ktoré neboli v konaní dostatočne preukázané, vzhľadom na existujúcu judikatúru Súdneho dvora nemožno preukázať dostatočné funkčné oddelenie Rady od Úradu, a po tretie, ak by sa Rada obrátila na SD EÚ s detailnejšou argumentáciou o svojom zložení a fungovaní (napr. opis jednotlivých funkcií, organizačný poriadok, faktické postupy, ktoré nie sú uvedené v zákone, povinnosti štátnych zamestnancov), je veľmi nepravdepodobné, že by Súdny dvor v tomto prípade považoval Radu za subjekt oprávnený podať prejudiciálnu otázku podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ.“
432. Rada v predmetnom konaní o odvolaniach požiadala **znalca GGG**, o. i. o zodpovedanie aj nasledovnej otázky, cit.: „3. Existuje taká judikatúra SD EÚ, podľa ktorej by argument, že vo vnútroštátnom systéme neexistuje žiadny ďalší orgán, ktorý by v ďalšom stupni rozhodoval vo veci, a ktorý by bol aktívne legitimovaný na konanie pred SD EÚ, mohol zaväziť pri posúdení prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý by sa inak považoval za neprípustný?“
433. Tento znalec vypracoval **znalecký posudok č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025**, v ktorom je k vyššie citovanej otázke č. 3 uvedené, cit.: „18. Neidentifikoval som takú judikatúru Súdneho dvora, v ktorej by Súdny dvor pripustil prejudiciálnu otázku podanú orgánom verejnej moci, ktorý nemožno považovať za vnútroštátny súdny orgán, a urobil by tak z dôvodu, že vo vnútroštátnom systéme neexistuje žiadny ďalší orgán, ktorý by sa neskôr mohol obrátiť na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou. Prijatie prejudiciálnej otázky od iného než vnútroštátneho súdneho orgánu by totiž bez ohľadu na celkovú nemožnosť obrátiť sa v danej veci na Súdny dvor znamenalo prekročenie právomoci, ktorú Súdnemu dvoru vymedzuje článok 267 Zmluvy o fungovaní EÚ.“

19. V prospech tohto záveru svedčí aj skutočnosť, že Súdny dvor sa vo svojich uzneseniach vo veciach C-520/22 a C-521/22 nezaoberal argumentáciou úradu, v ktorej úrad poukázal na to, že rozhodnutie Rady je záväzné a konečné a nepodlieha súdnemu prieskumu, keďže Súdny dvor túto argumentáciu zrejme nepovažoval za relevantnú na účely posúdenia svojej právomoci rozhodovať o prejudiciálnych otázkach stanovenej v článku 267 Zmluvy o fungovaní EÚ.

20. Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné konštatovať, že **neexistuje taká judikatúra SD EÚ, podľa ktorej by argument, že vo vnútroštátnom systéme neexistuje žiadny ďalší orgán, ktorý by v ďalšom stupni rozhodoval vo veci, a ktorý by bol aktívne legitimovaný na konanie pred SD EÚ, mohol zaväziť pri posúdení prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý by sa inak považoval za neprípustný.**“

434. Na základe uvedeného znalec v závere znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 konštatoval, cit.: „Neexistuje taká judikatúra SD EÚ, podľa ktorej by argument, že vo vnútroštátnom systéme neexistuje žiadny ďalší orgán, ktorý by v ďalšom stupni rozhodoval vo veci, a ktorý by bol aktívne legitimovaný na konanie pred SD EÚ, mohol zaväziť pri posúdení prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý by sa inak považoval za neprípustný.“
435. Z vyššie uvedených odpovedí znalca vyplýva, že vzhľadom na existujúcu judikatúru SD EÚ²²⁶ **nemožno preukázať dostatočné funkčné oddelenie rady od úradu**, a že ak by sa aj rada obrátila na SD EÚ s detailnejšou argumentáciou o svojom zložení a fungovaní, **je veľmi nepravdepodobné, že by SD EÚ považoval radu za subjekt oprávnený podať prejudiciálnu otázku podľa článku 267 ZFEÚ**. Z vyššie uvedených odpovedí znalca tiež vyplýva, že **neexistuje taká judikatúra SD EÚ, podľa ktorej by argument, že vo vnútroštátnom systéme neexistuje žiadny ďalší orgán, ktorý by v ďalšom stupni rozhodoval vo veci, a ktorý by bol aktívne legitimovaný na konanie pred SD EÚ, mohol zaväziť pri posúdení prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý by sa inak považoval za neprípustný.**
436. Vzhľadom na to, že **postavenie rady** sa od uvedeného posúdenia aktívnej legitimácie rady zo strany SD EÚ **nezmenilo** a vzhľadom na **odpovede znalca v znaleckom posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025**, má rada za to, že **ani v tomto konaní o odvolaniach by SD EÚ aktívnu legitimáciu rady na podanie prejudiciálnej otázky neposúdil inak.**

²²⁶ **Pozn. rady:** Bod 24 rozsudku SD EÚ zo dňa 19. 12. 2012, C-363/11, Epitropos tou Elegtikou Synedriou znie nasledovne, cit.: „Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že medzi Elegktiko Synedrio a jeho komisárom pôsobiacim pri ministerstve kultúry a cestovného ruchu, ktorý vydal a predložil zápornú správu Elegktiko Synedrio, existuje zjavné **funkčné a štrukturálne prepojenie**, ktoré bráni tomu, aby mu bolo priznané postavenie tretej osoby vo vzťahu k uvedenému komisárovi (pozri analogicky rozsudky Corbiau, už citovaný, bod 16, a Schmid, už citovaný, bod 38).“; Bod 37 rozsudku SD EÚ zo dňa 30. 05. 2002, C-516/99, Schmid znie nasledovne, cit.: „The authority before which an appeal can be brought against a decision adopted by a department of an administrative authority cannot be regarded as a third party in relation to that department and, accordingly, as a court or tribunal within the meaning of Article 234 EC, where it has an **organisational link** with that administrative authority (see, to that effect, Corbiau, paragraph 16). This will be so unless the national legal framework is such as to ensure a separation of functions between, on the one hand, the department of the administrative authority whose decision is being challenged and, on the other, the authority which rules on complaints lodged against decisions of that department without receiving any directions from the administrative authority to which that department is responsible (see, to that effect, Gabalfrisa and Others, paragraph 39).“; Bod 16 rozsudku SD EÚ zo dňa 30. 03. 1993, C-24/92, Corbiau znie nasledovne, cit.: „In this instance, the Directeur des Contributions does not act as such a third party. Being at the head of the Direction des Contributions Directes et des Accises (Direct Taxes and Excise Duties Directorate), he has a clear **organizational link** with the departments which made the disputed tax assessment, against which the complaint submitted to him is directed. This is confirmed, moreover, by the fact that, if the matter were to come before the Conseil d'État on appeal, the Directeur des Contributions would be a party to the proceedings.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

437. Na základe vyššie uvedených skutočností preto rada **nepreerušila predmetné konanie o odvolaniach a nepodala návrh na začatie prejudiciálneho konania na SD EÚ.**

Ad. b)

438. Kontrolovaný 2 najprv poukazuje na vybrané body časti J. a časti K. rozhodnutia úradu.

439. Následne kontrolovaný 2 uvádza, že úrad **zjavne contra legem práva EÚ opomenul významnú podmienku** priameho účinku a povinnosti aplikovať právo EÚ, ktorou je povinnosť aplikovať zásadu prednosti normy práva EÚ pred vnútroštátnym ustanovením, následne neaplikovať normu vnútroštátneho práva a namiesto nej aplikovať normu práva EÚ – **v rámci/ v rozsahu právomocí** konkrétneho orgánu – subjektu podľa vnútroštátneho práva.

440. Kontrolovaný 2 uvádza, že nielen že **nemá žiadnu právomoc nerešpektovať vydané povolenia** na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby, ale naopak, **zákon mu pod hrozbou sankcií prikazuje povinnosť uzatvárať zmluvy s každým poskytovateľom** zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby (§ 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z.).

441. Kontrolovaný 2 v tejto súvislosti **d'alej uvádza**, cit.: „Úrad opomenutím preskúmania – v akom rozsahu svojich právomocí a zákonom dovolenej voľnej úvahy – mohol kontrolovaný 2 ignorovať zákonný príkaz podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z., nesprávne vec posúdil so záverom, že odvolateľ bol povinný aplikovať priamy účinok smernice 2014/24/EÚ (nie je pritom jasné ktorú konkrétnu normu smernice a v ktorom štádiu „konania“ odvolateľa), t.j. ignorovať vydané povolenia kontrolovaným 1, neuzatvoriť zmluvy resp. dodatky s poskytovateľmi záchranej zdravotnej služby s takým jasným zámerom, že tým zabráni poskytovaniu záchranej zdravotnej služby vo viacerých sídlach staníc záchranej zdravotnej služby a zamedzí tak poskytovaniu zdravotnej starostlivosti v kritických – život ohrozujúcich prípadoch. Následne nie je nevýznamné ani obdobie, v ktorom takýmto úradom vyžadovaným postupom mohlo dôjsť k zabráneniu poskytovania záchranej zdravotnej služby (začiatok pandémie ochorenia COVID-19).“

442. Rada v nadväznosti na uvedenú argumentáciu kontrolovaného 2 poukazuje na povinnosť vnútroštátneho orgánu členského štátu za situácie, ak bola smernica nesprávne transponovaná, **prednostne aplikovať právo EÚ**, pričom táto povinnosť v sebe zahŕňa **i) aplikovanie** relevantných ustanovení smernice, ako aj **ii) neaplikovanie** vnútroštátnych ustanovení, ktoré by boli v rozpore s právom EÚ.

443. V tejto súvislosti rada podporne poukazuje na **znalecký posudok č. 2/2020 zo dňa 30. 04. 2020**, v ktorom **BBB, zastúpený CCC**, o. i. konštatoval, cit.: „*Konštatujeme, že povinnosť všetkých vnútroštátnych orgánov – orgánov verejnej moci členského štátu, dodržiavať a aplikovať právo Európskej únie s jeho základnými vlastnosťami (najmä prednosť a priamy účinok práva EÚ), vyplýva zo zásady pacta sunt servanda a zo zásady úniovej lojality (lojálnej spolupráce), ktoré sú zakotvené v článku 4 ods. 3 ZEÚ a na základe ktorých sú členské štáty jednak aktívne povinné prijať všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie plnenia záväzkov vyplývajúcich zo zakladajúcich zmlúv alebo z činnosti inštitúcií EÚ (najmä aktov sekundárneho práva EÚ) a jednak pasívne povinné zdržať sa akýchkoľvek opatrení, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie cieľov EÚ, alebo ktoré by mohli ohroziť reálny účinok práva EÚ.*²²⁷ Článok 4 ods. 3 ZEÚ premieta do práva EÚ súbor základných pravidiel medzinárodného práva, ktoré boli kodifikované Viedenským dohovorom o zmluvnom práve z 23. mája 1969²²⁸: pravidlo pacta sunt servanda, pravidlo plnenia zmluvných záväzkov bona fidei a pravidlo ustanovujúce, že štát

²²⁷ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Rozsudok Súdneho dvora zo 16.11.1977, Inno, 13/77, Zb. s. 2115, bod 31.“

²²⁸ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri oznámenie č. 15/1988 Zb.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

sa nemôže odvolávať na svoje vnútroštátne zákony, vrátane ústavy, aby tým odôvodnil nedodržanie medzinárodných záväzkov.

Z článku 4 ods. 3 ZEÚ ďalej vyplýva, že členské štáty nesmú prijať alebo ponechať v platnosti opatrenia, ktoré by mohli ohroziť úplný účinok (tzv. *effet utile*) práva EÚ.²²⁹

Konštatujeme, že **povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva Únie majú v rámci svojich právomocí všetky orgány členského štátu.**²³⁰

Platí, že ak sú takéto ustanovenia ústavy, ústavných zákonov a zákonov naďalej účinné, **sú správne orgány povinné podľa zásady prednosti práva EÚ tieto ustanovenia neaplikovať.**

Povinnosť zabezpečiť dodržiavanie práva EÚ majú v rámci svojich právomocí všetky orgány členského štátu.²³¹ Napríklad aj **povinnosť neaplikovať vnútroštátne ustanovenia a opatrenia, ktoré sú v rozpore s právom EÚ**, sa vzťahuje nielen na súdne orgány, ale na **všetky orgány verejnej moci členského štátu v rámci ich právomocí**, vrátane orgánov samosprávy. Pod ustanoveniami a opatreniami sa rozumejú ustanovenia legislatívnych alebo správnych predpisov so všeobecnou alebo individuálnou pôsobnosťou, ako aj individuálne súdne alebo správne rozhodnutia.²³² (...)

Zdôrazňujeme, že judikatúra Súdneho dvora EÚ sa konštantne odvoláva na **povinnosť orgánu verejnej moci neaplikovať vnútroštátne ustanovenie nezlučiteľné s právom Únie**. Ak eurokonformný výklad vnútroštátneho práva nie je možný, je vnútroštátny orgán verejnej moci povinný v medziach svojich právomocí a voľnej úvahy aplikovať právo EÚ ako celok a chrániť práva, ktoré priznáva toto právo jednotlivcom a to tak, že vychádzajúc zo zásady prednosti práva EÚ nesmie aplikovať žiadne skoršie alebo neskoršie ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré by bolo v rozpore s právom EÚ.²³³ **To isté platí napríklad aj v prípade, ak by aplikácia sporného vnútroštátneho ustanovenia odporovala sledovanému cieľu smernice, zatiaľ čo neaplikácia tohto sporného ustanovenia by viedla k súladu vnútroštátneho práva s právom Únie.**²³⁴

444. Rada poukazuje na to, že **kontrolovaný 2 v posudzovanom prípade konal v zmysle vnútroštátnej normy**, konkrétne v zmysle § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z., ktorá mu ukladala povinnosť uzatvárať zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti o. i. **s každým poskytovateľom** zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby²³⁵.

²²⁹ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.2.2009, Komisia p. Grécku, C-45/07, bod 17.“

²³⁰ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.2.2008, Kempter, C-2/06, Zb. s. I-411, bod 35; alebo rozsudok Súdneho dvora z 13.1.2004, Kühne a Heitz, C-453/00, Zb. s. I-837, bod 20.“

²³¹ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12.2.2008, Kempter, C-2/06, Zb. s. I-411, bod 35; alebo rozsudok z 13.1.2004, Kühne a Heitz, C-453/00, Zb. s. I-837, bod 20.“

²³² Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 29.4.1999, Ciola, C-224/97, Zb. s. I-2517, body 25 až 33.“

²³³ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 9.3.1978, Simmenthal, 106/77, Zb. s. 629, body 21 až 24, alebo rozsudok Súdneho dvora z 27.10.2009, ČEZ, C-115/08, bod 138.“

²³⁴ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 22.5.2003, Connect Austria, C-462/99, Zb. s. I-5197, bod 38.“

²³⁵ Pozn. rady: Celé znenie ustanovenia § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. v relevantnom znení zákona, cit.: „Zdravotná poisťovňa je povinná uzatvárať zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti s každým poskytovateľom lekárenskej starostlivosti, s každým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby (ďalej len „poskytovateľ záchrannej zdravotnej služby“) a s každým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý nie je verejne dostupný a poskytuje zdravotnú starostlivosť poisťencom vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejnú obstarávanie.

445. V tejto súvislosti rada poukazuje na **časť H. rozhodnutia úradu**, v ktorej **úrad o. i. skúmal správnosť transpozície výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ**²³⁶ do ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov, a teda **aj do zákona č. 581/2004 Z. z.** Úrad pritom dospel k záveru, že:

- **výnimka stanovená v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ nie je správne transponovaná do ustanovení osobitných (zdravotníckych) právnych predpisov**, podľa ktorých bolo realizované skúmané výberové (obstarávacie) konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby (zákon č. 578/2004 Z. z., **zákon č. 581/2004 Z. z.**, vyhláška č. 89/2013 Z. z.);
- **osobitné (zdravotnícke) právne predpisy**, podľa ktorých bolo realizované skúmané výberové (obstarávacie) konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby (zákon č. 578/2004 Z. z., **zákon č. 581/2004 Z. z.**, vyhláška č. 89/2013 Z. z.) **svojimi ustanoveniami aprobojú taký postup subjektov povinných postupovať podľa právnych predpisov verejného obstarávania, ktorý je priamo v rozpore s čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ**, ergo § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní (body 372 až 375 rozhodnutia úradu).

446. Rada uvádza, že **§ 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. teda nezabezpečuje cieľ smernice 2014/24/EÚ**, keďže umožňuje, dokonca ukladá povinnosť, uzatvoriť zmluvu **s každým poskytovateľom** zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby, pričom **nereflektuje podmienky stanovené smernicou 2014/24/EÚ**, ktoré je potrebné naplniť na to, aby bolo možné zabezpečiť tieto služby inak, ako podľa pravidiel verejného obstarávania (najmä status poskytovateľského subjektu, t. j. či ide o neziskovú organizáciu alebo nie).²³⁷

447. Z uvedeného podľa rady vyplýva, že **kontrolovaný 2** ako subjekt v postavení vnútroštátneho orgánu členského štátu **za danej situácie, kedy mu vnútroštátna norma ukladala povinnosť konať v rozpore so smernicou, mal povinnosť aplikovať zásadu prednosti práva EÚ** a v danom prípade bolo **v rozsahu jeho právomocí zdržať sa** aplikácie tejto vnútroštátnej normy, a teda **nekonať** podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. a **neuzavrieť zmluvy s každým poskytovateľom** zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby.

448. Pokiaľ ide o **dôsledky aplikácie priameho účinku smernice 2014/24/EÚ**, na ktoré kontrolovaný 2 poukazuje (hrozba sankcie, zamedzenie poskytovania zdravotnej starostlivosti), rada poukazuje na ďalšiu časť **znaleckého posudku č. 2/2020 zo dňa 30. 04. 2020**, v ktorej **BBB, zastúpený CCC**, konštatoval, cit.: „*Z judikatúry Súdného dvora vyplýva, že členský štát (ktorýkoľvek orgán verejnej moci), ktorý si nesplnil povinnosť vyplývajúcu z práva EÚ, nemôže toto porušenie povinnosti odôvodniť*“:

²³⁶ **Pozn. rady:** Podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, **táto smernica sa neuplatňuje** na verejné zákazky na poskytnutie služieb, ktorých predmetom sú služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva, ktoré poskytujú neziskové organizácie alebo združenia a na ktoré sa vzťahujú kódy CPV: 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 a 85143000-3 s výnimkou služieb prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami.

²³⁷ **Pozn. rady:** V tejto súvislosti pozri nasledujúcu časť právneho posúdenia rady, a to časť „**K časti III. D. odvolania kontrolovaného 2**“.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

i) odlišnou vnútroštátnou právnou úpravou, praxou alebo situáciou,²³⁸ bez ohľadu na povahu vnútroštátnych ustanovení,²³⁹ pretože právo EÚ má prednosť pred právom členského štátu;

ii) úvahami administratívnej povahy;²⁴⁰

iii) ťažkosťami, ktoré sa vyskytli pri vykonávaní práva EÚ na vnútroštátnej úrovni, vrátane hospodárskych, ekonomických alebo sociálnych ťažkostí;²⁴¹

iv) skutočnosťou, že správne alebo súdne orgány členského štátu v praxi neaplikujú vnútroštátne ustanovenia, ktoré sú v rozpore právom EÚ;²⁴²

v) boli porušené ustanovenia s priamym účinkom, ktorých sa mohli jednotlivci dovolávať pred vnútroštátnymi orgánmi aplikácie práva;²⁴³

vi) skutočnosťou, že právo Únie porušujú aj iné členské štáty (tzv. výhrada reciprocity).“

449. Z uvedeného podľa rady vyplýva, že **kontrolovaný 2 nemôže svoje konanie, ktoré je síce v súlade s vnútroštátnym právom – osobitnými (zdravotníckymi) právnymi predpismi, avšak v rozpore s právom EÚ – smernicou 2014/24/EÚ, odôvodniť** skutočnosťami, ktoré uvádza vo svojom odvolaní – hrozba sankcie alebo zamedzenie poskytovania zdravotnej starostlivosti.

450. V súvislosti s namietanými skutočnosťami rada navyše poukazuje na to, že v zmysle judikatúry SD EÚ²⁴⁴, vo výnimočných prípadoch existuje možnosť pozastaviť priamy účinok práva EÚ (z dôvodu ochrany verejného záujmu), o tom však **môže rozhodnúť výlučne SD EÚ**, pričom uvedené potvrdzuje aj **BBB, zastúpený CCC v znaleckom posudku č. 5/2021 zo dňa 03. 11. 2021**, ktorý v rámci odpovede na otázku č. 4 o. i. konštatoval, cit.: „*Pri posúdení tejto otázky sa BBB najskôr oboznámil s argumentáciou kontrolovaného 2, ktorá je uvedená v jeho vyjadrení zo 17.06.2021 (najmä str. 41 až 43), predovšetkým s tvrdením, že „povinnosťou VŠZP uzatvoriť s poskytovateľom záchrannej zdravotnej služby zmluvu podľa § 7 zákona o zdravotných poisťovniach je teda verejnoprávnou realizáciou povinností štátu na to, aby mohol garantovať riadny výkon práva na ochranu zdravia (...) uzatvorenie predmetných zmlúv nemožno stotožniť so zadaním zákazky podľa ZoVO a teda nemožno na tom ani založiť pôsobnosť národnej transpozície smernice 2014/24, resp. priameho účinku samotnej smernice“, resp. že „aplikácia priameho účinku smernice v zmysle záverov uvedených vo Výzve, by priamo ohrozila zákonnú realizáciu ústavnej povinnosti Kontrolovaného 2 kontinuálne zabezpečovať zdravotnú starostlivosť podľa príslušných zdravotníckych predpisov. Súčasne by pri aplikácii priameho účinku smernice nastal aj konflikt aplikácie priameho účinku smernice 2014/24/EÚ s primárnym právom EÚ (t.j. s povinnosťou členského štátu zabezpečiť právo na prístup k zdravotnej starostlivosti podľa čl. 35 Charty základných práv EÚ)“.*

²³⁸ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 13.7.1988, Komisia p. Francúzsku, 169/87, Zb. s. 4093, bod 12.*“

²³⁹ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 13.7.1972, Komisia p. Taliansku, 48/71, Zb. s. 529, bod 9.*“

²⁴⁰ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 3.2.1983, Van Luipen, 29/82, Zb. s. 151, bod 12.*“

²⁴¹ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 9.12.1997, Komisia p. Francúzsku, C-265/95, Zb. s. I-6959, body 54, 61 a 62.*“

²⁴² **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 5.7.2007, Komisia p. Belgicku, C-522/04, Zb. s. I-5701, bod 70.*“

²⁴³ **Pozn. rady:** Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „*Pozri rozsudok Súdneho dvora z 15.10.1986, Komisia p. Taliansku, 168/85, Zb. s. 2945, body 11 a 13.*“

²⁴⁴ **Pozn. rady:** Napr. rozsudok SD EÚ zo dňa 08. 09. 2010, C-409/06, body 63 až 67 alebo rozsudok SD EÚ zo dňa 28. 02. 2012, C-41/11, body 57, 58 a 63.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

Existuje následne podľa zadávateľa posudku otázka, či môže nastať pri aplikácii priameho účinku smernice „konflikt“ s primárnym právom EÚ (presnejšie s povinnosťou členského štátu zabezpečiť právo na prístup k zdravotnej starostlivosti podľa čl. 35 Charty základných práv EÚ). (...)

Rozhodnúť o nezlučiteľnosti normy sekundárneho práva (smernice 2014/24/EÚ) s normou primárneho práva (napr. čl. 168 ZFEÚ a čl. 35 Charty) má právomoc výlučne Súdny dvor EÚ.²⁴⁵ “

451. V tejto súvislosti však rada poukazuje na svoje vyššie uvedené právne posúdenie týkajúce sa možnosti rady podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na SD EÚ, z ktorého vyplýva, že je veľmi nepravdepodobné, že by SD EÚ považoval radu za subjekt oprávnený podať prejudiciálnu otázku podľa článku 267 ZFEÚ (viac v bodoch 422 až 437 tohto rozhodnutia), a preto rada neprerušila predmetné konanie o odvolaniach a nepodala návrh na začatie prejudiciálneho konania na SD EÚ ani v súvislosti s vyššie uvedenými skutočnosťami.
452. Podľa rady na základe všetkých vyššie uvedených skutočností **argumentácia kontrolovaného 2 uvedená v bodoch 439 až 441 tohto rozhodnutia v tomto konaní neobstoí.**

K časti III. D. odvolania kontrolovaného 2

453. V časti III. D. odvolania kontrolovaný 2 uvádza, že výberové konanie podľa zdravotníckych predpisov zabezpečuje správnu transpozíciu výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ.
454. Kontrolovaný 2 konštatuje, že celé právne posúdenie úradu je v rozsahu úvah o správnej alebo nesprávnej transpozícii výnimky uvedenej v čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ nepreskúmateľné a nesprávne, pričom uvádza nasledovnú argumentáciu:
- a) prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby predstavuje právom EÚ o verejnom obstarávaní neupravený režim – výnimku, pričom následne je podľa kontrolovaného 2 logické, že členské štáty si môžu túto oblasť upraviť na vnútroštátnej úrovni (napr. zákonom) mimo smernice 2014/24/EÚ;
 - b) výnimka podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní je správne transponovaná nielen v rámci zákona o verejnom obstarávaní, ale aj v rámci zdravotníckych predpisov;
 - c) postup podľa zdravotníckych predpisov a postup výberového konania kontrolovaného 1 podľa zákona č. 581/2004 Z. z. je plne aplikovateľný, pokiaľ je poskytovateľským subjektom predmetu zákazky subjekt v postavení neziskovej organizácie;
 - d) postupom výberového konania podľa zdravotníckych predpisov je možné zadať zákazku na prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby plne v súlade s právom EÚ, pričom eurokonformným výkladom je nutné zdravotnícke predpisy aplikovať tak, že vo výberovom konaní môžu po preskúmaní podmienok uspieť takí uchádzači, ktorí sú najmä v postavení neziskových organizácií.
455. Podľa rady s tvrdením kontrolovaného 2, že prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby predstavuje právom EÚ o verejnom obstarávaní neupravený režim – výnimku, pričom následne je podľa kontrolovaného 2 logické, že členské štáty si môžu túto oblasť upraviť na vnútroštátnej úrovni (napr. zákonom) mimo smernice 2014/24/EÚ, **nemožno súhlasiť.**

²⁴⁵ Pozn. rady: Znalec v poznámke pod čiarou uviedol nasledovné, cit.: „Pozri rozsudok Súdneho dvora z 22. októbra 1987, 314/85, Foto-Frost, body 15 až 17.“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

456. V tejto súvislosti rada uvádza, že prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby predstavuje výnimku z aplikácie smernice 2014/24/EÚ, ale len za splnenia tam uvedených podmienok²⁴⁶. Inak povedané, **smernica 2014/24/EÚ reguluje obstarávanie týchto služieb, pričom v rámci tejto regulácie stanovuje podmienky, za splnenia ktorých je tento predmet zákazky možné zadať mimo postupov verejného obstarávania. Pokiaľ však tieto podmienky splnené nie sú, smernica 2014/24/EÚ sa aplikuje**, tzn. nemožno konštatovať, že prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby spadá pod neupravený režim práva EÚ.
457. Kontrolovaný 2 ďalej v odvolaní poukazuje na závery z rozhodnutia úradu, cit.: „*predmet zákazky skúmaný v tomto konaní napĺňa znaky predmetu zákazky, ktorý možno subsumovať pod výnimku podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní*“ a „*v skúmanom prípade je výnimka podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní aplikovateľná, pokiaľ je poskytovateľským subjektom predmetu zákazky subjekt v postavení neziskovej organizácie (v zmysle definície neziskovej organizácie podľa práva EÚ).*“, pričom kontrolovaný 2 z uvedeného konštatuje nasledovné dva závery:
- výnimka podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, resp. § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní je správne transponovaná nielen v rámci zákona o verejnom obstarávaní, ale aj v rámci zdravotníckych predpisov a
 - postup podľa zdravotníckych predpisov a postup výberového konania kontrolovaného 1 podľa zákona č. 581/2004 Z. z. je plne aplikovateľný, pokiaľ je poskytovateľským subjektom predmetu zákazky subjekt v postavení neziskovej organizácie.
458. V tejto súvislosti rada uvádza, že zatiaľ čo **s druhým z týchto záverov je možné súhlasiť**, nakoľko v danom prípade dôjde k naplneniu všetkých podmienok výnimky (pričom rovnako to posúdil aj úrad v rozhodnutí, keď z rozsahu predmetu kontroly vylúčil zmluvy uzavreté so subjektami v postavení neziskovej organizácie – pozri čiastkový záver úradu v bodoch 462 a 463 rozhodnutia úradu, prípadne aj celé tomuto záveru predchádzajúce právne posúdenie úradu v časti I. rozhodnutia úradu (str. 171 a nasl. rozhodnutia úradu), **so záverom kontrolovaného 2, že výnimka je správne transponovaná aj v rámci zdravotníckych predpisov, sa rada nestotožňuje.**
459. Rada v tejto súvislosti opätovne poukazuje **na znenie predmetnej výnimky podľa čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ**, cit.: „*Táto smernica sa neuplatňuje na verejné zákazky na poskytnutie služieb, ktorých predmetom je/sú služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva, ktoré poskytujú neziskové organizácie alebo združenia a na ktoré sa vzťahujú kódy CPV: 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 a 85143000-3 s výnimkou služieb prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami.*“ a v tejto súvislosti aj **na znenie bodu 28 odôvodnenia smernice 2014/24/EÚ**, cit.: „*Táto smernica by sa nemala uplatňovať na niektoré pohotovostné služby, ak ich poskytujú neziskové organizácie alebo združenia, keďže by bolo ťažké zachovať osobitnú povahu týchto organizácií, ak by poskytovatelia služieb museli byť vybraní v súlade s postupmi stanovenými v tejto smernici. Toto vylúčenie by však nemalo presahovať prísne nevyhnutné hranice. Malo by sa preto výslovne stanoviť, že služby prepravy pacientov sanitárnymi*

²⁴⁶ Pozn. rady: Z čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ vyplývajú nasledovné **4 podmienky pre aplikáciu výnimky:**

- i. musí ísť o verejné zákazky na poskytnutie služieb, ktorých predmetom sú: služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva,
- ii. na dané služby sa vzťahuje niektorý z CPV kódov: 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 a 85143000-3,
- iii. nejde o služby prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami, a zároveň
- iv. tieto služby poskytujú neziskové organizácie alebo združenia.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

vozidlami by sa nemali vylúčiť. V tejto súvislosti je ďalej nevyhnutné spresniť, že CPV skupina 601 „Služby cestnej dopravy“ nezahŕňa služby sanitárnych vozidiel uvedené v CPV triede 8514. Malo by sa preto spresniť, že na služby, na ktoré sa vzťahuje kód CPV 85143000-3 a ktoré pozostávajú výlučne zo služieb prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami, by sa mal vzťahovať osobitný režim stanovený pre sociálne a iné osobitné služby (ďalej len „zjednodušený režim“). Následne na zmiešané zákazky na poskytovanie služieb sanitárnych vozidiel by sa mal všeobecne tiež vzťahovať zjednodušený režim, ak je hodnota služieb prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami väčšia ako hodnota iných služieb sanitárnych vozidiel.“ a **na znenie vybraných ustanovení zdravotníckych predpisov:**

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z., ministerstvo zdravotníctva, úrad pre dohľad, regionálny úrad verejného zdravotníctva alebo samosprávny kraj (ďalej len „orgán príslušný na vydanie povolenia“) **vydá povolenie fyzickej osobe a právnickej osobe, ak spĺňajú podmienky ustanovené týmto zákonom,** a ak v odseku 19 nie je ustanovené inak.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z., žiadosť o vydanie povolenia (ďalej len „žiadosť“) podáva fyzická osoba alebo právnická osoba (ďalej len „žiadateľ o povolenie“) orgánu príslušnému na vydanie povolenia.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z., **výberové konanie na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby (§ 11 ods. 3) uskutočňuje úrad pre dohľad.**

Podľa § 14 ods. 11 zákona č. 578/2004 Z. z., úrad pre dohľad je pri vydávaní povolení na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby viazaný výsledkom výberového konania; **po vydaní povolení úrad pre dohľad zamietne žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby ostatných žiadateľov.** Odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby obsahuje len bodové hodnotenie účastníka výberového konania a celkové poradie účastníkov výberového konania.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z., **zdravotná poisťovňa je povinná uzatvárať zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti s každým poskytovateľom lekárenskej starostlivosti, s každým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý má povolenie na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby** (ďalej len „poskytovateľ záchranej zdravotnej služby“) a s každým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý nie je verejne dostupný a poskytuje zdravotnú starostlivosť poistencom vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 86c zákona č. 581/2004 Z. z., **na zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ktoré uzatvára zdravotná poisťovňa s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti podľa § 7 ods. 1 až 3, sa nevzťahujú osobitné predpisy o verejnom obstarávaní.**

460. Z uvedeného podľa rady vyplýva, že cieľom smernice 2014/24/EÚ je vylúčiť z pôsobnosti tejto smernice také zákazky, ktoré spĺňajú všetky znaky tam uvedené, tzn.:

- i. musí ísť o verejné zákazky na poskytnutie služieb, ktorých predmetom sú služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva,
- ii. na dané služby sa vzťahuje niektorý z CPV kódov: 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 a 85143000-3 s výnimkou služieb prepravy pacientov sanitárnymi vozidlami
- iii. **tieto služby poskytujú neziskové organizácie alebo združenia.**

461. Z vyššie uvedených **zdravotníckych predpisov** však vyplýva, že v rámci postupu výberového konania **nerozlišujú medzi subjektami v postavení neziskových organizácií a ostatnými subjektami. Postup podľa zákona o verejnom obstarávaní je v zmysle týchto**

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

zdravotníckych predpisov navyše **výslovne vylúčený, a to en bloc**, nielen vo vzťahu k subjektom v postavení neziskových organizácií.

462. Podľa rady **posúdením zdravotníckych predpisov teda nemožno dospieť k záveru, že by sledovali rovnaký cieľ ako smernica 2014/24/EÚ**, nakoľko ich aplikáciou dochádza pri obstarávaní služieb prevádzkovania ambulancií záchranej zdravotnej služby k vylúčeniu zákona o verejnom obstarávaní vo vzťahu ku všetkým subjektom, nielen voči subjektom v postavení neziskových organizácií.
463. Kontrolovaný 2 ďalej v odvolaní tvrdí, že postupom výberového konania podľa zdravotníckych predpisov je možné zadať zákazku na prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby plne v súlade s právom EÚ, pričom eurokonformným výkladom je nutné zdravotnícke predpisy aplikovať tak, že vo výberovom konaní môžu po preskúmaní podmienok uspieť takí uchádzači, ktorí sú najmä v postavení neziskových organizácií.
464. Rada uvádza, že z argumentácie kontrolovaného 2 **nie je zrejmé, aký je to subjekt „najmä v postavení neziskovej organizácie“ a takýto záver celkovo nepovažuje za správny.**
465. **To, čo v danom prípade kontrolovaný 2 navrhuje a označuje za „výklad“, nemožno podľa rady za výklad považovať, keďže k nemu nemožno dospieť iba na základe posudzovaného znenia zdravotníckych predpisov, a to najmä pokiaľ ide o ustanovenie § 86c zákona č. 581/2004 Z. z.**
466. Podľa rady **takýto „výklad“ navrhovaný kontrolovaným 2 by si vyžadoval zmenu ustanovenia § 86c zákona č. 581/2004 Z. z. buď doplnením, že zákon o verejnom obstarávaní sa aplikuje „iba pokiaľ ide o subjekty iné ako v postavení neziskovej organizácie“ alebo by si vyžadoval postup, v rámci ktorého toto ustanovenie vôbec nebude vzaté do úvahy, pričom ako sám kontrolovaný 2 ďalej v odvolaní uvádza, cit.: „požiadavka konformného výkladu vnútroštátneho práva nesmie ísť tak ďaleko, aby smernica (...) bola v priamom rozpore (contra legem) so znením vnútroštátnej normy“.**
467. Uvedený „výklad“, ktorý navrhuje kontrolovaný 2 by však podľa rady **bol v rozpore so znením vnútroštátnej normy (§ 86c zákona č. 581/2004 Z. z.).**
468. Rada uvádza, že v danom prípade, ako je zrejmé aj z rozhodnutia úradu (body 479 a nasl. rozhodnutia úradu), **pokiaľ nie je možné aplikovať nepriamy účinok smernice 2014/24/EÚ (eurokonformný výklad), v posudzovanom prípade aj z dôvodu rozporu s inou normou vnútroštátneho práva (zákon o verejnom obstarávaní), je vnútroštátny orgán členského štátu ďalej povinný posúdiť aplikáciu priameho účinku smernice 2014/24/EÚ, a to tak, ako je to uvedené vyššie v právnom posúdení rady k časti III. C. odvolania kontrolovaného.**
469. Podľa rady na základe všetkých vyššie uvedených skutočností **argumentácia kontrolovaného 2 v tejto časti odvolania v tomto konaní neobstoí.**
470. Vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie odvolania kontrolovaného 2 radou, má rada za to, že **kontrolovaný 2 vo svojom odvolaní neuviedol také argumenty, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť právneho posúdenia uvedeného v rozhodnutí úradu, a teda rada neidentifikovala dôvod na zmenu odvolaním kontrolovaného 2 napadnutého rozhodnutia úradu, na základe čoho rada považuje odvolanie kontrolovaného 2 za nedôvodné.**
471. Na základe všetkých uvedených skutočností rada v zhode s druhým bodom výroku odvolaním kontrolovaného 2 napadnutého rozhodnutia úradu konštatuje, že **kontrolovaný 2 svojím konaním, výsledkom ktorého bolo uzatvorenie nasledovných zmluvných titulov na poskytovanie služieb ambulancií záchranej zdravotnej služby, týkajúcich sa 328 sídiel staníc (bodov) ambulancií záchranej zdravotnej služby, na ktoré vyhlásil kontrolovaný 1 dňa 14. 06. 2019 zverejnením v denníku Hospodárske noviny a na webovom sídle kontrolovaného**

1 výberové konanie (obstarávanie), **mimo postupov verejného obstarávania: (nasledujú zmluvné tituly – uzavreté zmluvy a dodatky)**

porušil § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, ako aj čl. 1 ods. 1 smernice 2014/24/EÚ, v spojení s § 1 ods. 2 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, ako aj čl. 10 písm. h) smernice 2014/24/EÚ, pričom uvedené porušenia mali vplyv na výsledok verejného obstarávania.

472. V nadväznosti na všetky vyššie uvedené skutočnosti **má rada za to, že sa v tomto konaní o odvolaniach dostatočne vysporiadala s argumentami kontrolovaného 2, ktoré uviedol vo svojom odvolaní, pričom rada dospela k záveru, že odvolanie kontrolovaného 2 nepreukazuje potrebu zmeniť rozhodnutie úradu.**

473. Rada v tejto súvislosti poukazuje na **bod 33 rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 256/2021** zo dňa 22. 12. 2023, cit.: „*Kasační soud připouští, že povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze vykládat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní (relevantní) námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 - 13), případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, tedy i implicitně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 - 72). Takový postup je vhodný především u velmi obsáhlých podání. Opačný postup by mohl vést k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Požadavky kladené na orgány veřejné moci, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů, nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly. (...)*“. Z uvedeného teda podľa rady vyplýva, že orgán verejnej moci nie je povinný sa vysporiadať s každou jednou námietkou, ale postačuje, aby sa vysporiadal so základnými (relevantnými) námietkami, prípadne, aby odpovede vyplývali z posúdenia aj implicitne.

474. V nadväznosti na § 175 ods. 8 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní, ktorý sa na základe § 187i ods. 12 tohto zákona aplikuje aj na odvolacie konanie, rada uvádza stručný návod pre kontrolovaného 2, ako v druhovo rovnakej veci v budúcnosti predísť porušeniu tohto zákona. Rada kontrolovanému 2 odporúča, aby v budúcnosti pri rovnakom, resp. obdobnom predmete zákazky,

- riadne vyhodnotili spôsobilosť predmetu zákazky na obstaranie podľa predpisov verejného obstarávania,
- v prípade kolízie osobitných vnútroštátnych (zdravotníckych) predpisov upravujúcich obstarávanie predmetu zákazky (príslušné zdravotnícke predpisy) na jednej strane a predpisov verejného obstarávania na druhej strane riadne vyhodnotili aplikovateľnosť týchto právnych predpisov,
- v dôsledku kolízie osobitných vnútroštátnych (zdravotníckych) predpisov upravujúcich obstarávanie predmetu zákazky (príslušné zdravotnícke predpisy) na jednej strane a predpisov verejného obstarávania na druhej strane riadne vyhodnotili spôsobilosť aplikovania nepriameho alebo priameho účinku práva EÚ so zreteľom na základné zásady práva EÚ, vrátane zásady prednosti práva EÚ, zásady úplného účinku práva EÚ, zásady úniovej lojality (lojálnej spolupráce), zásady efektívnej hospodárskej súťaže,
- v prípade aplikácie nepriameho alebo priameho účinku práva EÚ, túto realizovali aplikovaním prednosti a úplného účinku práva EÚ (tzv. effet utile).

475. Podľa § 187i ods. 16 prvá veta zákona o verejnom obstarávaní rada v konaní o odvolaní rozhodne vždy vo veci samej, pričom ak sú pre to dôvody, rozhodnutie zmení a v opačnom prípade odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

476. Keďže rada v tomto konaní o odvolaniach neidentifikovala dôvod na zmenu rozhodnutia úradu, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené v druhom výroku tohto rozhodnutia.

K znaleckému posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025

477. Nad rámec vyššie uvedeného právneho posúdenia odvolania kontrolovaného 1 a odvolania kontrolovaného 2 radou, rada uvádza, že jej pozornosti neunikli nasledovné **vyjadrenia znalca GGG v znaleckom posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 vo vzťahu ku kontrolovanému 3 a kontrolovanému 4**, cit.: „28. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa možno priamo „odvolávať na bezpodmienečné a dostatočne presné ustanovenia smernice nielen voči členským štátom a ich inštitúciám v užšom zmysle slova, ale tiež okrem iného voči subjektom, ktoré podliehajú právomoci alebo kontrole orgánu verejnej moci, plnia úlohy vo verejnom záujme a disponujú mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami. Takéto organizácie alebo subjekty sa odlišujú od jednotlivcov a musia byť považované za štát buď preto, že ide o právnické osoby verejného práva, ktoré sú súčasťou štátu v širšom zmysle slova, alebo preto, že podliehajú verejnému orgánu alebo sú kontrolované verejným orgánom, či preto, že takýto orgán ich poveril plnením úloh vo verejnom záujme a na tento účel im boli udelené uvedené mimoriadne právomoci“ (rozsudok Repobel CV zo 14. novembra 2024, C-230/23, EU:C:2024:951, bod 26; pozri v tomto zmysle tiež rozsudky Max Planck Gesellschaft zo 6. novembra 2018, C-684/16, EU:C:2018:874, bod 64; z 10. októbra 2017, Farrell, C-413/15, EU:C:2017:745, body 33 a 34, Carratú z 12. decembra 2013, C-361/12, EU:C:2013:830, bod 29, ako aj z 12. júla 1990, Foster a i., C-188/89, EU:C:1990:313, bod 20).

29. Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že „podmienky, za ktorých dotknutý subjekt musí podliehať štátnej moci alebo byť kontrolovaný štátom a disponovať na tento účel mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami, nemajú kumulatívnu povahu“ (rozsudok Repobel CV zo 14. novembra 2024, C-230/23, EU:C:2024:951, bod 27; pozri tiež rozsudok z 10. októbra 2017, Farrell, C-413/15, EU:C:2017:745, bod 28).

30. V citovanom rozsudku Repobel, C-230/23, Súdny dvor ďalej uviedol, že **pokiaľ predmetný subjekt „nie je verejnoprávnym subjektom a ani nie je kontrolovan[ý] Belgickým kráľovstvom“, treba „preskúmať, či plní úlohy vo verejnom záujme a na tento účel disponuje mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami“ (bod 28 tohto rozsudku)**. Súdny dvor považoval v tomto prípade za mimoriadne právomoci napríklad poverenie výberom a rozdeľovaním nárokov na odmenu na účely primeranej kompenzácie podľa zákona o autorských právach (bod 37 a nasl. rozsudku), právo vyžadovať od dotknutých subjektov informácie pod hrozbou sankcie (bod 41 a nasl. rozsudku) alebo právomoc požadovať od colných a daňových orgánov a orgánov sociálneho zabezpečenia informácie potrebné na plnenie svojich úloh (bod 44 rozsudku).

31. Analogicky **súkromné zdravotné poisťovne vykonávajú verejné zdravotné poistenie (§ 2 zákona č. 580/2004 Z. z.), teda plnia úlohy vo verejnom záujme. Súkromné zdravotné poisťovne disponujú v tejto súvislosti aj mimoriadnymi právomocami, za ktoré možno považovať napríklad výber poisťného, resp. povinnosť subjektov platiť poisťovní poisťné (§ 15 a 16 zákona č. 580/2004 Z. z.), vykonávanie ročného zúčtovania poisťného za svojich poistencov (§ 19 zákona č. 580/2004 Z. z.), právo poisťovne na kontrolu poskytovateľov zdravotnej starostlivosti a platiteľov poisťného (§ 9 zákona č. 581/2004 Z. z.), povinnosť poistenca a platiteľa poisťného poskytovať poisťovní potrebné údaje (§ 23 a 24 zákona č. 580/2004 Z. z.) a i.**

32. V citovanom rozsudku Portgás, C-425/12, Súdny dvor uviedol, že je potrebné, aby uvedená služba vo verejnom záujme bola poskytovaná pod kontrolou verejného orgánu (bod 26 tohto

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

rozsudku). Analogicky *súkromné zdravotné poisťovne vykonávajú verejné zdravotné poistenie na základe povolenia, ktoré vydáva Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý vykonáva aj dohľad nad týmito poisťovňami* (§ 18 zákona č. 580/2004 Z. z.).

33. To znamená, že **pokiaľ predmetný subjekt plní pod dohľadom štátu úlohy vo verejnom záujme a na tento účel disponuje mimoriadnymi právomocami, treba ho bez ohľadu na skutočnosť, kto ho vlastní alebo kontroluje, považovať za subjekt, voči ktorému sa možno odvolávať na bezpodmienečné a dostatočne presné ustanovenia smernice Únie.**

34. Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné konštatovať, že v práve Európskej únie existuje judikatúra Súdneho dvora, z ktorej vyplýva, že *súkromné zdravotné poisťovne (DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a Union zdravotná poisťovňa, a.s.) sú subjektmi, voči ktorým sa možno odvolávať na bezpodmienečné a dostatočne presné ustanovenia smerníc Únie vrátane smernice 2014/24/EÚ.*“

478. Na základe uvedeného znalec v závere znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025 konštatoval, cit.: „V práve Európskej únie existuje judikatúra Súdneho dvora, z ktorej vyplýva, že *súkromné zdravotné poisťovne (DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a Union zdravotná poisťovňa, a.s.) sú subjektmi, voči ktorým sa možno odvolávať na bezpodmienečné a dostatočne presné ustanovenia smerníc Únie vrátane smernice 2014/24/EÚ.*“

479. Vzhľadom na to, že úrad v treťom a vo štvrtom bode výroku rozhodnutia úradu **zastavil konanie** vo vzťahu ku kontrolovanému 3 a vo vzťahu ku kontrolovanému 4, pričom v **poučení k týmto bodom výroku** úrad uviedol, že proti rozhodnutiu úradu **nie je možné podať odvolanie**, **rada sa v tomto konaní o odvolaniach nemôže zaoberať skutočnosťami vyplývajúcimi zo znaleckého posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025, ktoré sa týkajú kontrolovaného 3 a kontrolovaného 4.**

K vyjadreniu kontrolovaného 2 k odvolaniu kontrolovaného 1

480. Nad rámec vyššie uvedeného právneho posúdenia odvolania kontrolovaného 1 a odvolania kontrolovaného 2 radou, rada uvádza, že **dňa 30. 09. 2025 kontrolovaný 2 doručil rade jeho vyjadrenie k odvolaniu kontrolovaného 1**, v ktorom o. i. uvádza, cit.: „(...) Podľa ust. § 187i ods. 14 ZVO môže účastník konania **predkladať vyjadrenia a dôkazy** do skončenia ústneho pojednávania Rady Úradu pre verejné obstarávanie.

Na základe uvedeného, predkladáme Rade Úradu pre verejné obstarávanie v konaní o odvolaní voči rozhodnutiu č. 10717-6000/2019 zo dňa 17.01.2025 toto vyjadrenie k úkonu účastníka tohto odvolacieho konania – Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako kontrolovaného 1, ktorý je ďalej špecifikovaný v bode II. (...)“

481. Z vyššie uvedeného podľa rady vyplýva, že **kontrolovaný 2 predkladá rade toto svoje vyjadrenie k odvolaniu kontrolovaného 1 na základe § 187i ods. 14 zákona o verejnom obstarávaní.**

482. V tejto súvislosti rada poukazuje na to, že **§ 187i ods. 14 zákona o verejnom obstarávaní** znie nasledovne, cit.: „Rada je viazaná obsahom podaného odvolania; to neplatí, ak bolo napadnuté rozhodnutie vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu alebo spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a tieto vady odôvodňujú zmenu prvostupňového rozhodnutia. Ak ide o rozhodnutie vydané v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného podľa § 169 ods. 1 písm. a) a b) alebo § 169 ods. 3, rada preskúma aj postup zadávania zákazky alebo koncesie, ktorého sa predmetné rozhodnutie týka, v celom rozsahu; ak je to potrebné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. **Ak rada v konaní o odvolaní nariadi ústne pojednávanie, účastníci konania môžu predkladať vyjadrenia a dôkazy len do skončenia ústneho pojednávania.**“

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

483. Rada uvádza, že z § 187i ods. 14 zákona o verejnom obstarávaní teda vyplýva, že účastníci konania môžu predkladať vyjadrenia a dôkazy, ak bolo v konaní o odvolaní nariadené ústne pojednávanie.
484. Rada uvádza, že v tomto konaní o odvolaniach však rada nenariadila ústne pojednávanie, a teda kontrolovaný 2 nebol oprávnený predložiť rade svoje vyjadrenie k odvolaniu kontrolovaného 1 na základe § 187i ods. 14 zákona o verejnom obstarávaní.
485. Rada zároveň poukazuje na to, že sa v tomto konaní o odvolaniach meritórne nezaoberala odvolaním kontrolovaného 1, a to z dôvodu, že kontrolovaný 1 s podaním svojho odvolania nezložil na účet úradu kauciu, na základe čoho rada toto konanie o odvolaniach voči kontrolovanému 1 zastavila.²⁴⁷
486. Z uvedených dôvodov rada v tomto konaní o odvolaniach neprihliadala na doručené vyjadrenie kontrolovaného 2 k odvolaniu kontrolovaného 1.
- K vyjadreniu kontrolovaného 1 k znaleckému posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025**
487. Nad rámec vyššie uvedeného právneho posúdenia odvolania kontrolovaného 1 a odvolania kontrolovaného 2 radou, rada uvádza, že dňa 28. 10. 2025 kontrolovaný 1 doručil rade jeho vyjadrenie k znaleckému posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025.
488. Rada opätovne poukazuje na to, že sa v tomto konaní o odvolaniach meritórne nezaoberala odvolaním kontrolovaného 1, a to z dôvodu, že kontrolovaný 1 s podaním svojho odvolania nezložil na účet úradu kauciu, na základe čoho rada toto konanie o odvolaniach voči kontrolovanému 1 zastavila.²⁴⁸
489. Z uvedeného dôvodu rada v tomto konaní o odvolaniach neprihliadala na doručené vyjadrenie kontrolovaného 1 k znaleckému posudku č. 3/2025 zo dňa 10. 09. 2025.

Kaucia

490. Podľa § 187i ods. 10 tretia veta zákona o verejnom obstarávaní kaucia je príjmom štátneho rozpočtu dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o odvolaní, ktorým rada odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí, alebo dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia rady o zastavení konania o odvolaní podľa odseku 13 písm. e).
491. Vychádzajúc z predmetného ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní sa kaucia zložená kontrolovaným 2 v konaní o odvolaniach stane príjmom štátneho rozpočtu dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia rady o odvolaniach, ktorá nastane dňom doručenia tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e k výroku č. 1:

Podľa § 187i ods. 21 zákona o verejnom obstarávaní proti tomuto rozhodnutiu rady o odvolaní kontrolovaného 1 nemožno podať opravný prostriedok. Podľa § 187i ods. 22 zákona o verejnom obstarávaní toto rozhodnutie rady o odvolaní kontrolovaného 1 proti rozhodnutiu úradu vydanému v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, ktorým sa kontrolovanému 1 neukladá povinnosť, nie je preskúmateľné súdom.

²⁴⁷ Pozn. rady: V tejto súvislosti pozri predchádzajúcu časť právneho posúdenia rady, a to časť „**K odvolaniu kontrolovaného 1**“.

²⁴⁸ Pozn. rady: V tejto súvislosti pozri predchádzajúcu časť právneho posúdenia rady, a to časť „**K odvolaniu kontrolovaného 1**“.

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

P o u č e n i e k v ý r o k u č. 2:

Podľa § 187i ods. 21 zákona o verejnom obstarávaní proti tomuto rozhodnutiu rady o odvolaní kontrolovaného 2 nemožno podať opravný prostriedok. Podľa § 187i ods. 22 zákona o verejnom obstarávaní toto rozhodnutie rady o odvolaní kontrolovaného 2 proti rozhodnutiu úradu vydanému v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, ktorým sa kontrolovanému 2 neukladá povinnosť, nie je preskúmateľné súdom.

(elektronický podpis)

JUDr. Peter Kubovič
predseda Rady
Úradu pre verejné obstarávanie

Rozhodnutie sa doručí

1. Hillbridges, s. r. o., Gorkého 4, 811 01 Bratislava – právny zástupca kontrolovaného 1
2. Advokátska kancelária ECKER – KÁN & PARTNERS, s.r.o., Zelená 2, 811 01 Bratislava – právny zástupca kontrolovaného 2

Na vedomie

3. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Želova 2, 829 24 Bratislava – kontrolovaný 1
4. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava – kontrolovaný 2

Odlišné stanovisko
člena Rady Úradu pre verejné obstarávanie
k rozhodnutiu Rady č. 4551-9000/2025, 4618-9000/2025 zo dňa 08. 12. 2025

1. Týmto v súlade s rokovacím poriadkom Rady úradu pre verejné obstarávanie predkladám svoje odlišné stanovisko k rozhodnutiu Rady, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie úradu vo veci posúdenia postupu pri zabezpečení záchranej zdravotnej služby. S výrokom aj s rozhodujúcou časťou odôvodnenia nesúhlasím najmä z dôvodu, že podľa môjho názoru Úrad pre verejné obstarávanie (ďalej len „úrad“) nemá vecnú pôsobnosť rozhodovať v danej veci tak, ako to urobil, a prekročil hranice svojej zákonnej kompetencie tým, že si fakticky prisvojil právomoc autoritatívne vykladať európsku smernicu a posudzovať súlad vnútroštátnej právnej úpravy záchranej zdravotnej služby s právom Európskej únie.
2. Úrad je orgánom dozoru nad verejným obstarávaním podľa zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“ alebo „ZVO“). Podľa ustanovení o pôsobnosti úradu je jeho úlohou najmä vykonávať štátnu správu v oblasti verejného obstarávania a dohľad nad verejným obstarávaním, pričom táto pôsobnosť je viazaná na postupy podľa zákona o verejnom obstarávaní. Úrad okrem iného spolupracuje s Európskou komisiou a zabezpečuje plnenie informačných povinností voči Komisii „v pôsobnosti tohto zákona“, t. j. v hraniciach, ktoré mu stanovuje ZVO. Z týchto ustanovení podľa môjho názoru nijakým spôsobom nevyplýva, že by úrad mohol sám sebe rozšíriť pôsobnosť tak, že začne posudzovať zákonnosť a „európsku konformitu“ špeciálneho režimu upraveného v osobitných zdravotníckych zákonoch, ktorý zákonodarca vedome nevložil pod režim ZVO.
3. Právny režim poskytovania a organizácie záchranej zdravotnej služby je upravený najmä v zákone č. 579/2004 Z. z. o záchranej zdravotnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, ako aj v súvisiacich zdravotníckych predpisoch, vrátane zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti a zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach a dohľade nad zdravotnou starostlivosťou. Tieto predpisy tvoria lex specialis k zákonu o verejnom obstarávaní, pokiaľ ide o samotné určenie siete staníc záchranej zdravotnej služby, licenčné konanie a podmienky povolení na prevádzkovanie ambulancií záchranej zdravotnej služby, a teda aj kľúčové rozhodnutia o tom, kto v danom území zabezpečuje predmetnú verejnú službu.
4. Z dôvodovej správy k novele zákona č. 579/2004 Z. z. prijatej zákonom č. 69/2025 Z. z. jednoznačne vyplýva, že zákonodarca sám nepovažuje predmetnú právnu úpravu za transpozíciu alebo implementáciu práva Európskej únie. V doložke zlučiteľnosti s právom EÚ sa výslovne uvádza, že „predkladaným návrhom zákona nedochádza k implementácii ani transpozícii európskeho práva“ a zároveň, že proti Slovenskej republike nie je vedené konanie Európskej komisie ani Súdného dvora EÚ v súvislosti s dotknutou právnou úpravou. To znamená, že právny režim záchranej zdravotnej služby, vrátane spôsobu určenia poskytovateľov a licenčných konaní, nie je výsledkom priameho „prebratia“ smernice 2014/24/EÚ, ale autonómnou vnútroštátnou úpravou v oblasti organizácie zdravotníctva, ktorú členské štáty vykonávajú na základe článku 168 ZFEÚ.
5. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní (ďalej len „smernica 2014/24“) upravuje koordináciu postupov zadávania verejných zákaziek na dodávky, služby a stavebné práce. V jej odôvodneniach sa výslovne zdôrazňuje, že smernica nemá členským štátom brániť v tom, aby si zvolili model organizácie verejných služieb vrátane zdravotníctva, ani ich nenúti k „outsourcingu“ služieb, ktoré si želajú poskytovať iným spôsobom než prostredníctvom verejných zákaziek v zmysle smernice. V súvislosti s týmto dokumentom má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely. Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

s ambulantnými a záchrannými službami smernica obsahuje komplikované pravidlá týkajúce sa jednak vylúčenia z pôsobnosti (článok 10 písm. h), jednak tzv. „ľahkého režimu“ pre sociálne a iné špecifické služby (články 74 až 77 a príloha XIV). Recitál 28 výslovne uvádza potrebu obmedziť výnimky pre určité záchranné a ambulantné služby na nevyhnutný rozsah a zároveň jasne stanovuje, že čisto patientsky transport prostredníctvom sanitiek má byť predmetom osobitného „ľahkého režimu“, nie úplnej výnimky spod smernice.

6. Judikatúra Súdneho dvora EÚ, konkrétne vec C-465/17 (Falck Rettungsdienste a i.), podrobnejšie rozpracováva výklad článku 10 písm. h) smernice 2014/24 v súvislosti so záchrannými a ambulantnými službami. Súdny dvor tam vyložil, že výnimka sa vzťahuje na určité typy záchranných služieb a transportu v kvalifikovanej sanitke, pokiaľ sú splnené konkrétne podmienky, pričom patientsky transport vykonávaný za presných podmienok patrí do režimu sociálnych a iných špecifických služieb. Táto judikatúra však rieši konkrétny taliansky model organizácie záchranej služby a otázku, či konkrétne zmluvy patria alebo nepatria do pôsobnosti smernice. Nerieši slovenský model licenčného výberového konania na vydanie povolenia na prevádzkovanie stanice záchranej zdravotnej služby ani priamo neodpovedá na otázku, či komplexný sieťový model zvolený slovenským zákonodarcom musí byť kvalifikovaný ako „verejné obstarávanie“ v zmysle smernice.
7. Z vyššie uvedeného podľa môjho názoru nevyplýva jednoznačná povinnosť členského štátu organizovať výber poskytovateľov záchranej zdravotnej služby prostredníctvom postupu verejného obstarávania namiesto licenčného výberového konania podľa osobitných zdravotníckych zákonov. Práve naopak, z dôvodovej správy k novele zákona č. 579/2004 Z. z. vyplýva, že predkladateľ zákona posudzoval zlučiteľnosť navrhovanej úpravy s právom EÚ, identifikoval relevantné zdravotnícke a sociálne predpisy, ale medzi implementované európske akty nezaradil smernicu 2014/24, ani ju neoznačil za priamo dotknutú predmetnou úpravou. V doložke zlučiteľnosti sa zároveň uvádza, že predkladaným návrhom zákona „nedochádza k implementácii ani transpozícii európskeho práva“ a že proti Slovenskej republike nie je v tejto veci vedené konanie Komisie ani Súdneho dvora EÚ.
8. Výklad európskych smerníc, a najmä posúdenie súladu vnútroštátnej právnej úpravy s právom EÚ, je v systéme zmlúv zverený predovšetkým Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 19 ZEÚ a článku 267 ZFEÚ, prostredníctvom konania o prejudiciálnych otázkach, a Európskej komisii ako „strážkyni zmlúv“ prostredníctvom konaní podľa článku 258 ZFEÚ. Národné orgány sú samozrejme povinné uplatňovať vnútroštátne právo v súlade s právom EÚ v medziach princípu konformného výkladu a prednosti práva Únie, avšak takýto výklad nesmie viesť k tomu, že správny orgán bez zákonného splnomocnenia fakticky „prepisuje“ pôsobnosť iného vnútroštátneho zákona alebo popiera jeho platnosť. Úrad podľa zákona o verejnom obstarávaní nemá zverenú kompetenciu abstraktne posudzovať súlad zákona č. 579/2004 Z. z. alebo zákona č. 69/2025 Z. z. s právom EÚ a už vôbec nie v tom zmysle, že by mohol jednostranne dospieť k záveru, že zákonodarca mal namiesto licenčného výberového konania zaviesť režim verejného obstarávania.
9. Rozhodujúca otázka v danej veci je, či postup, ktorý úrad preskúmaval, bol „verejným obstarávaním“ v zmysle ZVO. Odpoveď na túto otázku však závisí predovšetkým od výkladu vnútroštátneho práva – či zákonodarca chcel, aby výber poskytovateľov záchranej zdravotnej služby prebiehal v režime ZVO, alebo ho vedome postavil mimo tento režim a podrobil ho osobitnému právnemu rámcu, ktorý je súčasťou organizácie zdravotníckeho systému. Z textu ani systematiky zákona o záchranej zdravotnej službe, ako ani z dôvodovej správy k jeho novele, podľa môjho názoru nevyplýva vôľa zákonodarcu podriaďiť licenčné výberové konania režimu ZVO; naopak, zákon pracuje s vlastnou sieťou staníc, licenčnými povoleniami,

kritériami rozmiestnenia a parametrami kvality, ktoré sú typické skôr pre reguláciu výkonu verejnej služby než pre kontraktačný režim typický pre verejné obstarávanie.

10. V okamihu, keď úrad a Rada vychádzajú z toho, že smernica 2014/24 „vyžaduje“ použitie režimu verejného obstarávania aj v situácii, keď vnútroštátna právna úprava vedome zvolila iný model, fakticky tým dochádza k posúdeniu, že slovenská právna úprava je v rozpore s právom EÚ. Takéto posúdenie – so všetkými dôsledkami, ktoré z neho rozhodnutie Rady vyvodzuje pre postavenie príslušných orgánov a subjektov – podľa môjho názoru prekračuje rámec pôsobnosti, ktorú ZVO zveruje úradu a Rade. Orgány dozoru nad verejným obstarávaním majú chrániť zákonnosť postupov, ktoré nesporne spadajú pod režim ZVO, nie nahrádzať vnútroštátneho zákonodarcu alebo Súdny dvor pri systémovom pre usporiadaní hranice medzi verejným obstarávaním a inými formami organizácie verejných služieb.
11. Je dôležité zdôrazniť aj princíp právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní. Poskytovatelia záchranej zdravotnej služby, ako aj príslušné orgány verejnej správy dlhodobo konali v dôvere v platnú a účinnú právnu úpravu záchranej zdravotnej služby, ktorá bola opakovane novelizovaná a v rámci legislatívneho procesu posudzovaná z pohľadu súladu s právom Európskej únie, bez toho, aby bol identifikovaný problém transpozície smernice o verejnom obstarávaní. Ak má dôjsť k zásadnému posunu v tom, ako sa na tieto vzťahy hľadí z pohľadu práva EÚ – či už v tom zmysle, že ide o plnohodnotné verejné obstarávanie, alebo že doterajší model je s právom Únie nezlučiteľný – takýto posun by mal byť výsledkom buď legislatívnej zmeny, alebo autoritatívneho výkladu Súdneho dvora EÚ, nie rozhodnutia správneho orgánu v konkrétnej veci.
12. Z uvedených dôvodov sa domnievam, že úrad nemal v danej veci vecnú pôsobnosť posudzovať zákonnosť postupu, ktorý bol vykonaný v rámci licenčného režimu záchranej zdravotnej služby podľa osobitných zdravotníckych zákonov, a už vôbec nie vychádzať z vlastnej predbežnej odpovede na zásadnú otázku súladu tohto lex specialis s právom Únie. Rada podľa môjho názoru mala rozhodnutie úradu zrušiť pre nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v prekročení pôsobnosti úradu a vec v potrebnom rozsahu postúpiť príslušným orgánom alebo zastaviť konanie z dôvodu nedostatku kompetencie úradu konať.
13. Toto odlišné stanovisko vyjadruje môj právny názor na rozsah pôsobnosti úradu a Rady pri aplikácii práva Európskej únie v oblasti verejného obstarávania na špecifický režim záchranej zdravotnej služby a je podkladom pre posúdenie, či je žiaduce alebo potrebné vyvolať širšiu diskusiu, prípadne iniciovať prejudiciálne konanie alebo legislatívne riešenie zo strany príslušných orgánov.

JUDr. Tomáš Giba